

ഭിന്നാഭഭ്യോ
ജനാനി.

PUBLIC INSTRUCTION DEPARTMENT.

SINHALESE VERSION
OF THE
HITÓPADÉSĀ.

BY
WELIGAMA SRI SUMANGALA GANĀCĀRYA.

හිතොපදෙශ සින්හස.

කළුතර පුළිනතලා රාමවාසි

වැලිගම ත්‍රිපුමංගලා හිමින ගණව්‍යාසරිසානන්

විසින් ලියනලදි.

COLOMBO :

GEORGE, J. A. SKEEN, GOVERNMENT PRINTER, CEYLON.

1884.

සංඥාපනය.

හිතොපදෙශය යන නාමයෙහි අථ්යනම් වැඩසිදුවීමට අසිතිවූ ගුරුපදෙශයෙහි කියනලද දකුමැතිකම් උගන්වා තිබෙන ග්‍රන්ථයකි.

මෙතම් පොත—විෂණු ශම්මන්— යන නමැති බ්‍රාහ්මණ පණ්ඩිතයා විසින් ජවබුච්ඡයෙහිවූ මගධරට පාටලිපුත්‍රනම් නුවරදී පුරාණ කාලයේ සංඝනාත භාෂාවෙන් ලියනලදී. මෙම පොත සඛ්‍යුත කිරී කළ කාරණයද මෙහිම පහලවේ. මෙහි කියනලද පාටලිපුත්‍රනුවර උදයහද්ද රජගේ පුත්‍රවූ උදයාන රජ රජපැමිණි සතරවෙනි වර්ෂයෙහි පිහිටුවුව වාසුපුරාණයෙහි කියනලදී. ඒ මෙසේය.

සබ්බෙ පුරවරං ගතං පෘථිවිකං කුසුමාභවයම්,
ගඛායායා දක්‍ෂිණේ කොණේ වතුචේ බෙද කරිෂ්‍යාමි.

පුරාණ කාලයෙහි මගධදෙශයෙහි ප්‍රධානව පැවතුනේ මේ නුවරයි. මේ නුවර පිහිටුවනලද්දී මෙහිකියනලද කාලය වන්නා මාන කාලය කෙරෙන් අවුරුදු දෙදහස් තුන්සිය ගණනකට පලමුයි. කියනලද මේ කාලයෙන් අවුරුදු පණහකට පලමු මෙම උදයාන රජහට මුත්තනුවූ අජිතසතතුරුජගේ කාලයෙහි මේනුව රකරණලද බව දික්පසිසේ මහාපරිනිවෘණසූත්‍රයෙහි කියා තිබේ. වර්තමානකාලයෙහිද මේ නුවර ජනගහනාදියෙන් සමෘද්ධව තිබේ.

හිතොපදෙශය ඉගණිමෙන් ලැබියහැකි ප්‍රයෝජනද “ශාතො හිතොපදෙශොයං” යනාදී ශෙලාකියෙන් මෙහිම පහලවේ. මේපොත නීතිශාස්ත්‍රයට අනුකූලවූ එකකි. මෙම පණ්ඩිතයා විසින් කරනලද පඤ්චතනත්‍රනම්වූ ප්‍රකරණයෙන්ද වෙනත් නීති ශාස්ත්‍ර පොත්වලින්ද කාරණයන් උපුටාගෙන මෙහි ලියනබවද සටහන් කර තිබේ. නීතිශාස්ත්‍රය ප්‍රකාශකර තිබෙන පොත්නම්, ගුරු, ශුක්‍ර, කාමඥකී, මහාභාරත, පඤ්චතනත්‍ර, නීතිසාර, නීති මාලා, නීතිමුද්‍රාව, වාණික්‍ය, සාරසඛ්‍යුත, හිතොපදෙශ යන මේ ආදියයි. මෙහි කිසිතැනෙක ශුක්‍රනීති මහාභාරත පඤ්චතනත්‍ර මනුසංහිතා යනාදියෙහි පෙණිතිබෙන ශෙලාකාදිය දක්වාලැබේ. මේ පොතෙන් උගන්වනු ලබන්නාවූ නීතිශාස්ත්‍රයනම් අභිදායවිද්‍යා ස්ථානයන් අතුරෙන් එකකි. ප්‍රධානවූ ශාස්ත්‍රවශයෙන් පවත්නා ඒ අභිදායවිද්‍යාස්ථානයද මෙහි කියනුය. ඒ මෙසේයි.

“අඩහනි වතුරෙ වෙදු මීමාසා නිකසවිසතර:
පුරුණං ධම්මශාසනඤ්ච විදුකභ්‍යතාඤ්චතුදීඝ
ආසුචේද්‍ය ධනුචේද්‍ය ගාකුච්චේද්‍යෙව තෙ හ්‍රය:
අච්චාසනං චතුච්චනු විදුකදඤ්චදේශෙව තු.”

යනුහෙයින් (මනාකොට අක්‍ෂරයන්ගේ කීම උගන්වන්නාවූ ශාසනය නම්වූ ශික්‍ෂාවය, සාමවෙදගත යාගභොමාදි ක්‍රියා විධායකවූ ආභිලායන, ආපසනව්‍ය, කාතක යනාදීන් විසින් කරණලද සූත්‍රා නිගාහිතවූ ශාසනයයි කියනලද ක්‍රියා කල්ප විකල්පය, මනාවූ පරිද්දෙන් ශබ්දයන්ගේ ඉපදීම අවබෝධකරන්නාවූ ව්‍යාකරණ ශාසනය, ග්‍රහ නකත් ආදීන්ගේ ගමන් ස්වරූපාදිය නිශ්චයකරන්නාවූ පඤ්ච විධවූ ජ්‍යෙෂ්ඨශාසනය, වණිකාගම වණිවිපයනිසාදීන් කියනලද ප්‍රකෘති ප්‍රත්‍යයාදි ශබ්දවයව වෙන්කරන්නාවූ නිරුකති ශාසනය, අක්‍ෂරයන්ගේ නියමයයි කියනලද පිංගලාදීන්විසින් ප්‍රකාශිත ඡන්ද ශාසනය යනමේ) වෙදුඛනභූතවූ ශාසන හයද, (දශමණ්ඩලයෙහි සූක්ති එක්දහස් එක්සිය එකානුවක් ඇත්තාවූ සෘග්වෙදය, දෙවෙනි වූයජ්චේදය, තුන්වෙනිවූ සාමවෙදය, සතරවෙනිවූ අඵච්ඡිණ්වෙදය) යි යනමේ වෙදසතරද, ජෛමිනී විසින් කරණලද කම්මවිෂයවූද— ඔහමවිෂයවූදැයි දෙයාකාරවූ පරික්‍ෂාව මුල්කොට තත්ත්වබෝධය කරන්නාවූ මීමාසා ශාසනයද, ද්‍රව්‍යගුණදි සප්තපද්ධතියන්ගේ අවබෝධය පිණිස ගොතමාදීන් විසින් කරණලද්දවූ තකීශාසනනම්වූ නිකසවිසතරයද, ධනවතාරීන් විසින් කියනලද්දවූ අභ්‍යාධිගයෙ කින් සුකතවූ චේද්‍යශාසනයයි කියනලද ආසුචේදය, භාගු විසින් කියනලද චතුර්විධවූ ආසුධයන්ගෙන් මිදීම්ආදිය ප්‍රකාශකරන්නාවූ ධනුචේදය, හරතමුනි විසින් කියනලද නැවිම් හි ආදිය විෂයකොට පවත්නා ගාකුච්චාසනය, යථොක්ත නීතිශාසනය, යනමේ සතර මූලකී වතුඤ්ඤවිදුකවන්නා සමඟ අභ්‍යාදඤ්චදුකචෝ වෙන්.

මේ පොතෙහි දක්වනලද ගුරුකම් එකින් එකටම ඥානය දියුනුවීම පිණිසද, නානාප්‍රකාරවූ උපාය අවබෝධය පිණිසද, අනුන්ගේ කපටි උපායවලින් තොරවටි ජයගැණීමපිණිසද, නොයෙක් කාරණ පිළිබඳවූ කථාවෙන් සහ රඤ්ජනයපිණිසද, ලෝකයාගේ හික්මීම ගෙනදීම පිණිසද විශේෂ ප්‍රයෝජනවත්වූ අතිමනෝහර කරුණුයි. වෙන ප්‍රසිද්ධ වැදගත් පොත් බොහෝ රුහිගණනකින් ලබන ප්‍රයෝජනවලටවඩා මේ එකම පොත ඉගණීමෙන් මහත් ප්‍රයෝජන අත්වෙයි යන කීමෙහි කිසි වරදක්නැත. ඒනිසා මේ පොත ලෝකයා විසින් භාවිතාකටයුතුවූ වැදගත් උතුම් ප්‍රකරණයක්වෙයි. එහෙයින් බොහෝ කාලයක පටන් සංඝනාත භාෂාව

උගන්වන්නාවූ ගුරුවරයන් විසින් බොමබය, බෙඩ්හැමය, බාර්ණසි ආදී ඉන්දියාදේශයෙහි නොයෙක්තැන ආණ්ඩුවගණනේ පවත්නා පාඨශාලාවල භාවිතාකරවමින් එතවත්දැර එරෝපයෙහි පුළුදිග භාෂාශාස්ත්‍ර පුහුණුකරවන්නාවූ පාඨශාලාවල අවුරුදු හැත්තෑගණනක පවත් ඉගැන්වීම පිණිස නියමකරතිබෙන බව පෙනේ. එහෙයින් ලැබිනාවිපයෙහි ආණ්ඩුවනමින් පවත්නා පාඨශාලාවල ශිෂ්‍යයන්ටද මෙම පොත ඉගැන්වීම සුදුසුයයි කල්පණකර ඒ සඳහා නියෝගකරණුලැබූ ප්‍රසිද්ධ ඉගැන්වීමේ ප්‍රධානතයට පත්වූ උගත් චාර්ලිස් බෑස් නමැති මහතාගේ මෙම නියෝගයට ප්‍රශංසා කටයුතුවනුපෙනේ.

තවද සංඝතෘත ඉගණගන්නාවූ විසින් මෙපමණ බහුලවශයෙන් පුහුණුකරණ වෙන පොත් දැන් නම් කල්පයෙක මෙපොත ඉන්දියාදේශවාසීන් විසින් ඔවුන්ගේ භාෂාවලටද එරෙහිවනවාසීන් විසින් ඔවුන්ගේ භාෂාවලටද නගනලද්දේය. ඉංග්‍රීසි භාෂාවට බොහෝදෙනෙක් විසින් නඟා වෙන් වෙන් වශයෙන් පොත්කරණ ලද්දකුය. නොයෙක්දෙනා විසින් මුද්‍රාඛිතිකරවනලද හිතොපදේශ පොත්වල ශෛලාකයන්ගේ අඩුවැඩිකම හා එක පිළිවෙලකට නැති බවද පෙනේයි. ඒ පොත් අතුරෙන් කලිකතානුවර—ශ්‍රී තාරානාථනකීවාචස්පති පණ්ඩිතයා විසින් මුද්‍රාඛිතිකරවනලද හිතොපදේශයෙහිවූ ශෛලාකයන් ඒ පිළිවෙළින් ඉරෙන්නපාත ලියමින් ශෛලාකයන්ගේ අභිප්‍රායද ඒ ඒ පිටුවලම ලකුණු පිළිවෙළින් ඉරෙන්නවල ලියන්නෙමු. ඒ ලකුණු පිළිවෙළින් ශෛලාකයන්ද එහි අභිප්‍රායද සංසදයකරබලාගත හැකිවෙයි. ඉතිරි සංඝතෘත පාඨයන්ගේ අභිප්‍රාය පමණක් ලියන්නෙමු.

පදගතාවූ සන්නය නොලියා මෙපරිද්දෙන් අභිප්‍රාය පමණක් ලියන්නටයෙදුනේ ආන්ඩුවේ ප්‍රසිද්ධ ඉගැන්වීමේ ප්‍රධානතෘතගේ ඉල්ලීමලෙසටයි.

පාඨශාලාවල ඉගැන්වීමට නුසුදුසුයයි ඉන්දියා ආන්ඩුවේ පාඨශාලාවල ඉගැන්වීමට නියමකරතිබෙන හිතොපදේශ පොතට පිළිනොගන්නාලද කථා කීපයක් හා ඒ කථාවලට අනුගතවූ ශෛලාකයන්ද මේ පොතටද පිළිනොගෙන හැරියෙමු. මෙහි යම් යම් තැනෙක්හි දෙශවශයෙන් හැඟියේනම් ඒද ලොකාචාර්‍යයා පණ්ඩිත ආණ්ඩුවේ විසින් කරුණුවෙන් ශබ්දකර පුහුණුකරවණුලැබේවා.

ශ්‍රේණිපත්‍රය.

පිටි.	පෙළ.	අශ්‍රව.	ශ්‍රව.
1	12	ආදිත් විසින්	ආදිත්විසින්
„	24	ගෘහිත	ගෘහිත
2	26	පාත්‍රාචාර්‍ය	පාත්‍රාචාර්‍ය
„	28	විනිශ්චයන	විනිශ්චයන
„	31	සුභාදේහයෙ	සුභාදේහයෙ
3	18	තැනත්තේ	තැනැත්තේ
„	32	වරමපි	වරමපි
5	3	වසග	වසග
„	14	තිරිසනුන්ගේ	තිනිසුන්ගේ
6	21	අලසනුඩු	අලසනුඩු
„	27	යදහාවි	යදහාවි
7	27	යදිව්න	යදිව්න
8	16	මරුමිණියකගේ	මරුමිණියෙහි
9	2	ඇත්තේ	ඇත්ති
„	30	අශ්‍රමපි	අශ්‍රමපි
10	11	සන්නායක	සන්නායක
11	30	මහා:	මහා:
13	12	අනිශ්චිත	අනිශ්චිත
14	30	නිරුප්ප	නිරුප්ප
15	17	රත්වළල්ල	රත්වළල්ල
„	25	විසම	විසම
„	37	සුවිනාය	සුවිනාය
16	27	සෘණිඛිති	සෘණිඛිති
„	28	පරහාගෙක	පරහාගෙක
„	30	කලියාන	කලියාන
„	„	ගමිනි:	ගමිනි:
17	19	කලි	කලි
„	33	වසතුපාලම	වසතුපාලම
18	28	වසතුනා.	වසතුනා.
19	29	කරණලද	කරණලද

පිටි.	පෙළ.	අශුඛ.	ශුඛ.
21	25	ජිවිතඤ්ඤවච	ජිවිතඤ්ඤවච
"	29	චඛිත	චඛිත
23	18	මිත්‍ර	මිත්‍ර
"	33	රක්‍ෂිතා	රක්‍ෂිතා
24	4	එක්තරා	එක්තරා
25	16	විශ්වාස	විශ්වාස
26	25	ජයා.	ජයා.
"	26	භූමි	භූමි
28	7	විශ්වාස	විශ්වාස
30	2	ශුර	ශුර
"	12	ඉදිත්	ඉදිත්
"	29	ශාන්තානි	ශාන්තානි
31	10	වමාකාරය	වමාකාරය
"	22	දිපනිචාන	දිපනිචාන
"	29	භගවති	භගවති
32	1	ප්‍රිතිය	ප්‍රිතිය
"	30	කිමපි	කිමපි
34	22	භි	භි
"	25	භූමිතා	භූමිතා
"	29	ජිවනම්	ජිවනම්
35	31	සුශිතල	සුශිතල
36	29	දුෂණම්	දුෂණම්
37	31	යංඤ්ඤා	යංඤ්ඤා
"	32	ජිනතාත	ජිනතාත
38	1	විලෙක	විලෙක
39	32	උත්තමසකපි	උත්තමසකපි
40	1	කංණ	කරණ
"	29	ලක්‍ෂම	ලක්‍ෂම
42	31	කාරිණිකං	කාරිණිකං.
43	28	නිවේද	නිවේද
"	32	අදිනිචාණ	අදිනිචාණ
44	26	ශුනත	ශුනත
"	28	රණ්ණ	රණ්ණන
"	31	මප්පච්චිතා	මප්පච්චිතා
45	30	ගුහපාදස	ගුහපාදස

පිටි.	පෙළ.	අශ්ව.	ශ්ව.
46	22	විරහවෘථම්	විරහවෘථම්
48	4	වක්කල	වක්කල
„	23	රතනාදි	රතනාදි
49	27	රුපුන්	රුපුන්
50	20	දිසිරව	දිසිරව
52	16	උනසාහ	උත්සාහ
„	29	මණ්ඩුකා:	මණ්ඩුකා:
53	13	වැසිවලා	වලා
„	24	විනාපෘථේදීබ්ර:	විනාපෘථේද්රබ්ර:
„	28	දගෙන	දගෙන
„	30	අභව්යායා	අභව්යායා
54	7	එසෙමැයි	එසෙමැයි
55	14	නොආලිම්	නොආලිම්
„	32	මගනා	මගනා
56	2	නොගොත්	නොගොත්
„	8	විත්තාඛගදනම්	විත්තාඛගනම්
„	14	පිනවත්	පිනවත්
57	5	ශිතකාල	ශිතකාල
„	19	පරික්කා	පරික්කා
58	11	කවරක්ද	කවරෙක්ද
„	26	ජිවත්වනු	ජිවත්වනු
„	32	භූතා	භූතා
59	28	මඩනා	දක්නා
60	17	සැපදුක්	සැපදුක්
„	27	ජිලෙඔව	ජිලෙඔව
„	36	සනති	සනති
61	12	පිණි	පිණිස
62	6	රජනෙම	වැදිනෙම
„	25	නිවො	නිවො
65	27	උපයුපරි	උපයුපරි
„	„	සඵ	සඵ
„	29	භූය	භූය
„	30	භූහි	භූහි
„	31	ලක්ෂමි:	ලක්ෂමි:
66	32	දවෙක්ක	දවෙක්ක

පිටි.	පෙළ.	අශ්ව.	ශ්ව.
67	34	සිංහිති	සිංහිති
68	9	උත්සා	උත්සා
69	27	මෙඛාවි	මෙඛාවි
"	"	සුඛි	සුඛි
70	27	ජිජිවි	ජිජිවි
"	28	දුඛි	දුඛි
72	33	චචවා	චර්වා
73	18	පසුවග්ගි	පසුවග්ගි
74	22	ජිවති	ජිවති
"	33	ගතො	ගතො
75	7	ආකාරදුන්න	ආකාරදුන්නසුගේ
76	31	නිරි:	නිරි:
77	29	භූපා	භූපා
78	35	පාශවිතො	පාශවිතො
81	30	භවතිශ්වතණම්	භවතිශ්වතණම්
82	12	ත්‍රිවිධ	ත්‍රිවිධ
"	32	මනි	මනි
"	"	භූෂණ	භූෂණ
"	"	ප්‍රිණිධි	ප්‍රිණිධි
83	10	අශ්ව	අශ්ව
"	11	විණය	විණය
"	19	කොටගණ	කොටගණ
85	33	භූමි	භූමි
86	22	ශුභාවෙසි	ශුභාවෙසි
87	19	සංකප්පක	සංකප්පක
"	25	නිත්තකරණලක්කාවු	නිත්තකරණලක්කාවු
"	28	සංකප්පක	සංකප්පක
"	32	කර්මණ	කර්මණ
88	29	සචිත:	සචිත:
"	33	ශුභක	ශුභක
89	12	භිතොමොවදුරන්ට	වදුරන්ට
90	27	නිධිගුණිමුකේඛා	නිධිගුණිමුකේඛා
"	29	වත:ප්‍රාණ.	වත:ප්‍රාණ:
"	"	භූපත:	භූපත:
"	30	තෙනණි	තෙනණි

පිටි	පෙළ.	අශ්ව.	ශ්ව,
91	15	එකානත	එකානත
”	16	සියලු	සියලු
”	18	නිසුන	නිසුන
”	22	සව්වයානව	සව්වයානව
”	25	බඩුණි	බඩුණි
”	26	බ්‍රහ්මණ:	බ්‍රහ්මණ:
”	29	අපරධෙපි	අපරධෙපි
92	19	වසතුන්	වසතුන්
93	5	පැවැත්විය	පැවැත්විය
”	10	පුත්‍රයාට	පුත්‍රයන්ට
94	1	බඳව	බඳව
98	32	චිතා	චිතා
”	34	කාඛ්‍යො.	කාඛ්‍යො.
99	26	කුච්චා	කුච්චා
100	33	ශ්‍රියතී	ශ්‍රියතී
101	3	ඵලයකි	ඵලයකි
102	27	තද් භිනනො.	තද් භිනනො.
103	28	අඛ්‍යාඛිති	අඛ්‍යාඛිති
”	32	ස්පථා	ස්පථා
104	32	පරධිනා	පරධිනා
105	25	වැසිසිදු	වැසිසිදු
”	32	ලබ්ධි	ලබ්ධි
106	32	මලිමසම්චා	මලිමසම්චා
107	11	පැමිණේ	පැමිණේ
”	27	කශවිත්	කශවිත්
108	28	ප්‍රොකාර්	ප්‍රොකාර්
”	30	අනාර්ගුභ	අනාර්ගුභ
”	31	යමපුච්චි	යමපුච්චි
”	”	විධිකී:	විධිකී:
”	32	දිපොකා	දිපොකා
”	35	හඟනා	හඟනා
109	2	වෙද	වෙමිද
”	14	එක්තැනෙක්ති	එක්තැනෙක්ති
”	28	විවාදෙ	විවාදෙ
110	28	ධිතාමනමන:	ධිතාමනමන:

පිටි.	පෙළ.	අකුරු.	අකුරු.
111	32	හුමෙක	හුමෙක
"	35	හුමි	හුමි
112	2	පරික්ෂාව	පරික්ෂාව
"	4	සොහොයුරු	සොහොයුරු
"	26	හුනි	හුනි
"	29	හුමණ	හුමණ
113	3	සවහාදව	සවහාදව
118	9	ලද්දේ	ලද්දේ
"	10	ලද්දේදවෙයි	ලද්දේදවෙයි
119	31	චක්කු	චක්කු
"	33	හුමණ	හුමණ
120	31	සම්මත	සම්මත
121	1	කෙරීම	කිරීම
"	27	වාරුණි	වාරුණි
122	11	වඩු	වෙඩු
"	31	ජිහ්ව	ජිහ්ව
123	24	ගායනම්	ගායනම්
124	31	ගර්භ:	ගර්භ:
"	33	සමික්ෂා	සමික්ෂා
125	22	සුම	සුම
127	33	නෙත්	නෙත්
"	34	මනෝධර	මනෝධර
128	17	තැනත්තා	තැනත්තා
"	23	දියෙහි	දියෙහි
129	34	සවහාදව	සවහාදව
130	1	තවත්කාරණයෙක්	තවත්කාරණයෙක්
132	15	සමහරකිසි	සමහරකිසි
133	2	එසේද	එසේද
"	26	මලඑක්ක	මලඑක්ක
134	14	පිරිවර	පිරිවර
"	"	සිදුකරණ	සිදුකරණ
135	13	එහෙයින්	එහෙයින්
"	31	නෙත්	නෙත්
136	6	එහෙයින්	එහෙයින්
137	1	දුර	දුර

පිටි.	පෙළ.	අශුඬ.	ශුඬ.
139	22	භස්මනාං	භස්මනාං
"	30	භූපතෙ	භූපතෙ
143	4	ශුද්ධකස	ශුද්ධකස
155	30	ණතොනා	නාතොනා
"	"	ණරා	නරා
157	23	සුඬය	සුඬය
158	21	අලුතාවු	අලුතාවු
159	31	ගතාසුමි	ගතාසුමි
160	19	පැමිණි	පැමිණි
164	30	පණ්ඩිත	පණ්ඩිතා
165	9	කරණය	කාරණය
166	15	මුගට්ඨවිසිත්	මුගට්ඨාවිසිත්
167	29	වෘක්කාග්‍රන්	වෘක්කාග්‍රන්
168	8	සෘෂිඨා	සෘෂිඨා

ඒ පිටිම කීපතැනක සෘෂිඨා පේණතැන් සෘෂිඨගයිතසුඬ.

169	10, 24	මසායෝ	මතසායෝ
"	"	ජිවත්	ජිවත්
"	23	ලකුණු	ලකුණු
170	3	භූමිය	භූමිය
171	25	භාවය	භාවය
173	3	මුලාවු	මුලාවු
"	7	එක්තරා	එක්තරා
174	17	තැනත්තා	තැනැත්තා
176	14	පරදවනුලැබේ	පරදවනුලැබෙත්
"	26	කුචිත	කුචිත
178	17	වශග	වශග
184	19	අඩුවු	අඩුවු
185	7	නගන්නිද	නගන්තේද
186	18	උපපතියතොමෝ	උපපතිය
"	24	තවදකුත	තවදකුත
187	19	මනුෂ්‍ය	මනුෂ්‍ය
"	22	පරිනාමො	පරිණමො
"	31	මෘතස්	මෘතස්
188	4	මුලාවෙහි	මුලාවෙහි
"	6	ඉදිත්	ඉදිත්

පිටි.	පෙළ.	අශ්ව.	ශ්ව.
189	7	නදියක්	නදියක්
190	10	මඩුන්ක	මණ්ඩුක
"	35	සකෘතෙ	සකෘතෙ
191	10	සඬුතෙමි	සඬුතෙමි
193	2	චිත්‍රභාව	චිත්‍රභාව
"	17	කළුතොහෙයි	තොකෙරෙයි
196	23	සකි	සකි
"	24	විඥය.	විඥය:
"	33	රූපනක්‍ෂ	රූපනක්‍ෂ
198	28	ප්‍රතිසකතෙයින	ප්‍රතිසකතෙයින

PUBLIC INSTRUCTION DEPARTMENT.

HITOPADESAYA.

හිතොපදෙශය.

1. අවබෝධ කරණලද මේ හිතොපදෙශය සංසකාන හාමාව පිළිබඳව කථාවෙහි දක්ෂබවද, නානාවිධවූ සියලු කාරණයෙහි වචනයන් යෙදීමෙහි විසිතුරු බවද, රජ නීතිශාස්ත්‍රය දැනීමද දනය කෙරේ.

2. නුවණැති පුරුෂතෙම ජරා මරණ දෙකින් මිදුනු එකක් හු මෙන් තකී වකකරණදී ශාස්ත්‍ර දැනීමද, මුතු මැණික් ආදී ධනය රැස්කිරීමද උතුම්කොට සිතන්නේය, මරණ විසින් කෙශයෙන් තරකොට ගන්නාලද එකක් හු මෙන් අනවරතයෙන් සුවර්තයෙහි හැසිරෙන්නේය.

3. සොරසතුරු ආදීන් විසින් පැහැරගත නොහැකි බැවින්ද, අගය නියමකළ නොහෙන බැවින්ද, හැමකල්හි ගෙවී ගිය නොවන බැවින්ද, සකල ද්‍රව්‍යයන් අතුරෙන් ශාස්ත්‍ර නම්වූ ද්‍රව්‍යයම අනිශ්චිත උතුම්යයි පණිනියෝ කියත්.

4. පාත්වූ භූමියකරු බැසගත නදිය සාගරයට පැමිණෙන්නා මෙන් උගත් ශාස්ත්‍රයම ලංවිය නොහැකිවූ රජපුරුවන් කරද ඉන්පසු ඵෙශවය්‍යයට ගිහවූ භාග්‍යය කරද ගිහ කුලයෙහි උපන්නාවූද මනුෂ්‍යයා පමුණුවයි.

1. ශ්‍රීකතා හිතොපදෙශො'යං සාවධං සංසකානොකතිස්ස, චාවාං සචිත්‍ර ඔබෙවිත්‍රාං නීතිවිද්‍යාං දදාති ච.
2. අජරමරවත් ප්‍රාඥො විද්‍යාමපීඤ්ච වින්‍යයෙන්, ගෘහිත ඉව කෙශෙස්ස මානුෂ්‍යා ධර්මාවරෙන්.
3. සච්ඡවොස්ස විරොදොව ද්‍රව්‍යමාසුර භ්‍රාන්තමච, අභාය්‍ය්‍යා දනභීයා දක්ෂයත්‍යාව ඔච්චිද.
4. සබ්බමයහි විරොදොව නිවහාපි හරං සරිත්, සමුද්‍රමිව දුභීථිං නාසං ගාග්‍යමකා සරමි.

1. ශාස්ත්‍රඥනය තෙමේ ජනයාට හික්මීම ගෙණ දෙයි, හික්මීම හෙතෙකොටගෙණ ගුණයෙන් සුභත බවට පැමිණේ, ඒ සුදුසුබව හෙතෙකොටගෙණ ධනයට පැමිණේ, ධනය හෙතෙකොට ගෙණ සුවර්තයටද, ඒ සුවර්තය හෙතෙකොටගෙණ සැපත වද පැමිණේ.

2. කඩුආදිවූ ආයුධ විද්‍යාවද, තනි ව්‍යාකරණදී ශාස්ත්‍ර විද්‍යාවද විද්‍යාසී, මේ විද්‍යා දෙක කිහිපි ලාභය පිණිස වෙන්, මහලු වයසට පැමිණිකල මුලති ආයුධ විද්‍යාව සිනාවට කාරණ වත් නිය, පසුවනි ශාස්ත්‍ර විද්‍යාව වනාහි හැමකල්හි ලෝකයා විසින් ආදරකරණු ලබා.

3. නුපුලස්සනලද තෙත්වූ මැටි බදනෙහි කුඹලා විසින් ඔබ්බනලද සැරසීම තෙම කල් ඉක්මනිය නමුදු අන්‍ය ප්‍රකාරය කින් වෙනසක් යම්ගෙයකින් නොවන්නේද, එහෙයින් කවිබු ඉදිබු ආදීන්ගේ කථා උපායෙන් සිතියමකින් මෙන් වැසීමකොට මේ පොතෙහි බාලයන්ට නිතිශාස්ත්‍රය කියනුලැබේ.

4. මිත්‍ර ලාභනම් පර්වේදය, මිත්‍ර හෙදනම් පර්වේදය, විග්‍රහනම් පර්වේදය, සන්ධිනම් පර්වේදයදැයි යනමේ පර්වේද සතරකට බෙදා පඤ්චනත්‍රානම් ප්‍රකරණයෙන්ද එසේම අනිකුදු මහාභාරත කාමඥකයදී ප්‍රකරණයන් ගෙන්ද කරුණු උපුටා රැගෙන ලියනු ලැබේ.

ගබ්ගා නදියගේ ඉවුරෙහි පාවලිසුනුනම් නුවරෙක් ඇත, ඒ නගරයෙහි සියලු රජගුණයෙන් සුභතවූ සුදර්ශන නම් රජෙක් විය. ඒ රජතෙම එක් දිනෙක කිසිවක්වූ විසින් කියනුලබන් නාවූ සොලෝ දෙකක් ඇසුරේය.

1. විද්‍යා දදති විනයං විනයාද් යාති පාත්‍රනාමි,
පාත්‍රනාද් ධනමාපෙයාති ධනාද් ධර්මං තතා සුබම්.
2. විද්‍යා ශාස්ත්‍රඤ්ච ශාස්ත්‍රඤ්ච ච විද්‍යා ප්‍රතිපත්තයෙ,
ආද්‍යා භාෂාය වාචනෙ විනිශ්චයනෙ සද්.
3. යනනමෙ භාජනෙ ලග්‍යා සංඝකාරෙ නානාථා භවෙන්,
කථාච්ඡලෙන බාලානාං නීතිසාදිත කථානෙ.
4. මිත්‍රලාභා සුභාදෙහදෙ විග්‍රහා සන්ධිරෙ ව,
පඤ්චනත්‍රානතථානාසමාද් ග්‍රහථාද් කා ශාලිබ්‍රහනෙ.

1. (එනම්) නොයෙක් කාරණයෙහි සැක නසන සුලු වස්තු පථයෙහි නුදු කරුණුදැක්වීම කරවන්නාවූ සකල ලෝකයාගේ ඇසක්වූ ශාසත්‍රය යම් පුරුෂයෙක්හට නැත්තේනම් හෙතෙම අසාධකයෙක්මය.

2. තරුණවයසය, ධනසම්පතිය, අධිපතිභාවය, නුවණින් පරීක්ෂා නොකරණබවය, (යන මොවුන් අතුරෙහි) එක එක කාරණයකුදු භානිය පිණිස වෙයි, එහි අඩංගු සතරම එක්වූකල කියනු කිම? (යනුයි.)

මේ සොලෝ දෙක අසා, දැනගන්නාලද ශාසත්‍රයක් නැත් නාවූ ත්‍රිඛාද්‍යතාදියෙන් නිතර නොමග පවත්නාවූ සිකිය සුත්‍ර යන්ගේ ශාසත්‍ර ශුන්‍ය ලැබියයුතු ඉගණිමෙහි ප්‍රමාදභාවය නිසා සිත් කලකිරුණවූ ඒ රජතෙම මෙසේ සිතී.

3. නොපෙනෙන්නාවූ ඇසින් ප්‍රයෝජන නැත, ඇසට එකම දුක පමණක්මය, එසේම යම් සුත්‍රයෙක් අඥාතද සුවර්තයෙහි නොපිහිටියේද උපන්නාවූ ඒ සුත්‍රයාගෙන් ප්‍රයෝජන නොවේ.

4. නූපත් එකෙක්ද, මලාවූ එකෙක්ද, අඥාතයෙක්ද යන මේ තුන්දෙනා අතුරෙන් පළමුකොට කී දෙදෙන උතුම්වෙන්; පසුව කියනලද තැනත්තේ උතුම් නොවේ. පළමුකී දෙදෙන එකම වරක් දුක් දෙහි, අඥාතයාවූකලි පියවරක් පියවරක් පාසා දුක්දෙයි.

5. තවත් කාරණයෙක්—වදනකාලයට පළමු දරුවාගේ වැටීම උතුම්වන්නේය, නැවතද ඔසප් සත්‍රියකා සමෙහාග නොකිරී

1. අනෙකසංගයොච්ඡිදි පරෙස්සාපිසා දගිකම්,
සච්ඡා ලොවනං ශාසත්‍රං යසා නාසත්‍රානි එව සා.

2. යොවනං ධනසම්පතියා ප්‍රභුතමච්චෙකිනා,
එකෙකමසා නපිය කිත්‍ර යත්‍ර වතුභට්ඨම්.

3. කොපි පුත්‍රෙණ ජනෙන යො න විවාන් හ ධාමිත්තා,
කාණෙන චස්සුභා කිං වා චස්සු පිබොව කෙවලම්.

4. අජනමාන මුහුර්ණං වරමාදො හ වානම්මා,
සකාදදුඃඛකර්මාදො වනම්මයත්‍ර පදෙ පදෙ.

5. කිඤ්ච:—වරං ගඤ්ඤාමො වරමපි ච නෙවාවිමමනං
වරං ජකා ප්‍රෙනො වරමපි ච කතාචජනිනා,
වරං චකිනා භායනි වරමපි ච ගඤ්ඤාමි වසනි:
හ වා 'විවාන් රුපදුමිණිණිසුකො'පි නන්'යා.

මද උතුම, උපන් පුරුෂයෙක් මරණයට පැමිණියේද හෙද උතුම්වේ, නැවතද මව්නොමෝ කනකවක්ම වීද උතුම් වන්නිය, වදවූ අඩුවද උතුම් විය, නැවතද මවගේ කුසෙහිම විසුවේද උතුම්වෙයි, රූපශොභාවෙන් හා ධනයෙන්ද අධිකවූ පුත්‍රයෙක් නමුදු අඟුන වූයේනම් උතුම් නොවේ.

1. උපන්නාවූ යම් පුත්‍රයෙක් කුරුණකොටගෙණ එම ගොහු ය උසස්බවට යේද හෙතෙම උපන්නේ වේ, උපදිමින් නහි මින් සංසාරයෙහි ගමන්කරණ කල්හි මළාවූ කවරෙක්නම් නූප දනේද, එ හෙයින් උපන් පමණකින් උතුම් නොවෙයි.

2. අනිකුදු කාරණයෙක්—නුවණැති පුරුෂයෝ මේ මේයයි ඔවුන්ගේ ගණන ලකුණකිරීමට පටන්ගන්නා කල්හි යම් පුරුෂයෙක්හුගේ ලකුණෙහි ගෞරවයෙන් ලකුණකරණ ද්‍රව්‍යය නොවැටෙන්නේද ඔහු කුරුණකොටගෙණ මව් වැදූ එකියක් වීනම් වදගැහැනියක් කෙබඳුද යනු පින්වත කියව?

3. නැවතද—යොග්‍යස්ථානයෙහි ද්‍රව්‍යදීමය, තපස්‍රුකීමය, සුඛභූමියෙහි ජයග්‍රහණයපිණිස කරණ වික්‍රමය, ශාස්ත්‍රය, ධනය රැස්කිරීමය, යනමේ කාරණ විෂයෙහි යමක්හුගේ සිත නො පිහිටියේද ඒ පුත්‍රනෙම මවගේ මලමුත්‍රමය.

4. අනිකුදු කරුණු—වතුරගුණඇති එක් පුත්‍රයෙක් උතුම, අඟුනපුත්‍රත් සියගණනකින්ද ප්‍රයොජන නොවේ, (මව කාරණයෙක්නම්) එකම වන්‍රයා අදුරු නසා, තාරකා සමූහයක් විසි තුදු අදුරු දුරුකරණු නොලැබේ.

1. ස ජනනා යෙන ජනෙන යාති වංශො සමුනන්තිමි,
පරිවතීති සංසාරෙ මෑතා කො වා හ ජයතො.

2. අහංචා:—ගුණගණනාදිසාරමෙහ න පතති කද්‍රීති සසමුත්‍රමාදි යසා,
තෙනාමො යදි හුතීති වද වන්‍රා කීදහි ගවති.?

3. අපි ව :—දුගෙන තපසි ශෝශෙඤ්ච යසා හ ප්‍රපිනං මහා,
විද්‍යාසාමපිලාගෙන ව මාතුරුවමාර එව සා.

4. අපරසුච්චා:—වරමෙකො ගුණි පුත්‍රො හ ව මුතීබගතොරපි,
එකගවසුසාමො ගතති හ ව තාරගතොරපි.

1. යම්කිසිවිසින් යම්කිසි පිරිසිදුව නිවැරදිව අනිශ්චිත දූෂක රටු තපසෙක් කරණලදද ඕනෑම ධනයෙන් වැඩුනාවූද සුවර්තයෙහි පිහිටියාවූද නුවණැති වසඟවූ දුක්‍රයෙක් ඇතිවන්නේය.

2. එයින්ද කියනලදී—එම්බා මහරජ! නිතර ධනලාභය, නිරෝගිබවය, ප්‍රිය භාග්‍යාවය, ප්‍රිය වචනකියනසුදු භාග්‍යාවය, නමුත් අණ පිළිගන්නා පුතූය, ධනලාභයට හෙතුවූ ශාස්ත්‍රය යන මේ සය සචලෝක්තයෙහි සැපයෝයි.

3. බොල්පිරු කුරුණි සමානවූ ශාස්ත්‍රඥතාදියෙන් තොරවූ බොහෝ පුතූන්ගෙන් කවර පිණෙක්ද? යම් දුක්‍රයක්හු උපන් කල්හි පියතෙම මහරජතයා විසින් ප්‍රශංසාකරණ ලැබේද කුලය උසුලන්නාවූ එබඳු එකම දුක්‍රයා උතුම්වේ.

දැන් මේ මාගේ දුක්‍රයෝ ගුණඇත්තහු කරණලැබෙත්වා.

4. යම්කාරණයකින්—ආහාර අනුභවකිරීමය, සැනපීමය, භයය, මෙමුද්‍රනය යන මේ සතර තීර්සත්තූහා තීර්සනුත්තේද සමානායක, සුවර්ත ක්‍රියාවලූකලී ඒ මිනිසුන්ගේ අධිකවූ වෙනසනම, සුවර්ත ක්‍රියාවෙන් තොරවූ ඒ මනුෂ්‍යයෝ තීර්සනුත්තා සමයෝය.

5. යම් කාරණයකින්—සුවර්ත ක්‍රියාවය, ධනය, කාමසැප අනුභවය, නිවැරදි යන මොවුන් අතුරෙන් එකකුදු යම් පුරුෂයෙක්හට නැත්තේද ඔහුගේ ඉපදීම ප්‍රයෝජන නොවේ, (කුමක් මෙන්ද) එළඳෙනගේ බෙල්ලෙහිවූ තනසෙහි හටගැනීම ප්‍රයෝජන නොවන්නා මෙනි.

1. පුණ්‍යනිමේ කෘතං යෙන තපා ඤාපානිදුකරමි,
තසා පුත්‍රො හවෙවයා සමාබො ධාමිමිකා පුත්‍රි.

2. කථා වොක්කමි:—අභිගමො නිත්‍යමරොගිනා ව
ප්‍රියා ව භාග්‍යා ප්‍රියවාදිනි ව,
වශ්‍යාව පුත්‍රො'පිකරි ව විද්‍යා
ඡඬි ඒවලොකෙත්‍ර පුබානි රජන්.

3. කො ධනො ඔහුහි පුත්‍රො: කුලො පුරණාඨකො,
වරමෙකා කුලාලමි යනු විත්‍රායනෙ පිතා.

4. යන: —ආහාරනිදා භයමෙමුද්‍රනංව සාමාන්‍යමෙනත් පගුනිණි රණමි,
ධමො හි තෙජා මධිකො විශෙෂො ධමේණ හිතා පගුනි සමානා.

5. යන: —ධමාපිකාමමොක්‍ෂණං යශෙසාකො'පි න විද්‍යනෙ,
අජගලයනසොව තසා ජනම නිරපිකමි.

1. යමක්වනාහි කියනුලැබේද—ඒවත්වන කාලය, ඒවත් වන කල්හි ක්‍රියාවය, ධනය, ශාසනය, මරණය යනමේ පස මව් කුස වසන්නාවූ ජනයාහටම නියමකරනු ලැබෙත්.

2. අනිකකුදු දක්නාලැබෙයි—එකානතයෙන් වන්නාවූ ක්‍රියාවෝ මහොනතම දෙවියන්ටපවා වන්නාහ, ඊශ්වරයාගේ වසනු රහිතභාවයද, විෂණුහුගේ අනන්ත නම් තාරජ්ව කෙරෙහි සැත පීමද, (මිට කරුණයි).

3. අනිකුදු කාරණයෙක්—යමක් එකානතයෙන් නොවිය යුතුද ඒ ක්‍රියාව නොවන්නේමය, යමක් එකානතයෙන් විය යුතුද ඒ තෙම අන්පරිද්දකින් වෙනස් නොවේ, මෙබඳු සිතිවිලි නැමති විෂ තසන මේ බෙහෙත කුමක් හෙයින් පානය කරනු නොලැබේද?

මේ තෙම කටයුතුවූ ක්‍රියා සමපාදනය පිණිස අපොහොසත් ඇතම් අලසයන්ගේ කිමෙක් වෙයි.

4. ඒ එසේමැයි—එක් රථවක්‍රයක් කරණකොටගෙන රථයාගේ ගමන යම්සේ නොවේද, එසේම පුරුෂයාගේ උපසාහවත් ක්‍රියාවෙන් වෙන්ව භාග්‍යයයි කියනලද ඵෙඥයකිය ලැබීමට හිතවූ කාරණය සිදුනොවේ.

5. එසේද කියනලදී—පෙර ජාතියෙහි සමපාදනය කරණලද යම් කම්යෙක් ඇද්ද ඒ තෙම භාග්‍යයයි කියනුලැබේ, එහෙයින් අලසතාවූ තැනැත්තෝ පුරුෂයා වැළඳගෙන කායකී සිහිය පිණිස උපසාහ කරන්නේය.

1. යමෙව්වාහෙ:—ආයු: කම් ව විතඤ්ච විද්‍යා නිධනමෙව ව,
පඤ්ඤාවනානාපි සාජායනා ගඤ්ඤාභවෙසොව දෙහිනා.

2. කිඤ්ච:—අවශ්‍යමිත්‍යාපිනො භාවා භවන්ති මහනාමපි,
නග්‍රහන්තං නිලකණ්ඨසා මහාහි ගසනං හරෙ:

3. අනාච්ච:—යදහාපි හ කදහාපි හාපි චෙගන තදනාථා,
ඉති විනානාපිෂඤ්ඤා'යමගද: කිනනාපිසගො.

4. යථා භොකෙන චක්‍රෙණි න රථසා ගතිතිකමන්,
එවං පුරුෂකාරෙණ විනා ඥෙදවං න සිධාති.

5. නථාච:—පුච්ඡනමිකානං කම් නදෙද්දමමිති කථානො,
තසමාන් පුරුෂකාරෙණ සහනං කුසමිදනනුද්‍රිතා.

1. අනිකුදු කාරණයෙක්—උභයාභවත්වූ ග්‍රෙෂ්ඨ පුරුෂයා කර්ම සම්පත්තියෙහි අධිශාන්තිත දෙව් ක්‍රොමෝ ලත්වන්නිය, භාග්‍යයවිසින් ඵෙශ්වය්‍යීය දියයුතුයයි අලස පුරුෂයෝ කියති, එහෙයින් භාග්‍යය ඉවතලා තමාගේ ශක්තියෙන් පුරුෂයා පිළිබඳවූ උභයාභය කරව, උභයාභකළ කල්හි ඉදින් සිදු නො වේද, මේ කීමෙහි දෛශ්‍ය කිම?

2. කුඹලෙක් තමාට යම් කල සැලි ආදියක් කැමතිද ඒ කැමති දෙය මැටිපිඩකින් යම්සේ කරන්නේද එසේම පුරුෂ තෙම තමාවිසින් කරණලද ක්‍රියාවගේ ඵලයට පැමිණේ.

3. අනිකුදු කාරණයෙක්—කවිඛකු ගමන්කරණ කල තල් ගෙයියක් වැටුනේයයි කරුණක් නැතිව සිතීමමෙන් ඉදිරියට පැමිණි නිධානයක් දූෂිත පවා භාග්‍යය තමාම නොගන්නේය, පුරුෂයාගේ ක්‍රියාව කැමතිවෙයි.

4. ඒ එසේමැයි, කටයුතු ක්‍රියාවෝ උභයාභය කරණකොට ගෙණ සඵලවෙත්, ආශාවෙන්යුත් කල්පනාවත් කරණකොට ගෙණ සිදුනොවෙත්, සැතපිලත් සිංහයක්හුගේ මුඛයෙහි සිව්පාවෝ නොවදිති.

5. එසේද කියනලදී—යම්හෙයකින් ලදරුවූ පුත්‍රතෙම මව් පිය දෙදෙන විසින් ශාසනයක් නොම උගන්වන ලද්දේද එබඳු මව් සැතීරියක් වන්නිය, පියාද සතුරෙක් වන්නේය, ඒ පුත්‍රයා භංග්‍ය සමූහයාගේ මැදදී කොකකු මෙන් සභා මධ්‍යයෙහිදී නොහොබි.

1. අනාඨව:—උද්‍යාගිනං පුරුෂසිංහ" මුලසෙති ලක්ෂ්මි-
 ද්‍රේඛවෙන දෙයමිති කාපුරුෂා වදානති,
 දෙදවං නිහන්‍යා කුරු පොරුෂමානමගනන්‍යා
 යගෙන කාලෙන යදි හ සිධ්‍යති කො'ත්‍ර දූෂ්‍ය.

2. යථා මානපිණ්ඩනා කන්තා කුරුකෙන යද් යදිවජ්ජිති,
 ඵවමානමකානං කමි මාණවෘ පුත්‍රිපද්‍යතෙන.

3. අපරඤ්ච:—කාකන්‍යාලියවන් ප්‍රාප්තං දූෂටවාපි නිතිමග්‍රනා,
 හ ස්වයං දෙදවමාදගෙන පුරුෂාපිම පෙක්‍ෂතෙන.

4. උද්‍යමෙන හි සිධ්‍යන්ති කාශ්‍ය්‍යාණි හ මහොරථෙව්:
 හ හි පුළාසස් සිංහස් පුටිසන්ති මුලෙ මාග්‍යා.

5. කථාවොක්‍යාමි:—මානා ශත්‍රූ පිනා චෛරී යෙන බාලො හ පාඤ්ඤා,
 හ ශොභනෙ සභාමඛෙස්ස භංගමඛෙස්ස වකොයථා.

1. දැක්මට ප්‍රියවූ රූපශෝභාවෙන් හා තරුණ අවස්ථාවෙන්ද සුඝනවූ ප්‍රසිද්ධ ගෝත්‍රයෙහි උපන්නෝද ශාසනු නොදන්නාහු නම් නොහොඳනාහු වෙති, සුවදනැති කැලමල් නොහොඳනා මෙනි.

2. අනිකානු—යමෙක් පොත්වල ප්‍රකාශිත කරුණු පුහුණු නොකරණ ලදද, එසේම ගුරුන් සම්පයෙහි නොම හදාරණ ලදද ඒ මනුෂ්‍යයා සොර පුරුෂයන් නිසා දුර්භූත සත්‍යයක්මෙන් සහායකයෙහිදී නොහොඳනේය.

කියනලද මේ කරුණු සිතාපියා ඒ රජතෙම පණ්ඩිත ජනයා ගේ සහායක් රැස්කරවූයේය. ඉන්පසු රජතෙම “පින්වත් පින් වත් පණ්ඩිත වරුණි! මාගේ වචනය අසනුලැබේවා, ශාසනු නු ගත්තාවූද නිතර නොමග යන්නාවූද මාගේ සුත්‍රයන්ට දැන් නිති ශාසනය පුහුණුකරවීමෙන් නැවත උත්පතනය කරවීමට යමෙක් පොහොසද්ද එබඳු කිසි පණ්ඩිතයෙක් ඇද්දැයි කීයේය.

3. යම්හෙයකින්, විදුරුව රත්භා ගැලපීම හෙතෙකොටගෙණ මර මිණියකගේ ශෝභාව උසුලා, එසේම පණ්ඩිතයන් හා එක් වීමෙන් අශ්‍රයාද දක්‍ෂබවට පැමිණේ.

4. කියනලද්දේද වෙයි, එම්බා සුත්‍රය! අශ්‍රයා ජනයන් හා එක්වීම හෙතෙකොටගෙණ ප්‍රඥව පිරිහෙන්නීමය, සමානවූ නුවණැත්තවුන් හා එක්වීම ඉහතෙකොටගෙණ සමානබවටද පැමිණේ, අධික ප්‍රඥවන්තයන් හා එක්වීම හෙතෙකොටගෙණ අධික වූ ප්‍රඥවට පැමිණෙයි.

මේ පණ්ඩිතයන් මැද උන් සියලු නීතිශාසනු නැවත දත් විෂණුයමින් නම් පණ්ඩිත තෙම “මහරජ!” මේ රජපුත්‍රයෝ පූජ්‍යවූ වංශයෙහි උපන්නෝය, එහෙයින් මාවිසින් නීතිශාසනය උගත්වන්ට හැකිවනු ලැබෙත්.

1. රූපශෝභාව “සම්පන්නා විශාලාල” සමභවා,

විද්‍යා ශාන ශෝභාන නිශ්චා ඉව කි. ශුභා.

2. අපරඤ්චා—පුසතකෙණු ව නාගිතා නාගිතා ගුරුයනතිබො,
න ශෝභන සභාමබො ජරගනිත ඉව සත්‍රිය.

3. යතා:—කාව: කාඤ්චනසංසභාවගෙන මාරකනිදිත්තිය,
තථා සත්‍යනතිධාගෙන මුලෙඛා යාති ප්‍රවිණතාමි,

4. උත්තඤ්චා:—සියතෙ හි මනිසාන සිතො: සහ සමාගමාන්,
සමෙයව සමනාමෙති විශිෂ්ටෙයව විශිෂ්ටතාමි.

1. යම් හෙයකින්, නුසුදුසු වස්තූන්හි පිහිටුවන ලද කිසිම ක්‍රියාවක් එලඹාත්තේ නොවේ, ක්‍රියා සියයකින් කොතෙක් හිරවකුමෙන් කපාකරණු නොලැබේ.

2. අනිකතුව වෙයි—මේ රජ “කුලයෙහි ගුණනැති පුතෙක් නොම උපදී, පදමරගයන් අවගන්තා සාධනයෙහි කාව මාණික්‍යයාගේ ඉපදීමෙන් කෙසේනම් වන්නේද?

එහෙයින් මම සමස්ත ඇතුළත නුඹවහන්සේගේ පුත්‍රයන් නීතිශාසනය දන්නවුන් කරන්නෙමි”යි බණසපති මෙන් කිය.

3. රජ තෙම ගෞරව සහිතව නැවත කියේය—“සමන් මලෙහි ඇළීම හෙතෙකොටගෙණ පණුවාපවා පූජාපනයන්ගේ ඉසවනගි, උතතයන් විසින් මනාකොට පුදන ලද ගලෙක් පවා දෙව්බවට යේ.

4. අනිකතුව වෙයි—සුය්‍ය රජයෙහි වැදීම කරණකොට ගෙණ යම්සේ ද්‍රව්‍ය ප්‍රකාශවේද, එසේම උතුමන් හා ගැලපීම කරණකොටගෙණ අක්ෂර නොදන් පුරාණයාද බබලා.

එහෙයින් මාගේ මේ පුත්‍රයන්ට නීති ශාසනය ඉගැන්වීම පිණිස පිණැන්තනු සුදුසුය” යනු කියා, ඒ විෂයෙහි මහත් සත්කාර මුල්කොට පුත්‍රයන් පාලාදින. ඉන්පසු ප්‍රාසාදයාගේ මතුමාලේ සැපයේ උන් රජපුත්‍රයන්ගේ ඉදිරියේ කාලානුරූප පරිද්දෙන් ඒ පණිහින තෙම මෙසේ කිය.

5. “කාව්‍ය ශාසනය පිළිබඳව සතුවන් යුක්තව නුවණැති ජනයාගේ කාලය ඉක්මේ, අඤ්ඤාත්මයාගේ කාලය දු කෙළි මත් පැන් පිම් ආදී විපතනිවලින් හෝ සැතපීමෙන් හෝ බබරකිරීමෙන්දැයි මේ එකකින් යුක්තව ඉක්මේ.

1. යනා :—නාදවෘත්ත නිශ්චිත කාව්‍ය ක්‍රියා එලවනි හවෙත්,
න වාසාරභෞතනාපි භූතවත් පාඨානෙ වකා.

2. අනාච්ඡා:—අසම්පන්න නිශ්චිතං ගොභ්‍රෙ නාපසාමුපජ්ජනෙ,
ආකරෙ පදමරගයණං ජනම කාවමණි කුතා.

3. “කිංචාපි සුමනා සමාදායෙහති සතාං ගිරා,
අශ්වාපි සාති දෙවතාං මහදායී සුප්‍රතිභූතා.

4. අනාච්ඡා:—සථොදයසිරෙද්දිවං සනතිකණ්ණිකා දිපානෙ,
නාථා සත්‍යසනිධානෙන ගිතවණ්ණාපි දිපානෙ.

5. “කාව්‍යශාසනවිභාගෙහි කාලො ගව්‍යනි බ්‍රමනාමි,
වෘසභෙන ව මුනිඛාණං නිද්‍රයා කලභෙන වා.

එහෙයින් පින්වත් කුමාරවරුන්ගේ සහෙනායකය සඳහා කවුඩු ඉදිවූ ආදීන්ගේ විසිතුරු කථා කියමි”යි මෙසේ කිකල, කියනු ලැබේවයි රාජපුත්‍රයන් විසින් කියන ලද්දේය. විෂණු ශතීන්තෙම යම් චිත්‍රලාභයෙක් ඇද්ද, ඒකථාවෙහි මේමුල් ශෙලා කය දැන් කියනුලැබේ, නොපි අසවියයි කිය.

1. උතුම් චිත්‍රයන්ගෙන් යුක්තවූ ආයුධ ශාස්ත්‍රාදී උපාය රහිත වූ ධනයක් නැති නුවණැති ජනයෝ කවිබු, ඉදිබු, මුව, මී යන මොවුන් මෙන් වහා කවයුතු සිදුකරවාපියති යනුයි.

ඒ කෙසේදැයි? රාජපුත්‍රයන් විවාලබ්‍ය අසා විෂණුශතීන් කියේය—ගොදුරේ නදී ඉවුරෙහි මහත් ඉඹුල් රුකෙක් ඇත. නොයෙක් දිශාභාගයෙන් අවුත් පැමිණි රු ඒ ගසෙහි ලගිත්. ඉක්බිති එක් දිනක් රාත්‍රිය ඉක්මයනකල ගෙළුපුලුව නායකවූ පිණැති සඳමඬල අසනපච්ඡනයෙහි නෝබුවක් මෙන් එල්වීසිටියදී නින්දෙන් පිබිදුනාවූ ලඝුපතනකනම් කවිචෙක් දෙවෙනි මරු වකුමෙන් එන වැද්දකු දිවි. ඒ වැද්ද දැක “අද උදෑසන්හිම අවමඬගලයවූ දැක්මක් වූයේය, කවර අප්‍රියයෙක් යෙදෙන්නේ වේදැයි නොදනිමි?” සිතිය, මෙසේ කියා සිත් කැලඹුනාවූ කවිබු තෙම ඒ වැද්ද පසුපස්සෙහි ක්‍රමයෙන් ගියේය.

2. යම් හෙයකින්—ශෝකයෙන් නැවියයුතු කරුණු දහස් ගණනක්ද, භයවියයුතු කරුණු සියගණනක්ද, අභ්‍යන්තර ශෝක කරු හැමදවස්හිම පැමිණෙති, නුවණැත්තා කරු ශෝක භය දෙකට කරුණු නොපැමිණෙත්.

අනිකකුදුවේ—ලොව ජනයා විසින් මේ තෙම එකානන යෙන් කවයුතුවේ, කුමක්ද?

3. මරණය, රෝගය, ශෝකය යන මොවුන් අතුරෙන් අද දවස්හි කුමක්නම් පැමිණෙන්නේදැයි නින්දෙන් නැගිට නැගිට එළඹසිටි මහත් භය සැලකිය යුතු.”

1. අසාධනා විහතගිනා බුක්ඛනා: සුභානතමා,
සාධයනාසතු කායසීණි කාකකුම්” මොවුන්.

2. යනා:—ශෝකාදානං සහසුරාණි භයසදානං ගනාති ව,
දිවසෙ දිවසෙ මුඛ “මාවිගනති න පණ්ඩිතම්.

3. උපායොපාය බොධොං මහදහසමුපසන්නම්,
මරණ” චාට් ශෝකානාං කිමදා නිපතිෂ්ඨති?

1. එකල්හි ඒ වැද්ද විසින් සුත්සහල් විසුරුවාපියා දැල එළන ලද්දේය. හෙතෙමේද ඊට නුදුරුව එහි සැගවී සිටියේය. මේ කාලයෙහිම වික්‍රමවත්ම පරවිරජෙක් පිරිවර හා සමග අභස්හි ගමන්කරණයේ ඒ සුත්සහල් ද්‍රව්‍යයේය. ඉන්පසු පරවිරජ “මිනිසුන්ගේ රුස්වීමක් නැති මේ වනයෙහි සහල් කැබලි ලැබීම කෙසේවේද? එහෙයින් පළමුකොට ඒ කාරණය පරීක්ෂා කරණු ලැබේවා. මේ කාරණය ශුභයයි නොසිතමි. මේ සහල් කැබලි පිළිබඳව මහත් ලොභය කරණකොටගෙන, රන් වළල්ල ගැණීම පිණිස කරණලද ලොභයෙන් ගොඩනැගිගත නොහෙන මඩෙහි ගිවිසු ඒ මගියා මහලු වනසුයා විසින් අල්වා ගන්නාලද්දේ යම්සේ මැරුණේද?

අපවිසිනුදු බොහෝසෙයින් එසේ වියයුතුය”යි සුත්සහලට ගිවිසු පරවියන්ට කියයි. ඒ අසා පරවියෝ ඒ කෙසේදැයි විචා ලෝය. පරවිරජ තෙම මෙපවත් කිය.

“මම එක් කලෙක දකුණුදිග වනයෙහි ඇවිදිනෙමි දුටිමි, එක් මහලු දිවියෙක් ජලසනානය කොට විල්ලුවරෙක සිට මග යන්නවුන් දැක” “පින්වත් පින්වත් මගියා! මේ රන්වළල්ල අතෙහි කුශතණ්ඤාති මාකෙරෙන් ගන්නාලැබේව”යි කියයි. ඉන්පසු ලොභයෙන් අදනාලද සිතින් සුත් එක්තරා මගියක්හු විසින් මෙසේ සිතනලදී. “මේ වළල්ල භාග්‍යය කරණකොට ගෙන ලැබෙයි, එසේද මේ ජීවිත භාග්‍යකරණ කාරණය පිළි බඳවූ සැකය කෙරෙහි පැවැත්ම නොකටයුතුය.

2. යම්හෙයකින්—ප්‍රිය නොවන එකක්හු කෙරෙන් මනා ලාභයක් ඇතිකල්හිද මඩගලාවූ පැවැත්මක් හටනොගණී, යම් අමෘතයෙකිහි විෂ මිශ්‍රබවක් ඇත්තේද, ඒ අමෘතය නමුදු මරණය පිණිස කාරණයෙක් වේ.

නැවතද බත රුස්කිරීම පිණිස පැවතිකල්හි සියලු කාරණ යෙහි සැක ඇත්තේමය, ඒ කාරණයද පණ්ඩිතයන් විසින් කියනලදී.

1. කඩකණ්ණයා හු ලොභෙන මනා: පබ්බත සුදුසාරෙ,
වෘථ“ව්‍යාඥාණ සංප්‍රාප්තා: පටිකා: ස මානො යවා.

2. යනා:—අනිසො දිසං ලාභො‘පි න ගතිජිජායතෙ ශුභා,
යත්‍රායෙක විෂසංසග්ගො ‘මානං තදුප්ප මානාවො.

1. කිමෙක්ද මේ කාරණය ශුභද නොහොත් අශුභදැයි පළමු කොට පරීක්ෂාකරණ සැකයට නොනැගී මිනිසෙක් මනා කාරණයන් නොලබන්නේය, සැකයට නැගී ඉදින් නැවත ජීවත් වේද, මනාකාරණයන් දක්නේය.

එහෙයින් පළමුකොට මම සොයා බලමි," සිතා "තාගේ වළල්ල කොතැන්හිදී?" යි ශබ්ද පටන්වා මගියා කියයි. දිවියා අත දිගහැර දක්වයි, එකල්හි මගියා "මරුවක්හුගේ දෙහය වැනි සිරුර ඇති තා කෙරෙහි විශ්වාසය කෙසේ වන්නේද" යි කිය, එකල්හි දිවියා "බොල මගියා! අසව පළමුකොට මමම තරුණකාලයෙහි අතිශයින් පවිටුවූයෙමි. බොහෝ ගවයන් හා මිනිසුන් මැරීම හෙතුකොටගෙන මාගේ සුත්‍රයන් හා අඹු වෝ මළෝය, මම පරමාරවෙන්ද පිරිහුනෙමි. ඉන්පසු එක් සත්පුරුෂයෙක්හු විසින් "පින්වත දන්දීමය සුවර්තය යන මේ ආදියෙහි හැසිරව" යි අනුශාසනා කරණුලැබුවෙමි. ඒ අනුශාසනාවෙන් දැන් නිතර ජලසානය කරන්නාවූ දන්දීමෙහි රැවිටු මහලුටු දන්හා නිය වැටුනාවූ මම කෙසේනම් විශ්වාස කටයුතු නොවෙමිද?

(දිවියා දන් දෙන්නෙකැයි ඇඟවීම පිණිස කළ ක්‍රියාව විඤ්චාවක්බව ප්‍රකාශවන සොලෝ දෙකක්,)

2. යාගනිර්මය, වේද ශාස්ත්‍රයන්ගේ හැදෑරීමය, සුදුස්සන්ට දීමය, තපස්නිර්මය, සත්‍ය චරිතය, නොපෙරළෙන සිරිවූ හිතය, ඉවසීමය, ලොහයෙන් වෙන්වීමය යන මේ අභවිධවූ ක්‍රමය සුවර්තයයි කියනලද්දේය.

3. මේ අභවිධ බලිමයන් අතුරෙන් පළමුකොට දක්වනලද යාග, හැදෑරීම්, දාන, තපස් යන මේ සතර කොටස අභිකාර භාවය සදහාද ලෝකයා විසින් සෙවනය කරණුලැබේ, පසුවනි සත්‍යය, සිරිවූ හිතය, ඉවසීමය, අලෝභය යන සතර කොටස එබඳු නොවෙයි, උතුමන් කෙරෙහිම පවතී.

1. නථාවොක්තමි:—න සංශය" මහාරූඝා නගේ හද්‍රාණි පශ්‍යති,
සංශයං පුතරුඝා යදි ජීවති පශ්‍යති.

2. යන:—ඉජ්‍ජාධායනදානානි නප: සත්‍යං බානි: ක්‍ෂමා,
අලෝභ ඉති මාග්ගි'යං බම්බිකවාඤ්චිබ: සමාන:

3. නත්‍ර පුඵඤ්චදානිග්ගො දමකාමිමපි සෙවංකෙ,
උපතරසත්‍ර චතුඵග්ගො මහාගමහොව තිස්සති.

යම් කරුණකින් තමා අතෙහි වූ රන් වළල්ලද යම් කිසිවක් ගව දෙකු කැමැත්තෙහිද, මෙපමණක්ම මාගේ ලොහ රහිත බවට කාරණයවෙයි. එසේද වුවත් “දිවියා මිනිසුන් කන්නේය” යන ලෝකයාගේ දෙෂකිම වැළැක්විය නොහෙයි.

1. යම්කෙසෙයින්—ලෝවැසිතෙම පෙරසිටියවුන්ගේ පිළිගැනීම හා සමානව පවති, අන්‍යසුරුෂයන්හා සූත්‍රයේ යොදවන කුටිනිනම් සූත්‍රය සුවර්ත ක්‍රියාවගේ නියමය සඳහා අනුශාසනාකවසුතු තැනැත්තියක්කොටද පණ්ඩිතයන් හිතකොටද ප්‍රමාණකෙරේ, යම් ප්‍රකාරයෙකින් ගවයන් මරණඵකක්සු ප්‍රමාණකෙරේද, බ්‍රාහ්මණයා එතරම්කොටද නොතකයි.

මාවිසින්ද ධර්මාසන්නයෝ හදුරන්ලද්දෙය, ඒ අසව.

2. තමාගේ ප්‍රාණයෝ තමගව යම් පමණ අතියෙකින් ප්‍රියයෝද රක්ෂාකවසුත්තෝද අන්‍යසූත්‍රයන්ගේ ඒ ප්‍රාණයෝද ඔවුන්ට එසේම ප්‍රියවෙන්, රුක්කසුතුදවෙන්, (මේසුකාරිය සලකා) පණ්ඩිතවරයෝ තමාහා සමග උපමා කිරීමෙන් සහයන්ට අනුකූලා කෙරෙති.

3. අතික්කාරණයෙක්ද—යාවකයන්ට පරුෂවූබස් කීමෙහිද, දීමෙහිද, සැපදුක්දෙකෙහිද, ශූන්‍ය ශුභදෙක්හිද, පුරුෂතෙම තමාහා සමාන කිරීමෙන් සුදුසු වූ ආචාරයට පැමිණේ.

4. වෙනත් කාරණයෙක්—අනුන්ගේ අඹුවන් තමන් මවමෙන්ද, අනුන් සත්‍යක ද්‍රව්‍යයන් මැටිකැටිමෙන්ද, සියලු සහයන් කෙරේ තමාමෙන්ද යමෙක් සිතාද හෙතෙම පණ්ඩිතවේ.

තෝද ඉතා දිළිඳුය, එහෙයින් ඒ වළල්ල තවදිමට මම උත්සාහසහිත වෙමි.

1. යනා:—ගනානුගතිකො ලොකා කුටිනිවූපදෙශිනිමි,
ප්‍රමාණයති හො ධර්මේ සථා ගොසනමපි විජමි.

2. ප්‍රාණ යථාතමයො ‘හිෂ්ටා භූතානාමපි හෙ තථා,
ආහෙමාපමොහ භූතානාං දයාං කුච්චනති සාධවො.

3. අපරසූව:—ප්‍රකාශ්‍යාගෙ ව දාගෙ ව සුබද්‍රාගෙ ප්‍රියාප්‍රියෙ,
ආහෙමාපමොහ පුරුෂා ප්‍රමාණමහිගච්ඡති.

4. අනාවච:—මානාවන් පරදරෙණු පරද්‍රවො ව ලොභවන්,
ආතමවන් සච්ඡාදනෙණු යො පශ්‍යති ස පණ්ඩිතො.

1. හෙද කියනලදී—සුබිෂ්ඨීර් මහරජ! ආහාරවසත්‍රාදියෙන් දිළිඳුත් රුක්කමැනව, ධනවත්තයාව දන නුදුනමැනව, කුමක් හෙයින්ද, රෝගියාව බෙහෙත හිතවේ, නිරෝගියාව ඖෂධයෙන් ප්‍රයෝජන නොවේ.

2. අනිකනුදවෙයි—දනවලය කැමැත්තෝ දියසුතුයයිකියන ලද යම් දනගෙන් සතුරුවද දෙනුලැබේ, නිවාදි පිරිසිදු ස්නානයෙහි, පසළොස්වක ආදී කාලයෙහි, දිමට සුදුසු භාජනයෙහි යන සියලුතැන්හි ඒ දනය මනායයි කියති.

එහෙයින් මේ විලෙහි ආනායකොට රත්වළල්ල ගනුව” යි කීය. ඉන්පසු ලොභය හෙතෙකොටගෙන දිවියාගේ ඒ වචනය පිළිගත්තාලද ඒ මගියා නැතැම පිණිස විලව බස්නාහා සමග ම මහමඩෙහි ගිලුනේ නැති පලායන්ට නොහැකිවූයේය. මඩෙහි වැටිලිය මිනිසාදක දිවියා “බෙදගෙන ! මහමඩෙහි වැටුනොහිද? එසේවිනම් මම තා නගා සිටුවමි” කීව. මෙසේ කියා ගෙමිත්සෙමින් ලන්ව ඒ දික්සුයා විසින් අල්වාගන්නාලද ඒ මගියා,

3. මේ වක්‍රතෙම ධර්මශාස්ත්‍රය හදාරයිනුද කාරණයෙන් නොවේ; සවිභාවයෙන් කුරවූ පැවතුම් ඇත්තක්‍රමයෙන් වෙදහැදෑරීමද කාරණයක්නොවේ; ගවදෙනුත්තේ කිරි යම්සේ සවිභාවයෙන් මිහිරිද එසේම මේ ලොකයෙහි රචනානැත්තා කෙරෙහි සවිභාවම නොනැසී ඉතිරිවේ.

4. තවද—අයිතිනුවූ ඉන්ද්‍රියයා සිත් ඇත්තුවූත්තේ ක්‍රියාව ඇතාගේ නැතැමමෙන් ප්‍රයෝජනනොවේ. (ඇතා නැපසුද පස් ආදියැගෙන ශරීරයෙහි විසුරුවාගනී. එසේම ඉන්ද්‍රියයාද ව සහයව නොගිය පුරුෂයාගේ ක්‍රියාවල පිරිසිදුව නොපවතියනු අභිප්‍රායයි.) වදනක්‍රියා ආහාර වසත්‍රාදියෙන් පොෂණයකිරීම මෙන් ශුන්‍යව අයිතිවූ කමිකිරීමෙන් තොරවූ ශුන්‍ය නිෂ්ඵලවේ.

හිංසාකරණ සවිභාවයෙන්සුත් මොහුනෙරේ මාවිසින් යම් විශවාසයක් කරණලදද ඒ ක්‍රියාව සුතුනොවෙයි.

1. තථා:මොක්කමි:—දරිද්‍රාත් හර කෞශන්‍යය මා ප්‍රයචේජ්ඣමර ධනමි, මාධිකසෝමධං පථං නි රුජ්ජා කිමෝමෙධො:?

2. අනාවම:—දනවමිති යදදානං දියගෙ ‘නුපකාරිණේ, ලදගෙ කාලෙ ව පාත්‍රෙ ව නදදානං සානවිකං විදා.

3. “න ධර්මශාස්ත්‍රං පඨතිති කාරණං න වාපි චෙදධ්‍යයනං දුර්ගතවතා, සවිභාව ඵවාත්‍ර තථාතිරිවන්තෙ යථා ප්‍රකාශා මුත්තං ගවාං පසා.

4. කිංකව:—අවශෙහද්‍රියවිනාශාං හසනිසනානමිව ක්‍රියා, දුෂිතගාහරණප්‍රායො ශුන්‍යං භාර: ක්‍රියාං විතා.

1. ඒ කාරණයද මෙසේ කියනලදී—අංආති සිව්පාවෝය, නදියය, නිය ආයුධකොට ඇති නිර්සත්කය, අනෙහි ආයුධ ඇත්තෝය, සත්‍රිහුය, රජතුලයයන මොවුන්කෙරේ විශ්වාසය නොකවසුතුමය.

2. අනිකුදු කාරණයෙක්—සියල්ලවුන්ගේම සවභාවයෝ අති ශයින් පරික්‍ෂාකරණු ලැබෙත්. අනික් ශාසනුදානිමිආදී ගුණයෝ පරික්‍ෂාකරණු නොලැබෙත්, ඒ එසේමැයි, සියලුගුණ ඉක්මවා සවභාවය මුදුනෙහි පවතී. (එහෙයින් සවභාවයම පරික්‍ෂාක වසුතු.)

3. අනිකක්දවෙයි—අහසෙහි හැසිරෙන්නාවූ පචිතසත්තාවූ රූස්දහසක් දරන්නාවූ තාරකාවන්ගේ මධ්‍යයෙහි බබලන්නාවූ මේ චක්‍රමණ්ඩලයද ක්‍රමයෙහිම හෙතෙතකටගෙණ රහු විසින් සපයීකරණුලැබේ. නියමයෙන් බ්‍රහ්මයාවිසින් භාග්‍යයෙහි ලියනලද්දක් කඩතිරිමටහෝ වෙනස්තිරිමට කවරෙක් නම් පොහොසද්ද? ” යි සිතී.

මෙසේ සිතන්නාවූම මේ මගියා දිවියාවිසින් මරණලදුව කනලද්දේය. “රංවළල්ල ලොහයෙන්,” යනමේ ආදිය එබැවින් මම කියමි. එහෙයින් සච්ඡකාරයෙන් පරික්‍ෂා නොකරණ ලද ක්‍රියාව නොකවසුතුය.

4. යම්හෙයකින්—මනාකොට දිරු අහරය, නුවණැති පුත්‍රය, මනාකොට වසඟයට පැමිණි ගැහැනිය, සියලු උත්සාහයෙන් ආශ්‍රයකරණලද රජය, මනාකොටසිතා නියමකොට කියනලද වචනය, විමසා කළක්‍රියාවය, යනමේසය දීඝිකාලයෙහිද වෙනස කට නොයෙත්.

මේ වාක්‍යයඅසා එක්තරා පරිච්ඡේදක් අභංකාරසහිතවූයේ “විඤ්ඤාන ! කුමට මෙසේ කියනුලැබේද ?

1. නවාටොකනම්:—ශාඛිණිණ්‍යාව නදිනාණුව නබ්‍යාං ශාසනපාණිනාමි,
විශ්වාසො හෙව ආර්ථිකයා සත්‍රිහු රජතුලෙහුට.

2. අපරණුව:—සවච්ඡා යි පරික්‍ෂාකරණ සවභාවා නොහර ගුණය,
අනිතා යි ගුණන් සවච්ඡාත් සවභාවො මුඛිති වර්තනො.

3. අභාවච:—ස හි ගහනවිහාරි කල්මෂධ්වංසකාරී
දහශතකරධාරී ජ්‍යොතිෂාං මධ්‍යවාදී,
විබුර්විච්ඡිකොගාත් ග්‍රහකො රහුණ්‍යො
ලිඛිතමපි ලලාභෙ ප්‍රොජ්ඣතුං කා සමපී:

4. යතා:—සුචිණ්‍යවනං සුචික්‍ෂණං සුභා:
සුභාසිතා සත්‍රි නාපරි: සුසෙවිතා,
සුචිතාස වොකතං සුචිවායං යත් කාසං
සුදීඝිකාලො‘පි න යාති වික්‍රියාමි,

1. විපතනීය ඵලබ්‍යවිකල්පි පමණක් පණ්ඩිතයාගේ ගුරු පදෙශය ගතයුතුය, සියලුකාරණයෙහි මෙසේ විමසීම කටයුතු කළ ආහාරයාගේද පැවැත්මෙනාවේ.

2. යම්හෙයකින්, — අහරද ජලයද යන පොළෝතලයෙහි සියල්ල ශබ්දකාවත් විසින් මඩනාලද්දේය, එකල්හි ආහාරපාන දෙදෙනාගේ කැමැත්ත කොතැන්හිදී කටයුතුද? පින්වත කෙසේනම් ජීවත්විය යුතුද?

3. එසේද නිගතලදී—රූෂ්ඨවනනයාය, අනිශ්චිතයා බහුල යාය, ලද්දෙයකින් සතුටුනොවන්නාය, නිපෙන සුළුතැනැත්තාය, නිහරම සැකයෙන් යුක්තයාය, අනුන්ගේ සම්පතියෙන් ජීවත්වන්නාය යනමේ සඳහන ශොකයට හිමිකුවෙත්යයි කියයි.

මෙපවත් අසා සියලු පරවිශෝ එතැන්හි උත්ත.

4. යම්හෙයකින්—ඉතා මහත් ශාස්ත්‍රදරණ අනුන්ගේ සැක සිද්ධි සුළුබහුශ්‍රැතයෝපවා ලොහයවිසින් මුළුකරණලද්දකු නැවෙත්.

5. අනිකකුටු—ලොහය හෙතෙකොටගෙණ කොබයහටගණී, ලොහයෙන් විෂය රසවිඳීමට ආශාව උපදී, ලොහයහෙතෙකොටගෙණ පරිඤ්ඤාතිතවූ මුළුවද මරණයද හටගණී; මෙසේ ලොහය පාපයට මුල්වේ.

නැවත ඒ සියලු පරවිශෝ දැලෙන් බැඳුනෝය. ඉක්බිත් තෙත් යම් පරවිශක්තූගේ වචනයෙන් ඒ ස්ථානයට බැස්සෝද ඒ පරවිශාව සියල්ලෝ නිහදකෙරෙත්.

1. වෘක්ෂය වචනං ග්‍රාහ්‍යමාපත්තාලෙ හස්තසප්තෙ,
සඵලෙවං විචාරෙණ හොජනොපි ප්‍රවණිතෙ.

2. යනා:—ශබ්දකායා සම්මාත්‍රානගමනං පානඤ්ච භූතලෙ,
ප්‍රවාහනා කුතු කහ්ඨාමා ජීවිතවෘං කථං ආ වා.

3. නථාවොකනම්:—ජර්ග්‍රී භූතාණි-බ්‍යති නිසන්තූභවං ක්‍රොධො නිකාශබ්‍යති,
පරිඤ්ඤාපජිත්‍ර ව ෂබ්දෙන දු:ඛතාතිතා.

4. යනා:—සුමහානතාපි ශාස්ත්‍රාණි ධාරයතො බහුශ්‍රැතා,
මේහතාරා සංශයානාඤ්ච කලිංගොග්‍රාහමොතිතා.

5. අනාච්ච:—ලොහාත් ක්‍රොධා ප්‍රභවති ලොහාත් කාමා ප්‍රභවතෙ,
ලොහානොමාහඤ්ච නාශඤ්ච ලොහා පාපසා කාරණම්.

1. යම්හෙයකින්—සමුහයාවිසින් සිදුකළයුතු කටයුත්ත සඳහා සමුහයක්නුගේ ඉදිරියෙහි නොයන්නේය, (කුමක් නිසාද?) කටයුත්ත සිදුවූකල ලාභය සියල්ලටම සමවේ, ඉදින් කටයුත්ත හානිවිද එසේකල අනුශාසනාකල නැතැත්තේ පිඩාකරණ ලැබේ.

2. එසේදකියනලදී—වචනය, හිතය, ඇසය යනමේ ආදී ඉන්ද්‍රියයන් හික්මවීම පිණිස නිග්‍රහ නොකිරීම විපත්තිවලට මග යයි නියනලදී, ඒ ඉන්ද්‍රියයන් ජයගැනීමහෝ දමනය සැපතට මගයි, (මේ ක්‍රමදෙකින්) යම් ක්‍රමයෙකින් සැපයලැබේද ඒ ක්‍රමයෙන් පවත්නා ලැබේවා.

ඒ පරිචයාගේ ගඟාව අසා වික්‍රමව පරවිරජ “මේ තෙම මොහුගේ දෙශයෙක් නොවේ.

3. යම්හෙයකින්—විපතනියක් ලත්වූවන්ට හිතවූ වසතුවද ඒ විපතනියෙහි හෙතුවටට පැමිණේ. ඒ එසේමැයි, ගවදෙනගේ දනෙන් යට භාගයෙහිවූ පාදය වස්සාගේ බැඳීම පිණිස කණුවක්මෙන්වේ.

4. අනිකක්ද—යමෙක් විපතනියට පැමිණියවුන්ගේ ඒ විපත් දුරලීමට හැකිවේද ඒතෙම නැගෙක්වෙයි, හයදුරුකරණකල ඒ හය එළවූවක්හට ගඟාකරණ පණ්ඩිතයා වූ කලි නැගෙක් නොවේ.

විපතනිය එළඹිසිටිකල විශ්වයට පැමිණීම නිශ්චිත පුරුෂයන්ගේ ලකුණෙක, එහෙයින් මේ විපතනියෙහිදී බ්‍රෙමය්‍ය වැලදගෙණ හයදුරුකරණ උපාය සිතනු ලැබේවා.

5. යම්හෙයකින්—විපතනිය එළඹිසිටිකල නොකැලඹෙන බ්‍රෙමය්‍යය, මහත්වූ වැඩිම ඇතිකල උචගුතොව ඉවසීමය, සහා

1. යනා:—න ගණසාග්‍රහො ගවේජන් සිබෙ කායෙදී සමං ඵලමි,
යදි කායදි විපතනි: ස්‍යාන් මුබරස්සනු ගතානෙ.

2. නථාචොකතමි:—ආපදං කපිතා: පනථා ඉන්ද්‍රියාණමසංසමා,
නාජ්ජසා: සමපදං මාගේ යෙතොපං හෙත ගමානාමි.

3. යනා:—ආපදමාපනතනිනාං හිතො'පසයාති හෙතූනාමි,
මානාපසසා හි වත්තසස යනමහිතවති බඩුතො.

4. අතා:ධි:—ස බත්තමෙදි විපතනානාමාපදබරණ්ණමා,
න තු හිතපරිත්‍රාණවසතුපාලමතපණ්ඩිතා.

5. යනා:—විපදි බ්‍රෙමය්‍යමථාහද්දමෙ ඤාමා
සදසි වාක්පට්ඨකා යුඨි වික්‍රමා,
යගසි වාහිරුචිච්ඡයනං ලූභො
ප්‍රකාතිසිධ්දිං සි මහාතමනාමි.

මධ්‍යයෙහිදී කීමෙහි බිණීමෙහි දක්ෂබවය, යුධයක් පැමිණිකල වික්‍රමය, නීතීන්ය ඇතිකල කැමතිවීමය, ශාස්ත්‍රවිෂයෙහි අති ශයින් ඇළීමය යනමේගුණ උත්තමයන්ට සවිභාවයෙන් ඇති වේමය.

1. යමෙක් සමාන් ඇතිකල්හි සතුටුනොවේද, විපතනිකාලයෙහි කලනොතිරේද, සටන්කාලයෙහි වැඩවලනුටු මෙයෙකී යෙන් යුක්තද, තුන්ලොවට නිලකයක්මෙන් ශ්‍රේෂ්ඨවූඵබදු පුත්‍රයක්හු මවක්නොමෝ මදතැනෙක උපදවන්නිය.

2. අනිකකුදු—අධිකවූ නිදිඇතිබවය, මැලිබවය, හයය, ක්‍රොධය, අලසබවය, පටන්ගත් ක්‍රියාවන් නොනිමවාපියා කල් ගෙවනබවය යනමේ දේශනය මෙලොව වැඩිදියුණුව කැමැති පුරුෂයාවිසින් පුරුකවයුතුවෙන්.

දැනු ප්‍රමේස සියලු පරමියන්විසින් එක්සිත්ව දැලැගෙණ ඉතිලෙකු ලැබේවා.

3. යම්හෙයකින්—මහත්තුවූ ප්‍රවෘත්තියන්ගේද එකාබවවූ සමූහයා කවයුතු සිදුකරයි. මීට උපමාවනම් රුහැන්බවට පැමිණි තණවලින් මහත හසනිහු බදනා ලැබෙත්.

4. සවිලාගණනක්වූද තමන් ගොනුයෙහි ජනයා හා සමග ගැලපුනාවූ පුරුෂයන්ගේ සමූහය අතිශයින් ප්‍රශංසා කවයුතුය, දහවෙසියාවන්ද හරණලද සහල් පැලෙනොවෙති”යි කිය.

මෙසේ සිතා සියලු පක්ෂීහු දැලැගෙණ ඉතිලුනෝ. ඉන් පසු ඒ වැද්ද දැලගෙණ යන්නාවූ ඔවුන් පුරදිදුක පසුපස්සේ ද්‍රවමින් මෙසේ සිති.

1. සමපදි යසා හ හමෝ විපදි විපාදෙ නරණ ව බිරතමි,
තං භුවතත්‍රයතිලකං ජනයති ජනනි පුතං විරලමි.

2. අතාච්චි:—අභිදෙශා: පුරුෂෙණෙහ භාතවා භුතිමිච්ඡතා,
තිද්‍රා තත්‍රා හයං ක්‍රොධ ආලසං දිඪිසුත්‍රතා.

3. යතා:—අලානාමපි වසතුතාං සංහතී: කායච්ඡාධිකා,
තාණෙගීතුණත්‍රමාපගෙනානඞ්ඛායන මහතදනනිතා.

4. සංහතී: ශ්‍රෙයසී පුංසාං සබ්බලෙරලපකෙරපි,
තුණෙහපි පරිතාතතා හ පුරෙහනනි තණ්ඩුලා.

1. “සමගිවූ මේපසිනි මාගේ දූල ගෙණගෙන, යම් වේලෙක වැටෙන්නාහු වෙද්ද එකල්හි මාගේ වශගයට පැමිණෙන්නාහු වෙති.” යනුයි.

ඉක්බිත්තෙන් ඒ පසින් නොපෙනිගියකු වැද්ද නැවැත් තේය. එකල්හි නැවතුනා වූ වැද්ද දූක පරවියෝ “දූනට කුමක්කිරීම සුදුසුද”යි මෙසේ කිවි? චිත්‍රත්‍රිව තෙම.

2. “මවය, මිත්‍රයාය, පියාය යනමේ තුන්දෙනා සවභාවයෙන් හිතවෙති, ඉතිරි ජනයෝ වැඩ අවැඩ දෙකින් හැසිරීමෙන් වැඩ අවැඩ කල්පනාවලින් යුක්තවූවාහු වෙත්.

එහෙයින් මාගේ මිත්‍ර වූ හිරණ්‍යක නම් මී රජෙක් ගණ්ඩකි නදි ඉවුරෙහි වූ චිත්‍රවනයෙහි වෙසේ, ඒ මියා අපගේ බැඳුම් කපයි” කිය. මෙසේ සලකා සියල්ලෝ හිරණ්‍යකයාගේ බිලය සම්පයට ගියහ. හිරණ්‍යකයාද විපතනිවලට සැකයෙන් හැම කල්හිදෙරටු සියයකින් යුත් බිලයක් කොට වෙසේ. ඉක්බිත්තෙන් හිරණ්‍යකයා පරවියන් බස්නාකල උපත් පියාපත් ශබ්දය අසා හසින් හටගත් වඤ්චල භාවයෙන් යුක්තව කථානොකොට සිටියේය.

“යහලු හිරණ්‍යකය! කුමක්නිසා මා හා කථා නොකරත් තෙහිද?”යි චිත්‍රත්‍රිවයානිය, ඊට අනතුරුව හිරණ්‍යකයා ඔහුගේ වචනය අසා දූන වහා ජිවතට නික්ම, “විශ්මයේක පිණැත් තෙම මාගේ ප්‍රියමිත්‍ර වූ චිත්‍රත්‍රිව තෙම ආසේය.

3. මිත්‍රයා හා සමග කථාකිරීම යමක්හට වේද, මිත්‍රයා හා සමග එකතැන විසීම යමක්හට වේද, මිත්‍රයා හා සමග රහස් කථාකිරීම යමක්හට වේද ඔහුට වඩා පිණැත්තෙක් නැත් තේය”යි කිය.

එකල්හි දූලෙහි බැඳිගියා වූ මොවුන් දූක විශ්මසහිතවූයේ ඇසිල්ලක් නැවතිසිට “යහලුව! මේ කිමෙක්ද”යි විචාලේය.

චිත්‍රත්‍රිව තෙම “මිත්‍රය! මේතෙම අපගේ පෙරජාතියෙහි කරණලද ක්‍රියාවෙහි එලය වෙයි.

1. සංභසාසතු හරහනිමෙ ජලං මම විහබ්ගමා,
යද්‍ය නු නිපතිෂ්‍යානති වගමෙෂ්‍යානති මෙ තද්‍ය.
2. “මාතා මිත්‍රං පිතා වෙති ස්වභාවානුත්‍රයං ගිතමි,
කායසිකාරණනභවානෝ භවනති හිතවුබ්‍යා.
3. යසා මිත්‍රෙණ සමභාෂො යසා මිත්‍රෙණ සංසිතී,
යසා මිත්‍රෙණ සංලාපනානෝ නාසනිග පුණ්‍යවාන්.

1. කරුණුලද සුවර්ත ප්‍රශ්නවර්තයෙක පිළිබඳවු තමාගේ ක්‍රියාව යම් කරුණක් හෙතෙකොවගෙන් වේද, යමක්හු කරුණකොව ගෙන් වේද, යම් පරිද්දෙකින් වේද, යම් කාලයෙක්හි වේද, යමක්ද, යම්පමණද, යම් නැතෙක්හිද, ඒ හෙතෙකොවගෙන්ද, ඒ කරුණකොවගෙන්ද, එපරිද්දෙන්ද, එකල්හිද, ඒද, එපමණද, එහිද, බ්‍රහ්මයාගේ වශගය හෙතෙකොවගෙන් පැමිණේ.

2. සකල සචයන්ගේ රෝගය, ශෝකය, කළුවරදව නිතර තැවීමය, බන්ධනාගාරදියෙහි බන්ධනයට පැමිණීමය, දුකය යන මොහු හැම තමන්විසින් කරුණුලද අපරාධ නැමති වෘක්ෂයාගේ එළයෝය”යි කිය.

මේ කිමි අසා මියා විත්‍රුත්‍රියාගේ බැඳුම් කපනු පිණිස වහා එළඹේ.

විත්‍රුත්‍රියා තෙම “විත්‍රය! මෙසේ නොකරව, මා ආශ්‍රය කරුණුලද මොවුන්ගේ බැඳුම් පළමුකොට සිදුව මාගේ බැඳුම් පසුව සිදුව”යි කිය. මියාද “මම සචලය ශක්ති ඇත්තෙමි, මාගේ දේද මෙලෙක් වෙති, එහෙයින් මොවුන්ගේ රුහැන් කැපීම පිණිස මම කෙසේ පොහොසත් වෙමිද? එහෙයින් මගේ දත් හිරිවැටීමට පළමු තාගේ රුහැන සිඳිමි. ඉන්පසු මොවුන්ගේද බැඳුම් හැකිනාක් සිඳින්නෙමි” යනු කියයි.

විත්‍රුත්‍රියා තෙම “එසේවේවා, එතකුදුවත් බලපමණින් මොවුන්ගේ බැඳුම් කපව”යි කිය. හිරණකයා විසින් තමාගේ ආතමය විනාශයටහැර ආශ්‍රය කරුණුලදවුන්ගේ යම් රක්ෂාකරී මෙක් ඇද්ද ඒ තෙම නිහිදත්තවුන් විසින් සමමත නොකරුණ ලදී.

3. යම්හෙයකින්—විපතති කාලයෙහි ප්‍රයෝජනය පිණිස ධන රක්ෂාකරන්නේය, ඒ ධනය කරුණකොවගෙන්ද අඤ්චන් රක්තේය, ධනය, අඤ්චය යන දෙපක්ෂයම කරුණකොවගෙන් නිතර තමා රක්තේය.

1. යසමාච්ච යෙන ච යථා ච යද්‍ය ච යච්ච යාවච්ච යත්‍ර ච ශුභාශුභමානමකම්, කසමාච්ච හෙහ ච තථා ච තද්‍ය ච තච්ච තාවච්ච තත්‍ර ච විධාතාවයාදුපෙයි.

2. රෙගගොකපරිතාපබ්බතවාසනාති ච, ආනමාපරාධවාක්ෂයා ඵලාබ්‍යොනාති දෙසිනාමි.

3. යනා:- ආපදමි ධනං රක්ෂෙද්දත්තං රක්ෂෙධරෙහරපි, ආනමාහං සහකං රක්ෂෙද්දරෙහරපි ධරෙහරපි.

1. අනිකකුදු—හිංසා නොකිරීමය, ධනය, කාමය, නිඛාණය යන මොවුන්ගේ පැවැත්ම පිණිස ප්‍රාණයෝ මුල්වෙන්, ඒ ප්‍රාණයන් නසන්නා විසින් කුමක්නම් නොනසන ලදද? (සියල්ලම නසනලදී)රක්තභූවිසින් කුමක්නම් තොරක්නා ලදද?”(සියල්ලම රක්තාලදයි) කියනලද්දේය.

චිත්‍රත්‍රිව තෙම “මිත්‍රය! නිරියවූ කළු එබදුමය, එනකුදු වුවත් මම මා ආශ්‍රයකරණ ලද්දවුන්ගේ දුක ඉවසීමට සම්ප්‍රකාරයෙන් අසමඵ්‍රියෙමි මෙසේ කිමි.

2. යම් හෙයකින්—ධනය, ජීවිතය යන දෙකම නුවණැති පුරුෂතෙම ලොකයාට උපකාර පිණිස පරිත්‍යග කරන්නේය, විනාශය නියමවූකල සත්පුරුෂ ජනයන් කෙරේ ප්‍රාණ ධන දෙක පරිත්‍යග කිරීම උතුම්වේ.

අනිකුදු මේ සියල්ලට සමාන නුවු හෙතුවකි.

3. මොවුන්ගේ ජාතිය, ද්‍රව්‍යය, බලය යන මොවුන් මාසා සමබව වෙයි, එකල්හි මාගේ ස්වාමිභාවයාගේ ඵලය කියව, ඒ තෙම කවර කලෙක කුමක් වන්නේද?

4. අනිකකුදු—මොහු සියල්ලෝ ආභාරයක් නැතිවම මාගේ සම්පයහැර ඉවත නොගෙත්, එහෙයින් මාගේ ජීවිතය පරිත්‍යග කිරීමෙන් නමුදු මා ආශ්‍රයකරණ ලද්දවූ මොවුන් රකුව.

5. තවද—මිත්‍රය! මාංසය, මුත්‍රය, මලය, ඇටය යන මෙයින් පටන්ගන්නාලද නැසීම නියතවූ මේ දෙයගෙහි උත්සාහය නොසලකා මාගේ කීර්තිය රකුව.

1. අනාව:—ධර්මිකාමමොඝ්ඤාණං ප්‍රාණා සංස්ප්තියෙනවං,
තානතිසනතා කිහගතනං රඝ්භා කිහග රඝ්ඝිතමි.

2. යන:—ධනානි ජීවිතඝෙඤුවව පරමේ ප්‍රාඤ උත්තංඝෙන්,
සනතිමිහෙත වරං තාගො විනාශෙ නිශෙන සති.

3. ජාති ද්‍රව්‍යබලානාඤුව සාමාමෙඤං මයා සහ,
මනප්‍රභුත ඵලං බ්‍රාහ් කදු කිහගදහවිහාති,?

4. අනාව:—විනා වන්හිනවෙවෙකෙ න තාජනති මමානතිකමි,
තහො ප්‍රාණමිහෙතාපි ජීවමෙතනාවමාශ්‍රිතාන්.

5. කිඤුව:—මාංසමුත්‍රපුරිෂාසප්තීනිමිහෙ ව කලෙවරෙ,
විහගවරෙ විහාසාසද්ධං යශා සාලය මිත්‍ර! මෙ.

1. අනිකකුදු සලකව—සරිතුවු මල මුත්‍රාදී අපවිත්‍රයෙන් පිරුණු ශරීරය කරුණකොටගෙන නොනස්නා පිරිසිදුවූ නිතීතියට ඉදිත් පැමිණෙන්නේනම්, ලද්දවූ ඒ නිතීතිය කුමක්නම් නොවන්නිද?

2. යම්ගෙයකින්—ශරීරයාගේද ගුණයන්ගේද වෙනස අතිශයින් දුරුවසිටියේ වේ, ශරීරය ඇසිල්ලෙකින් නස්තේය, ගුණයෝ වනාහි කල්පානනය දක්වා පවතින්”යයි කිය.

මේ කථාව අසා සතුටුවූ හිරණ්‍යක තෙම ගෙමොදගනවූ ශරීරයෙන් යුක්තවූයේ “මිත්‍රය! මනාවෙයි මනාවෙයි, ආශ්‍රය කරණලද්දවුන් කෙරේ ඇත්තාවූ ප්‍රේමය කරණකොටගෙන තුන් ලොවටද ස්වාමිභාවය තාකෙරේ විද්‍යමානය”යි මෙසේ කියා ඔහු විසින් සියල්ලවුන්ගේ බැඳුම් කපනලද්දහුය. ඉන් පසු හිරණ්‍යකයා සියල්ලවුන්ට ආදර සහිතව පූජා “මිත්‍රවූ චිත්‍ර ශ්‍රීවය! සඵලකාරයෙන් මේ දෑලෙහි බැඳීම් ක්‍රියාව ඇතිකල්හි ඒ දෙශයසිතා තමාකෙරේ ගනී නොකටසුතු වන්නිය.

3. යම්ගෙයකින්—මේ ලොකයෙහි යම් පක්‍ෂියෙක් යොදුන් සියයකටද වඩා දුරුවැත්හිවූ ආහාර දකිද, මරණය ලංවූ ඒ පක්‍ෂියාම රුහුන් යොදනැබිම නොදක්නේය.

4. අනිකුදු කරුණක්—වැනු සුයෂී දෙදෙනාට ග්‍රහයන් විසින් කරණලද පිඩාද, හසති සඵ දෙදෙනාගේ බන්ධනයට පැමිණි මද, කුවණැත්තවුන්ගේ දිළිඳුබවද දැක විඛටයෙක! බ්‍රහ්මයා විසින් කරණලද බලවත්වූ විධාන ඇත්තේයයි මාගේ අදහස වෙයි.

5. අනිකකුදු වෙයි—ආකාශයාගේ එක් පෙදෙසක හැසිරීමෙන් යුක්තවූ පක්‍ෂීහුද විපතනියට පැමිණෙති, ගැඹුරුවූ දියඇති

1. අපරඤ්ච පශ්‍ය:-යදි නිත්‍යමනිකොන නිච්ඡං මලවානිතා,
යශ්‍ය කාශෙහ ලංහොන තනන ලබ්බං භවෙහනු කිම්?.
2. යතා:-ශරීරසා ගුණසාඤ්ච දුරමනානාමනාත්මි,
ශරීරං සෂණ්ඩිඛංසි කල්පානනසථාධිකො ගුණො.”
3. යතා:-යො‘ඛිකාද් යොජනගනාත් පශ්‍යතිනාමිත්තං බග්‍ය,
ස එව ප්‍රාප්තකාලසතු පාශබ්බං න පශ්‍යති.
4. අපරඤ්ච:-ගයිද්ධාකරයොග්ගුහපිඩ්ඛං ගජගුජමගම යො රජි බන්ධනම්,
මනිමනාඤ්ච විලොකා දරිද්‍රතාං විචිරිකො බලවානිති මෙ මනි:.
5. අනාචා:-මොමෙමනානාවිහාරිණො‘පි විහගා: සංප්‍රාප්තවනනාපදං
බ්බාගොන නිපුණොරගාධසලිලානමනනා: සමුද්‍රාදප්ථි,
දුණ්ණිතං කිම්හාසති? කිං සුචරිතං? කා සථාන ලාභෙ ගුණා:
කාලො හි වාසනප්‍රසාරිතකරෙ ගෘහණති දුරදපි.

සාගරය කෙරෙහිද දක්ෂයන්විසින් මනසින් ගන්නා ලැබෙත්. මේ සංසාරයෙහි දුශ්චරිතය කුමක්ද? සුවර්තය කුමක්ද? විපතනි රහිත ඉඩම් ලැබීමෙහි ගුණ කවරේද? ඒ එසේමැයි විපතනිය නියමවූකල දිගුකල අතින්සුන් ඒ නියමය දුරුවූ ස්වභාවයන්ද සම්පයට ගනී” කියයි.

මෙසේ අවබෝධකරවා ආගන්තුක සත්කාර කොටපියා වැළඳගැනීමද කොට හැරියේය. චිත්‍රශ්‍රීවයාද පිරිවරහා සමග රුවු දෙයට ගියේය. හිරණ්‍යකයාද නමාගේ බිලයටවතා.

1. “යම් කිසි මිත්‍රයෝ බොහෝ සියගණනකුදු කටයුතුවෙති. මිත්‍රවූ මියාවිසින් පරවිසෝ බන්ධනයෙන් මුදනලද්දේය, දකුටි.

ඉන්පසු චිත්‍රශ්‍රීවාදීන්ගේ රුහැන්කැපීම්ආදී සියලු කථාව දන්නා ලක්ෂ්‍යපතනකනම් කවුඩා ආශ්වාසයකින් “හිරණ්‍යකය! විෂමයෙක පූජ්‍යවූයෙහිය, එබැවින් මමද තාසාසමග මිත්‍රභාවය කැමැත්තෙමි, එහෙයින් මම මිත්‍රභාවයෙන් අනුකූලාකරන්ට සුදුසුව” යි කියයි. මේ වචනයඅසා හිරණ්‍යකයාද බිලය තුළ හුන්නේ නෝ කවරෙක්ද යි අසයි. ඒ තෙම මම ලක්ෂ්‍යපතනක නම් කවුඩාවෙමි කියයි හිරණ්‍යකයා සිතාසි “තා හා සමග කරණ මිත්‍රභාවය කුමක්ද?

2. යම්හෙයකින්—ලෝකයෙහි පණ්ඩිතතෙම යම් වස්තුවක් තවත් කිසියම් වස්තුවක්හා සමග ගලපාද ඒ වස්තුව ඒ හා සමග යොදන්නේය, මම ආහාරවෙමි, පිත්චනා අනුභවකරන් තෙක, (එසේකල අප දෙදෙනාගේ) ප්‍රීතිය කෙසේ වන්නිද?

3. අනිකුදු කරුණක්—ගොදුරුවියසුතු නැතැත්තාගේ හා කන්නාගේද යනමේ දෙදෙනාගේ ප්‍රීතිය විපතනියටම කාරණයෙක්වෙයි, සිවලා ගෙනුකොටගෙන රුහැනින් බඳනාලද ඒ මුවා, මිත්‍රවූ එක්තරා කවුඩකුවිසින් බන්ධනයෙන් මුද රක්තා ලද්දේයයි කියයි.

1. යනි කැනි ව මිත්‍රාණි කන්තාවනි ගතනි ව,
පසා මුළුක මිත්‍රෙණි කපොනා මුක්තබන්ධනා.

2. යනා:—යද් යෙන පූජ්‍යෙන ලොකෙ බුධස්සගෙනන යොජ්‍යෙත්,
අහමනනං හවාන් භොක්තා කථං ප්‍රීතිසිතවිජානි.

3. අපරකුටි:—භක්ෂාභක්ෂකයො: ප්‍රීතිවිපතනෙරෙව කාරණමි,
ගොලාත් පාගබබ්බො’යො මාගා: කාකෙහ රක්ෂකා.

ඒ කෙසේදැයි කවුඩා ඇසිය, හිරණ්‍යකයා මෙසේ කියයි.

මහබ්‍රහ්මයෙහි ව්‍යුහාත්මක මහවනයක්ඇත, මුව කවිබු දෙදෙනෙක් මහත් සෙනඟයෙන් ඒ වනයෙහි බොහෝ කාලයක් මුදුල්ලෙහි විසුවෝය, තමා කැමති පරිද්දෙන් හැසිරෙණ් බබලන්නාවූ සුළු ශරීරයෙන්යුක්තවූ ඒ මුවාද එක්තරා සිවලක්හු විසින් දක්නාලද්දේය, ඒ මුවාදක සිව්ලා මෙසේසිති, “විශ්වයෙක මෙලෙක්වූ මේ මාංසය කෙසේ කන්නෙමිද? වන්නාව පළමුකොට විශ්වාසය උපදවමි” යි මෙසේ සිතා මුවා කර එළඹ “මිත්‍රය! තාගේ සැපත කෙසේද” යි ඇසිය. “තෝ කවරෙක්ද” යි? මුවාවිසින් අසනලද සිව්ලා මම ක්‍ෂුද්‍රබුඩිනමි සිව්ලාවෙමි, නැයෙක් නැත්තෙමි මළඑකක්හුමෙන් මේ වනයෙහි වසමි, දන් මිත්‍රවූ තාකරු පැමිණ නැවත නැගන් සහිතවූයෙමි ජීවිතයට ඇතුල්වූවෙක්වෙමි, දන් තාගේ අනුවරවූ මා විසින් සියලුපරිද්දෙන් තාභාසමග වියයුතුය” යි කියයි. එකල්හි මුවාවිසින් එසේවේවයි කියනලදී, ඉන්පසු භාග්‍යවත්වූ රැකිමා ලාවෙන්යුත් හිරුඅභ්‍යාසවර්ගයකල ඔහුදෙදෙන මුවාවසනතැනට ගියෝය. ඒ ස්ථානයෙහි සපුගසක අත්තෙක මුවාගේ බොහෝකලක්මිත්‍රවූ සුබුඩිනමි කවුඩා වෙසෙයි. ඔවුන්දෙදෙනා දක කවුඩුතෙම “මිත්‍රය! මේ දෙවෙනි තැනැත්තා කවරෙක්ද” යි ඇසිය. “මේ තෙම සිව්ලෙක අපදෙදෙනාගා මිත්‍රභාවයකැමතිව ආයේවනැ” යි මුවා කියයි. ඒ අසා කවුඩා “මිත්‍රය! නොකරුණේ අලුතෙන්පැමිණි තැනැත්තාගා සමග මිත්‍රභාවය නොකටයුතුය, එහෙයින් ක්‍ෂුද්‍රස්සක් කරණලද්දේය.

1. එසේද කියනලදී—යම් කිසිවක්හුගේ ගොත්‍ර ස්වභාවය නොදන්නේනම් ක්‍ෂුද්‍රරූපනම් මිහට ආශ්‍රය කිරීමට අවකාශයෙක් නොදියයුතුය, ඒ එසේමැයි බළලාගේ දෙමය කරණ කොටගෙණ ජරදගවනම් ගිජුලිහිනියා පක්ෂිත්විසින් මරණලද්දේය” යි කියයි.

මුව සිවල් දෙදෙන ඒ කෙසේදැයි ඇසුවෝය, කවුඩා කියයි.

ගඬගානදියගේ ඉව්වරෙහි ගඬකුටනම් පච්ඡනයෙහි මහත්වූ පුලිලගසක්ඇත. ඒ ගස්හි බිලයෙක අභාග්‍යය හෙතෙකොට.

1. කථාබෝකතමි:—අභ්‍යුත්තලයලසා වාසො දෙසො හ කසාවිත්,
මාස්සාරසා හි දෙමෙණ් හතො ගාමො ජරදගමා.

ගෙණ නියතා ඇස් දුටුවේ ජර්ජ්ගේ නම ගිවිසි ගිවිසි නියමයක් වේ යයි, එකල්හි ඔහුගේ ජීවත්වීම පිණිස ඒ ගස්හි වසන පක්ෂී සුතමත් ආහාරයෙන් මදක්කඩා කරන්නා වෙත් දෙති, එයින් මේ ගිවිසි ගිවිසි නියමය ජීවත්වෙයි. ඉක්බිත්තෙන් එක්දිනයෙක දිඬු කණින් මල්ලෙක් පක්ෂිපොතකයන් කනු පිණිස ඒ ගස්කරා ආය.

එකල්හි එන්නාවූ ඔහු දැක හසින් පිටින වූ පක්ෂිපොතකයන් විසින් අනිශ්චිත මහත්ශබ්දකරණ ලද්දේය, ඒ අසා ගිවිසි ගිවිසි නියමය විසින් මේ එන්නේ කවරෙක්ද යි” අසන ලද්දේය, දිඬු කණින් මල්ලෙක් ගිවිසි ගිවිසි නියමය දැක “නසුරෙක! නවුගෙමයි හසසහිත විය.

1. යම්ගෙයකින්—යම්තාක් හසකාරණය නොපැමිණියේද ඊට පළමු හසට මුල්වන කාරණයට සැකවිය යුතුය, පැමිණි හස දැක කල මිනිස්තෙම සුදුස්සක් කරන්නේය.

එබැවින් දැන් ඉතාලන් වූ ගෙයින් දුටන්නට නොහැක්කෙමි. එගෙයින් යමක් විය යුතුද ඒ වේවා, ඊට පළමු විශ්වාසය උපදවා මොහුගේ සම්පයටයෙමි” මෙසේ සිතා ගිවිසි ගිවිසි නියමයට නුදුරු වියිට “සුජ්ජා සමාමිති! නුබවනන්සේට වදිමි” යි මෙසේ කිය, තෝ කවරෙක්ද යි? ගිවිසි ගිවිසි නියමය ඇසිය. මම බලලෙක් මි ගෙතෙම කිය, ගිවිසි ගිවිසි නියමය “ඇතය, ඉදින් නොගියෙහි නම් මාවිසින් මැරිය යුතුව” යි කියයි. බලලෙක් “පළමුකොට මාගේ වචනය අසනු ලැබේවා, ඉන්පසු ඉදින් මැරිය යුතුව එකල්හි මැරිය යුතුය.

2. යම්ගෙයකින්—කිමෙක්ද ජනිත පමණක් සැලකීමෙන් යම්කිසිවෙක් යම්තා නොක මරණු ලැබේද, නොහොත් යම්කෙ නෙක් සුදුනු ලැබේද, හැසිරීමකෝ පැවැත්මද මැරිය යුතු හෝ නොහොත් පිදිය යුතුවන්නේය” යි කිය.

ඒ අසා ගිවිසි ගිවිසි නියමය කුමක්සදහා ආගෙහිද? කියවයි කියයි, එකල බලලා “මම මේ ගඬුතාරයෙහි නිතර ජල ස්නානය කරන්නෙමි මත්ස්‍ය මාංස අනුභවයක් නැත්තෙමි සත්‍රී

1. යන:—කාවද්‍යය සහ ගෙතව්‍යං යාවද්‍යය මනාගනමි,
ආගතඤ්ච හසං වික්‍ෂා නරා කුයොද්දං ධොවිතමි.

2. යන:—ජනිතාග්‍රෙණ කිං කඤ්චිකානෙ සුජ්ජා කවිත්,
වාමහාරං පරිඤ්ඤා බධ්‍යා සුජ්ජා ‘චා තවෙත්.

සෙවනයෙන් තොරවූ බ්‍රහ්මවයඝ්‍රාමවත්සුකතව වාක්‍යයන්වුන
යෙහි හැසිරෙන්නෙමි වසම්, ධර්මයදත්තාවූ නුබවහන්සේගේ
ප්‍රිය විශ්වාසයට ස්ථානවූ පක්‍ෂීහු මාගේ ඉදිරියෙහි නුබවහන්
සේගේ ගුණසමූහය වණින්නාකෙරෙහි, එහෙයින් ශාස්ත්‍රයෙ
න්ද වයසින්ද දීප්‍රණුවට පැමිණි නුබවහන්සේගෙන් ධර්ම
ආසීම පිණිස මෙහි ආමි, ධර්මයදත්තා මේ තරම්වූ නුබවහන්
සේලාද ආගනතුකවූ මා මරණු පිණිස යම් උත්සාහයක් කර
න්නාහුද? මේ ක්‍රියාව ගිහිගෙයි ධර්මයෙක්ද.

1. ගෙටආකල සතුරුකෙරෙහිද ගිහියාවිසින් සුදුසුවූ ආග
නතුක සත්කාර කවයුතුය, ගසතෙම පාශවීයකටගිය සෙවන
ගසකපන සතුරුකෙරෙහි නොමඟකුළුවයි.

ඉදින් ආහාරයෙක් නැත්තේනම් එකල්හි මනාප්‍රියවචන
යෙන් පළමුකොට ආගනතුකතෙම පිදියයුතුවෙයි.

2. එසේද කියනලදී—තණපතින් කරණලද අස්නද, විඩා
සංසිදුවන ස්ථානයක්ද, පාදයන් සෝදන පිණිස වතුරද, සතර
වෙතිවූ සත්‍යප්‍රිය වචනයද යනමොහු සත්පුරුෂයන්ගේ ගෙයි
කිසිකලක නොනස්නාලැබෙත්.

3. අනිකකුදු—සත්පුරුෂයෝ දුර්ජන සඬයන් කෙරෙහිද
අනුකම්පාකෙරෙත්, ඒ එසේමය, වක්‍රයා සපයිකවසුතුකුදු
වාණිඛාලයාගේ ගෙය කෙරෙහි වක්‍රලොකය නොමඟකුදුවා.

4. අනිකකුදු—ගෙටආවා වූ ලදරුවෙක්ගේ නොහොත් මඟ
ල්ලෙක්ගේ තරුණයෙක්ගේවේද මිහට පුජකවසුතුවන්නිය,
ඉදිරියටආ තැනැත්තේ සියලු ජනයාගේ ගුරුවේ.

1. අරවප්‍රවිනං කායඉමානිථං ගෘහමාගතො,
ජෙතතුඃ පාශවීගතං ජායාං නොපසංහරති දුමා.

2. නථාබොක්කමි:—තෘණානි භුමිරුදකං වාක් වතුභිව සුතාතා,
එතාතාපි සතාං ගෙගෙ නොවජ්ජායෙන කදුචත.

3. අපරකුච්ච:—නිගීභුණෙවපි සතෙසු දයාං කුචිනති සාධවා,
හ ගි සංහරගෙ ජෙතාතතාං වක්‍රකවාණ්ඩාලවෙගවති.

4. අගාචව:—බාලො වා යදි වා වාබො සුවා වා ගෘහමාගතා,
තසා සුජ විධානවා සව්ච්ඡායාගාගතො ගුරා.

1. අනිකුදු කාරණයෙක්—කැමතිවූ සන්කාරයක් නොලද්දවූ ආගන්තුකයෙක් යමක්කුගේ ගෙයින් හැරී එන්නේද, ඒ ආගන්තුකතෙම ගෙයආර්ථිකව නමන්නේ පාපයදී ඔහුගේ පින්තසායේ.

2. අනිකුදුවෙයි—උතුම්කුල ආර්ථිකක්කුගේ ගෙයක්කරු ආර්ථිකයානවූ සුදුසු පරිද්දෙන් පිළියෙකුළුවේ, ආගන්තුකයාසියලු දෙව්වරුන්ගේ ආත්මයන්මෙන් පිළියෙකුත්තෙක්ය” යි කිය.

ඒ අසා ගිජුලිහිතියා බලලා වනාහි මාසයෙහි ප්‍රියවෙයි, මේ ගසෙහිද පක්ෂිපොතකයෝ වෙසෙත්, එහෙයින් මම මෙසේ කියමි” යි කිය, ඒ අසා බලලා බිමපහරුගා ශාපකොට පව්වූ වූකලා නොආසෙන පිණිස කන්දෙක වසයි, දෙවියනි දෙවියනි” යි මෙසේද කියයි, ධම්මශාසනය අසා විෂයරසයෙහි නොආලෝනවූ මාවිසින් දුෂකරවූ මේ වාත්‍යයන් වුතෙයහි පිහිටන ලද්දේය. ඔවුනොවුන් විවාදකරන්නවුන්ටද හිංසා නොකිරීම මුල්වූයේ ධම්මයයි මෙහි ධම්මශාසනයන්ගේ එකම අදහසයි.

3. යම් කාරණයෙකින්—යම් මිනිස්කෙනෙක් සියල්ලවුන්ට කරණ හිංසාවෙන් වැළැක්කාහුද, යම්කෙනෙක් සියල්ල ඉවසද්ද, සියලුප්තයාගේ ආශ්‍රයට පැමිණියෝද, ඒ චක්‍රයයෝ සවගියට යන්නාහුයි.

4. අනිකුදු කාරණයෙක්—යම් එකම චිත්‍රධර්මයෙක් ඇද්ද ගෙනෙම මයයනකල්හිද නමා පසුපස්සෙහි කැටිවෙය්, ඉතිරි සියල්ලම ශරීරයකා සමග නාස්තියට පැමිණේ.

5. අනිකුදු—යමෙක් යමක්කුගේ මාස යම්විටෙක අනුභව කෙරේද, ඔවුන් දෙදෙනාගේ වෙනස පෙනේයි, (ඒ කවරේද) එකක්ගට ඇසිල්ලෙක්හි ප්‍රීතියය, අනික් තැනැත්තා ප්‍රාණ යන්විසින් මුදනුලැබේ.

1. අනාව:—අනිවිද්‍යා හඟනාගො ගාසාත් ප්‍රතිනිවන්තො, ස නගෙයම දුෂකානං දන්වා පුණ්‍යමාදය ගවුජ්ඣි.

2. අනාව:—උපතමසාපි වණ්ණ නිවො ‘පි ගාභමාගනා, පුජනියො යථායොගා. සවච්ඡෙදවමයො ‘තිප්පි.

3. යනා:—සච්ඡිංසානිවෘත්තා යෙ නරා: සච්ඡිංසානව යෙ, සච්ඡාසාසනානව නෙ නරා: සවගියමිනා.

4. අනාව:—එකච්ච පුභාසිමො නිධමො ‘පාසුයාති යා, ශරීරෙණ සමං නායං සච්ඡිංසානා ගවුජ්ඣි.

5. කිසු:—යො ‘නති යසා යද මාසමුගයො: පශ්‍යනානුරම්, එකසා සන්තොසා ප්‍රීතිරහා: ප්‍රාණේච්ඡිව්‍යතො.

1. නැවතද—සවිභාවයෙන් තමා මැරියයුතුයයන කල්ප නාව ගවගැඹිමෙන් පුරුෂයාගට යම්පමණ දුකෙක් උපදිද ඒ අනුමානයෙන් අනාපනයාද රක්ෂාකලගැනිවේ.

2. නැවතද අසව—සියකැමැත්තෙන් වනයෙහි ගවගත් නාඥලයා පලවලින්ද කුසපුරණු ලැබේ, මේ කුසගින්න කාරණකොට කවරෙක් මහත් පාපයක් කරන්නේද? ”

මෙසේ විශ්වාසකොට ඒ බලලා ගස්සිදුරෙහිවිසී, ඉන්පසු දවස් ඉක්මෙනකල පක්ෂිපොතකයන් අල්ලා ගස්බිලයටගොණුවත් දවස්පතාකත්තෙය. එකල්හි යම් පක්ෂින්ගේ දරුවෝ කනලද්දේද, ශෝකයෙන් පීඩිතවූ ගඬන්නාවූ ඒ පක්ෂිහුවිසින් භාත්පසින් සොයනු කැමැත්ත පටන්ගන්නා ලද්දේය, ඒ පරීක්ෂාකරණු කැමැත්ත දැන බලලා බිලයෙන් නික්ම පිටත ගියේය. පසුව ඇත මැන පරීක්ෂාකරන්නාවූ පක්ෂිහුවිසින් ඒ ගස්බිලයෙහි පැවවුන්ගේ ඇව ලද්දේය. ඉන්පසු “මේ ජරද ගවයා විසින් අපගේ පැවවිකනලද්දේයයි සිගු පක්ෂින්විසින් නියමකොට පියාඟස්වි ගිජුලිහිනියා මරණලද්දේය. “කුල සවිභාවය දතනොහෙන තැනැත්තාහුට,” යනමේ ආදිය එහෙයින් මම කියමි. මෙපවත්අසා ඒ සිවලා කොපසහිතව “මුවා පලමුකොට දුටු දිනයෙහි පින්වතාද කුල සවිභාව දතනොහෙන තැනැත්තෙක්මවූ යේය, එසේකල කෙසේනම් පින්වතාසා මේ මුවාගේ ප්‍රෙම පැවතීම මතුමත්තෙහි ක්‍රමයෙන් වැඩේද. ?

3. යම් ප්‍රදේශයෙක පණ්ඩිතජනයානැද්ද, ඒ ස්ථානයෙහි ශාස්ත්‍රනොදත් තැනැත්තේද ප්‍රසංශාකවයුතුවේ, රුක්තැති දෙශයෙහි එරඩුගසද රුකක්මෙන් ගණන්කරණුලැබේ.

1. අපිට:—මහාචාර්යවරයා සදහා බං පුරුෂයෝ ප ජයබෙන,
ශක්තියෙන් පුරුෂයෝ ප ජයබෙන පරේ ‘පි පරිපූර්ණයුමි.

2. ශාස්ත්‍රප්‍රකාශ:—සවිච්ඡිද්‍රවනස්සෙන ශාක්කොපි ප්‍රසංශිතො,
අසා දගධාදරසාමේ කා කුසගිත් පානකං මහත්.

3. යනු විවජ්ජනා නාසති ශ්‍රාස්තසනත්‍රාලපබ්බටි,
තිරසාපාදසෙ දෙශෙ එරණ්ණො ‘පි දුමායනෙ.

1. අනිකතුව—මේතෙම තමාසත්තකය, මේ අනුත්සන්නක යයි ගණන්ගැනීම මද කල්පනා ඇත්තවුන්ගේ ක්‍රියාවක, මහත්වූ බුද්ධිමත්වුවකලි සියලු පොළවම තමාවිසින් රැක්ක සුතු පුත්තුදැරිදී කුලය සමානවෙයි.

මේ මුවා යම්පරිද්දෙකින් මාගේ නැගෙක්විද පින්වතාද එසේම නැගෙක් ” යනු කියයි. මුවතෙම මේ විවාදයෙන් ප්‍රයෝජනනාවෙයි, ප්‍රම විශ්වාසයෙන් පිරිණි කවාටලින් සැපතින් සුකතව සියල්ලවුන්විසින් එක්තැනක වසනුලැබේවා.

2. යම්ගෙයකින්—ඇතම්ජනයාට කිසියම් මිත්‍රයෙක් නැත්තේය, ඇතම්ජනයාට එකම සතුරෙක්ද නැත්තේය, වැඩ අවැඩ පැවැත්මෙන් මිත්‍රයෝවෙන් සතුරෝද එසේමයයි කිය.

එසේ වේවයි කවිඩාවිසින් කියනලදී. නැවත උදසන්හි සියල්ලෝ කැමතිදිශාවලට ගියෝය. එක්දිනෙක සිවලා රහස්ගතවරුද “මිත්‍ර මෑගය! මේ වනගෙහිම එක් පෙදෙසෙක්හි ගොයමින් පිරිණි කුඹුරෙක්ඇත, එහෙයින් මම තා එහි ගෙණ ගොස් දක්වමි ” කියයි. එසේකලකල මුවා හැමදවස්හිම එහි ගොස් ගොයමකයි, ඉක්බිත්තෙන් කිප දිනකින් කුඹුරහිමියා විසින් දෑක මලයෙක් තබනලද්දේය. මලයෙදුපසු ආවාටු මුවා කුඹුරෙහි ඇවිදිනේ රැහැන්වලින්බැඳි “මරුවාගේ මලය වැනි ගොවියාගේ මේ රැහැණෙන් මාගලවාගන්ට මිත්‍රයාහැර අත්කවරෙක් පොහොසද්ද ” යි මෙසේ සිතිය. මේ අතරෙහි සිවලා එතනට අවුත් ලංවසිට “අපගේ කපටඋපායවූකලි සිදු වූයේය, මාගේ අභිමතාච්ඡිඨියද බොහෝසෙයින් වන්තේය, කපනුලබන්නාවූ මොහුගේ මායසා ලේ තැවරිණි ඇට මාවිසින් බොහෝසෙයින් ලැබියයුත්තාහුය ” යි සිතිය. ඒ මුවාද සිවලාදුක සතුටුවූයේ “මිත්‍රය! මාගේ බැමිම පළමුකොට කපව හො මා රකුව.

1. අනාව:-අයං නිජා පරෙවෙනි ගණනා ලක්‍ෂ්‍යවෙනසාමි,
උදරවර්තනානතු වසුබොධ කුට්ඨකමි.

2. යන:-න කභවින් කසාවිනමිත්‍රං නකභවින් කසාවිද්දුසු,
වෘට්තාරෙණ මිත්‍රාණි ජයගෙන රිපව්‍යාථා.

1. යම්කෙසෙයින්—විපතනියක් හටගත්කල මිත්‍රයා සොයන් හේය, සටනක්ඇතිකල ගුරුයක්හුද, නායගතයුතුකල පිරිසිදු අදහස් ඇත්තක්හුද, ධනය කෙළවරවූකල අමුවද, විනාසයක් පැමිණිකල නැගෙනද පරික්‍ෂාකරන්නේය.

2. අනිකතුද—විවාහාදී සතුටුළුවන ක්‍රියායෙහිද, විපතනියෙහිද, දුඃභික්ෂකාලයෙහිද, රජුන්ගේ පීඩානිසා රවඥරයන කලද, විනිශ්චය සාධනයෙහිද, සොයාගෙනහිද යමෙක් නොහැරසිටිනම් ඒතෙම නැයෙක්වෙයි කියයි.

සිව්‍යා රාහුණ නැවත නැවත බලා “මේ මුවා දැඩිවූ බකනයෙන් බෙතාලද්දේය” යි සිතී. “මිත්‍රය! මේ රාහුණ නහරවලින් කළබැවින් අද ඉරිදි කෙසේනම් දන්වලින් සප මිද? මිත්‍රය! ඉදින් වෙනසක් නොසිතන්නෙහිනම් උදයකාල යෙහි නාගේ කීම කටයුතුය” යි මෙසේද කියයි. නැවත ඒ කවුඩා සවස්කාලයෙහි මුවා නාබැව්දක නොයෙක්තැන සොයනුයේ මළයෙන් බැඳීගත් මුවාදක “මිත්‍රය! මේ කුමක් ද” යි ඇසීය, ඒ ඇසූ මුවාවිසින් මේතෙම අගෞරවකරණලද “මිත්‍රවාක්‍යයාගේ එළයවෙයි” කියනලද්දේය.

3. හෙදකියනලදී—“වැඩකැමති මිත්‍රයන්ගේ වචනය යමෙක් පිළිනොගණිද, මිඟව. නාසනිය ලගය, ඒ මනුෂ්‍යයා සතුරන් ප්‍රියකරන්නෙක්වේ.

ඒ වඤ්චාකාර සිව්‍යා දෑත් කොතනසිටින්නේද? කවුඩා, විචාරයි, “මාගේ මාංස කැමැත්තේ මෙහිම සිටින්නේය” යි මුවාවිසින් කියන ලද්දේය. මාවිසින් පළමුකොටම කියනලද්ද යි කවුඩා කියයි.

1. යනා:-ආපනා මිත්‍රං ජිනියාන් සුඛෙ ගුරමාණේ ගුපිමි,
ගායනාං ඤාණේසු විභෙදානු වාසගෙනු ව බාහාමාන්.

2. අපරඤ්ච:-උග්ගාවෙ වාසගෙන චෙව පුඤ්ඤෙ රජ්‍යවිපලච්චි,
රජවාගෙ ඤාණානෙ ව සංඝිනිසානි ස බාහිමා.

3. නථාචොකාම:-සුභාදං හිතකාමානාං යා ගාණොති න භාෂිතම්,
විපත් සන්ධිතා නාසා ස හරා ගුත්‍රානදානා.

1. මාගේ අපරාධයෙන් නැතැයි සිතන මේකීම විශ්වාසකරවනු කාරණයක් නොවේ, ඒ එසේමැයි, කුරුල්ලු සතුන්ගේ කෙරෙහි නිරපරාධයන්ට පවා හයඟිත්තේය.

2. මරණය ලැබූ නැතැත්තෝ පහත නිවැරදි ගෙවතුකරනු ලබන නොගණිති, එසේම මිත්‍රයාගේ වචනයද පිළිගෙනගණිති, අරුණකව නොවැඩෙන නොදක්නෝය.

3. අසම්මතයෙහි කටයුතු හානිකරන්නාවූ සම්මතයෙහි ප්‍රිය වචන කියන්නාවූ එබඳු මිත්‍රයා ගැටියේ කිරිතැවරු ඇතුළත විෂපිරවූ කලයක් මෙන් දුරුකරන්නේය.

ඉන්පසු කවුඩා දීඞ්කොට සුසුම්ලා “බොල වඩාකරය! පාපයෙහි හැසිරෙන්නාවූ නාවිසින් කුමක්කරණ ලදද?

4. යම්කෙසෙයින්—මිනිස්වලද ප්‍රියවූද වචන කථාකරන්නාවූ බොරු සැරසිම්වලින් හා වැඩවැටලින් වැඩකරණ ලද්දවුන්ගේද, ලොකයෙහි ලාභාශාවෙන් සුභතාවූ විශ්වාසයට පැමිණියාවකයන්ගේද වංචාකරවනු කුමක් ඇත්තේද?

5. අනිකකුදු—උපකාර ඇති හකනිමත් වූ වංචාසිත් නැති පිරිසිදු අදහස් ඇත්තක්නු කෙරෙහි යමෙක් අපරාධ කෙරේද, එමඬා පිණිස පැමිණිය! ති බොරුකියන්නාවූ ඒ සතුට කෙසේ නම් උසුලන්නිද?

1. අපරාධය න මෙ ‘සත්ති බෙහෙවින් විශ්වාසකරණමි, විද්‍යානෙ හි නිශ්චයයෙහි සහ ගුණවතාවයි.
2. දිවනිච්ඡාණගතියෙහි පුහුණුවා කැමැත්තියි, න ජිව්‍යනි න ශාන්තියනි න පශ්‍යනි ගතියෙහි.
3. පරමෙසු කායසිංහනාරා පුහුණු ප්‍රියවූද නම්, වස්තුසන්තොදයා මිත්‍රං විද්‍යාමයං පශ්‍යමුහිමි.
4. යහ:—සංලාපිතානාං මධුරෙව්වොහිමිමිථොපවාසෙව වශිකානානාම ආශාවනාං ප්‍රදාදවනානාම ලොකෙ කිමනිපිතාං වශ්‍යවසිතව්‍යමයනි?
5. අනාව:—උපකාරිණි විශ්‍රමෙහි ගුණවතො ය: සමාවරති පාපමි, නං ජනමසනාසකං ගතවති වසුමෙ කථං වහසි?

1. දුෂ්ඨතා සමග මිත්‍රභාවය හෝ ප්‍රියතා හෝ නොකරවත් තෙම (කුමක් නිසාද?) උණු අඟුරු ඇල්වූකල අත දවා, නිව්ගිය අඟුරු ඇල්වූකල අත කප්වූවාක්මෙන් වේ.

නොහොත් මෝ නොමෝ දුදනන්ගේ පැවැත්ම වන්නිය.

2. පළමුකොට පාදෙක්හි මදුරුවාගේ වැටීම මෙන් දුෂ්ඨතා නමස්කාර කෙරේ, නැවත මදුරුවා පිටේ දැකිකිරීම මෙන් දුෂ්ඨතා මහත් අනභියක් ගලපයි, කණ සම්පයේ නොයෙක් පරිද්දෙන් මධුරවූ නොනියයුත්තක් සෙමින් මදුරුවා ශබ්දකරන් නාමෙන් දුෂ්ඨතා මිහිරිවූකවා කියයි, රොමකූපයක් ලැබී හය නැතිව මදුරුවාගේ දැකිකිරීම මෙන් දුෂ්ඨතා විපතනිභාදී සිදු රක්ලැබී ඇතුල්ව විරාඬව පවතී, මෙසේ දුෂ්ඨතාගේ සියලු හැසිරීම මදුරුවෙක් කෙරේ.

3. දුෂ්ඨතා ප්‍රියමනාප කථාකරන්නේද මේ ප්‍රියවචනය තෙම විශ්වාසකරවූතු කාරණයක් නොවේ, ඔහුගේ මුඛයෙහි මිපැණි පවතී, සිතෙහි ඉතා තියුණු නසුරු විෂ ඇතිවේ.”

ඉන්පසු උදය කාලයෙහි පොල්ලක්ගෙණ ඒ දිශාවට ගත කුඹුරහිමියා කඩුඩා විසින් දක්නා ලද්දේය. ඔහු දැක කඩුඩා විසින් “මිත්‍ර මෑගය! තෝ නමා මලඵකක්හු මෙන් ප්‍රකාශකොට වාතයෙන් බඩපුරවාගෙණ පාදයන් තදකොටගෙණ සිටුව, මම තාගේ ඇස්වලට හොටයෙන් කොටන්නෙමි, මම යම් විවෙක ශබ්දකෙරෙමිද, ඵකල්හි තෝ නැගිට වහාම දුවව”යි කිය, කඩුඩාගේ වචනයෙන් මුවා ඵසේම සිටියේය.

නැවත සතුවින් ප්‍රබෝධවූ ඇස්වලින්යුත් කුඹුර හිමියාවිසින් ඵබ්දවූ මුවා දක්නාලද්දේය, “(ආ: පිඩාවක්විය) නමාම මලෙහි දෑ”යි මෙසේ කියා මුවා බඳනගෙන් මුදු රුහැන් ඇතිලීමට උත්සාහකෙළේය. ඉන්පසු කුඹුර හිමියා මදක් නොපෙණිගියකල

1. දුෂ්ඨතා සම. සබ්බං ප්‍රිතිඤ්චාපි න කාරයෙන්,
උමෙණා දහති වාඛිතාර: ශිතා: කෘෂණා යගෙන කරමි.

2. ප්‍රාක් පාදයො: පතති බාදති පෘෂ්ඨමාංසං
කණේ කලං කිමපි රොති ශබ්දොච්චිත්‍රමි,
ජිද්ධං හිරුපා සහසා ප්‍රවිශන්තාශ්විතා:
සථං බලයා වරිතං මසකා: කරොති.

3. දුෂ්ඨතා: ප්‍රියවාදි ව බොහොවිශ්වාස කාරණමි,
මධුනිෂ්ඨති ජිහ්වාශ්‍රෙ හෘදි භාලාහලං විෂමි.

කවුඩාගේ ශබ්දය අසා ඒ මුවා වහානැගිට දිවී. දුවන්තාවු මුවා දක ඒකුඹුර හිමියා විසින් කොපය ගෙනුකොටගෙන දමාගසුන ලද පොල්ලෙන් සිවලා මලේය.

1. එසේද කියනලදී—තුන් අවුරුද්දකින් හෝ තුන් මස කින් හෝ පන්සාලිස් දිනකින් හෝ තුන් දවසකින්දැයි මෙසේ ඉතා මහත්වූ සුවර්ත දුශවර්තයන් කරණකොටගෙන මේ ලොකයේදීම පලවිදිති.”

ගොදුරු වියසුන්තාගේ හා අනුභව කරන්නාගේද යනමේ දෙදෙනාගේ ප්‍රීතිය යනමේආදිය” එහෙයින් මම කියමි. නැවත කවුඩු නෙම,

2. “අනුභව කරණලද පින්වතා කරණකොටගෙනද මට බොහෝවූ ආහාරයෙක් නොවේ. නිදොෂවූ වික්‍රිය්‍යවයා මෙන් තා ජීවත්වන කල ජීවත්වෙමි.

3. අනිකකුදු—නිතර සුවර්තයෙහි ඇළතාවූ නිරිසතුන්ගේ පවා විශ්වාසය දක්නාලද්දේය, ඒ එසේමැයි, මනා සමභාවඇති බැවින් සත්පුරුෂයන්ගේ ගතිය නොපෙරලේ.

4. කොපයට පැමිණියාවූද සත්පුරුෂයාගේ සිත වෙනසකට නොයේ, ඒ එසේමය, සමුද්‍ර ජලය තණසුලකින් රත්කල නො ගෙයි” කිය.

හිරණ්‍යක නෙම “තෝ වපලයෙක වපලයාහා ප්‍රෙමය සියලු පරිද්දෙන් නොකටසුතුය.

5. හෙද කියනලදී, තවද—බලල්ය, මිච්ඡාය, එඵය, කවුඩුය, එසේම නිශ්ශ්‍රිත පුරුෂය යන මොව්හු විශ්වාස භාවයෙන් පව තිද්ද, එහි විශ්වාසය තරම් නොවේ.

තවද අනිකෙක්ද වෙයි, පින්වතා අපගේ සතුරුපක්‍ෂයවේ, මේද කියනලදී.

1. කථා වොක්කමි:—ත්‍රිශ්ච්ඡේසුත්‍රිහිමාසෙසුත්‍රිහි: පඤ්ඤාසුත්‍රිහිදිද්ධො, අනුස්තකඛො: පාපපුරුෂොරිභෙව ඵලමයනුකෙ.”

2. හක්ඛකොපි හවතා නාහාරෙ මම පුෂකලං, කුසි ජීවති ජීවාමි වික්‍රිය්‍යව ඉවාහසා.

3. අනාවච:—නිරශ්වාමපි විශ්වාසො දුෂ්ට: පුරුෂොකකමිණමි, සසාං හි සාධුසිලයාන් සමභාවො හ නිවන්භානෙ.

4. සාඛො: පුකොපිතසාපි මහො නායාති වික්‍රියාමි, හ හි තාපසිකං ශක්‍යං සාගරමහස්‍යාංගොලකයා.”

5. කිසුච්ච:—මාජ්ජිමෙ මහිඤ්ඤා මෙඤ්ඤා කාකා කාපුරුෂස්‍යථා, විශ්වාසාන් පුහවගොනාගො විශ්වාසස්‍යාග්‍ර ගොවිතා.

1. මනා ගැලපීමෙන් යුක්තවූද මිත්‍රභාවය කරණකොට ගෙණ සතුරු හා නොගැලපෙන්නේය, ඒ එසේමය, අනිශ්චිත කකිගනලද ජලයනමුදු ගින්න නිවයි.

2. ශාසනුඥ නැමති ආහරණයෙන් සැරසුනාවූද දුෂ්ඨතා දුරුකටයුතුය, මාණික්‍යයෙන් සරසනලද්දවූද මේ සපිනෙම කුමක්ගෙයින් හය නොයෙලවාද?

3. යමක් කළ නොහැකිනම් ඒ කළ නොහේමය, යමක්කළ හැකිනම් ඒ හැකිවේමය, ජලයෙහි ගැල යා නොහේ, ගොඩද නැව නොයේ.

4. අනිකකුදු—මහත් ධනය කරණකොටගෙණ සතුරන් කෙරේද, ප්‍රෙම රහිතවූ අඹුවකෙරේද, යමෙක් විශ්වාස කෙරේ නම් ඔහුගේ ජීවත්වීම ඒ ක්‍රියාව කෙළවරකොට පවතී.

එපවත් අයා ලක්ෂපහතක කවුඩා “මාවිසින් සියල්ල අසන ලද්දේය, එසේද නුඹ හා සමග මිත්‍රභාවය එකානභයෙන් කට යුතුය යන යමක් ඇද්ද මාගේ නියමය මෙපමණමය, ඒ මිත්‍ර භාවය නොලද්දෙමිනම් නිරුහාරව තාගේ දොරටුවෙහි අවි නසාගන්නෙමි” කීය. එසේමැයි,

5. මිත්‍රවූ දුෂ්ඨතා මැරි කලයක් මෙන් සුවසේ බිඳියයුතුද මිත්‍රභාවයෙන් හෙදවූයේ නැවත ගැලපීමද නොහැකිවේ. සත් පුරුෂයාටුකලි රත්කලයක් මෙන් හෙදකළ නොහේ, බිදුනේද වහා ගැලපියයුතුවේ.

1. ගනුණ න හි සතුටාත් පුලුඳවෙතාපි සන්ධා,
පුතපතමපි පානියං ගමයතොව පාවකම්.

2. දුෂ්ඨතා පරිහරිතාවෝ විද්‍යාලබ්‍යානෝපි සත්,
මණිනා භූමිනා සපී කිමසෝ න හයඩතරා.

3. යදශකාං න නවජ්ඣාං යවජ්ඣාං ගතාමෙව නත්,
• නොදකෙ ගකටං යාති න ව නොගීච්ඡති සථලෙ.

4. අපරඤ්චා—මහතා පාපියාරණයෝ විශ්වසිති ගනුණ,
හාසනාසු ව චිරකායාසු නදනං නසා ජීවතම්.

5. මාදසට්ඨත් පුබ්බෙදො දු සංඛාතභව දුෂ්ඨො හවති,
පුජනායු කතකසට්ඨත් දුබ්බදාශවාදා සංඛයා.

1. අනිකෙක්ද—සියලු වගිවල බාගුන්ගේ ගැලපීම උණුවී වැහිරීම හෙතෙකොටගෙනද, මෑගයන් හා පක්ෂීන්ගේ මිත්‍රභාවය ඉටුය ව්‍යයවූ ප්‍රයෝජනවත් කාරණයක් හෙතෙකොටගෙනද, අසූ නගන්ගේ මිත්‍රභාවය ශබ්කාලොභදෙක හෙතෙකොටගෙනද, සත්පුරුෂයන්ගේ මිත්‍රභාවය දැකීම හෙතෙකොටගෙනද වේ.

2. අනිකෙක්ද—සත්පුරුෂයෝ කසපැන්පල මෙන් ඇතුළත මධුරවූවාහු දක්නා ලැබෙත්, අසත්පුරුෂයෝ බෙබර මෙන් ඇතුළත රළුවූවාහු පිටතම සිත්කපුවෙන්.

3. අනිකකුදු—සත්පුරුෂයන්ගේ සෙනසය නව කල්හිද අනු කුලභාවාදී ගුණයෝ වෙනස් නොවෙත්. මීට උපමාවක්, නෙළුම් දඩු බිඳිගිය කල්හිද නුහුල් එකාබවට පවතිත්.

4. අනිකකුදු—කපට නුවූ පිරිසිදුබවය, ලොභ නැතිව දන් දීමය, ශූරභාවය, සැප දුක් දෙකේ සමානබවය, අනුකූලතාවය, හිතානිතය, සැබැකියාව බවය යන මොව්හු මිත්‍රයන්ගේ ගුණ යෝයි.

මේ ගුණවලින් යුක්තවූ පින්වතා හැර අන් කවර මිත්‍රයෙක් මාවිසින් ලැබියයුතුද"යි මෙසේ කීය. ඒ කවුඩාගේ කථාව අසා හිරණ්‍යකයා ගුලින් පිටතට නික්ම "පින්වතාගේ මධුරවූ මේ කථාවෙන් මම පිණවන ලද්දෙමි.

5. එසේද කියනලදී—පිණැන්තවුන්ගේ සිත් නමාකර නමා ගන්නා මනත්‍රයක් බදුවූද මනා කාරණයෙන් සරසන ලද්දවූද පණ්ඩිතයා විසින් කියනලද නෙපල විභ්‍රායාගේ බොහෝසේ

1. කිකුට්ඨි:—ද්‍රවිඩාන් සම්මොහානාං නිමිත්තානමාගපක්‍ෂිණමි,
හසාලොභාවම චූඨිබාණං සබ්බතං දඨිනාන් සතාමි.

2. කිකුට්ඨි:—නාරිකෙලසමාකාර දශානෙත"පි හි සජ්ජනාය,
අභ්‍යා වදරිකාකාර වහිරෙව මනොහරාය.

3. අනාඨ්ථි:—සෙනසවෙස්සදෙ 'පි සාධුතං ගුණභායානනි වික්‍රියාමි,
සබ්බතාපි මාණොභාමනුබ්බතනි තහනවෑ.

4. අනාඨ්ථි:—ගුවිඩං තාගිනා ගොයමිං සාමානං සුබද්‍රංබගොය,
දුක්ඛණං වාපුරකතිභව සත්‍යතා ව සුභාදගුණාය.

5. නථාවොකතමි:—සමීනං න නථා සුභිකලප්පොස සානං න මුක්තාවලී
න ශ්‍රිබණ්ඩවිලෙපනං සුබසනි ප්‍රසාධනමපාඨිපිතමි,
ප්‍රිභොස සජ්ජනසාමිකං ප්‍රභවනි ප්‍රායෝ යථා වෙතසා
සදුක්තතා ව පරිඤ්ඤානං සුකාතිනාමාකාණිමනෙත්‍රාපමමි.

ප්‍රීතියපිණිස යම්පරිද්දෙකින් වේද, ශරීර දෘඪයෙන් පිඩිතයක්හු මනා සිතිල් දියවලින් නැමද, මුතු මාලාවද, සියලු ගල්වන ලද සපුන් කල්ක ආලෙපයද ඒ නියායෙන් සැප ලැබීම පිණිස පොහොසත් නොවේ.

1. අනිකුදු කාරණයෙක්—රහස් කටයුතු කාරණය අන්‍යයන් සම්පයේදී එළිකිරීමය, යමක් ඉල්වීමය, රථබවය, වංචල සිතැති බවය, කිපීමය, බොරුකියන බවය, දුකෙළියය, යන මේ සියල්ල මිත්‍රයා කිව්වකරණ ක්‍රියායි.

මේ ශෙලාකයෙහි කියනලද ඒ එකම දූෂණ ක්‍රියාවකුදු තා කෙරේ දක්නානොලැබේ.

2. යම්තෙයකින්—දක්ෂභාවය, සත්‍යවාදී බවය යන මොව්හු කථාවෙන්ම දන්නාලාබෙන්, දැඩිනොවන බවය, ස්ථිර බුබ්බත්වු බවය යනමේ තෙම දැකීමෙන් අවබෝධකරණු ලැබේ.

3. අනිකුදු කරුණක්—කපටි හුවු පිරිසිදු සිතැත්තහුගේ මිත්‍රභාවය අන් නියාවකින්ම වන්නේය, වඤ්චා පැවතුම්වලින් දූෂණකරණලද සිතැත්තහුගේ වචනය අන් නියාවකින් පවත් නේය.

4. වඤ්චා සිත් ඇත්තවුන්ගේ සිතේ අනිකක්ද, වචනයෙහි එයින් අනිකක්ද, ක්‍රියාව ඉහුන් අනිකක්ද වන්නිය, උතුම් අදහස් ඇත්තවුන්ගේ සිත්හි එකක්මය, වචනයෙහිද එකක්මය, ක්‍රියා වෙහිද එකක්මය.

එහෙයින් පින්වතාගේ කැමැත්තම වේවයි” කිය. මෙසේ කියා භිරණකයා මිත්‍රභාවය පවත්වා ආහාරවර්ගවලින් කවුඩා සතුටුකරවා බිලියව වන. කවුඩාද තමාගේ ස්ථානයට ගියේය. එවක් පවත් ඔවුනොවුන්ට ආහාරදීමෙන්ද, සැපයව්වාරීමෙන්ද විශ්වාසයෙන් පිරුණු කථාවලින්ද ඔවුන් දෙදෙනාගේ කාලය ඉක්මෙයි.

1. අන්‍යාචා:—රහස්‍යභෙදය යාවඤ්චා නොසිදියදී. වලවිතතා, ක්‍රොධො නිස සත්‍යතා දක්ෂතමෙතනමිත්‍රයා දූෂණමි.
2. යතා:—පවුලාං සත්‍යවාදීලාං කථායොගෙන බුබ්බතෙන, අසත්‍යබවයමවාපලාං ප්‍රත්‍යාක්ෂණවගමානෙන.
3. අපරඤ්චා:—අන්‍යානෙව හි සොහොදී. හමෙන් සචර්ජානාත්‍යතමයා, ප්‍රවණිතකෙ'නාථා වාණි ශාඛිතාපහතකවෙතසා.
4. මහසාන්‍යාද් වටසාන්‍යාත් කායමිත්‍රයාද්ගතමයාමි, මහසොකං වටසොකං කමිණියකං මහාතමයාමි.

එක් දිනක් ලක්ෂපතනකයා හිරණකයාට මිත්‍රය! මේ ස්වා
තය කවුඩාහට දුකසේ ආහාර ලැබියයුතුය, එහෙයින් මෙතැන
හැරපියා අන් තැනකට යනු කැමැත්තෙමිසි මෙසේ කිය. ඊට
හිරණක තෙම.

1. තමාගේ ඉඩමෙන් අන්තැනකට පැමිණියාවූ දදද, කෙය
යෝද, නියද, මිනිස්සුද හොබනාහු නොවෙති, මෙපවත් දැන
නුවණැති ජනතෙම තමාගේ ස්වාතය නොහරණේයයි කිය.

ඒ ඇසු කවුඩා එම්බා සගය! මේතෙම නිඤ්ඤ පුරුෂයන්ගේ
වචනයෙක.

2. යම්හෙයකින්--සිංහයෝය, සත්පුරුෂයෝය, ඇත්තුයයන
මොව්හු තමාගේ ස්වාතය හැරපියායෙති, කවුඩෝය, අලස පුරු
ෂයෝය, මුවෝය යන මොව්හු තමාගේ ස්වාතයේම මියයෙත්.

3. අනිකුළු කාරණයෙක්--ශරවූ පණ්ඩිතයාට සවිකිය දෙය
යෙක්නම් කිමෙක්ද, අන්‍ය දෙයෙක් හෝ කුමක්නම් දන්නා
ලදද, යම් රටකට යේද, ඒ දෙයෙම ගසනබලයෙන් තමාට
අයිතිකෙරේ. දත්ය, නියය, නඟුටය යනමේ අවයවම ආයුධ
කරගත් සිංහයෙක් යම් වනයකට වදිද, ඒ වනයෙහිම නසන
ලද ඇතුන්ගේ ලෙහෙවලින් තමාගේ පිපාසය නසයි කිය.

ඒ අසා හිරණකයා මිත්‍රය! කොතැන්හි යායුතුද?

4. නුවණැති පුරුෂතෙමේ එක් පාදයෙකින් ගමන්කෙරේද
එක් පාදයෙකින් සිටීද, අන් තැනක් නියම නොකොට පළමු
ස්වාතය නොහරණේයයි කිය.

කවුඩුතෙමේ සිතනලද ස්වාතයෙක් ඇතැයිකිය, ඒ ස්වාතය
කවරේදැයි? හිරණකයා ඇසිය, “දණ්ඩක වනයෙහි කපීපුර

1. ස්වාතභූෂටා න ගෞතමෙන දන්තා කෙයා නවා නයා,
ඉති විඤ්ඤ මනිමාන් සවස්වාතං න පරිත්තංචෙත්.

2. යනා:-ස්වාතමුත්තාජා ගවජ්ඣති සිංහා සත්පුරුෂා ගජා,
නලෙග්‍රව නිධිතං යානති කාකා කාපුරුෂා මාගා.

3. අන්‍යව:-කො චිරසා මහස්විතා සවිච්ඡයා කො වා විදෙයා ස්වාතා
යං දෙයං ග්‍රහණෙන නමෙව කුරුභෙ බාහුප්‍රතාපාජීනම්,
යංදෙද්‍රාහබලාබ්‍රලප්‍රහරණා සිංහො වහං ගාහණෙන
නසමිතොනව ගතවිපෙසුරුබිරෙරො නාඤ්ඤං ජිනත්තානමයා.

4. වලභොකෙත පාදෙත නිඤ්ඤොකෙත බුඬිමාන්,
ගාසමිත්තා පරං ස්වාතං පුළිමායතනං තාචෙත්.

ගොරනම් විලෙකිඇත, ඒ විලෙහි බොහෝකලක් එක්ව වසන ලද මාගේ ප්‍රියමිත්‍රවූ සවිභාවයෙන් බාමිකවූ මනුෂ්‍යයෙකු නම් ඇති ඉබ්බෙක් වෙසෙයි.

1. යම්හෙයනින්—අනුන්ගේ ගුරුකම් ලදකල පණ්ඩිත හා වස සියලු මිනිසුන්ටම පාසුය, සුවර්ත ක්‍රියායෙහි තමාට අසිතිවූ ආරමභය තෙමේ ඇතම් උතුම් අදහස් ඇත්තක්හට වේ.

ඒ ඉබ්බාද ආහාරවග්ගිවලින් මා වඩිතයකරන්නේය”යි කවුඩා කිය. එසේනම් මෙහි සිට මාවිසින් කුමක් කටයුතුද? හිරණ කයාද,

2. යම්හෙයනින්—යම් දේශයෙකිහි ආදර ගොරව නැද්ද, ඒවිකාව නිර්මව උපාය නැත්තේද, නැගෝ නැත්තෝද, කිසි ශාසන ඉගණීමෙක් නැද්ද ඒ දේශය හරණේය.

3. අනිකෙක්ද—බතවනනයෙක්ද, මනාගොනුයෙහි උපන් නෙක්ද, අධිපතියෙක්ද, ගඩුවක්ද, පස්වෙනිවූ වෙදෙක්ද යනමේ පස යම් රටක නැත්තාහුද ඒ රටේ විසීම නොකරන්නේය.

4. අනිකෙක්ද—ශරීරය උසුලන ඒවිකාවය, හයය, ලජ්ජය, අනුකූලවූ හැසිරීමය, ලොකරහිත සවිභාවය යන පස යම්තා තකනැද්ද, එහි විසීම නොකරන්නේය.

5. තවත් කාරණයෙක්—මිත්‍රය! නයදෙන්නෙක්ද, වෙදෙක්ද, ප්‍රසිඩ කුලවනෙක්ද, දියසහිත නදියක්ද යන මේ සතර අවයවය යම්තානෙක නැද්ද, ඒ දේශයෙහි නොවිසියුතු.

1. යන:—පරෙපදෙයෙ පාණ්ඩිතාං සචේතාං සුකරං නාණමි,
බමේ ස්වයමනුජානා කසාවිනා මහානමනා.

2. යන:—යසමිත් දෙයෙ න සමමානො න වෘතනිණි ව බාණවො,
න ව විද්‍යාගමා කයවිත් නා දෙයං පරිවජ්ජයෙත්.

3. අපරඤ්ච:—බනිකා ශ්‍රොත්‍රියො රුජ් නදි චෛද්‍යසනු පඤ්චමා,
පඤ්ච යනු න විද්‍යානො නනු වාසං න කාරයෙත්.

4. අපරඤ්ච:—ලොකයානා හයං ලජ්ජා දුක්ඛණං නාගයිලනා,
පඤ්ච යනු න විද්‍යානො න කුසලාත් කනු සංසප්පිතිමි.

5. අනාච්ච:—නනු මිත්‍ර න වසනවං යනු නාසති වතුඤ්ඤමි,
සාණද්‍යා ව චෛද්‍යසව ශ්‍රොත්‍රියා සජ්ජා නදි.

එබැවින් මමද ඒ ස්ථානයට ගෙනියවිසි කිය. එකල්හි කවුඩා ඒ මිත්‍රයා හා සමග අනෙකෙහි බවු කථාවලින් යුතුව සුවසේ ඒ විල සම්පතට ගියේය, ඉක්බිත්තෙන් මජ්ඣිමනිකායෙහි දුරදීම ලක්ෂ පනතකයා දැක නැගිට සුදුසු ආගන්තුක සත්කාරකොටසියා මියාවද ආගන්තුක සත්කාර කෙළේය.

1. යම්හෙයකින්—බ්‍රාහ්මණයන් විසින් ගිනි පිදිය යුතුවේ. ගොත්‍රයන් අතුරෙන් බ්‍රාහ්මණයා උතුම, සත්‍යවිසින් ගිම්මා නිය මයෙන් පිදිය යුත්තෙක, එසේම තමාකරා පැමිණි ආගන්තුක තෙමේ පිදිය යුතුවේ.

2. අනිකකුදු—ශ්‍රේෂ්ඨ කුල ඇත්තක් කුලයේ ගෙට පැමිණි අධම කුල ඇත්තෙක් නමුදු සුදුසු නියායෙන් පිදිය යුතුය. ආගන්තුකයා සියලු දෙව්වරුන්ගේ ආත්මය මෙන් පිදිය යුතු.

කවුඩුතෙමේ “මිත්‍ර මජ්ඣරය! යම්හෙයකින් මේතෙම පුණ්‍ය කම්මයන්ට අග්‍රාසි ගන්නකළ යුතුද; කරුණසාගරවූ හිරණ්‍යක නම් මී රජපුරාවෝය, දිව් දෙදහසකිනුදු ඉදින් අනන්ත නාගරජයා කිසිකලක මොහුගේ ගුණ වණිනිතාව කරන්ට පොහොසත්වන්නේය, එහෙයින් මොහුට විශේෂසහිත පූජා කරව” යි කිය. මෙසේ කියා මිත්‍රත්වයෙන් පළමු කථාව කිය. මජ්ඣරයා ආදරසහිතව හිරණ්‍යකයාට පුද “පිණැන්ත! තෝ මිනිසුන් නැති වනයට ආකාරණය කියන්ට සුදුසුව” යි කිය ඒ කියමි අසනුලැබෙවයි හිරණ්‍යකයා කිය.

“වංශකතම් නුවර පරිව්‍රාජකයන් වසන අසපුලෙක් ඇත. එහි වූඩාකණිණනම් පරිව්‍රාජකයෙක් වෙසේ. ඒ තෙමේද අනුභවයෙන් ඉතිරි සිහාලන් සහල්සහිත සිහන භාජනය බිත්ති යෙහි යෙදුනිබෙන දන්තේහිතබා සැතපේ, මමද ඒ සහලට පැන නිහර සහල්කම්.

ඉන්පසු ඔහුගේ ප්‍රියමිත්‍ර විණකණිණනම් පරිව්‍රාජකයා ආර්ථය. ඔහු හා සමග නොයෙක් කථාවලයෙදී උන් වූඩාකණිණයා මා නැතිගැන්වීම පිණිස දිරාගිය බවදණ්ඩකින් බිමට

1. යහ:—ගුරුරහනිඳ්ඡනිතාං වණ්ණතාං බ්‍රාහ්මණො ගුරු,
පතිරොකො ගුරු සත්‍රිණං සච්ඡාසාගමො ගුරු

2. අපරකුට්ඨ:—උතතමසාපි වණ්ණනිවොපි ගාගමාගතා,
සුඤ්ඤායො යථායොග්‍යා සච්ඡෙදමයොතිපි.

ගැසුයේය. එසේකරණි වූඩාකණ්ණියා දැක මිත්‍රය! කිමෙක්ද? පින්වතා මාගේ කථාවෙහි නොඇඳිනෙහි අතිකක යෙදුනෙහි යයි විණකණ්ණියා කීය.

1. යම්ගෙයකින්—සතුව ප්‍රකාශවන ප්‍රසන්නමුඛය, හාත් පසින් සනෙතාය ප්‍රකාශවන බැලීමය, කථාවෙහි ඇළීමය, මිහිරි වචනය, මහත්වූ ඇළීමය, නැවත නැවත උත්සාහවත් බැලීමය යන මොව්හු අතිශයින් ඇඳිමිඇති ජනයාගේ ලකුණුයි.

2. ඉවත බැලීමය, පළමුකළ විරූදෙය නැතිකර කීමය, අගෞරවය, නොකවසුතු ක්‍රියාවන් විකාර කිරීමය, කථාවෙහි යෙදීමෙන්ද නම සිහිනැතිවීමය යන මොව්හු නොඇඳිනු අද හසින් යුත් ජනයාගේ ලකුණුයි.

එපවත්අසා වූඩාකණ්ණියා විසින් “මිත්‍රය! මම නොඇඳි නෙමි නොවෙමි බලව මේ මියා මාගේ සතුරෙක ඇමකල්හි පැන භාජනයෙහි නැඩු සිඟාලද සහල් කන්නේය” යි කියන ලද්දේය. විණකණ්ණියාගේ බිත්තියෙහි පිහිටුවනලද දණ්ඩ දෙසබලාපියා “සලස ශක්තිමත්වූ මියා මෙපමණදුර කෙසේ පනිද? එබැවින් මෙතැන කිසියම් කාරණයක් හෙතෙකොට ගෙණ වියයුතුය” යි සිතා “මෙතැන්හි කාරණය බොහෝ දන රැස්කළබවයයි හැගෙයි.

3. යම්ගෙයකින්—ලොව හැමතැන්හි හැමකාලයෙහි බන වත් සියලු ජනතෙම බලඇතිවේ, බනය මුල්කොට පවත්නා ස්වාමිභාවය වනාහි රජුත්ටපවා ලැබේ.”

ඉන්පසු ආප්‍රධයක්ගෙණ ඔහුවිසින් ගුලසාර නැතක්කල් රැස්කරණලද මාගේ බනයගන්නාලදී. එතැන්පටත් ස්වකීය

1. යකා:—මුඛ ප්‍රසන්න. විමලා ව දෘෂ්ඨි
කථානුරගො මධුර ව වාණී,
සෙතො ‘බිකා සමුද්දේශිකාව’
සදානුරක්තසා ජනසා ලක්ෂම.

2. අදාපේදහං කානසුච්ඡායනං
අමාහනං පුඤ්චරිතානුකීර්තනමි,
කථාප්‍රසබ්ධෙන ව නාමවිසමාති
චිරකතභාවසා ජනසා ලක්ෂණමි.

3. යකා:—බහවාන් බලවාන් ලොකෙ සථී: සචිත්‍ර සචිද්,
ප්‍රභූභං බහමුලං හි රජාමපසුපජ්ජතො.

ශක්තියෙන් පිරිසුණුමි බලයා උත්සාහ නැත්තෙමි තමාගේ ආකාරයපවා උපදවාගැනම පිණිස අපොහොසත්වූයෙමි හයසහිතව සෙමින් සෙමින් එන්නාවූ මම වූඩාකණීයා විසින් දක්නා ලද්දෙමි ; ඉන්පසු වූඩාකණීයාවිසින් මෙසේ කියනලදි.

1. ධනය හෙතුකොටගෙණ ජනයා බලඇතිවේ, ධනය හෙතුකොටගෙණ පණ්ඩිතයෙක්දවේ, දූන් ධනයනැතිකල තමාගේ ජාතියගා සමාන බලවත්බවට පැමිණි දුපිලවූ මේ මියා බලව.

2. තවද—ධනයෙන් පිරිසුණුවූ නුවණැති පුරුෂයාගේ වනාහි සියලු ක්‍රියාවෝ ශ්‍රිෂමකාලයෙහි කුඩා ඇලෙහි දියමෙන් නැසෙති.

3. අනිකුදුකාරණයෙක්—ධනය යමක්හට ඇද්ද මිත්‍රයෝ මිහට ඇත්තෝය, ධනයෝ යමක්හුගේද නැගෝ ඔහුගේවෙත්, ධනය යමක්හුගේද හෙතෙම ලොව පුරුෂවේ, ධනවන්නා පණ්ඩිතදවේ.

4. අනිකුදු—සුතුන් නැත්තහුගේ ගෙය සිස්වේ, මනා මිත්‍ර යන් නැත්තාහටද, අශුභයාටද දිශාවෝ සිස්වෙත්, දිළිඳුබව සියල්ලෙන් සිස්වන්නේය.

5. නැවතද—දිළිඳුබවද මරණයද යන දෙකින්ද දිළිඳුබව අවමෙයි දන්නාලදි, කවරගෙයකින්දයත්, මරණය සැලකාල යක් දුකින් යුතුවේ, දිළිඳුබව වනාහි සියලුකාලයෙහි අතියසින් ඉවසියනොගේ.

1. ධනෙහි බලවාලෝකො ධනාද්‍රාවනි පණ්ඩිතා,
පශෙශානං මුෂිකං පාපං සාධනිසමනාං ගතමි.

2. කිකුට්ඨා—අප්පිතා කු විහිතසා පුරුෂසාලාමෙධසා,
ක්‍රියාසා සමා විනශ්‍යනනි ශ්‍රිෂම කුසරිතො යථා.

3. අපරකුට්ඨා—යසාපාසාසා මිත්‍රාණි යසාපාසාසා බාහව්‍යා,
යසාපාසා ස පුමාලොකෙ යසාපාසා ස හි පණ්ඩිතා.

4. අනාවට්ඨා—අද්‍රුසා ගෘහං ශුභාං සනමිත්‍රරහිතසා ව,
මුක්ඛසා ව දිශා ශුභාසා සච්ඡුභා දරිද්‍රතා.

5. අපිට්ඨා—දරිද්‍රානමරණවාපි දරිද්‍රාමවරං සමානමි,
අලාකෙලශෙන මරණං දරිද්‍රාමසිද්ධසමමි.

1. අනිකෙක්ද—ධනවත්තයාගේ ඉප්පියයෝ විකල්පනා වෙන්, ධනවත්තයාගේ නාමයම නාමයවේ, ධනවත්තයාගේ ඥානයම පැතිල්ලනොපවත්නා නුවණය, ඔහුගේබසම වචනයය, ධනය පිළිබඳ අභංකාරයෙන් තොරවූ ඒ පුරුෂයාම ඇසිල්ලෙකින් අනිකෙක්වේ, මෙසේ මේ කාරණය ආශ්වාසවේ.

මේ සියල්ල අසා “මාගේ මෙහි විසීම සුදුසුනොවේ, මෙපවත් අනිකක්හට නිමද සුතුනොවේයයි මාවිසින් සිතනලදී.

2. යම්භෙයකින්—ධන භානියද, ශෝකයද, තමාගේ ගෙයි නොකටයුතුද, අනුන්වකළ වඤ්චාවද, අනුන් විසින් තමාට කළ අගෞරවයද, නුවණැති තැනැත්තේ අනුන් ඉදිරියේ ප්‍රකාශනොකරන්නේය.

3. එසේද නියතලදී—ආයුගණනය, ධනය, ගෙයි නොකටයුතුය, රහසය, මෙළුප්පියයා බෙහෙතය, තපසය, දීමහා අගෞරවයද යන නවය උත්සාහයෙන් රක්ෂාකටයුතුවෙන්.

4. එසේද නියතලදී—භාග්‍යය අතිශයින් ඉවතබැලූකල, පුරුෂයාපිළිබඳවූ උත්සාහයද සිස්වූකල දිළිඳු වූ පණ්ඩිතයාට වනයෙහිභාර අන්කවරතැනෙක සැපයෙක් ඇත්තේද?

5. අනිකකුදු—සිරිබුඩ්මත් ජනතෙමේ ඒකාන්තයෙන් මියයේ සැඟැල්ලබවට නොපැමිණේ, ඊට උපමාවනම්, ගින්න නිවීමටදයේ, එසේද සිහිල්බවට වනාහි නොපැමිණේ.

1. අනාව:—නානිඤ්ඤාණාවිකල්‍යානි තදෙව නාම සා බුඬිරප්‍රතිභතා
වචනං තදෙව,
අච්ඡේදමණ්ණ වරහිතා පුරුෂා ස ඵව අනා ඤාණෙන
හවතිති විවිද්‍රමෙනත්.

2. සතා:—අපිනායං මහසාසං ගෘහෙ දුග්ගතිනානි ච,
වඤ්චනඤ්චාපමානඤ්ච මනිමානන ප්‍රකාශයෙන්.

3. තථා:වොක්කමි:—ආයුච්ඡිතං ගෘහචර්ජ්‍යං මහත්‍රුමෙළුප්පියගෙසපමි,
තපොද්‍යාපමානඤ්ච නව ගෞරවානි සනහතා.

4. තථා:වොක්කමි:—අනාගතවිමුඛෙ දෙදෙව වාපියගෙන ච පෞරුෂෙ,
මහසච්ඡො දර්පසා වහාදනාත් කුතා සුබමි?.

5. අනාව:—මහසච්ඡිත්‍රියගෙ කාමං කාපිණ්ණං තතු ගවර්ජනි,
අදිනිච්ඡාණමාසානි නාගලො සානි සිතනාමි.

1. තවද—මල්කැනමෙන් උසස්වූ අදහස් ඇත්තක්වුවත් වනාහි පැවතුම් දෙකක්වෙන්, සියලු ජනයාගේ මුද්‍රානෙතිකයෝ සිටින්නේය, නොහොත් වනගෙයෙහි විසිරෙන්නන්ය.

මෙහිම ඉල්ලීමෙන් යම් ජීවත්වීමක් ඇද්ද ඒනෙම අතිශයින් නිශ්චිතවෙයි.

2. යම්ගෙයකින්—ධන හිතයා විසින් ප්‍රාණයන් කරණ කොටගෙණ නෘපතියට පමුණුවනලද ගින්න උතුම්වේ, ගොර වගෙන් පිරිසුණු දිළිඳු පුරුෂයෙකු ප්‍රාණිකා කරණු නොලැබේ.

3. අනිකෙක්ද—දිළිඳුවම ගෙතුකොටගෙණ ලැජ්ජාවට පැමිණේ, ලැජ්ජාවෙන් පීඩිත තැනැත්තෙක් අනුභාවයෙන් පිරිහේ, අනුභාවතැනි තැනැත්තෙක් ලොකයාවිසින් නින්දාකරණුලැබේ, ගණිකිරීම ගෙතුකොටගෙණ කළකිරීමට පැමිණේ, කළකිරුණු තැනැත්තෙක් සිත්තැවීමට පැමිණේ, ශෝකයෙන් වසනලද තැනැත්තෙක් ප්‍රඥාව විසින් තොරකරණුලැබේ, ප්‍රඥා හිත තැනැත්තෙක් ප්‍රචලිතවට පැමිණේ, විශ්වයෙක දිළිඳුවම සියලු විපතනිවලට සානවේ.

4. අනිකෙක්—කථානොකරණ තපස රක්ෂාකටයුතුවූයේ උතුම කියනලද යම්වචනයෙක් සත්‍යතාවේද උතුම්නොවේ, පුරුෂයන්ගේ නපුයකබව උතුම්වේ, අනුත් අසුවන්නා අහිර මණය උතුම්නොවේ මියයාම උතුම්වේ, කෙලාමිකීමෙහි ඇළීම උතුම්නොවේ, සිහිමනෙන් ජීවත්වීම උතුම්වේ අනුත්විසින් දෙනලද ධනය අනුභවකරණ සැපය උතුම්නොවේ.

1. කිසුව:—කුසුමසාවකසොව වෙ වෘත්ති තු මනසවිනා,
සමේමා. මුළුති වා තිසේච්චිසියෙද්ද වා වගෙ.

2. යනා:—වර. විභවගිතෙන ප්‍රාණේ: සත්‍යජීවිතො 'තල,
ගොපවාරපරිත්‍රප්‍රා: කාපණ: ප්‍රාණිතො ජනා.

3. අනාව:—දුරිද්‍රා ක්‍රියමෙති ශ්‍රිපරිගතා ප්‍රත්‍යයනෙ තෙජසො
තිසොජා: පරිත්‍යයනෙ පරිත්‍යයනේද්දමාපදානෙ,
තිජීනතා ශ්‍රවමෙති ගොකපිතිතො බුධා පරිත්‍යයනෙ
තිජීබුධි: ස්‍යමමෙතාගො නිධනතා සමාපදමාසදම්.

4. කිසුව:—වර. මොන. කායං න ච වචනමුක්තං යදනානං
වර. කෙලවං ප්‍රාණං න ච පරකලත්‍රාසිගමනම්,
වර. ප්‍රාණිතාගො න ච පිශුනවාකොමභිරුපි
වර. සිංහාසිතං න ච පරධනාස්වාදනසුඛම්.

1. ගවයන්ගෙන් සිස්වු ගොශාලාව උතුම්වේ රජුගවයා එකානනයෙන් උතුම්නොවේ, පරපුරුෂයන්ට ඇඵනුඅඹුනොමෝ උතුම්වන්නිය නැවතනොහික්මුනු අඹුව උතුම්නොවන්නිය, වෙනෙහි විසීම උතුම්වේ නැවත පරික්ෂාරහිතවූ රජුගේ පුරයෙහි විසීම උතුම්නොවේ, මරණය උතුම නැවත අධමයන් සමග විසීම උතුම්නොවේ.

2. නැවතද—සියලු ගොරවය සෙවකභාවය නැතිකරන්නා ක්මෙන්ද, ඇදිරිය චක්‍රකානනය නැතිකරන්නා ක්මෙන්ද, ශරීරශෝභාව ජරාව නැතිකරන්නා ක්මෙන්ද, පාපය විෂණ රූශවර දෙදෙනා පිළිබඳ කථාව නැතිකරන්නා ක්මෙන්ද, ඉල්ලනබව ගුණ සියයක්නමුදු නසා.

මෙසේ පරික්ෂාකොටපියා එබැවින් මම අනුන්විසින් දෙන ලද ආහාරයන් කරණකොටගෙණ කුමට ආත්මය රක්ෂාකෙරෙමිද? පින්වත! හෙද දුක, දෙවෙනි මරණයමෙන් දුක්දෙයි.

3. යම්හෙයකින්—කොලඅතු අගක් අතවගන්නා සවිලප මාත්‍ර පණ්ඩිතභාවයද, මිලදීගැසිරණ මෙමද්වනයද, අනුන්සතු අනුභවයද යනමේ තුණ පුරුෂයන්ගේ සිනාවට කාරණයෝයි.

4. අනිකෙක්ද—ලෙඩින් පෙළෙන තැනැත්තෙද, බොහෝ කලක් පිටරටකවසන තැනැත්තෙද, අනුන්විසින් දෙනලද ආහාරයෙන් ජීවිකාවකරණ තැනැත්තෙද, අනුන්ගේ ගෙයි නිදන සුලු තැනැත්තෙද, යනමොවුන්ගේ යම් ජීවත්වීමෙක් ඇද්ද ඒ තෙමේ මරණයයි, යම් මරණයෙක් ඇද්ද ඒ තෙම මොහුගේ විඩා සංසිදීමයි.”

මෙසේ සිතාද ලොභය හෙතෙකොටගෙණ නැවතත් ඔහුගේ සහල්ගන්නා පිණිස උත්සාහ කෙළෙමිද.

1. වර. ගුහ්‍යා ශාලා න ව බලු වරෙ දුෂට්වෘෂ්ඨා

වර. වෙශ්‍යා පතනී න පුහරවිනීතා කුලවබ්බා,

වර. වාසො ‘රණො පුහරවිවෙකාඨිපපුරෙ

වර. ප්‍රාණන්‍යාශො න පුහරධමානාමුපගමා.

2. අප්ච:—සෙබව මානමබ්බලං. ජෙනාකෙසකව නමො ජරෙව ලාවණ්‍යම්,
හරිහරකථෙව දුරිතං. ගුණගතමපාථිවිතා හරනි.

3. යතා:—පලුවග්‍රාහි පාණ්ඩිතාං. කුසක්‍රිතඤ්ච මෙමද්වතම්,
භොජනඤ්ච පරධිතං. තිසු: පුංසාං විබවධනා:

4. අග්‍යාව:—රෙගී වරප්‍රවාසි පරනතභොජී පරවසථශාසි,
යජජීවති කුහමරණං. යනමරණං. සොංසා විප්‍රාමා:

1. ලොහය කරණකොටගෙන ඥානය චක්‍රවලවෙයි, ලොහයෙනෙමේ අධික ආශාවයයි කියනලද පිපාසය උපදවා, ඒ මගත් ආශාවනම්වූ පිපාසයෙන් පිඩිනවූ මනුෂ්‍යයා පරලොක යෙහිද මේ ආත්මයෙහිද දුකටපැමිණේ.

එබැවින් මම සෙමින් සෙමින් එළඹෙන්නෙමි ඒ විණ කණ්ණියා විසින් දිරාගිය බවදණකින් තළනලද්දේම ලද දෙයකින් සතුටුනොවන ගිජුතැනැත්තා නියමයෙන් තමාගේ සතුරෙකැයි සිතීමි.

2. එසේද කියනලදී—ධනයෙහි ලොහවූ ලද්දෙයකින් සතුටුනොවන නොහික්මනුසිතින් යුක්තවූ ඉන්ද්‍රිය නිග්‍රහනොකරන්නෙක්වේද, යමක්හුගේ සිත සතුටුනුදුයේද ඕහට සියලු විපතනිභූමවෙත්.

3. යමක්හුගේ අදහස ලද්දෙයකින් සතුටුදුයේද සියලු සමත් ඔහුගේවෙත්, (මීට උපමාවනම්) වගන්දෙකින් පත්ල වසනලද්දක්හට පොළව සම් අතුරුණලද්දීයක්ම වැනිය.

4. අනිකක්ද—සතුටුවීමයයි කියනලද අමෘතයෙන් තෘප්ති යට පැමිණී සංසිදුනු සිත්ඇත්තවූන්ගේ යම් සැපයෙක්වේද භාත්පසදුවන ධනලොහින්ට ඒ සැපය නොලැබේ.

5. තවද—යමක්හුවිසින් ආශාවත් දුරුකොට ආශානැතිබව වැළඳගන්නා ලදද, ඔහුවිසින් ශාස්ත්‍ර පුහුණුකරණ ලද්දේය ඔහුවිසින් නීතිය අසනලද්දීය, ඔහුවිසින් සියල්ලකොට නිම වනලද්දේය.

1. ලොහෙන බුඩ්ධචරිති ලොහො ජනයනෙ නෑමි,
නෑමනෙයා දුබ්බාපෙයාති පරග්‍රෙහ ව මානව.

2. නවාට:—ධනලබ්ධිං භාසනතුමො නිසසානවා ජිහෙනද්‍රිය,
සවා එවාපදස්සසා යසා තුමං න මානසමි.

3. සවා: සමපනාසසසා සනතුමං යසා මානසමි,
උපානද්‍රුච්චාදසා නග්‍ර වමාවානෙව භූ.

4. අපරකුට:—සනෙතාමානසාසානාං යත් සුඛං ශාන්තවෙකසමි,
කුතසාබනලබ්ධිං නාමිනගෙවනගෙට බාවකමි.

5. කිකුට:—නෙයාබිතං ශාන්තෙන නෙන සමිවග්‍රභිතමි,
යෙයාශා පෑමිතා කායා ගෙරශාමවලමිබිතමි,

1. නැවතද—ධනවතුන්ගේ දෙරටුවල ආශ්‍රය නොකළාවූ, පුත්‍රාදීන්ගේ වෙන්වීමෙහි දුකක් නොදන්නාවූ, සිස්බස් නොකි යනලද්දවූ කවරක්කුගේ නමුදු ජීවත්වීම සඵලවේ.

2. යම්ගෙයකින්—ආශාවෙන් පීඩාකරණු ලබන්නාහට යොදුන් සියය දුරුනොවේ, ආශා නැත්තාට අතට ලැබුණු ධනයෙහිද උපසාහයෙක් නොවේ.

එබැවින් මේ කාලයට සුදුසු කටයුතු නියමකිරීම අනිශ්චිත ශුභවේ.

3. කියනලද්දේද වෙයි—ලෝකයෙහි ජනයාගේ ධර්මයනම් කවරේද? සභ්‍යයන් කෙරේ අනුකම්පා කිරීමයි, සැපතනම් කුමක්ද? නිරෝගිතාවයයි, සෞභාග්‍යයනම් කවරේද? සත්පුරුෂ බවයි, පණ්ඩිතභාවයනම් කුමක්ද? කටයුතු නොකටයුතු නියමයයි.

4. එසේද කියනලදී—යම් නියමයකින් විපතනිවලට පැමිණෙද්ද එයින් වෙන්වූ කටයුතු නියමකිරීමම පණ්ඩිත භාවයයි, එබඳු නියමයක් නැතිව හැසිරෙන්නවුන්ට නිතර විපතනි එළවන්නාහුය.

5. ඒ එසේමැයි—කුලසිරිත රුකීමපිණිස පුත්‍රාදී එක් පුරුෂයෙක්කු හරණේය, එසේම ස්වකීය ග්‍රාමවාසීන්ට උපකාර පිණිස තමාගේ සියලු පිරිවර හරණේය, දෙයෙ රක්තා පිණිස ගම හරණේය, තමා රුකගැන්ම පිණිස පොළව හරණේය.

1. අපිට :—අසෙව්නෙයවරවාරමදුටුවිරහවාමි,
අනුකතකලීවවචනං ධනං කසාපි ජීවනමි.

2. යනා :—න යොජනගතං දුරං බාධාමානසා නාසණයා,
සනතුඤ්ඤා කරප්‍රාප්තා 'පාමේ හවති නාදරා.

3. උක්තඤ්ච :—කොධමෝ? භුතදයා කිං සොබාමි? අරෝගිනා ජගති ජනනා:
කාං භෙතනා? සද්දාසා කිං පාණඩිතාං? පරිචේද්දා.

4. නථාව :—පරිචේද්දෙ හි පාණඩිතාං යද්දපනනා විපතතයා,
අපරිචේද්දකතීයාණාං විපදා සුද්දා පදෙ පදෙ.

5. නථාති :—නාසෙදෙකං කුලසාරාමේ ග්‍රාමසාරාමේ කුලං නාසෙත්,
ග්‍රාමං ජනපදසාරාමේ ආනමාමේ පාපිවිං නාසෙත්.

1. අනිකේක්ද-දුකක් නැතිව ලැබියයුතු පැත්තෙන් ගත් මතු හයළුවන මධුර ආහාරකෝෂේදෙක පරික්ෂාකොට බලමි; යම් වස්තුවෙක සිත් සැනසීම වේද ඒ වස්තුව සැපයි.

මෙසේ සලකා මම මිනිසුන්ගේ රැස්වීමක් නැති වන යටආමි.

2. යම්හෙයකින්-වකුණක් හා හඤානදී වණ්ඩ සහයන් ගෙන් ගැවසීගන්නාවූ වෘක්ෂයන්ගෙන් පිරිණවූද විලිකුන්පල හා වතුරද යනමේ ආහාරවලින් යුක්තවූද තණමත්තේ සැනසීමෙන් යුක්තවූද පත්‍ර වස්තුවලින් යුක්තවූ වනය සැපවේයි, නැයන්ගෙන් ගැවසීගත් නගරයෙහිද බන රහිතව විසීම උතුම් නොවේ.

නැවත මාගේ පින්බලයෙන් මේ මිත්‍රයා විසින් ප්‍රථම සම්බන්ධයෙන් අනුග්‍රහකරණ ලද්දෙමිවෙමි. දැනුදු පුණ්‍ය පටිපාටියෙන් මාවිසිත් පින්වතාගේ ආශ්‍රය නැමති සැඟවීම පැමිණෙන ලද්දෙය.

3. යම්හෙයකින්-දුක් බහුලවූ සංසාරනැමති විෂ වෘක්ෂයාගේ මිහිරි පලදෙකක්ම වෙන්, කවර දෙකක්දයත්, කාව්‍ය නැමති රස අනුභවය, සත්පුරුෂජනයාහා එක්ව විසීමය යනමේදෙකයි.

4. අනිකේක්ද-සත්පුරුෂයන් හා සම්බන්ධය, විෂණු කෙරේ ශ්‍රවාය, ගඩ්ගා නදියෙහි ස්නානය යනමේ තුන් එකානනයෙන් ක්ෂණයකින් නස්නා සුදුවූ මේ උත්පත්තියෙහි සාරයෝයයි සනිටුහන් කරන්නේය.

1. අපරඤ්ච :-පානීයං වා නිරයාසං සාවනනං වා හයොතතරමි,
විවාය්‍යී බල පශ්‍යාමි තත්පුබං යත්‍ර නිව්‍යානි.

2. යනා :-වරං වනං ව්‍යාභ්‍රගජ්ජු සෙවිතං
දුමාලයා පඤ්චලාමබු හස්සණමි,
කාණනි යයාපරිධානවලකලං
නබ්හස්මධො බනහිනජ්චනමි.

3. යනා :-සංසාරවිෂවෘක්ෂසා වෙ එව මධුරෙ එලෙ,
කාව්‍යමානරසාසොදා සබ්ගමා සජ්ජකො සහ.

4. අපරඤ්ච :-සබ්ගමා කෙශවෙකකතිරිබ්ගාමකසි නිමජ්ජනමි,
අසාරෙ බල සංසාරෙ ත්‍රිණි සායනි භාවයෙන්.

1. මන්දර ඉදිවූ තෙම, “ධනයෝ පාදයෙහි නැවරුණු බුලි මෙන් සෘණයකින් නැසෙත්, තරුණ අවස්ථාව පව්නයෙහිවූ නදියගේ වෙගය මෙන් වැඩීමට නොගේ, මිනිස්බව දියබිඳුවක් මෙන් අතිශයින් වැඩුලුවෙයි, ආයු කාලය පෙනවැනි වෙයි, එහෙයින් යම් මිනිසෙක් සිටිමින් අදහසින් යුක්තවූයේ සවභීයෙහි අගුල නගන්නාවූ සුවර්තයෙහි නොහැසිරේද ඒ ජනතෙම ජර වෙත් ලිහිල්කරණලද අවයවවලින් යුක්තවූයේ පශ්චාත්තාපයෙන් මධනාලද්දේ ශෝක ගින්නෙන් දවනුලැබේ.

නොප විසින් අධිකකොට ධනය රැස්කරණ ලද්දේය, මේ තෙම ඒ රැස්කිරීමේ දෙය වෙයි.

2. අසව—ලද්දවූ ධනයාගේ රක්ෂාකිරීම නම් සුදුසු ස්ථානයෙහි යෙදීමය, කුමක්මෙන්ද? විලමැද සිටියාවූ ජලයන්ගේ නික්මීම මෙනි.

3. අතිකක්ද—ගිජු පුරුෂතෙම පොළෝ තලයෙහි ඉතා යට භාගයෙහි යම් ධනයක් පිහිටුවූයේද, ඒ ධනය පළමුකොටම යටභාගයෙහි වාසස්ථානයට යාමට—ඒණිස මාගිය කෙළේය. නිසි වක්කට උපකාර පිණිස නුවූයේය.

4. යම්තෙයකින්—යම් ජනයෙක් තෙමේ නමාගේ සැපය වළක්වන්නේ ධන රැස්කිරීම කැමතිවේද, ඒ ජනතෙම අනුන් සදහා බරපසුලන සුලු ගොනකු මෙන් දුකටම ස්ථානවේ.

5. එසේද නියතලදී—දීමය, අනුභවය යන මෙයින් තොරවූ ධනය කරණකොටගෙණ ජනයෝ ඉදින් ධනවත්වූ වෙද්ද, එසේවීමේ පෘථිවිගතියෙහි පවත්නා මාණික්‍ය රත්නාදී ධනය කරණකොටගෙණ අපිද ධනවත්වමු.

1. අර්ථ: පාදරණෙපමා ගිරිනදිවෙගොපමං යොවනං මානුෂං ජලවිඤ්ඤාලවපලං චේතනාපමං ජීවනම්, බණ්ණං යො න කතෙති නියවලමති: සවභීය්ලොද්භාවනං පශ්චාත්තාපහනො ජරපරිණතා ශොකාගනිනා දවනො.
2. ශාණ්ඩ:—උපාජිජිනානාං විතනානාං නාග ඵලං භි රක්ෂණම්, තඛාගොදරසංස්ථානාං පරිවාහ ඉවාමකාමි.
3. අනාව:—යදබො බි: ෂ්ඨතො විතනං නිවබ්බන මිනවපවි, තදබො නිලසං ගතතුං චක්ඛෙ පතථානමග්ගනා.
4. යනා:—නිජසොබ්බාං නිරුංඛානො යො ධනාජිජනමිවජ්ජති, පරජිං භාරවාගිව කෙලෙසකොට භි භාජනම්.
5. තථාචොක්කමි:—දුගොපකොගනිතෙන ධනෙන ධනිකො යදි, පෘථිවිබ්බානනිබ්බානෙන ධනෙන ධනිකො වසමි.

1. දීමය, අනුභවය යන දෙකින් තොරවූ දිනයේ යමක්භව ඉක්මයෙද්ද, හෙතෙම කඹුරන්ගේ සුලත් සුරවන සම් යනු මෙන් ශ්වාස කරන්නේද ජීවත්තොවේ.

2. යම් ධනයක් සුදුසු ස්ථානයකට නොදේද, අනුභව නො කෙරේද එබඳු ධනයෙන් ප්‍රයෝජන කවරේද? යම් බලයෙක් සතුරන් පරාජය නොකෙරේද ඒ බලයෙන් ප්‍රයෝජන කවරේද? යම් ශාස්ත්‍රශූනයෙක් ධර්මයෙහි නොපිහිටියේනම් ඒ ශූනයෙන් කම්කිම? යමෙක් ජයගන්නාලද ඉඤ්ඤයෙන් නැත්තේද ඔහුගේ ආත්මයෙන් ප්‍රයෝජන කිම?.

3. අනිකක්ද—මසුරාගේ ධනය අනුභව නොකිරීමෙන් අන්‍ය ජනයා හා සාධාරණවෙයි, ඒ ධනය සොරු ආදීන්ගෙන් ගානිවූ කල ලැබෙන දුකින් මොහුගේ මේ ධනයයි හැගේ.

4. නැවතද—මසුරු නැතැත්තාගේ ධනය දෙවියන්ට යාග කිරීමපිණිස නොවෙයි, බ්‍රාහ්මණයන්ට ප්‍රයෝජන පිණිස නො වේ, නැයන්ට උපකාර පිණිසද නොවේ, තමාට වැඩපිණිසද නොවේ, ගිනිය, සොරුය, රජහුය යන මොවුන් විසින් ගන්නා ලැබේ.

5. අනිකක්ද—ධනයාගේ දීමය, අනුභවය, නැසීමය, යන මේ පැවතුම් තුණක්වෙත්, ඒ ධනය යමෙක් නොමදේද අනු භව නොකෙරේද ඔහුගේ ධනය නැසීමයයි කියනලද තුන් වෙනි අවස්ථාව වන්නිය.

6. එසේද කියනලදී—ප්‍රිය වචනයෙන් යුක්තවූ දීමය, අහං කාර රහිත බුඛිමය, ඉවසීමෙන් යුක්තවූ ශූරභාවය, සුදුසු ස්ථාන

1. දැනගොතවිහිනාශව දිවසා සානති සසා මෙව,
ස කම්මකාරහසෙත්‍රව සෙසනනපි න ජීවති.

2. ධනෙන කිං? යනන දදුති නාශනුතෙ
බලෙන කිං? යව්ව රිපුන් න බාධෙන,
සුරෙන කිං? යනන ව ධම්මාවරෙන්
කිමානමනා යො න ජිනෙනද්‍රියො හමෙත්.

3. අනාච්ච:—අසමෙහාගෙන සාමාන්‍ය කෘපණස්‍ය ධනං පමෙරෙ,
අසොදම්ති සමබ්බො හානො දුබ්බෙන ගමාගෙන.

4. අපිච්ච:—න දෙවාස න විද්‍රාස න බ්‍රහ්මභො න වානමනෙ,
කෘපණස්‍ය ධනං යාති වහනිනසකරපාඨිපිබෙව්.

5. අනාච්ච:—දුතං ගොගො නාශසතිස්සො ගතයො භවනති විතතසා,
යො න දදුති න භුබ්බතත තසා තාතිසා ගතිඝ්ඤාමිති.

6. නථාවොක්කම්:—දුතං ප්‍රියවාක්සහිතං ශූනමගථං ඤානවිතං යොගඝ්ථි,
තාගසහිතඤ්ච විතතං දුලිභමෙනව්චතුඝ්ඤාමිති.

යෙහි යොදනලද ධනයද යනමේ මඛිතලය සතර ලොකයෙහි ලැබීම දුෂ්කරවෙයි.

1. අතිකක්ද—භූමිද්වස්ති ධනය රැස්කටයුතුය, ආතමයට දුක්දී අධිකතොට රැස්තොකටයුතුය, අධිකතොට රැස්කළ මේ සිව්ලො දුන්නෙන් තසනලද්දේය, බලව.”

ඒ කෙසේදැයි හිරණ්‍යකයා ඇසී, ඉදිබුනෙම කියයි.

“කලකණ් කටකනම් ස්ථානයෙහි වසන හෙරවනම් වැද්දෙක් ඇත. ඒ වැද්දද එක් දිනයෙක මාසයෙහි ලොහවූයේ දුන්නගෙණ විකෘතවන මඛයට ගියේය. ඔහුවිසින් එහිදී එක් මුවෙක් මරණලද්දේය. මුවා ඇරගෙණයන්නාවූ ඒ වැද්දුවිසින් භයානක ආකාරයෙන්යුත් උරෙක් දක්නාලදී. ඉක්බිත්තෙන් ඔහුවිසින් මුවා බිමතබා හුරුතෙම ඊයෙන් විදිනාලද්දේය. උග්‍ර විසින්ද කලාපාතා මෙකයමෙන් භයජනක ශබ්දකරමින් අවුත් වැද්දගේ අර්ධප්‍රදෙශයෙහි දත්වලින් පහරපියනලද්දේ මුල් උදුරණලද රුකක්මෙන් වැටුනේය.

2. යම්ගෙයකින්—දියද, ගිනිද, විෂද, ආයුධද, ආහාර නොලැබීමද, රෝගද, පඵතයෙන් පැණීමද, යන කිසියම්කාරණයකට පැමිණ සඳහාම ප්‍රාණයන් විසින් මුදනුලැබේ.

ඔවුන් දෙදෙනාගේ පාදයන් වැදීමෙන් සඵයෙක්ද මළේය, මේ අතුරෙහි දීඝීරවනම් සිව්ලෙක් ආහාර කෑමනිව ඇවිදිනේ මළාවූ ඒ මුව, වැදී, සඵ, හුරු යන මොවුන් දුටුයේය. දෑක මේ සිව්ලතෙම මහත්ආහාරයෙක් එළඹසිටියේය, “භාත්‍යය වියම යෙක.

3. නොහොත්—යම් පරිද්දෙකින් නොසිතනලද දුක් මිනිසුන්කර පැමිණේද්ද, සැපයෝද එසේම පැමිණෙත්යයි සිතාම මෙහි භාග්‍යය බලවත්වේ.

වේවා, මොවුන්ගේ මාසවලින් මාස තුණකට වැඩියෙන් මව ආහාර වන්නේය.

1. අහස වට:—කහිව්‍යා සඤ්චයො නිත්‍යං කහිව්‍යො තානි සඤ්චයා,
පශ්‍ය සඤ්චයාසිලො සො ධනුෂා ජමබ්‍රකෝභයා.

2. යහ: : ජලමහනිච්ඡං ශයත්‍රා ඤ්චොත්ති පහං ගිරො,
නිමිත්තං කිඤ්චිදයාදා දෙහි ප්‍රාණෙණිච්චොගො.

3. අඵවා:—අඵනනිකානි දුබානි යඛෙථවායානනි දෙහිනාමි,
පුබානාපි තථා මහො දෛවමත්‍රානිරිච්චොගො.

1. වැඳී නෙම එක්මාසයක් මුදුල්ලේ ආහාර බවට පැමිණේ, මුව උරු දෙදෙන මාස දෙකක් මුදුල්ලේ ආහාරබවට පැමිණෙත්, සරියා එක් දවසකට ආහාරබවට පැමිණේ, දුනුදිය අද දවස්හි කැ යුතුවෙයි.

එබැවින් මේ පළමුවෙනි ඤාතවෙහි දුනුකෙළවර බඳනා ලද මධුරනුවු නහරයෙන්කළ රැහැන් බැම්ම කන්නෙමි” සිති. මෙසේ කියා එසේ කෙළේය. ඉක්බිත්තෙන් නහරගැටය සුන් කළ වහානැගුණු දුන්නෙන් ලය පැලුණේ ඒ දිශීරව නෙම මරණයට පැමිණියේය. දවස්පතා බන රැස්කටයුතුය, යන මේ ආදිය එහෙයින් මම කිමි.

2. එසේදකියනලදී යමක් සුදුසු ස්ථානයෙහි යොදාද, යමක් අනුභව කෙරේද, ඒ බනයම බන ස්වාමියාගේ බනයයි. මලාවු වසනුස්වාමීනුගේ අසුවන්හා සමගද බනයහා සමගද අන්‍ය ජන යෝ ක්‍රිඩා කෙරෙති.

3. තවද—යම් බනයක් සුදුසු ස්ථානවලට දෙන්නෙහිද, යම් බනයක් නිතර විශදම්කොට අනුභව කරන්නෙහිද, ඒ බනය මාගේයයි සිතන්නේය, ඉදින් රක්තෙහිද කවරක්හට නම් රක්‍ෂා කටයුතු වන්නේද?

එබැවින් දැන් වසව ඉක්මගිය කථාව කීමෙන් ප්‍රයෝජන නොවේ.

4. යම්හෙයකින්—පරික්‍ෂා ඥානයෙන් යුක්තවූ මනුෂ්‍යයෝ නොලදහැකි වසනුවක් ප්‍රාභීනා නොකෙරෙත්, නවුවාවූ වසනුවක් සඳහා ගොස කරන්වද කැමති නොවෙත්, විපතනියක් එළඹසිටි කලද මුළා නොවෙත්.

එහෙයින් මිත්‍රය! හැමකල්හි උත්සාහ සහිතවන්නාවූ තා විසින් වියයුතුය.

1. මාසමෙකං නරෙ යාති වො මාසො මාගසුකරො,
අභිරෙකං දිනං යාති අදාස සංඝො බහුගිණි.

2. නථාව :—සද් දදාති සදායාති නදෙව බනිතො බනමි,
අභො මාසසා ක්‍රිඩාති දුරෙරපි බරෙරපි.

3. කිසුට්ඨ :—සදදදාති විශිෂෙට්ඨොසා සම්මායාති දිබෙ දිබෙ,
තභොන විතභමහං මභො සෙව්‍යං කසාපි රක්‍ෂයි.

4. යහා :—නාප්‍රාපාමහිවාසාපනති නපටං නෙව්‍යනති ගොවිදාමි,
ආපසාපි න මුහායාති නරා පණ්ඩිතවුබ්බො.

1. යම්ගෙයකින්—කිසිවෙක් වෙදදී ශාස්ත්‍ර ඉගෙනුම ක්‍රියා වෙහි පරික්ෂා රහිතවුවාහු වෙත්, යමෙක් ශාස්ත්‍ර ඉගෙනුම යාහාදී ක්‍රියා කරන්නේද ඒ පුරුෂයාම පණ්ඩිතවේ, මනාකොට සලකනලද රෙගයට හිතවූ බෙහෙත නමුදු නාමය පමණින් ලෙඩුන්ගේ නිරෝගිබව නොකෙරේ.

2. අනිකක්ද—විශ්‍යන ශාස්ත්‍රය තෙමේ ශාස්ත්‍රාභී පරික්ෂා වෙහි උත්සාහ රහිත තැනැත්තාට මදකුලු උපකාරයෙක් නොකෙරේ, හසනලයෙහිවූ ප්‍රදීපය නමුදු අභියාභව මේ ලෝකයෙහි කවර වස්තුවක් නම් දක්වාද?

එහෙයින් මිත්‍රය! මෙහි අවස්ථාවගේ පෙරළෙන සුළබව නියමකොට නිවීම කටයුතු.

3. එළඹසිටි සැපය සෙවනය කරන්නේය, එසේම එළඹසිටි දුකද විඳින්නේය, දුක් සැප දෙක රට් වක්‍රයමෙන් පෙරළෙත්.

4. අනිකක්ද—සියලු සම්පතකින් ගුණයට ඇළීමෙන් වශගවුවාහු මැඩියන් ලිදක් කර මෙන්ද, දිය පිරුණු චිලක් කර පසින් මෙන්ද උත්සාහ සහිත ජනයාකර එළඹෙත්.

5. නැවතද—උත්සාහවත්වූ, පටන්ගත් ක්‍රියාව කල්තොය වත්නාවූ, ක්‍රියා නියමයදත්, දුකෙළි ආදියෙහි නොඇඳිනු,

1. යහ:—ශාස්ත්‍රාණ්ඩනාපි හවනනි මුක්තියා
යසතු ක්‍රියාවන් පුරුෂා ස විවාන්,
සුවිනනිකං චෝෂධමාතුරාණං
න නාමමාත්‍රෙණි කරොතාරෙගම්.

2. අනාවි:—න ස්වරූපමපාධ්‍යවසාය හිරො:
කරොති විශ්‍යනවිධිගුණං හි,
අභියා කිං හසනලය්හිකොපි
ප්‍රකාශයනාපිමිහ ප්‍රදීපා.

3. සුබමාපනිනං සෙවෙන් දු:බමාපනිනං නථා,
චක්‍රවන් පරිවර්තාගෙන දු:බානි ව සුබානි ව.

4. අපරඤ්ච:—නිපානමිව මණ්ඩුකා සරා පුණ්ණිමාණ්ඩුකා,
සොද්දාගං නරමායානනි විවයා සඵයමුපදා.

5. අපිච:—උත්සාහසච්ඡන්දනමදිඝ්‍යුත්‍රං
ක්‍රියාවිධිඤං වාසගෙෂ්ඨසකතම්,
ගුරං කාකඤා දුඨසොභාදඤ්ච
ලක්ෂ්මී: ස්වයං යාතිනිවාශ සෙකොයා.

ගුරුව, කළු උපකාරයත්, සවිර මිත්‍රයන්ගෙන් යුත් ජනසාකාරී ලක්ෂණි තොමෝ වාසයපිණිස තමාම එළඹෙන්නිය.

1. විශේෂයෙන්ද—පණ්ණිත ජනතෙම ධනයෙන් තොරවූ යේද මහත් ගෞරවයෙන් යුත් උසස්වූ ස්ථානය ලබා, ලොහ තැනැත්තේ ධනයෙන්ගෙන් යුක්තවූයේද නිතරකට යුතු ස්ථානයට පැමිණේ. බලතෙම රත් මාලාවෙන් සැරසුනේද ස්වභාවයෙන් බබලන ගුණ දහසකට පැමිණීම ප්‍රකාශකරණ සිංහයා පිළිබඳවූ ශෝභාව කෙසේ ලබාද?

2. නැවතද—ධන ඇත්තෙමැයි තාගේ කවර අභංකාරයක්ද? ධනයෙන් පිරිසුණු තැනැත්තේ දුකට පැමිණෙන්නේය, මිනිසුන්ගේ උසස්බව හා අධිමතය අතෙහි තබනලද පන්දුවක් හා සමවෙයි.

3. අනිකක්ද—අසත්පුරුෂයාගේ ප්‍රේමය, වැසිවලාපවලය, මුං මැ ආදී අභිනව ශාසනය, සත්‍රියගේ තරුණභාවය, ධනයද යන මොව්හු මදකාලයෙක්හි අනුභව කටයුතුවෙන්.

4. අනිකක්ද—ජීවිකාව සඳහා අධික උත්සාහ නොකරන්නේය, ඒ ජීවිකාව බ්‍රහ්මයා විසින්ම මවනලද්දීය, ඒ එසේමැයි, ස්වයං මව්ගසී යෙන් නික්මුනුකල මවගේ පයොධරයෝ කිරි වගුරුවන්.

5. මිත්‍රය! අසව—යම් බ්‍රහ්මයන්හු විසින් හංසයෝ සුදුපැහැ කරණලද්දහුද, ගිරව් රත්වත් කරණලද්දහුද, මොනරු විසි තුරු වණ්වත් කරණලද්දහුද, ඒ බ්‍රහ්මතෙම තව ජීවිකාව නියම කරන්නේය.

1. විශේෂයෙන්ද :—විනාපාලෝද්ධරා සපායති බහුමානොගනතිපදං
සමාසුකොතා පාලෝද්ධරා පරිභවපදං යාති කාපණී,
සමාසාද්දදානා ගුණසමුදායාපතිවිජයං.
දක්ඛිං. සො. හිං. කිං. ශ්වා. බිං. කකකකමාලො පි ලලනෙ.

2. කිකුට්ඨ :—ධනවානිති හි මදසො කිං ගතවිභවො විෂාදමුපයාසි,
කරතිහිතකන්ද්‍රකසමා පානොගපානා මනුෂ්‍යාණාමි.

3. අපරකුට්ඨ :—අභවජ්ජායා බලප්‍රීතිණිවශසානි යොජිතා,
* කිකුට්ඨාලොපකොග්‍යානි යොවනානි ධනානි ව.

4. අනාව :—වෘත්තාපි නාතිවෙෂෙටන සා හි ධාත්‍රෙව නිෂිචිතා,
ගභ්‍රාද්‍රතපතිනෙ ජනෙනා මාතුූ ප්‍රසුවතා සතොතා.

5. ශබ්ද? ශාණු :—සෙන ගුකලිකානා හංසා ගුකාශෙ හරිතිකානා,
මසුරුශ්විත්‍රිතා සෙන ස හෙ වෘතති. විධාසාති.

මිත්‍රය! අනිකුදු පණිවිසයන්ගේ රහස්‍ය අසව,

1. ධනය රැස්කරණකල දුක් උපදවත්, වෞරුදීන් විසින් පැහැර ගැනීමෙන් ධනය නවකල සිතනැවිමකරවත්, ධනය ඇතිකල මුළුකරවත්, එහෙයින් ධනයෝ කෙසේ සැප ඵලවද්ද?

2. අනිකක්ද—යමක්හුගේ ධනාශාව යාගනිරීම් ආදී සුවරී නය සදහානම් ඒ ජනයා ධන රැස්නොකරණ බව උතුම්වේ, (මිට්ඨපමාවකනම්) ඒ එසේමැයි, පාදයඋළා මඬසේදීමට වඩා දුරින්ම මඬනොතැවරීම උතුම.

3. යම්හෙයකින්—පක්‍ෂීන් විසින් ආකාශයෙහිද, වෘක්‍ෂාදී වර්ණ සංඛ්‍යයන් විසින් පොළවෙහිද, මසුන්විසින් දියෙහිද යම්සේ ආකාර ගන්නාලැබේද, එසේම ධනවත් ජනතෙම සියලුතැන්හි සියල්ලවුන්ගේ ධනය පැහැරගනී.

4. අනිකක්ද—සංඛ්‍යයන්ට මරහුකෙරෙත් නිතර හය එළවත් නාමෙන් රජුන්ගෙන්ද, ජලයෙන්ද, ගින්නෙන්ද, සොරුන්ගෙන්ද සංඛ්‍යයන්ගෙන්ද ධනවත් ජනයන්ට නිතර හයඑළවා.

5. ඒ එසේමැයි—යම් උපාපතියෙකින් ආශාවපිරිණි පරිද්දෙන් සම්පත් නොලැබේද, යම් උපාපතියෙකින් ආශාව කෙළ වර නොවේද, දුක්බහුලවූ ඒ උපාපතිය ඇතිකල පිත්වත ඊට වඩාමහත්වූ කවරදුකෙක්ද.*

6. පිත්වත්සඟෝදරය! අසව—පළමුකොට ධනය සුවසේ ලද නොහේ, රැස්කල ධනය වෞරුදීන්ගෙන් දුකින් රැක්ක

1. ජනයන්ගේ ජීවිතය දුර්බල කාපයනා විපතනිසු,
මොහයනා ව සමපයනා කථමච්ඡා සුඛාවහා.

2. අපරඤ්ච :—ධර්මාදී යසා විවේකනා වරා නසා නිරිතනා,
ප්‍රකාලනාඨි පඬකසා දුර්දසායීනං වරම්.

3. යසා :—යථා සංගම්මොකාගෙ පක්‍ෂීභි යොපා දෙර්භවි,
හස්සාගෙ සලිලෙ මන්සෙසායනථා සච්ඡිත්තවිතවන්.

4. අනාඨි :—රජසා සලිලාදගෙනගෙවාරසා සථිපතාදපි,
හයමච්චනං නිතරා මානෙසා ප්‍රාණතානාමිව.

5. කථාහි :—ජනමනි කෙලශබහුලෙ කිනතු දුර්වමසා පරම්,
ඉවජා සමපද් යතො නාසති යභ්‍රවජා න නිවර්තෙ.

6. ධනං තාවදසුලභං ලබ්ධං කාවෙජ්ඣ පාලාගෙ,
ලබ්ධිනාගො යථා මානස්සසාමාදෙතනන විතතෙයන්.

සුභවේ, යම්ගෙයකින් ලදබන්ධය නැසීම මරණයක සමවේද, එහෙයින් මේබන්ධය උතුම්කොට තකා නොනැවෙන්නේය.

1. ඒ බන්ධන ආශාව යම්ගෙයකින් පහකරණලද්දීද එසේදීදී දෙකින්ම කවරේද? පොහොසතෙකින්ම කවරේද? ඒ ආශාව වැඩීමට ඉදිත්ඉවසාය දෙනලද්දේද එකල්හි දූෂණාවය මසාක යෙහිවේ.

2. අනිකක්ද—යම්කලෙකින් යම් වසනුවක් කැමතිවේද, ඒ වසනුවකෙරේ ලාභආශාව පැතිරේ, යම්වසනුවකට ආශාව නොකළේද, එක්කුමයකින් ඒ වසනුව ලද්දේමය.

අධිකවූ කථාවෙන් ප්‍රයෝජනනොවේ, ප්‍රියකථාවලින් මෙහි මකාලය ඉක්මවනු ලැබේවා.

3. යම්ගෙයකින්—උතුමන්ගේ ප්‍රේමයෝ මරණයදක්වා පවතින්, කොපයෝ උපත්කෙණෙහි බිඳෙනසුලුවෙන්, වෙන්වීම නම් නොඇළීම පමණක්වෙන්.

මේඅසා ලක්ෂ්‍යතනකතෙම පින්වත් මනුෂ්‍යය! ආශ්‍රයකටසුභව යෙහිය.

4. යම්ගෙයකින්—පණ්ඩිතයන්ට විපතියක් ඇතිකල ජිව ප්‍රතිකාර කිරීමට පණ්ඩිතයෝම පොහොසත්වෙන්, ඒ එසේමැයි, මිඬෙහි එරීගිය ඇතුන් එයින්නසා සිටුවීමට හසරිසුම පෙහොසත්වෙන්.

5. එසේදකියනලදී—ගුණදත්තානැත්තේ ගුණවතාකෙරේ සතුටුවේ, ගුණනැත්තාසුගේ ගුණවතා කෙරෙහි ප්‍රීතියක්නොවේ. බමරදුරුවූද වනයකෙරෙන් පියුමකරඑයි, මැඩියාවනාහි එක්ඃයානගෙහි වසන්නේද පියුමකරනොගේ.

1. සා නෂණා වෙන් පරිත්‍යක්තා කො දරිද්‍රා ක ඊශ්වරා,
තසා ඥාන් ප්‍රසරෙ දග්ගො දුසාඤ්ච ශිරසි සීරිති.

2. අපරඤ්චා :—ශද්‍රදෙව හි වාඤ්ඤාපන නතො වාඤ්ඤා ප්‍රවර්තො,
ප්‍රාප්ත එවාපිනා සො ථො යතො වාඤ්ඤා නිවර්තනො.

3. යතා :—ආමරණනාසා පුණ්‍යා කොපාසාන්තණහගිගුරා,
පරිත්‍යාගාඥා නා සබ්බා හවනා හි මහාත්මනාමි.

4. යතා :—සනා එව සනාං නිත්‍යමාපද්ධරණසමාං,
ගජනාං පඩ්ධමනාසාං ගජ එව ධුරුකරාං.

5. කථාව :—ගුණනි ගුණඤ්ඤා රමනො නාගුණභිලසා ගුණනි පරිකොෂා,
අලිරෙහි බලාන් කමලං න හි හෙකසොකවාසො පි.

1. අනිකක්ද—යම් ජනයක්කුගේ ඉදිරියට පැමිණි යාවක යෝ නොහොත් පිහිටකැමති ජනයෝ ආහාරහිතවුවාහු කල කිරුණහු නොයෙද්ද, ලොවමිනිසුන් අතරේ මේ එකමතැ නැත්තේ ප්‍රශංසාකිරීමට ස්ථානවෙයි, හෙතෙම උතුම්ද, සත්සු රුහද, සඵලවූ ආත්මයෙන් යුක්තදවේ.

එකල මෙසේ සියකැමැත්තෙන් ආහාරගැන්මහා පැවැත් මද කරන්නාවූ සතුටුටු ඔව්හුසැපසේ විසූහ. ඉක්බිත්තෙන් එක්දිනක් විත්‍රාඩගදනම්වුවා කිසිවක්හු විසින් තැනිගත්වන ලද්දේ එහිඅවුත් එක්වූයේය. ඉක්බිති පසුවඑන්නාවූ භයකාර ණය සූකා මජ්ඣරතෙමේදියවන, මියාද බිලියතුලට ගියේය. ඉගුලුනාවූ කවුඩුතෙමේ ගස්මුදුනකට නැංගේය. පසුව ලඝුපත නකයා විසින් ඉතාදුරබලාද භයට හෙතු කිසිකාරණයකුදු නො දක්නාලද්දේය. පසුව අවුත් නැවත සියල්ලෝ එක්වී උත් තෝය. මජ්ඣරයාවිසින් පිත්වත් මෑගය! තාගේ සැපතකෙ සේද? සියකැමැත්තෙන් පැත්ආදි ආහාර අනුභව කරණු ලැබේවා. මෙහිවිසීමෙන් මේවනය බබලවනු ලැබේවයි කියන ලද්දේය. විත්‍රා.ගතොම “වැද්දවිසින් තැනිගත්වනලද මම පිත්වතුන්ගේ පිහිටසදහා මෙනතට ආමි.

2. යම්හෙයකින්—යම්ජනයෙක් ලොහයෙන් හෝ හයෙන් ආශ්‍රයට පැමිණි තැනැත්තා දුරුකෙරේදැමුහුගේ පාපය බ්‍රාහ්මණ යක්හු මැරීමහාසමයයි පණ්ඩිතයෝ කියති.

එසේද පිත්වතුන්හා චිත්‍රභාවය කැමැත්තෙමිසි, කියයි, “හිරණ්‍යකතොම අපහාසමග පිත්වතාගේ චිත්‍රභාවය නිරයාස යෙන් හටගත්තේමය.

3. යම්හෙයකින්—පුත්‍රාදියය, විවාහාදී සම්බන්ධයෙන් යුක්ත ශාය, ආවේණිකපරමපරවේ පිළිවෙළින් පැවත ආ තැනැත්තාය, විපතාවලින් මුදුරැක්කල තැනැත්තාය යනමේ චතුර්විධ චිත්‍රයා දතයුතුවෙයි.

1. අපරඤ්ච:—ශ්‍රෝණ: ස එකො හුවි මාණවානා.

ස උතතම: සත්පුරුෂ: ස ධනා,
යසාර්ථිකො වා ගරණගනා වා
නායාවිහිනනා විමුඛා: ප්‍රසානනි.

2. යන:—ලොහාවාථ හයාවාපි සහගාපේච්ඡරණගනමි,
බ්‍රහ්මහතා සම: තසා පාපමාහුච්ඡිනි.

3. යන:—මාරසා කාතසමබ්බං නථා වංශනුමාගනමි,
රක්‍ෂකං වාසගොහාශව මිත්‍රං ඥායං චතුර්විධමි.

එකෙයින් මෙහිනමාගේ ගෙයමෙන් වෙනසක්නැතිව වසනු ලැබේව”යි කීය. ඒ අසා මුවාසතුවුව සියකැමැත්තෙන් ආහාර ගෙණ පැත්ති ජලයට ලංවූ ගස්සෙවනකට වන්නේය.

1. යම්හෙයකින්—ලිදෙහිවූජලය, නුගගසෙහි සෙවනය, කථරන්වන්වූ සත්‍රිය, ගඬොලින්කළ ගෙය යනමේ සතරශිතකාලයෙහි උෂණවෙන් උෂණකාලයෙහිද ශීතවෙන්.

ඉක්බිත්තෙන් මැජරතෙම “පින්වත්මාගය! කවරක්ඟු විසින් තැනිගත්වන ලද්දෙහිද, මිනිසුන්තැනි මේ වනයෙහි කිමෙක්ද කිසිකලක වැද්දේ ඇවිදිද්දයි” කියයි. එකල්හි මුවා විසින් “කාලිඛගදෙයෙහි රුකමාඬගදනම් රජෙක් ආත. ඒ රජතෙමේද දිශාජයගන්නා ක්‍රමයෙන් අවුත් ව්‍යුහාගානදි ඉව් රෙහි සෙනාවලල්ල ප්‍රවේශකොට වාසයකෙරේ. ඒ රජු විසින් උදයකාලයෙහි අවුත් කඳිපුරවිල සම්පයෙහිවිය යුතුයයි මෙසේ වැද්දන්ගේ මුඛයෙන් ආරච්ඡෙක් අසනුලැබේ. එබැවින් මෙහි උදයකාලයෙහි හයහෙතුව පිහිටිය යුතුයයි සලකා ඒ සඳහා කටයුතු පවත්ගන්නා ලැබේව”යි කියනලද්දේය. ඒ අසා ඉදිබු තෙම හයසහිතව “සගය! අන්‍ය ජලාභ්‍යාසකටයෙමි” කියයි. කවුඩු මුවදෙදෙනද “මිත්‍රය! එසේවේව” යි කිවෝය. හිරණ්‍ය කතෙම පරික්‍ෂාකොට “නැවත ජලාභ්‍යාසකට පැමිණිකල ඉදි බුවා හට සැපවෙයි. ගොඩනැග්හි ගමන්කරණ මේ ඉබ්බාට කෙබඳුවන්නේද?

2. යම්හෙයකින්—දියෙහි වසන සත්වයන්ට ජලයන්ද, පච්ඡා විවරදියානොහැකි ස්ථානවල වසන සතුන්ට එම ස්ථානද, වකඝ්‍රාදි වණ්ඩසභ්‍යයන්ට වනයද, රජුන්ට සෙනාව වසනනැතද උතුම් බලවත්වූයේවේ.

මහින් ගැවසිගත් මාගීයෙන් යන්නාවූ සිවලා විසින් ඇතා මරණලදී, ගොඩ මගින්යන්නාවූ තෝද එසේම වන්නෙහියයි කීය.

ඉක්බිත්තෙන් මැජරයා විසින් ඒ කෙසේදැයි කියනලදී, හිරණ්‍යකතෙම කියයි.

1. යනා :—කුපොදකං වටවජායා ගාමා සත්‍රී ඉභෙකාලයම්,
ශීතකාලෙ හඛෙදුෂණමුෂණකාලෙ ච ශීතලම්.

2. යනා :—අමහාංසි ජලජනතුනාං දුගීං දුගීතිවාසිනාම්,
සමුඛයාං ආවාපද්‍යදිනාං ගඤ්ඤා සෙනාං පරං බලම්.

බ්‍රහ්මවනයෙහි කපිපුරුහිලකනම් ඇතෙක් ඇත. ඒ ඇතාදුක සියලු හිවල්ලු “ඉදින් මේ ඇතා කිසියම් උපායකින් මැරෙත් තේනම් එකල්හි අපට මේ ඇතාගේ ශරීරයෙන් සාරමසකට බොහෝවූ ආකාරයෙක් වන්නේය” යි සිතූහ. ඉක්බිත්තෙන් ඔවුන් අතුරෙන් එක් මහලු සිවලෙක්හු විසින් “මාවිසින් ශුන ශකතියෙන් මේ ඇතාගේ මරණය සිඬකටයුතුය” යි නියම කරණලද්දේය. ඉන්පසුව ඒ වඤ්චාකාර සිවලා කපිපුරුහිලක යාගේ සමීපයට ගොස් පොළව සපයීකළාවූ ශරීරයෙහි අවයව අටක් සහිතව නමස්කාරකොට පියා “දෙවයන්වහන්ස! මාදෙස බැලීමෙන්මට අනුකම්පාකළ මැනවැ” යි නිය. හසනිතෙම “තෝ කවරක්ද කොතනසිට ආගෙහිද” යි අසයි? සිවල්තෙම “මම සිවලෙක්ම වනයෙහි වසන සියලු සිව්පාවූන් විසින් රැස්ව පින්වතා සමීපයට එවන ලද්දෙමි. යම්හෙයකින් රජක්හු නැතිව විසීම යුතුනැද්ද එහෙයින් මේ වනයෙහිවූ රාජපදවි යෙහි සියලු ස්වාමීගුණයෙන් යුක්තවූ පින්වත්තෙමේ නියම කරණලද්දේය.

1. යම්හෙයකින්—යමෙක් පොළෝනලයෙහි වංශයෙහි පැවත ආ නිෂ්මය ලොකයෙහි පැවත ආ නිෂ්මය යනමෙයින් ඉතා පිරිසිදුද තෙජස් ඇත්තේද ධර්මය දත්තේද නීතියෙහි දක්ෂද, හෙතෙම රාජපදවියෙහි සුදුසුදෙයි.

2. අනිකක්දබලව—පළමුකොට රජක්හු ලබන්නේය, ඉන් පසු බිරින්දක් ලබන්නේය, නැවත ධනය ලබන්නේය, මේ ලොකයෙහි රජ්ජරුවන් නැතිකල්හි කවර අමුචක් රක්ෂාකට යුත්තද, කිනම් ධනයක් රැක්ක යුතුද.

3. අනිකක්ද—රජතෙම වැසිවලාවක්මෙන් සත්‍යයන්ට ආධාර වෙයි, වැසිවලාව නොනැගිකල්හිද ලොකයා ජීවත්වනුලැබේ, එසේවිනමුදු රජ්ජරුවන් නැතිකල්හි ජීවත්වනු නොලැබේ.

1. යහ—කුලාචාරජයාවා ඔරෙරනිගුඩා ප්‍රකාප වාන්,
ධාමීකො නිතිකුගලා ස ස්වාමී යුජ්‍යභෙ භූවි.

2. අපරඤ්චපයා:—රජ.හං ප්‍රථමං විඤ්ඤාත් තතො භායශ්ච තතො ධනමි,
රජයාසනි ලොකෙ සමිත් කුතො භායශ්ච කුතො ධනමි.

3. අනාච්චි:—පයඃභ්‍යා ඉව භුතානාමාධාරා පෘථිවිපතී,
පිකලෙ ‘පි හි පයඃභ්‍යා ජීවංකෙ න තු භූපතො.

1. නැවතද—රජුන්ට අයිතිවූ මේ ලෝකයෙහි බොහෝ සෙයින් ආශ්‍රිතව හයින් ජනතෙම හික්මීමෙහි පවති, සාමාන්‍යයෙන් මනාපැවතීමෙන් යුක්තයෙක් ලැබියනොහෙයි, කුලසත්‍රී නොමෝ දුච්ඡලවූහෝ, විකල අවයවයන්ගෙන් යුක්තවූහෝ, රෝගයෙන් පීඩිතවූහෝ, ධනරහිතවූහෝ සාමාන්‍ය සමාජයකරුද දඬුවම්වහසින් එළඹෙන්නිය.

එබැවින් යම්ගෙයකින් අභිෂෙකය සඳහා නියමකරණලද කාලය නොයික්මේද, එපරිද්දෙන් දෙවයන්වහන්සේ විසින් වහාඑළඹෙනුලැබේව” යි කියේය. මෙසේකියා නැගිටගියේය, ඉක්බිත්තෙන් රාජ්‍ය ලෝභයෙන් අදනාලද මේ කඳිපුරුහිලන තෙම සිවලා විසින් දක්වනලද මායියෙන් දිවන්නේ මහමබෙහි ගිලුනේය. එකල්හි ඇතා විසින් “මිත්‍ර වූ සිවල! මම මහ මබෙහි වැටුනෙමි දැන්කුමක් කටයුතුද” යි කියන ලද්දේය. සිවලාවිසින් “සාමිනි! මාගේවල්ගය අගඅල්වාපියා නැගිසිටුව මැනව, යම්ගෙයකින් මාවැනි කපටයක්කුගේ වචනයෙහි නුඹ වහන්සේ විසින් විශ්වාසකරණලදද ඒ විශ්වාසකරීමෙහි මේ තෙම පලයවෙයි.

2. එසේද කියනලදී, යම්කලෙක්හි මාවැනි අසත්පුරුෂයන් හා ඇළීමෙන් වෙන්වූයේ වන්නෙහිද එකල්හි ජීවත්වන්නෙහිද, යම්කලෙක්හි අසත්පුරුෂයන් හා ඇළීමෙහි වැටෙන්නෙහිද එකල්හි අශෝභාගයට වැටෙන්නෙහිය” යි කියනලදී.

ඉක්බිත්තෙන් මහ මබෙහි ගිලුනු ඇතා සිවලා විසින් කන ලද්දේය. එහෙයින් හසහිතෙම සිවලා විසින් මරණලද්දේය.” යන මේ ආදිය මම කියමිසි කියේය. ඉක්බිත්තෙන් ඔහුගේ වචනය පරීක්ෂාකොට මහත්හසින් මන්දරතෙම ජලසානය හැරගියේය. ඒ හිරණ්‍යකාදිහුද මන්දරයා පසුපස්සෙහි ගියේය. ඉක්බිත්තෙන් ගොඩබිමෙහි යන්නාවූ ඒ ඉදිවූනෙමෙ වනයෙහි ඇවිදිනා එක්තරා වැද්දක්කු විසින් මඩනාලද්දේය. ඒ වැද්ද

1. කිසිව :- නියතවිෂයවතීනි ප්‍රායශෝ දණ්ඩයොගාත්
ජගති පරවශෙ ‘සමිත් දුලිභා සාධුචායනා,
කාශමපි විකලං වා ව්‍යාභිතං වා ‘ධනංවා
පතිමපි කුලකාරී දණ්ඩහිතාහස්තෙපති.

2. නවාචොකාමි :- යද්‍ය සත්‍යබ්බරහිතො හවිසාසි හවිසාසි,
යද්‍ය සජ්ජා ගොඡේසු පතිසාසි පතිසාසි.

තෙවේද ඒ ඉදිවූවාගෙන් පෙරළා දුන්නෙහි බැඳගෙන පිණිත් තෙවිකියා තමාගේ ගෙට අභිමුඛව ගියේය. ඉක්බිත්තෙන් ඒ මුව, කවුඩු, මී, යන මොව්හු අනිශ්චිත කලකිරීමට පැමිණියාහු වැද්දු පසුපස්සේ ගියෝය. එකල්හි හිරණ්‍යකයා විලාපකියයි.

1. මම සාගරයාගේ එතරටමෙන් යම්තාක් එක්දුකක කෙළ වරට නොයෙම්ද රූපලමු දෙවෙනිවූ අනික්දුකෙක් එළඹ සිටියේය. සිදුරු ඇතිකැස්හි විපතනිහු බහුලවෙන්.

2. සමහරවිෂයෙන් හටගත් යම් මිත්‍රයෙක් ඇඳි ඒ තෙම මහත්වූ පිණිත්ම උපදී, ඒ සමහරවිෂයෙන් හටගත් මිත්‍රභාවය ඇත්තා විපතකින් ඇතිකල්හිද නොගරී.

3. අනිකක්ද—පුරුෂයන්ගේ ස්වභාවයෙන් හටගත් මිත්‍රයා කෙරෙහි යම් බෙදුම් ඇදහීමක් වේද ඒතරම් විශ්වාසයක්මව කෙරේද, අඩුවත්කෙරේද, සහොදරයා කෙරේද පුත්‍රයාකෙරේද නැත්තේය.

මෙසේ වරින්වර සිතමින් මාගේ අවශ්‍යතාව විසඳෙයි.

4. යම්හෙයකින්—මේ සංසාරයෙහිම භවිකීය කම්මසමූහයන් ගේ ක්‍රියාවෝ අන්‍ය කාලයකට පෙරළීමෙන් සැපදුන් වින්ද සුවතෙති, ඒ නියමවූ පුඵච්ඡනියෙහි කම්මයෝ පෙරජනියෙහි කරණුලද පින්පවීමෙන් මාවිසින්ම අනුභවකරණ ලද්දහුය.

නොහොත් සංඝාරයාගේ පෙරළෙන සුදුබව මේබඳුමය.

5. ශරීරය සම්පව පවත්නා විනාශයෙන් සුක්කවෙයි, සමපතනිඤ්ච පිපතතිවලට සෘනවෙත්, සමාගමයෝ වෙත්ච්ඡෙත් සුක්කවෙත්, සිසලලුපදිම නැසෙනසුලුවෙයි.

1. එකසා දුටුසා නි යාවදනනං
ගවුරාමාහං පාරමිවාණ්වසා,
නාවටිතිසං සමුපසීතං මම
ජ්ඣෙය්වහපී බුද්ධථි හවන්ති.
2. ස්වභාවජං භූ සන්ත්තිං භාග්‍යොග්‍යොවාභිජයන්තො,
තදකාත්‍රිමසොභාද්දමාපන්ඤ්චි න මුඤ්ඤති.
3. අපිට් :—න මානරි න දුරොක්ඛි න සොදසෙඪි න වානමඤ්,
විශවාසසාදයා පුංසං යාදබ්බිත්ථො ස්වභාවඤ්.
4. යතා :—ස්වකම්මසන්තානවිබෙච්ඡිනාති
කාලානන්තරාපානතිශුභාශුභාති,
ඉත්තෙව දුෂ්ටාති මත්තෙව නාති
ජන්මානන්තරංභිව දුකානන්තරංභි.
5. කායං සන්තිතිකාපායං සමපදං පදමාපදම්,
සමාගමායං සාපගමායං සම්මුක්තසාදි හබ්බන්තම්.

1. නැවත විමසා නියමය, ප්‍රකාශනයෙන් වෙන්වීමේ දුක සතුරු සහය යන මෙයින් රක්තාවූ, ප්‍රසන්නය විශ්වාසය යන මොවුන්ට ස්ථානවූමිත්‍රය යන අක්ෂරයෙකින් සුන්‍යවූ මේ රතනය කවරක්වූ විසින් මවනලද්දේද.

2. නවද—මිත්‍රතම නෙත්‍රයන්ගේ මිත්‍රියකරණ සිතිවිල්ලක නෙත්වෙයි, සිත සතුටුකෙරෙයි, යමක් මිත්‍රයා හා සමග සැප දුක්දෙකකි හාජනවත්තේද එබත්දෙක් නොලැබිය හැකිවේ, සමපත් ඇතිකල බනාසාවෙහි ගිවිසුම් අතින් මිත්‍රයෝ සියලු නැත්ති සිටිති, ඒ මිත්‍රයන්ගේවූකල විපතනිකාලයෙහිම උරගල වේ” යි.

මෙසේබොහෝ විලාපනියා හිරණකතෙමේ “මේ වැද්ද වනයෙන් නික්මීමට පළමු මන්ත්‍රයා බන්ධනයෙන් මිදීමටම උත්සාහකරණ ලැබේ” යි විශ්වාසය ලක්ෂ්‍යපතනක දෙදෙනාට කියයි. එකල්හි මව්පිය දෙදෙන “කටයුතුදෙයක් සුභවකියව” යි කියයි. හිරණකතෙම විශ්වාසයා ජලස්ථානයක් සම්පයට ගොස් මළඑකක්වූමෙන් නොසොල්වන්නාවූ ශරීරය දක්වව, කවුඩාද මහගේ ශරීරය මත්තේ ඉදි ගොඩගෙන් කිසි කෙටීමක් කරව, එකානතයෙන් මුවමාස කැමතිවූ මේ වැද්ද විසින් ඒ ස්ථානයෙහි ඉදිවූවා තබා වහා යායුතුවෙයි. එවිට මම මන්ත්‍රයා ගේ බැමීම කපන්නෙමි” කියයි. ඉක්බිත්තෙන් විශ්වාසලක්ෂ්‍ය පතනක දෙදෙනා විසින් වහා ගොස් එසේ සිටිකල්හි විඩාවට පැමිණි ඒ වැද්ද පැත්ති පියා ගසක්වූලට පැමිණියේ මළඑකක් වූ මෙන් උන් ඒ මුවා දැක ඉදිවූවා ජලස්ථානය සම්පයේ තබා ආයුධය ගෙණ සොම්නසින් මුවාසම්පයට ගියේය. මේ අතුරෙහි හිරණකතා විසින් අවුත් බැමීම කපනලද ඒ ඉදිවූවා වහාදියට වන්නේය. ඒ මුවාද ලත්වඵන වැද්ද දැක නැගිට සුභව දිවි ගේය. වැදිතෙමේ ආපසු ගසවූලට ආකල ඉදිවූවා නොදක්නා නැතැත්තේ “අපරික්ෂාකාරීවූ මාගේ ක්‍රියාවට මේ තෙම තරම් වෙයි.

1. ප්‍රකාශනය :—ගොඩනැගිලිගොඩනැගිලි, ප්‍රතිවිප්ලවකාන්තය, කෙත රතනමිදං සෘජං මිත්‍රමිත්‍රාකාරවයමි.

2. කිසිව :—මිත්‍රප්‍රියාසායන. නයනසොරනදනං වෙනසා පාත්‍රං යත් පුබදුබයො සහ සමෙතමිත්‍රොන් නද්දුලිතමි, යෙ වානො පුතාදා සමබ්බසමයෙ ද්‍රව්‍යාතිලාභාකුලා සො සචිත්‍ර මිලනනි නතචනිකසත්‍රාවා තු කෙසාං විපත්,

1. යම්ගෙයකින්—යම් ජනයෙක් නියමයෙන් පැමිණියවුන් හැරදමා නියමකුටුවන් වැළඳගනිද, ඔහුගේ නියමයෙන් පැමිණියාහු නැසෙත්, නියමකුටු වාහු නැත්තාහුම වෙත්” යයි සිතී.

ඉක්බිත්තෙන් මේ රජතෙම තමාගේ අවාශනා වශගතයෙන් ආශානැත්තේ ඉසනාව වසනතැනට වන්නේය. ඉදිවූ ආදිකුඳ විපතති රහිතවූවාහු සියල්ලෝ සමකීය සානායට ගොස් සැපසේ විසුවෝය.”

ඉක්බිත්තෙන් රජපුත්‍රයන් විසින් “සියල්ල අසන ලද්දවූ අපි සැපතට පැමිණියමහ, අපගේ මනොරථය සිඬවූයේය” යි සතුටින් කීවෝය.

විෂණුශතීන්තෙමේ මෙතෙකින් පිත්වතුන්ගේ ප්‍රාචීනාව සිදුවූයේය. නැවතද මේ මධ්‍යලායවේවා.

2. සත්පුරුෂයෙකි මිත්‍රබවට පැමිණෙවු, ජනපදවාසීන් විසින් ලක්ෂ්මිතොමෝ ලංකරණලබාවා, රජහු ජනයා සතුටුකිරීමේ ආදියෙහි නිරතතරයෙන් ඇඵනාහු පෘථිවිය රකිත්වා, තොපගේ නිතිය තොමෝ අලුත විවාහකල අඩුවක්මෙන් පණ්ඩිතයන්ගේ සිත් සනෙතාශය පිණිසවේවා, භාග්‍යවත්වූ ඊශ්වරතෙමේ ජනයාට මධ්‍යලායක් කෙරේවා.

විෂණුශතීන් විසින් සබ්‍රහ්ම කරණලද හිතොපදෙශයෙහි මිත්‍රලාභනම් ප්‍රථමකථා සබ්‍රහ්මය මෙසේයි.

1. යනා :—යො ධ්‍රැවාණි පරිත්‍යජ්‍ය අධ්‍රැවාණි නිෂෙවනො,
ධ්‍රැවාණි නසං නාසංනති අධ්‍රැවං නන්ධමෙව හි.

2. මිත්‍රං ප්‍රාප්තුක සජ්ජනා ජනපදෙදා ලක්ෂ්මී සමාලසානාමි
භූපාලා පරිපාලයනා වසුධාං ශශ්වත් ස්වධමේ ස්විතා,
ආයතාං මානසගුණයෙ සුකාංගිනාං නිතිණිවොස්ව වා
කලාණං කුරුනාං ජනසං භගවාං ශ්වෙද්‍රාජීවුඛාමණි,

මි ත්‍ර හෙ ද ය.

මිත්‍ර හෙද ය.

ඉක්බිතිව මිත්‍ර හෙද නම් පරිච්ඡේදය කියනු ලැබේ.

නැවත රාජපුත්‍රයෝ යවාමිනි! මිත්‍ර ලාභය වූ කලි අප විසින් අසන ලදී, දැන් අපි මිත්‍ර හෙදය අසනු කැමැත්තෙන් යයි කිවිය. විෂණු ශමීන් තෙම යම් මිත්‍ර හෙදයක් හු ගේ මේ මුල් ශ්‍රෝතෘයද ඒ මිත්‍ර හෙදයද අසව.

1. “වනයෙහි සිංහ ගව දෙදෙනාගේ දවස්පතා වැඩෙන සිරිප්‍රේමය ඉතා ශ්‍රෝතෘ වූ කේලාමිකියන සිව්ලා විසින් නසන ලද” යි කිය.

ඒ කෙසේද? රාජපුත්‍රයන් විසින් අසන ලද්දේය. විෂණු ශමීන් තෙමේ කියයි.

දකුණු දිග සුවණ්චනි නම් නුවරක් ඇත. ඒ නුවර මහත් ධනවත් වර්ණන නම් වෙළෙන්දෙක් විසි. මිහව මහත් වූ ධනය ඇති කල්හිද ධනයෙන් තමාට වඩනා අතින් නැගත් දෑ නැවත ධනයෙන් වැඩීම කටයුතුයයි අදහස් වූයේය.

2. යම් හෙයකින්—තමා පහත්යයි සිතන කවරක් හුගේ නම් ප්‍රධාන ධව නොවැඩේද, තමා උසස්යයි සිතන සියලු ජනයාම දිළිඳු වෙයි.

3. අනිකක්ද—යම් ජනයක් හට මහත් ධනය ඇත්තේද ඒ මනුෂ්‍ය තෙමේ බ්‍රාහ්මණයන් මරන්නෙක් වූයේ නමුදු ශ්‍රෝතෘ විසින් සත්කාර කටයුතු නොකළේ, චන්ද්‍රයා හා සමාන පිරිසිදු වූව. ශ්‍රෝතෘ උපන්නෙක් නමුදු ධනාතීන්ගෙන් නම් හෙලා දකිනු ලැබේ.

4. අනිකක්ද—උත්සාහ නැත්තාවූ, මැලි වූ, පින් නැත්තාවූ, විතරවියර් රහිත වූ මහලු සමනා වැලඳගැනීමට තරුණ හායර්ව

1. වර්ණනා මහාසෙනා මාගෙහු වෘෂභයා වීමෙන්,
පිඳුගෙනා නිලබ්ධික ජමබ්ධිකා විනාශිත.

2. යනා :—අබ්ධා ‘ධා පශ්‍යානා කසා මහිමා නොපවිසෙන,
උපයා පරි පශ්‍යානා සච්චි දරිද්‍රිති.

3. අපරඤ්ච :—බ්‍රහ්මහා ‘පි නරා පුරොහා යසාසනි විපුලං ධනම්,
ශක්තිසතුලාචංශො ‘පි නිච්චා පරිභුසෙන.

4. අනාච :—අවාසනාසම්ප්‍රසං ධේවපරං සාහසාච පරිහිනම්,
ප්‍රමදේව හි වාඛපතිං ආනුෂංගප්‍රසාදාං ලක්ෂ්මි.

නොකමැති වන්නාමෙන් ඵෙඤ්ඤායාම අධිග්‍රහිත දෙව්නොමෝ වැළඳගැනීමට නොකමැති වන්නාය.

1. තවද—උත්සාහ නැතිබවය, සක්‍රියවේගාගයෙහි ඇළීමය, බොහෝකාලයක් රොගසහිතවීමය, තොරට යාමෙහි නොකමැතිව සවිකීය දෙයෙහි ඇළීමය, හිතසවිභාවයෙහිද හිත ප්‍රසන්නවීමය, කටයුතු සමාදානය කිරීම් ආදියෙහි මහත් සැකයෙන් හය සුළුබවය යනමේ සය උසස්භාවයට බාධාකරන්නෝ වෙත්.

2. යම්භෙයකින්—යම් මනුෂ්‍යයෙක් ඉතාසවලා ඵෙඤ්ඤායෙන්ද සැපතට පැමිණියෙමැයි සිතන්නේවෙද, බ්‍රහ්මතෙමේ සමාදානය කරණලද තමාගේ කටයුතු නිෂ්චායයෙහි සිතාද, ඔහුගේ ඒ සවලාධනය වැඩීමට නොයේ.

3. අනිකක්ද—උත්සාහරහිතවූ, සතුටුකුටු, වීර්යයෙන් තොරවූ සතුරන් සතුටුකරණ මෙබඳු පුත්‍රයක්හු නිසියම් සත්‍රයක් නොමෝ නොවදවා.

4. එසේද කියනලදී—නොලත් ධනය ලැබීමපිණිස කැමති වන්නේය, ලද ධනය නැසීමට නොහැර රක්තේය, රක්තාලද ධනය මනාකොට වඩිතය කරන්නේය, වැඩුනු ධනයදීමට සුදුසු භානවිෂයෙහි යොදන්නේය.

වඩිතයකරණු නොලබන ධනය මදමද වියදම ඇතිකල්හිද කල්ලක්මිමෙන් ඇසගානා අදුන්නෙන් කෙළවරවෙයි, අනුභව කරණු නොලබන ධනයද ප්‍රයොජන නැත්තේමය.

5. එසේද කියනලදී—ඇසගානා අදුන්නයෙන් කෙළවර වීමද, සුඛසවාබ්ධිමද බලා, දීමය භැරීමය යනක්‍රියාවලින්ද වස සිස්නොකරන්නේය.

1. කිඤ්චි, :—ආලසය, සක්‍රියවේගය, සරෝගතා ජනවතුම්වාක්‍යලාමි, සරෝගතො හිරුන්ට පිටි වාසානා මහනන්දය.

2. යතා :—සමපදා පුස්තිතමිභොගා හවති සවලාසාපි යා, කාතකාගො පිබ්බිතො හ වඩිතා කසා නාමි.

3. අපරඤ්ච :—නිරුත්සාහං නිරතනදං නිවීර්ණනදානමි, මාසම සිමහනිති කාචිත් ජනගයන් පුත්‍රමිදගමි.

4. නථාහස්සකමි :—අලබ්ධිං ලබ්ධිං ලබ්ධිං ලබ්ධිං රක්තදොවසොයා, රක්තං වඩිතයන් සමාත් වාඩිං නිලප්පු නිසුරෙපත්.

5. නථාහස්සකමි :—අසුප්පසං ඤායං දුභවා වලම්බසං ව සඤ්චයමි, අබ්බිකං දිවසං කුසලාත් දායාධායනකමිති.

1. යම්හෙයකින්—දියබිඳු වැටීමෙන් කලය ක්‍රමයෙන් පිරෙන් නේවෙයි, සියලු ශාස්ත්‍රයන්ටද බම්බටද බනායටද එම කාරණයමය.

මෙසේ සිතා වඩ්මානතෙම සඤ්චකය, නඤ්කය යන ගවයන් දෙදෙන ගැල්වියෙහි යොදා නොයෙක් වෙළඳම් බඩුවලින් ගැල පුරවා වෙළඳමෙහි යෙදී කායේර් දෙයෙහි ගියේය.

2. යම්හෙයකින්—මහත් බලආත්තවූන්ට ඉසිලිය නොහැකි මහත් බරෙක් තම් කවරේද, වෙළඳම් කිරීමෙන් බනායෙන් රුස් කිරීම කැමැත්තවූන්ට දුරතම් කවරේද, ශාස්ත්‍රවනනයන්ට අන්‍ය දෙයෙකින් තම් කවරේද, මධුර වචන කියන්නවූන්ට සතුරෙක් කොසින්ද.

ඉක්බිත්තෙන් දුගීමනම් මහ වනයෙහි යන්නාවූ ඔහුගේ සඤ්චකගවයා දනබිඳි වැටුනේය. මේ ගවයා දෑක වඩ්මාන තෙමේ මෙසේ සිතී.

3. නිතියෙහි දක්ෂපුරුෂතෙම භාත්පසින් වෙළඳම කරන්නේමය. එසේවිනමුත් බ්‍රහ්මයාගේ සිත්හි යමක් පැවැත්තේද වෙළඳමෙහි ලාභයනම් එතෙක්මය.

4. තවද—සියලු කටයුතුවලට බාධාවූ විෂමය සියලු පර්ද් දෙත් දුර්කටයුතුවෙයි, එහෙයින් විෂමයභාරදමා කටයුතුසිඬ කිරීම කරණු ලැබේ.”

මෙසේ සිතා සඤ්චකයා ඒ වනයෙහි මුදුහැර වඩ්මාන තෙමේ ගියේය. සඤ්චකයාද දුකසේ කුර තුනෙහි බරකොට ඇවිදිනේ ඒ වනයෙහිම සිටියේය.

5. යම්හෙයකින්—සමුද්‍රයෙහි ගිලුනාහුගේද, පච්ඡනයෙන් වැටුනාහුගේද, සථියා විසින් දඬකරණ ලද්දහුගේද, ආයුසය තෙම මම්භානයන් රක්ෂාකෙරේ.

1. ජලවිඳු නිපාතෙන ක්‍රමයා ප්‍රයතීතෙ සටා,
සහෙතා සච්චිදානාං බම්බා ව බනාසව.

2. යනා :—කො ‘නිහාරා සමපානාං කිං දුරං වාටසාසිනාමි,
කො විදෙශා සච්චිදානාං කා පරා ප්‍රියවාදිනාමි.

3. “කරොතු නාම නිතිඛෙද වාටසාය මිනාසනාමි,
එලං ප්‍රනාසනදෙව යාද් යවිබෙ මිනසි සුතමි.

4. කිතු :—විසමයා සච්චා හෙය ප්‍රනාසනා සච්ඡාමිණාමි,
නසමා විසමයමුනාසාසා සාධාසිච්චිචියතෙ.

5. යනා :—නිමනාසා පයොරාගො පච්ඡායා පනිනසා ව,
නසකෙණාති දඬකා ආයුමිණි රක්ෂති.

1. අනිකුත්—ඊදමු සියගණනකින් විදිනලද්දේනමුද සච තෙමේ නියම කාලය නොපැමිණි කල්හි නොමියයි, මරණකාල යට පැමිණි නැතැත්තේ තණපත් අගනින්ම සපයීකරණලද්දේ ජීවත්නොවේ.

2. යම්ගෙයකින්—සොරුන්ගෙන් රක්ෂානොකරණලද බන්ධනාගාරය විසින් රක්ෂාලද්දේ නොනැසී පවති, භාග්‍යය විසින් තොරකරණ ලද්දවු මනාකොට රක්ෂාලද බන්ධනාගාරය නැසෙයි, වනයෙහි ගරණලද්දවු වණඛ සචයන්ගෙන් රක්ෂානොකරණ ලද නැතැත්තේද ජීවත්වෙයි, නැගත් විසින් උත්සාහකරණලද නැතැත්තේද ගෙයතුල නැසෙයි.

ඉක්බිත්තෙන් දවස් ඉක්මන කල්හි සඤ්ජීවකතෙම නමා කැමැත්තෙන් තෘණදිය අනුභවකොට ඒ වනයෙහි ඇවිදිනේ චඤ්චලවත්නාවු මංසයෙන් වැඩුනේ මහත් ශබ්දපැවැත්තු යේය. ඒ වනයෙහි පිඩනලකනම් සිංහයෙක් සවකියබාහු බල යෙන් ලැබියයුතු රජසැපත විදින්නේ සිවියේය.

3. මෙසේ කියනලදි—මාගෙන් විසින් සිංහයාගට අභිෂෙක ජලයවත්කිරීමක්ද පිරිසිදු භාවයක්ද නොකරණු ලැබේ, නමා ගේ හඤ්චලයෙන් ලැබියයුතු රජය සමකව නමා මාගෙහුභාවය හජනය කෙරෙයි.

ඒ සිංහ තෙමේද එක්දිනක් පිපාසයෙන් කැලඹුනේ පැත් බිමපිණිස යමුනා නදියගේ ඉවරට ගියේය. එතැන්හිද ඒ සිංහ යා විසින් පෙරනොඇසූ වරු ලොකවිනාශක මෙස ගජනාව වැනිවූ සඤ්ජීවකයාගේ ශබ්දයඇසී. ඒ අසාමේ සිංහතෙම පැත් නොබි චඤ්චල ආපසුගැරී නමාගේ ස්ථානයට අවුත් බැණ නොනැගී මේ කිමෙක්දැයි බලාසිටියේය. එසේ සිටියාවූ ඒ සිංහ තෙමේද ඔහුගේ අමාත්‍ය පුත්‍රවූ කරවක දමනක යන නම් ඇති සිවුපත් දෙදෙනාවිසින් දක්නාලද්දේය. එබදුවූ ඔහුදක දම නකතෙමේ කරවකයාට සබද කරවකය! “පැත්බොහු කැමතිවූ

1. අපරඤ්ච:—නාකාලෙ මුග්ධෙ ජගතුච්ඡිං ගරගතොරපි,

කුශාලෙණෙව සංසපාඨො ප්‍රාප්තකාලො න ජීවති.

2. යතා:—අරක්ඛතං නිෂ්ඨිතං දෛවරක්ඛතං සුරක්ඛතං දෛවතතං විනශාති,

ජීවතානාථො ‘පි වගෙ විසජ්ජිතා කාතප්‍රයතොනා ‘පි ගාගෙ න ජීවති.

3. යථොක්කම්—නායුමෙකො න සංසාරා සිංහසා ක්‍රියතෙ මාගෙහි,

විහුමාජ්ජිතරජ්‍යසා සවගමෙව මාගෙහුතා.

මේ ස්වාමිනෙම පැත්තොබි සෙමින් සෙමින් කුමක්නිසා ඉවත්ව සිටින්නේද" යි අසයි. ඒ අසා කරවක නෙම මිත්‍ර දමනකය! "අප ගේ අදහස් පරිද්දෙන් මේ සිංහයාගේ සෙවනයම නොකරණු ලැබේ. යම් කාරණයෙකින් අපරාධයක් නොකරණ ලද්දවු මේ රජහු විසින් ගඟාකරණලද අප විසින් බොහෝ කාලයක් මුදුල්ලේ දුක් විඳිනලදද එහෙයින් මොහුගේ කථා නොකිරීම මුල්වූ ක්‍රියාව පරික්ෂාකිරීමෙන් කවර ප්‍රයෝජනද?

1. ස්වාමීන් ආශ්‍රයකිරීමෙන් ධනලාභය කැමතිවූ සෙවකයන් විසින් යමක්කරණ ලදද ඒ ක්‍රියාව බලව, අඤ්ඤා සෙවකයන් විසින් ශරීරයාගේ යම් නමා අයතිබවක් ඇද්ද ඒ අයතිබවද නසනලදී.

2. අනිකක්ද—අනුන් අයතිව පවත්නා යම් ජනයෝ ඇද්ද ඔව්හු ශීතය, සුලභය, අවිචය යන මේ දුක් ඉවසන්නාහුය, නුවණැති පුරුෂනෙම ඒ දුකින් අභීයතිනුදුසුකතව තපස්ථක සැපයෙන් යුක්තවන්නෝය.

3. අනිකක්ද—යම්කෙයකින් නමා අයති පැවැත්මක් ඇද්ද මෙපමණක්ම ඉපදීමෙහි එලයයි, යම්කෙනෙක් අනුන් අයති බවට පැමිණියේද ඒ ජනයෝ ඉදින් ජීවත්වෙන්නම් මලාහු කවරනුද?

4. අනිකක්ද—ධනවතාගේ ධන ආශාවයයි නිෂන්ලද අභාගය විසින් මධනාලද යාවකයන් කරණකොටගෙන එව, යව, වැටෙව, නැගිසිටුව, කථාකරව, බැණනොනැගි ඉදුවයි මෙසේක්‍රිඩාකෙරන්.

1. සෙවයා ධනමිවුදහි සෙවකොපයා යන් කෘතමි,
සොනනුසං යවුරිරසා මුඛෙඨසාදපි සාරිකමි.

2. අපරඤ්ච :—ශීතවාතානුපකෂොයාන් සහනොග්‍රෙ පරප්‍රිතා,
තදභේනාපි මෙධාචි තපසතපයො සුඛි හවෙන්.

3. අනාවම :—එතාටජ්ජනමසාඵලං යදනායනතවෘතතිනා,
ගෙ පරධිනතං සානායෙන චෙජ්චනති කෙ මෘතා.

4. අපරඤ්ච :—එහි ගවු පනොනගිඤ්ච වද මොනං සමාවර,
එවමාශාග්‍රහග්‍රහෙතා ක්‍රිඩනති ධනිනො 'ඤ්චිති.

1. තවද—අයුතුයන් විසින් ධනමානස පිණිස වෙසින් විසින් මෙන් තමාම ශරීරය සරස සරසා අනුන්ව උපකාර පිණිස එළ වන ලද්දේය.

2. අනිකෙක්ද—යමක් නොමෝ ස්වභාවයෙන්ම ව්‍යවලවු බැලීමෙන් යුක්තද අපවිත්‍ර වස්තුවෙහි පවාටුවෙන්නිද ඇටම ස්වාමීන්‍යයේ බැලීම සෙවක පුරුෂයෝ කරුණසහිත බැලීමයයි සිතත්.

3. විශේෂයෙන්ද—උසස්වෙමැයි සිතා නමසකාර කෙරේ, ජීවිකාව කිරීමපිණිස ප්‍රාණයන් පරිතක්‍ෂ කෙරේ, සැපවිඳීම පිණිස දුක්උසුලයි, මෙසේසිටිකල්හි සෙවකයා හැර අන් අයුතු යෙක් නම් කවරෙක්ද?

4. අනිකෙක්ද—අඩු කථාව ගෙතුනොවගෙන් අයුතුයෙක් වේ, මනොහර කථාවෙහි ඉදින් දක්‍ෂද එකල්හි උනමනාක යෙක් නොහොත් වාචාලයෙක්වෙයි, ඉදින් ඉවසීමෙන් යුක්තද එකල්හි හයසුදු එකෙක්වෙයි, ඉදින් නොසිවසන්නෙක් වේද එකල්හි බොහෝසෙයින් නොහික්මුණු එකෙක්වෙයි, ඉදින් නිරන්තරයෙන් පායීයෙහි වසන්නෙක්වේද එකල්හි උඩගැටු වෙක්වෙයි, ඉදින් දුරුව සිටින්නෙක්වේද එකල්හි අහංකාර යුක්තයෙක් වෙයි, සෙවකබව ඊශ්වර සේවකයන් විසින් පවා දැන ගත නොගෙන අතියසින් දුෂකරවූ පැවැත්මෙක් වෙයි” කියයි.

දමනකතෙම මිත්‍රය! මේ ස්වාමියක්හව සෙවය කිරීමෙහි මැලිබව සම්ප්‍රකාරයෙන් සිතිනුදු නොකටයුතු වෙයි.

1. කිඤ්ච :—අබුබෙරිපිලාභාය පණ්ණාසිතිරිව ස්වයම්,
ආනමා සංඝායා සංඝායා පරෙපකරණිකායා.

2. අනාච්ච :—යා ප්‍රකාශොච චපලා නිපතනාශ්‍රවාචයි,
ස්වාමිනො ඛන්‍ධ මනාශොන්‍ධ දූෂිං නාමපි සෙවකායා.

3. විශේෂනච :—පුණ්‍යමනසුගතානිගෙහො ජිජ්ජිතගෙහොච්චිඤ්චති ප්‍රාණන්,
දුක්ඛයති සුබගෙහො කො මුච්ඡා සෙවකාදයායා.

4. අපරඤ්ච :—මොනානුක්කිඛො ප්‍රචචනපට්ඨානුලො ජලපකො වා
කුසානායා හිරුයද්දි න සහනෙ ප්‍රායශො නාහිජ්ඣා,
බාෂ්ඨො පාශෙච්ච වසති නිසංඝො දුරතභව පුගලහා
සෙවාබ්ඡි පරමගගගො යොගිනාමපාගමායා”.

1. යම්කෙනෙක් සතුටුවුවාහු ස්වල්ප කාලයකින් අභිමතාපී යන් සමුදායක කෙරෙද්දී, ඒ ස්වාමීහු උනසාහයෙන් කෙසේනම් ආශ්‍රයකරණු නොලබන්නාහුද?

2. අනිකෙක්ද—රජුන්ගේ සෙවනයෙන් තොරවුවන්ට වාම රය යන රජ ලකුණෙන් ප්‍රකාශවන්නාවූ සම්පත් කොසින්ද? දණෙහි නගණලද සුදු කුඩද අසුන්හා ඇතුත්ගෙන් සුකතවූ සෙනාවද කෙසේ ලැබේදැයි කිය.

කරවකතෙමේ එසේවිනමුදු මේ අනුත් අසිති ක්‍රියාව පරීක්ෂා කිරීමෙන් අපට ප්‍රයෝජන කවරේද? අනුත් අසිති ක්‍රියාවත් කෙරෙහි පරීක්ෂාකිරීම සියලුලෙසින් දුරුකව යුතුවෙයි.

3. බලව—යම් මනුෂ්‍යයෙක් අනුත් සන්නක කවයුත්තෙහි ක්‍රියා පැවැත්මට කැමතිවේද ඒ මනුෂ්‍යතෙම උල ඉගිල්වූ වාතරයාමෙන් බිමවැටුනේමියයි. කියයි.

දමනකතෙම ඒ කෙසේද? ”යි ඇසිය, කරවකයා කියයි.

“මගබදෙය යෙහි බම්මාරණයට සම්පවු ස්ථානයෙක්හි ශුභදහනනම් ජනයාගේ සමාගම විසින් ක්‍රියාශාලාවක් කරවීමට පටන්ගන්නා ලද්දේ ඇත්තේය. ඒ ස්ථානයෙහි කියතකින් ඉරණලද දඩෙහි මදක් දුර ඉරු වෙන්කරණලද ලිපලදෙක මැද වඩුවා විසින් උලක් ගසන ලද්දේය. එහිද වනයෙහි වසන මහත් වදුරුරුලක් ක්‍රියාකිරීම පිණිස ආර්යය. ඔවුන් අතුරෙන් එක්වදුරෙක් තමන් නියමයෙන් මෙහෙයන ලද්දක් හුමෙන් ඒ උල අත්දෙකින් අල්වාගෙන උන්නේය. එකල්හි එල්වෙන ඔහුගේ අණ්ඩදෙක ලිපලදෙක මැදටවන්නේය. ඉන්පසු සවිභාවයෙන් පවත්නා චක්‍රවලභාවය කරණකොට ගෙන මහත් උනසාහයෙන් වදුරු උල ඇද්දේය. ඇද්දකල්හි ලිපලදෙකින් සුණුකරණලද අණ්ඩදෙකින් සුකතව වදුරු මරණයට පැමිණියේය. තමන් පිළිබඳනු වූ ක්‍රියාවිෂයෙහි පැවැත්ම, යන මේ ආදිය එහෙයින් මමකියමි” කිය. දමනක තෙම එසේ විනමුදු ස්වාමීහුගේ ක්‍රියාව පරීක්ෂා කිරීම සෙවකයන් විසින් කව

1. කථා නාම න සෙව්‍යානෙක යනනක පරමෙයවරු? ,
අවිරෙණෙව යෙ තුන්වෑ පුරයනති මතොරථාන්.

2. අනාව්ව :-කුහා සෙව්‍යවිහිනානාං වාමරෙඛුනසමපදා,
උදදණ්ඩවලවප්‍රවාජ්චාරණවාහිනී.

3. පශ්‍ය :-අව්‍යාපාරෙඤ්ඤා පාපාරං යො නරා කායිනුමිවන්ති,
සතුමො නිගනා ශෙනෙ කිලොනපාටිව වානරා.

සුතුයයි කියයි. ඒ අසා කරවකතෙම “යමෙක් සියලු කවයුතු පරික්ෂාවෙහි යෙදුනේද ප්‍රධාන අමාත්‍යවූයේද හෙතෙම පරික්ෂා කෙරේවා. යම් කාරණයෙකින් සෙවකයා විසින් අනුන්ගේ කව යුතු පරික්ෂාකිරීම නොකව යුතුවන්නේද එහෙයින්,

1. බලව—යමෙක්තෙමේ ස්වාමියා හට වැඩ සිදුකිරීම පිණිස කැමැත්තෙන් අනුන් විසින් කළයුතු ක්‍රියාව සොයන්නේද ඒ නැතැත්තේ රෝදවූ ශබ්දකිරීම හෙතුකොටගෙන තළනලද කොටලුවාමෙන් කළකිරීමට පැමිණෙයි” කියයි.

ඒ අසා දමනකතෙම ඒ කෙසේදැයි? විචාරයි, කරවකතෙමේ කියයි.

“බරණැස්නුවර කපීසුරපවනම් රදවෙක් ඇත. ඒ තෙමේද එක්දිනක් තරුණවූ අඹුවසා සමග දැඩිකොට වැළඳගෙන සැත පුනේය. ඉන්පසු ගෙයිබඩු පැහැරගැනීම පිණිස ඔහුගේ ගෙට සොරෙක් ඇතුල්වූයේය. ඒ ග්‍රහයේ දිළිලෙහි කොටලු වෙක් බඳනාලද්දේ සිටී. බල්ලෙක්ද එහි උන්නේය. ඒ සොරු දෑක කොටලුතෙමේ බල්ලාට “මේ ක්‍රියාව පින්වතාට අසිතිය එහෙයින් කුමක්නිසා නිශඤ්ඤාවූයෙහිද, තෝ උස්වූ ශබ්දකොට ස්වාමියා පුඩුදු නොකරවන්නෙහිදැ”? යි කියයි. ඊට බලුතෙමේ “මා විසින් කවයුතු ක්‍රියාවෙහි පරික්ෂාව නා විසින් නොකවයුතු වන්නිය. මම යම් පරිද්දෙකින් මේ රදවාගේ ගෙය රක්ෂා කෙරෙමිද ඒ කාරණය තෝම දන්නෙහිය. යම් හෙයකින් මේ තෙම බොහෝ කාලයකින් වොරදින්නේ උපද්‍රව රහිතවූයේ මාගේ ආහාර නොතකාද, ඒ කාරණයෙන් මවආහාර දීමෙහිද ආදරනැත්තේය. විපතනියක් නොදක්නාවූ ස්වාමීහු සෙවක යන් කෙරෙහි ආදරනැත්තාහු වෙති” යි කියයි. “කොටලුතෙම එම්බල අඟුනක් අසව.

“යම් ජනයෙක් කවයුත්තක් පැමිණිකල ස්වාමියාගෙන් බනාදිය ඉල්වාද හෙතෙම නිකුතවයුතු සෙවකයෙක්වෙයි, හෙතෙම නිකුතවයුතු නැයෙක්වෙයි” කියයි.

2. බල්ලාද—කවයුත්තක් පැමිණිකල යමෙක් සෙවකයන්ට බනාදිනාදියෙන් ආදර නොකරේද ඒ තෙම නිකුතවයුතු ස්වාමී කෙසේවෙයි.

1. පශ්‍ය :—පරිකාරවටවීම. යෑ කුසලයන් ස්වාමිහිකෙටුයා,
ස විසිදනි විත්තාරයන් නාභිතො ගද්දො යථා.”

2. කුකුලරොවුනො:—යාමක කායඝීකාලෙ යෑ ස කිං ගෘහායෑ ස කිං පුහාන්,
යො න සමනාවසෙද් ගෘහායන් කායඝීකාලෙ ස කිං ප්‍රතුෑ.

1. නවද—සෞඛ්‍යයන්ගේ පොෂය කිරීමෙහිද, ස්වාමිසෙවක දෙපක්‍ෂයෙහිවූ මනාක්‍රියා පැවැත්මෙහිද, පුත්‍රයාගේ ඉපදීමෙහිද, වළක්වන්නෝ නොවෙත්ය” යි කියයි.

නැවත කොටලුතෙම කොපසහිතව “විසමයක තෝ පවිටු ක්‍රියාවෙහි ඇළුණු එකෙක්වෙයි, එහෙයින් ස්වාමීහුගේ කටයුතු පමාකරන්නෙහිය. වන්නාව. ස්වාමියා නොනිදා ඉන්දදී යම් පරිද්දෙකින් කටයුතුද එසේම මාවිසින් කටයුතුවෙයි.

2. යම්හෙයකින්—සුයඹී රඹේය පිටපැත්තෙන් සෙවනය කරන්නේය ගින්න කුඤ්ඤාභවයෙන් සෙවනය කරන්නේය, ස්වාමියා සියලු අවස්ථාවෙහි සෙවනය කරන්නේය, පරලොවට අයිතිවූ සුවර්නය කපටිනොවීමෙන් සෙවනය කරන්නේය” යි කියයි.

මෙසේ කියා ඒ කොටලුතෙමේ අනිශ්චිත උස්වූ ශබ්ද කෙළේය. ඉක්බිත්තෙන් ඒ රදවා ඒ ශබ්දයෙන් පිබිදුනේ නින්ද වැළැක්වීමනිසා කොපයෙන් නැගිට කොටලුවාට පොල්ලකින් නැළුණේය. ඒ නැළීමෙන් කොටලුවා මළේය. “එහෙයින් තමාට අයිතිනොවන ක්‍රියාව පරික්‍ෂාකිරීම යන මේ ආදිය මම කියමි. බලව පසුවගියාගේ සෙවීම අපගේ නියෝගයවෙයි. එහෙයින් සවකීය නියෝගයාගේම පරික්‍ෂාව කටයුතුවන්නිය.” පරික්‍ෂා කරව. “එසේද අද දවස්හි ඒ පරික්‍ෂාවෙන්ද ප්‍රයෝජන නොවෙයි, යම්හෙයකින් අප දෙදෙනාගේ කැමෙන් ඉතිරිවූ බොහෝ ආහාර ඇත්තේද එහෙයිනි.” දමනකතෙමේ කොපසහිතව “ආහාරයපමණක් කැමැත්තාවූ පින්වත්තෙමේ කෙසේ නම් රජපුරුෂාණ් ආශ්‍රයකෙරේද? මේතෙම සෙවකයාගට නොතරම්ය” යි කියයි.

3. යම්හෙයකින්—මිත්‍රයන්ට උපකාරකිරීම සඳහාද, පසම්තුරන්ට අනුපකාරකිරීම සඳහාද නුවණැත්තන් විසින් රජුන්ගේ ආශ්‍රය නැමතිවනුලැබේ, කවරනම් ජනයෙක් තමාගේ එකම කුඤ්ඤ පමණක් පොෂය නොකෙරේද?

1. කියැවු :- ආශ්‍රිතානාං භාහො ස්වාමි සෙවයාං ධර්මසෙවකො, පුත්‍රසොනපාදගෙ වෛව න සනති ප්‍රතිහසනකාං.

2. යනා :- පාෂාණා සෙවයෙදකිං ජරිරෙණ හුනාගනමි, ස්වාමියා සවිභාවෙන පරලොකමායසා.

3. යනා :- සුභාදාමුපකාරකාරණාණි මිත්‍රාමපාපකාරකාරණාණි, නාපසංග්‍රහ ඉෂ්‍යෙන බුබ්බෙදිජ්ජරං කො න බිහිතියකෙවලමි.

1. යමක්කුගේ ජීවත්වීම ඇතිකල බමුණෝද, මිත්‍රයෝද, නැයෝද, යනමොව්කු ජීවත්වෙද්ද ඔහුගේ ජීවිතය එලසහිත වෙයි, තමා සදහා කවරෙක්නම් ජීවත්නොවෙද?

2. නැවතද—යමක්කු ආශ්‍රයකොට බොහෝ ජනයා ජීවත් වෙද්ද හෙතෙමවුකලි ජීවත්වේවා, කවුඩෙක්පවා කෙසේනම් තුනීන් තමාගේ කුසපිරවීම නොකෙරේද?

3. බලව—ඇතම් මනුෂ්‍යයෙක් පුරුෂ නම් මුදල්පසසිත් දස බවට පැමිණේ, කිසිවෙක් ලක්ෂ්‍යගන්තනින්ද දස බව කරණ ලද්දේය, සමහරෙක් ලක්ෂ්‍යගන්තනින්ද, දසබව නොකරණලදී.

4. යම්ගෙයකින්—මනුෂ්‍යජාතියෙහි සමානබව ඇතිකල්හිද දස භාවය අභිශයින් නිශ්චිතවෙයි, ඒ දසයන් අතුරෙහිද යම් දස යෙක් සෙස්සවුන්ට ප්‍රධානතොවෙද හෙතෙමෙද ජීවත්වත්න වුන් අතුරෙහි ගණන්කරණු ලැබේද?

5. එසේද නිශ්චලදී—අශ්වය, හස්තය, ලොහය යන මොවුන් ගේද, දඬුය, ගල්ය, වස්ත්‍රය යන මොවුන්ගේද, සත්‍රිය, පුරුෂය, ජලය යන මොවුන්ගේද ඔවුනොවුන් හා වෙනස මහත් වෙයි.

6. ඒ එසේමැයි—බල්ලෙක් මදවූ නහර හා තෙලින් ඉතිරිව කිලිවිටු මාංස නැත්තාවූද ඇවයක් රසවිද සන්නාමයට පැමිණෙයි, ඒ ඇවය බල්ලාගේ කුසගිනි නිවීමිපිණිස නොවේ, සිංහ

1. ජීවිතෙ සසා ජීවනනි විප්‍රා මිත්‍රාණි බානිවාය,

සඵලං ජීවිතං තසා ආනමාපිං කො න ජීවති?

2. අපිව:—යසමිත් ජීවති ජීවනනි බහවා ස න ජීවතු,

කාකො 'පි කිං න කුරුතෙ වස්ථුවා සොදරසුරණම්.

3. පශා:—පඤ්චගිස්සානි දසකං පුරුෂොනො කො 'පි මානවා,

කො 'පි ලුසෙසා කාතා කො 'පි ලුසෙසරපි න ලභාතෙ.

4. යතා:—මනුෂ්‍යජාතො නුලායාං භානාතමතිග්භිතම්,

ප්‍රථමො යො න නත්‍රාපි සො 'පි ජීවහසු ගණාතෙ.

5. නථාමොක්කම්:—වාජිවාරණලොහානාං කාසඨපාභාණවාසසම්,

නාරිපුරුෂකොයානාමනාරං මහදනාරම්.

6. නථාති:—අලපසනාසුචසාවගෙමලිතං නිමිමංසමපාසිකං,

යො ලබ්ධවා පරිනොමෙති න ච තතතසා ඤ්ඨානානාගෙය,

සිංහො ජමබ්‍රකමබ්‍රකමාගතමපි තාක්කා නිහනනි විපං

සඵඵා කාවස්තකෙ 'පි වාස්ථනි ජහා සත්තානුරුපං ඵලම්.

සෙක් තමා සම්පයට පැමිණියාවූද සිවලා ඉවත්කොට හසුරු
යක්සු මරයි, සියලු ජනතෙමේ දුක් අනුභව කරන්නේද සභයාව
සොගසවූ ඵලය ප්‍රාථමිකය.

අනිකෙක්ද—සෙවනය කටයුත්තාගේ හා සෙවකයාද යන
මේ දෙදෙනාගේ වෙනස බලව.

1. බල්ලෙක් නගුව සෙලවීමට පාවුලුවාවීමට හුමියෙහිවැද
හෙව මුඛයහා කුඤ්ඤ දැක්වීමය යන මේ සවහාව ආහාරදුන්න
ඉදිරියෙහි කෙරේ, හසුරුජයෙක්වූකලි ආහාරදුන්න නැතැත්තා
ගැඹුරුව බලයි. අනෙක ප්‍රියවචනවලින් යුක්තව අනුභව
කටයුතුදෙය අනුභවකෙරේ.

2. තවද—දැනිය යායුතුයාගේ දැනීමය, තෙජසය, කීතිය
යන මෙයින් තොරනු වූ ප්‍රසිද්ධිය යම් ජීවත්වීමක් ඇද්ද ඒ ජීවත්
වීම ඇසිල්ලකුට මිනිසුන් විසින් කරනු ලැබේද ඒ තෙම මේ
ලොකයෙහි ජීවිතයයි පණිනියෝ කියත්, කවුදෙක්ද ජීවත්
වෙයි, ජීවත්වනතුරු ආහාරද අනුභව කෙරේ.

3. අනිකෙක්ද—වැඩ අවැඩ දෙක පරීක්ෂාකරණ නුවණ
නැත්තාවූ අනෙකවිධ යායුතුයන් විසින් තොරකරණ ලද්දවූ
සුදකලාව කුස පිරීමපමණක් කැමැත්තාවූ මනුෂ්‍ය සිවිපාවා
ගේද සිවිපාවාගේද වෙනස කවරේද? යි කියයි.

කරවක තෙමේ “අප දෙදෙනා වනාහි අප්‍රධානවමිනි. එ
හෙයින් අපගේ මේ පරීක්ෂාකිරීමෙන් ප්‍රයෝජන කවරේද?” යි
කියයි. නැවත දමනක තෙම “යම් පමණ කල් සවාමියා සෙව
නයකිරීමේදී අමාත්‍යතෙම ප්‍රධානභාවය හෝ අප්‍රධානභාවය
ලබන්නේද?”

1. ලාභිසුලුවාලනමධ්‍යොරණවපාන.
භූමි, නිපතා වදගොදර දැනිනි, ව,
යො පිණිසදසා කුරුහෙ ගප්පුබන්ධන
සිර, විලෝකයති වාටුගහෙහෙව භූමිකත.
2. කියව :—යජ්චානෙ ක්ෂණමපි ප්‍රජිනා මනුෂ්‍යෙ
• විද්‍යානවික්‍රමයගොභිරහස්මානම්,
තනනාම ජීවිතමින ප්‍රවද්‍යාති තසු
කාකොපි ජීවති විරය බලිං ව භූමිකත.
3. අපරසව :—අභිනතිනවිචාරයා බුබුදු
ශ්‍රැතිවිෂයෙහිසුහිතිනිකානසා.
උදරහරණමානුකෙටලෙව්‍යා:
පුරුෂපණ්‍යොව පණ්‍යොව කො විගෙහා?;

1. යම්හෙයකින්—මේ ලෝකයෙහි කිසි සටනක් කිසිවක් හට නොගන්නා බවට මහත් ප්‍රිය හෝ නොහොත් කුරුමාවක් නොවේ, ලෝකයෙහි නමාගේ ක්‍රියාවේම ලෝකයෙහි ජීවත් වීමට මනුෂ්‍යයා පමුණුවන්.

2. නවද—යම්හේ පවතින මහත්කම හට ගලක් මහත් උත්සාහයෙන් නගනු ලැබේද, යටහාගය කර ඇසිල්ලකින්ම හෙලනු ලැබේද, එසේම නමාගේදෙස දෙක කෙරේ නගනු ලැබීමද හෙලනු ලැබීමද වෙයි.

3. එහෙයින් පිත්වන! සියලු ලෝකයාගේ උසස්බව හා ජීවත් වීමට නමතමන්ගේ සමාජ ක්‍රියාවට අනුරූපව පවතී. මනුෂ්‍යයෙක් නමාවිසින්ම කරනු ලද අධ්‍යයනයෙන් කරනු ලබන්නාට හෙයින් ක්‍රම ක්‍රමයෙන් පහත් පහත්බවට පැමිණෙයි. එසේම මනා ක්‍රියාවන් කරනු ලබන්නාට හෙයින් ක්‍රමයෙන් උසස්බවටද පැමිණේ. ඒ කෙසේද, ලිද්දක් සාරත්තෙන්ද ප්‍රාකාරයක් කරත්තෙන්ද මෙනැස් කියයි.

කරවන තෙමේ “පිත්වනා කුමක් කියයිද” යි? කියයි. දමනක තෙමේ “සමාජීය මේ පිටිගලකයා වනාහි පැත් නොබි කිසි සටනක් හට නොගන්නා බැවින් හැරී අවුත් හය සහිතව උත්තේය” යි කියයි. කරවන තෙම “ඒ කාරණයද නො කෙසේ දත්තනහි ද” යි? කියයි. දමනක තෙම “නුවණැත්තවුන් විසින් අවබෝධ නොකරනු ලද කුමක් නම් ඇත්තේද?”

4. කියන ලද්දේද වෙයි—මනාකොට කියන ලද වචනයාගේ අර්ථ අරුතයා විසින්ද දත්තා ලැබේ, අනෙක් අර්ථය ඇත්තද වැඩිලි කරනු ලද්දකු බරගෙන යෙන්, පණිවිඩ ජනතෙමේ

1. සකසා:— නකසාවත් කසවිදින සමාජවාදී
සමාජවාදීයන් ‘ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජය’
ලෝක ගුරුකුලය විසින් නිකුත් වූ
සමාජවාදීයන්ගේ නිර්දේශය.

2. කිසිව:—ආර්ථිකයෙහි සියලු සමාජවාදී මතයන් සමාජවාදී
නීතියන් සමාජවාදීයන්ගේ නිර්දේශය.

3. සමාජවාදී:—ප්‍රජාතාන්ත්‍රිකයන් සමාජවාදීයන්ගේ නිර්දේශය,
කුසලය සමාජවාදීයන්ගේ ප්‍රාකාරයන් කාරකය.

4. උකහැට:—උද්ඝෝෂය පමුණවා ගෙන
හයාගේ නාගයන් වනාහි දෙයින්,
අනුකූලව පවතින පණිවිඩ ජනතෙමේ
පරිසරයක නිකුත් වූයේ.

නොකියනලද අදහස සැලකීමෙන් අවබෝධ කෙරේ, ඒ එසේ මැයි, ප්‍රඥාවෝ අනුන්ගේ සිතෙහිවූ අදහස දැනීමයි කියනලද ප්‍රයෝජනයෙන් යුක්ත වේ.

1. නැවතද—මුඛයෙහි වණිඳි ආකාරවලින්ද, ඉහිවලින්ද, ගමනින්ද, ක්‍රියාවෙන්ද, කථාවෙන්ද, නොහු විකාරයෙන් හා මුඛ විකාරයෙන්ද අනුන්ගේ සිත්හිපැවති අදහස දන්නාලැබේ.

එහෙයින් මෙනැත්හි එළඹසිටියාවූ හස්විමට යොග්‍ය කාරණය ඇතිකල්හි මම මේ කාරණය ප්‍රඥාබලයෙන් අවබෝධ කරන්නෙමි.

2. යම් හෙයකින්—එළඹසිටි කාරණයට අනුරූපවූ කථාවද, ඥානයට අඩුවැඩි නුවූ ප්‍රියභාවයද, තමාගේ ශක්තිය හා සමවූ කිපීමද යමෙක් දන්නේනම් හෙතෙම පණ්ඩිත වෙයි.

කියයි, කරටක නෙමේ මිත්‍රය! තෝ ස්වාමින්ගේ ආශ්‍රය කිරීම නොදන්නෙහිය.

3. බලව—යමෙක් වනාහි නොකැඳවනලද්දේ රජසභාවට වදිද, එසේම නොවිචාරණ ලද්දේ ප්‍රයෝජන රහිතවූ යම් යම් කථාවක් කෙරේද, එසේම තමාවසින් රජතෙමේ සතුටුකරණලද්දේයයි සිතාද ඒ නැනැත්තේ එකානතයෙන් අඥනවෙයි කියයි.

දමනක නෙම පින්වත! මම ආශ්‍රය කිරීම නොදන්නේ කෙසේද?

4. බලව—සවභාවයෙන්ම සිත්කථවූ හෝ ප්‍රියනොකරන්නා වූද කිසියම් වස්තුවෙක් ඇත්තේද, යමක්හට අමනොඥවූ හෝ යම් වස්තුවක් රැවිද ඕනට ඒ වස්තුව සිත්කථවෙයි.

1. අපිව:—ආකාරෙර්ධිනිතෙහිනා වෙට්ටා භාෂණෙන ව,
නෙත්‍රවකත්‍රවිකාරෙණ ලක්ෂ්‍යතෙ'නාගීතං මයා.

2. යනා:—ප්‍රසංගවසදං වානාං සද්භාවසදං ප්‍රියමි,
ආත්මකතීයමං කොපං යෝ ජානාති ස පණ්ඩිතා:

3. පයා:—අනාග්‍රහො විශෙද් යසතු අපාඨො බහු භාෂකො,
ආත්මනා මනාතො ප්‍රිහො භූපාලො චෙව ස දුමිති:

4. පයා:—කිම්පාසාති ස්වභාවෙන සුඤ්ජරං වාපාසුඤ්ජරමි,
යදෙව ගෙවතො යතෙසෙ භවෙන් තත්තසා සුඤ්ජරමි.

1. අනිකක්ද—යම් යම් ජනයන්හුගේ යම් බඳුම් අදහසෙන් වේද ඒ ඒ අභිප්‍රායෙන් වනාහි ඒ මනුෂ්‍යයාගේ සිත්ගෙන් නුවණැති තැනැත්තෙක් වනාහි මෙයට පමුණුවන්නේය.

2. අනිකක්ද—මේ ස්ථානයෙහි කවරෙක් සිටින්නෙකු වුවා රණලද තැනැත්තෙක් මම මෙහි සිටීම සි මනාකොට ආශ්‍රිතව මැනවැසිද කියන්නේ නම් සෙවකයෙක් වෙයි, රජතුමාගේ ආශ්‍රිතව තමා බලවූ නියායෙන් සිස්තොකරන්නේය යන මේ තෙම සෙවකයාගේ පැවැත්ම වේ.

3. තවද—යමෙක් ලොහතැත්තෙක්ද, ධෛර්යයෙන් යුක්තද, නුවණැත්තෙක්ද, ජායාව මෙන් හැමකල්හි පසුපස්සෙහි සිටීද, ආශ්‍රිත රණලද යමෙක් පරික්ෂා නොකොටම සමාදානය කිරීමෙහි ඇලුණේද, ඒ පුරුෂ තෙම රජවනායෙහි වසන්නේය යි කියයි.

කරවකතෙමේ “කිසිකලෙක්හි නුසුදුසු කාලයෙහි සම්පයව යාම හෙතෙකොටගෙන ස්වාමි තෙම තව අනාදරකෙරේ” යි කියයි. දමනකතෙම “එසේ වේවා, ස්වාමියාගෙන් අගෞරව ලැබෙයි යන සැකය ඇති කල්හිද සෙවකයා විසින් සම්පයෙහි සිටීම නියමයෙන් කටයුතුවෙයි.

4. යම් කෙනෙකු—දෙපයට හසින් කටයුතු ක්‍රියාවෙහි නොය දීම නිසි නිසි පුරුෂයාගේ ලක්ෂණයයි, එමඟින් සහොදරවූ කරවකයා මේ ආහාරය පාසේද නැද්ද යන හසින් කවරක් නූ විසින් ආහාර ගැනීම වළක්වනු ලැබේද.

5. බලව—සාසන නොදන්නෙකුගේ අශ්‍රිතවූ නිකුලයෙහි උපන් සතුරුවූ හෝ හැමකල්හි සම්පයෙහි වසන මනුෂ්‍යයෙකුට

1. අපරාධය:—යසා යසා හි යො භාවයෙන් නෙත හි නං නරම්,

අනුප්‍රවිශ්‍ය මෙධාවි ක්‍රියාවන් වශං නයෙන්.

2. අහස:—කො ‘බ්‍රහ්මාණ්ඩය’ වූයාත් සමාහාරයෙහි ව,

ආශ්‍රිතවූ නං කුයාත් සමාහාරය හි මිනිසෙකු.

3. කිසිදු:—අලෙව්වූ නිමාත් ප්‍රායුග්‍රහයෙහි වූ නිමාත් සදා,

ආදිකො න විකලෙක ස රජවසනං යෙන්.

4. යහ:—දෙපයින් තෙරනාරයා කාපුරුෂයා ලක්ෂණම්,

කෙරෙන්නා සදා නිකාපනං පරිනිසං.

5. පය:—ආසනාමෙව නාපතිනිකපනෙ මනුෂ්‍යං

විද්‍යාවිනිකමනුජිනමසබ්බතං වා,

ප්‍රායෙණ භුමිපතයා ප්‍රමදා ලනාශව

යා පාශ්වතො වසති නං පරිවෙණියනා.

රජතෙමේ අනුකම්පාකෙරේ, රජහුද, සත්‍යය, වැල්ද සම්පයේ වසනයමක්සුම වැළඳගැනීමකි.

කරවකතෙමේ “එහි එහි ගොස් කුමක් කියන්නෙහිද?” යි කියයි. දමනකතෙම “අසව සොම්නෙමේ මාකෙරේ සතුටුද නොසතුටුද කිව්වද? පළමුකොට දන්නාලැබෙයි” කියයි. කරව කයා “ඒ සතුටු නොසතුටු දෙක දැනගන්නා ලකුණකෙසේද” යි කියයි. දමනකතෙම අසව,

1. දුරදිම ආලම්බනිකව බැලීමය, සිතාසීමය, ශ්‍රවණවිකල්ප දැනගන්නා කාමනිව ලත්වර්තකල මගන් ආදරසහිතව ප්‍රකාශ කිරීමය, අසමමුඛයෙහිද ගුණකීමය, සිත් ප්‍රියකරණ වස්තුවක් ලත්කල සිහිකිරීමය.

2. ඒ සෙවකයාකෙරේ අනුකූලබවය, බනාදියදීමය, සනෙතා ෂය වැඩීමය, දෙයෙක්ඇති කල්හිද ගුණයන්ගේ ගැන්මය යන මේ කරුණු සොම්නසගේ සතුට ඇතිකල ලකුණයි.

3. අනුග්‍රහය දැක්වීමපිණිස කල්ලක්මවීමය, ඔහුසමබන්ධ කවයුත්ත නොකොට නිතර ආශාවන්ගේ වඩිතය කිරීමය, කාමනිවනලද වස්තුවනොදී කඩකිරීමය යන මේ කරුණු නුවණැති ජනතෙම ඇමිණිනැති සොම්නසගේ ලකුණයයි දන්නේ.

කියනලදමේ ලකුණු දැන යම් ප්‍රකාරයකින් මේ සොම්නෙම මට අසිතිවුවෙක් වන්නේද එහෙයින් කියන්නෙමි.

4. ඒ මෙසේයි—පණ්ඩිත ජනයෝ නීතිශාස්ත්‍රයෙහි කියන ලද්දවූ නුසුදුසු ක්‍රියාවෙහි පැවැත්මෙන් උපත් විපතනිද, මනා ක්‍රියාවගැන්මෙන් උපත් කටයුතු සිදුවීමද, ඉදිරියෙහි පහලවත් නාක්මෙන් ප්‍රමාණකෙරත්.

1. දුරදබෙසැණි හාස සංප්‍රයෝග සාදරෙ හාශමි,
පරෙසෙ ‘පි ගුණලෝසා සමරණ ප්‍රියවස්තුසු.
2. නත්සෙවකෙ ‘හුරකනිඛෙ ද්‍යාං ප්‍රිතිවිවර්ණමි,
සුරකතභවරවිසයානි දෙයෙ ‘පි ගුණසංග්‍රහ.
3. කාලයාපනමාශායාං වර්ණං ඵලබ්ධිමයමි,
විරකතභවරවිසයානි ජායිසානමනිමාන් නර.
4. යථා:—අපායසද්ධිනජං විපතනි
මුපායසද්ධිනජං ච සිකිමි,
මෙධාවිභො නිතිවිසිප්පුකතාං
පුර: සුර්නනිමිව දශිසනි.

1. අනිකේක්ද—සමාජීය සතුටුදායක ලෙස සේවය කළ යුතුය. සමාජීය නොසතුටුදායක ලෙස සේවය කළ යුතුය. සමාජීය නොසතුටුදායක ලෙස සේවය කළ යුතුය. සමාජීය නොසතුටුදායක ලෙස සේවය කළ යුතුය. සමාජීය නොසතුටුදායක ලෙස සේවය කළ යුතුය.

කරවකතෙම “එසේදවුවත් කිමට සුදුසු කාලය නොපැමිණි කල කිම සුදුසු නොවන්නෙහිය.

2. යම්ගෙයකින්—නුසුදුසු කාලයෙහි කටයුතු කිරීමෙන් බාහිර පරිසරය තුළින් කටයුතු කිරීමෙන් අනෙකුත් පරිසරයටද බොහෝ කල පවත්නා දෙයටද පැමිණෙයි කියයි.

දමනකතෙම මිත්‍රය! හයනොව ව ම ම පැමිණි කාලය නැති වුවහොත් නොකියන්නෙමි.

3. යම්ගෙයකින්—විපතිය එළඹ සිටිනකලද, නොමගට පැමිණිකලද, කටයුත්තට සුදුසු කාලය ඉක්මයන කල්හිද සමාජීය විසින් නොවිවාරණ ලද්දවූද වැඩකැමති සේවකයා විසින් සිතවුකාරණය කියනු ලැබේ.

ඉදින් සුදුසු කාලය පැමිණියාවූ රහස් මාවසින් නොකිය යුතුද එසේකල්හි මාගේ අමාත්‍යභාවයම එළරහිතවෙයි.

4. යම්ගෙයකින්—යම්ගුණයක් කරණකොටගෙන පැවැත්ම දන්නේද, යම් ගුණයක් කරණකොටගෙන ලොව පණ්ඩිතයන් විසින් පනතෙමේ වර්ණනා කරනු ලැබේද ඒ නොම ගුණයක් කියනලදී, ඒ කරණයෙන්ද ගුණවත් ජනයා විසින් ඒ ගුණය මගින් උපයෝගයෙන් රක්ෂාකරගන්නේය, වඩාත් කටයුතුය.

එහෙයින් පින්වත! මම පිබිඳුලයකයාගේ ස්වයං සේවය ම ම අවසරදෙව” යි කියයි. කරවකතෙම “මධ්‍යමයෙක් වේවා කැමති පරිද්දෙන් කරනු ලැබේවා.

1. අපරඤ්චා:-දෙසා ගුණ ගුණ දෙසා දෙසා දෙසා ගුණ ගුණ,
රක්ත වර්තන මධ්‍යමය සමාජීය ත්‍රිවිධ ගුණය.

2. යහ:—අප්‍රාප්තකාලවේදය වෘත්තයන්හි වුවත්,
ප්‍රාප්තකාලවේදය වෘත්තයන්හි වූයෙන්.

3. යහ:—අප්‍රාප්තකාලවේදය කාලය කාලයෙන් ව,
අප්‍රාප්තකාලවේදය කාලය කාලයෙන් ව.

4. යහ:—කාලයන් සෙය වෘත්තය සෙය ව ලොක ප්‍රයෝගය සෙය,
ස ගුණයෙන් ව ගුණය රක්ෂා සංවර්ධනය.

1. ධනලාභය පිණිසද, ඵලදායීය පිණිසද, ජයගැනීම පිණිසද, සතුරුසෙන්‍යා පරාජයකිරීම පිණිසද, නැවත මෙම ස්ථානයටම ආපසු ඒම පිණිසද, යනුලැබේව” යි කියයි.

ඉක්බිත්තෙන් දමනකතෙමේ විඥායට පැමිණියක්සුමෙන් පිඬලකයාගේ සම්පයට ගියේය. එකල්හි දුරදීම රජහු විසින් දක්නාලද්දවූ ආදරසහිතව සම්පයට කැඳවනලද දමනකතෙමේ ඒ සිංහයාට පොළවසපයීවූ අවයව අවක් සහිතව වැද උන්නේය. රජතෙමේ “බොහෝ කාලයකටපසු දක්නාලද් දෙහි” යයි කියයි. දමනකතෙමේ “කිසිසේත් සෙවකවූ මා කරණකොටගෙණ ශ්‍රීමත්වූ ස්වාමීපාදයන්ට කිසිත් ප්‍රයෝජන යෙක්නැත, එසේදවුවත් ලන්වසිටීමට යොග්‍ය කාලයෙහි සෙවකයා විසින් ලන්විය යුතුබව නියමයෙන් කටයුතුයයි සිතාආමි.

2. මහරජු! දත උලන්නාවූ කුරෙන්ද, කණකැසීම වළක්වන තණකුරෙන්ද, අබිපතීන්ටපවා කටයුතු ප්‍රයෝජනවෙයි, විකල නුවූ අවයවවත් වචනශක්තියෙන්ද යුතුවූ අද්ද ඇති මනුෂ්‍යයා ගෙන් ප්‍රයෝජනවත් කටයුතු ඇතිබව කියනුකිම?

ස්වාමීන් විසින් බොහෝ කාලයක් මුදුල්ලේ නිවසානගෙහි තබා අගෞරව කරණලද මාගේ ඉදිත්වූයිය භානිවූයේයයි සැකකෙරේද හෙද නුවූයේය.

3. මාණික්‍යයෙක් පාද හරණයෙහි යොදද, විදුරෙක් ඉසේ පළඳින ආණ්ඩුකරණයෙක්හි යොදනුලැබේද, එසේවිනමුදු මුදල් ගණුදෙනුකළියුතු වෙළඳමක් ඇතිකල්හි විදුර තමාව සුදුසු අගයෙන්ද, මාණික්‍යය රත්නයට සුදුසු අගයෙන්ද ගන්නා ලැබේ.

1. ගමනාමපිලාභය සෙවනය විජයය ව,
ගනුපසවිනාශය පුතරගමනය ව.
2. දහසය නිසිමිණකෙතරුන්!
කණ්ණ කණ්ඩුසකෙත වා ‘පි,
තැණෙන කායයී. හවසියරණ.
සිමබවක්පාණිමතා තරණ.
3. මණිලීද්‍රවනි පාදෙදු කාව: ශිරසි බායනිත,
ක්‍රියවික්‍රියවෙලායා: කාව: කාවො මණිමණි:

1. අනිකෙක්ද—සවාමියා විසින් කරණලද අගෞරවය ඉවසන්නාහුගේද බුඩ්ධානියවෙයි යන සැකයෙක් නැත්තේය. අධොභාගයෙන් කරණලද්දවුද ගිණිකහි දෑල්ල කිසිසේත් අධොභාගයකර නොයේ.

දෙවයන්වහන්ස! සවාමියා විසින් විශේෂ දැනීමෙන් සුකත වියයුතුය.

2. යම්ගෙයකින්—යම් කලෙක්හි රජෙක් වෙනසක්නැතිව සියලුජනයා කෙරෙහි සමව පවත්නේද, එසේද කටයුතු සමාදාය කිරීමෙහි දක්ෂවුවන්ගේ උත්සාහය පිරිහෙලනු ලැබේ.

3. තවද—මහරජ! උතතමය, අධමය, මධ්‍යමය සුරූපයේ තුන්ප්‍රකාරවෙන්, එසේම උතතම අධම මධ්‍යම බව පරික්ෂාකිරීමෙන්ම මේ සුරූපයන් උතතම අධම මධ්‍යමය යන ත්‍රිවිධ ක්‍රියාවලම යොදවන්නේය.

4. යම්ගෙයකින්—සෙවකයෝද, රතනාදී ආභරණයෝද, නියමයෙන්ම සුදුසු ස්ථානයෙහි යොදන ලද්දහුම බබලන්, ඒ එසේමැයි, ඔවුන්හි පාදයෙහිද, වළල්ල ඉසෙහිද පැළැත්තේ බබලන්නේ නොවෙයි.

5. නැවතද—රන් පලදනාවෙහි යෙදීමට තරම්වූ මාණික්‍ය රතන ආභරණ කරන්නවුන් විසින් ඉදින් ඊයමෙහි ගළපනු ලැබේද, එසේ ඒ මාණික්‍යය නොගබසි, බබලන්නේද නොවේ, ඊයමෙහි ඔබ්බා ආභරණයකළ සුරූපයා නිනදාකටයුත්තෙක්වේ.

1. අනාවැඩ :—කදර්ථිකසාපි ව බෙබෙසිවැනෙන

සීබුබෙච්චාගො න හි ගබ්බානියා,

අබ්බා කානසාපි තහුනපාගො

නාබ්බා සිබ්බා සාති කදව්දෙව.

2. යනා :—නිච්චෙසං යද් රජ් සමං සබෙච්ඡු වන්හිනෙ,

තදෙදාමසමච්චානාමුකසාහා පරිභ්‍යාගො.

3. කිකුච්ච :—ත්‍රිවිධා සුරූපා රජන් උතතමාධමමධ්‍යමා,

නියොජයෙන් තීරෙච්චෙවනාසත්‍රිවිධෙසෙව කම්මිසු.

4. යනා :—සථාන එව හි සුජාගොන භානාභාගොභරණානි ව,

න හි චුඛාමණි පාදෙ භාජුගො න ව මුඛිති.

5. අප්පිව :—කණ්ණකාලයොග්‍රහණෙවිනො යදි මනියනුපුණි ප්‍රණිවිසකො.

න ස වරොනි න වාපි ස ගොහගො හවති යොජසිතුච්චනියා.

1. අනිකෙක්ද—ඔවුන්ගෙනෙහි ඉදිත්විදුරෙක් පිහිටුවන ලද්දේ වේද, පාදුහරණයෙහි ඉදිත් මාණික්‍ය රතනයෙක් නගණලද්දේ වේද, එකල්හි මාණික්‍යයට නිනදුවක් නැත්තේය, එසේද යෙදු නැතැත්තක්‍යයේ අඤ්ඤාවේ.

2. බලව—මේ ලෝකයෙහි මේ ජනතෙමේ නුවණැත්තේය, මේතෙම සාමාන්‍ය පිහිටකොට පවති, මේතෙම කිහිනලද ගුණ දෙකින්ම යුක්තයයි මෙසේ ඇමතියන්ගේ ගුණ අගුණ පරික්‍ෂා කිරීමට දක්‍ෂවු රජතෙම නුවණැති අමාත්‍යයන් විසින් පිරිවරණු ලැබේ.

3. ඒ එසේමැයි—අඟව වාහනය, ආයුධය, සමානාදිශාසත්‍යය, විශ්‍යය, වචනය, මනුෂ්‍යය, සත්‍යය යන මේ සත ගුණ ඇත්තාවූද ගුණ නැත්තාවූද ජනයන්ගේ අග්‍රයට පැමිණි කවසුත්තට යොග්‍යද අයොග්‍යදවෙත්.

4. අනිකෙක්ද—සාමාන්‍යයට ඇළුම්ඇති ශක්තිරහිතවූ ජනයා ගෙන් ප්‍රයෝජන නොවේ, ක්‍රියාසමාදානයෙහි දක්‍ෂවු සතුරු ගෙන්ද ප්‍රයෝජන නොවේ, පින්වත් මහරජ! නුඹවහන්සේ ඇළුම්ඇත්තාවූ කවසුතු කිරීමෙහි දක්‍ෂදවූ මට අනාදර කරනට සුදුසු නොවන්නෙහිය.

5. යම්හෙයකින්—රජුගේ අගෞරවකිරීම හෙතෙකොට ම ඒ රජු ආග්‍රයට පැමිණි පිරිවර ජනයා පිරිසුකු නුවණින් යුක්තවේ, ඉන්පසු අඤ්ඤාකිහට ප්‍රධානතාව ලැබීමෙන් නුවණැති ජනයෙක් සමුඛයෙහි නොසිටියි, රට පණ්ඩිතයන් විසින්

1. අහසට :—මුතුට රෙපිහා කාවචරණහරණ මණි:

න හි දෙමො මණරසා කිනතු සාධාරවිඤ්ඤා.

2. පහස :—බුද්ධිමානවුරුකොට ‘ය මිහොසයගුණ ජනා,

ඉති සානා විචාරකො පාකො රජුසිහින නාපා.

3. නථාහි :—අඟව ශක්‍ය ශක්‍ය විණ වාණි කරන නාරි ව,

ප්‍රාපා මුතුසා විශෙෂ හවනා යොග්‍යා අයොග්‍යාභව.

4. අහසට :—කි. හකොනාසමපේන කි. හකොනාපකාරණ,

හකො හකො ම මා රජන් නාවඤ්ඤා කවුහිසි.

5. යහ :—අවඤ්ඤාදායක හවනි මනිසිනා පරිජන

සානසානප්‍රාධානාදහවනි න සමිපෙ බුධජනා,

බුධෙධසාකො රජො න හි හවනි නිතිභුණවනි

විපහනායා නිකො සකලමවගා සිද්ධි ජගත්.

හර්ණලද කල්හි නිදේෂවූ නිතියක් නැත්තේය, රජනියමය පෙරළිකල සියලු ලෝකය ගිලෙයි, විඩාවට පැමිණෙයි.

1. දෙවයන්වහන්ස! අනිකෙක්ද ජනපද වාසී ජනයෝ රජහු විසින් සත්කාර කරණලද ජනයාට නිරන්තරයෙන් පුදන්, යම් ජනයෙක් වනාහි රජහු විසින් අගෞරව කරණලදද ඒ ජනතෙමේ සියලු ලෝකයා විසින් ගඟාකරණලැබේ.

2. නවද—පණ්ඩිතයන් විසින් බාලයා කෙරෙහිද යොග්‍යවූ වචනය ගතයුතුවෙයි, ඊට උපමාවක් නම්, සුයෂියා උදහසකල පුද්ගලයන් බැබලීම නොවේද ” යි කියයි.

පිඩාලකතෙම පින්වත් දමනකය! මේ කිමෙක්ද? තෝ අපගේ ප්‍රධාන අමාත්‍ය පුත්‍රවෙයි, පණ්ඩිතය මෙතෙක් කල් මාගේ ආශ්‍රයෙහි සිට කිසියම් දුර්ජනයක් හුගේ වචනයෙන් නොආ ගෙහිද? දුන්නැමැත්තවූ නියාව කියවයි කියයි. දමනකතෙමේ දෙවයන්වහන්ස! විවාරම් මඳක් කියනුලැබේවා. පැත්බොහු කැමතිවූ සාමිතෙම පැත්තොබි විසමයට පැමිණියක් හු මෙන් කුමක් කියා? සිටිනේදැයි කියයි. පිඩාලකතෙම “නාවිසින් යහප තක් කියනලද්දේය. එසේවිනමුදු මේ රහස කියාලත්ට අපට විශවාස කටයුතු කිසිවකුදු නැත. තෝවනාහි විශවාස කටයුත් තෙක එහෙයින් කියම් අසව. දුන් මේ වනයෙහි පෙරනුදු වීරු නොඇසූ වීරු සඟයෙක් වෙසේ. එහෙයින් අප විසින් මේ වනය හැරිය යුතුය. එසේද නාවිසින්ද පෙරනොඇසූ වීරු මහත් ශබ්දයෙක් අසනලද්දේද, ශබ්දයෙහි ආකාරයෙන්ද ඒ සඟයා ගේ බලයද අභියසින් මහත්විය යුතුය ” යි කීය. ඒ අසාදමනක තෙම “දෙවයන්වහන්ස! මේ මහත්වූ හයට කණ්ණියවූ ශබ්දය අප විසින් අසනලද්දේය. එසේද යමෙක් පළමුකොට මනුෂ්‍යය නොකිරීමෙන් රජු රුවන් හැරීම හෝ යුධකිරීම පිණිස උත්සාහය හෝ දක්වන්නේද හෙතෙම කෙසේ නම් අමාත්‍ය යෙක්වේද? දෙවයන්වහන්ස! අනික් කාරණයක්ද ඇසුව මැනව, මේ හයකාරණයෙහිදී කටයුත්තක් නියමකරණ සැකය ඇතිකල්හි සෙවකියන්ගේ කටයුතු සිදුකිරීමෙහි දක්ෂභාවය දනගුතුය.

1. අපරකූට දෙව:—ජනං ජනපද නිත්‍යමව්‍යයනි නිපාඨිනම්,
නිපෙණෙවමනො යසතු ස සමෝච්චමයානෙ.

2. කිකූච:—බාලාදපි ග්‍රහිතවාං යුක්තමුක්තං මනිෂිණි,
රබෙරවිෂමෙ කිං න පුද්ගලා ප්‍රකාශනම්.

1. යම්හෙයකින්—මිත්‍රයෝය, සත්‍රිකුස, සෙවකය යන මේ සමූහයාගේද, තමා පිළිබඳවූ ඥානයකින්ගේද බලයාගේද සාරභාවය විපතනි නැමති උරගලෙහියා පියාජනනෙමේ දූත ගන්නේය” යි කියයි.

සිංහනෙම “පින්වත! මහත් සෑකය මව පිඩාකෙරෙයි” කියයි. දමනකනෙමේ “අත් පර්ද්දෙකින් රජසැපත හැරදමා අත්‍යභාවයකට යාම පිණිස කවරහෙයකින් මව කියනසේක්ද? දෙවයන්වහන්ස! මම ජීවත්වනතුරු හයනොකට යුතුය” යි තමන් අදහස ශබ්ද පවත්වා කියයි. එසේද කරවකාදිහුද අස් වැසිලි කළෝය. යම් හෙයකින් විපතනි දුරලීම පිණිස මිත්‍රයන් ගේ සංග්‍රහය නොලැබිය හැකිද එහෙයින් රජු විසින් මහත් සොම්නසින් පුදනලද ඒ දමනක කරවක දෙදෙන හයට පිළියම් කිරීම පිණිස ගිවිස ගියෝය. කරවකනෙම යන නැතැත්තේ “මිත්‍රය! කිමෙක්ද මේ හය ඉපදීමට මුල්වූ කාරණය පිළියම්කො වලියගෙන එකක්ද නොගොත් පිළියම්කොට ලියනොගෙන එකක්දැයි නොදන හය සන්සිදුවීමට ගිවිසකෙසේනම් මේ මහත් අනුග්‍රහය ඉවසනලද්දේද? යම් පර්ද්දෙකින් උපකාර නොකරණ නැතැත්තේ කවරක්කුගේ නමුදු පඬුරු නොගන්නේය. රජුගේ පඬුරු විශෙෂයෙන් නොගන්නේය.

2. බලව—යම් රජක්කුගේ සතුවැතිකල ලක්ෂ්මිය වාසය කෙරේද, ශූර භාවය ඇතිකල්හි ජයලැබීමද, කිසුකල මරණ යද ස්වර්ද ඒ රජනෙම නියමයෙන් සියලු තෙජසින් යුක්තවෙයි.

3. ඒ එසේමැයි—ලදරුවුයේ නමුදු රජනෙමේ මනුෂ්‍යයෙක යන අදහසින් අනාදර නොකට යුතුය, මේ ප්‍රධාන දෙවනානො මෝ මනුෂ්‍යවෙශයෙන් සිටිනිය” යි දමනකයාට කියයි.

දමනකයා සිනාසී “මිත්‍රය! කථානොකොට හිදුව හය ඉපදීමට මුල්වූ කාරණය මාවිසින් දන්නාලද්දේය, ගොනකු විසින් ශබ්දකරණ ලද්දේය. ගවයෝද අපවිසින් කැයුතුවෙති, සිංහයා

1. යහ:—බහුසත්‍රිකානාවර්ගයා බුබුභ සන්ධසා වානමනා, ආපනතිකප්‍රසාදාණි නග්‍ර ජානාති සාරකාමි.

2. යහ:—යහ ප්‍රසාද පදමාසෙන විජයගව පරකුමෙ, මානසුගව වසති ක්‍රොධෙ සඵතෙතේමයො හි සි,

3. කථාහි:—බාලො ‘පි නාවමනනවො මනුෂ්‍ය ඉති භූමිස, මහති දෙවනා හොපා නරරූපෙණ තිස්සති.

කැපුණුව කියනු කිසිදු? කියයි. ඒ අසා කරවකයා “ඉඳින් එසේනම් එකල්හි ස්වාමීන්වරුන්ගේ හය එහිදීම කුමට පහතොසු කරන ලද්දේද?” යි? කියයි. දමනකයා “ඉඳින් ස්වාමීන්වරුන්ගේ හය පුරුක රිමපිණිස එහිදී මෙසේ කියනු ලැබේද, එසේද අපට කෙසේ මගන් අනුග්‍රහ ලාභය වන්නේද?”

1. අනිකෙක්ද—සෙවකයන් විසින් ස්වාමීන්වරුන් කිසිකාලයෙකිහිද සෙවකයන්ගේ උපකාර කැමති නොවන්නෙක් නොකටයුතුය, සෙවකයන්ගේ ස්වාමියා සෙවකයන්ගේ උපකාර නොසොයන්නකුට දඩිකණීනම් බලලාමෙන් වන්නේය” යි කියයි.

ඒ කෙසේද? කරවකයා විචාරයි. දමනකයා කියයි.

උතුරුදිග අඩ්ඩුදැව්වරුන් පව්නගෙහි මහාවික්‍රමනම් සිංහයෙක් ඇත. පව්නයාගේ ගුහාවක සැතපෙන ඒ සිංහයාගේ කඳෙහි ලොම එක්තරා මිසෙක් කපයි. ලොම සිඳින බව දැන කිපුනාවූ ඒ සිංහයා බිලයතුළ ඉන්නා මියා මඩනට නොහැකිවූයේ මේ කාරණයෙහි කුමක් කටයුතු වේද? මෙසේ අසනු ලැබේ.

2. “යමක්හට මුළුකාදින්මෙන් කුඩා සතුරෙක් වන්නේද වික්‍රමය හෙතෙමාටගෙණ මඩනට නොහැකිද, ඒ සතුරු වශය කරන්ට ඔහු සාමාන්‍ය සෙනෙවිහි නියුක්තවූ පුරුෂයෙක් නියෝගකටයුතු වෙයි” යනු සිතී.

මෙසේ සිතාපියා ඒ සිංහයා විසින් ගමටගොස් දඩිකණීනම් බලලෙක් මාංසාදී ආහාරය කරණකොටගෙණ සතුටුකොට උත්සාහයෙන් ගෙණවූන් තමන් වහන් ගුහාවෙහි පොෂාය කරණ ලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් බලලාට හසින් මියා පිටතට නොනික්මෙයි. එහෙයින් මේ සිංහයා ලොම් සිඳිමෙන් විප්‍රසාදානුත්තර සැපයේ නිදයි. යම් යම් දවසක මියාගේ ශබ්දය අසාද, ඒ ඒ දවස් වලදී ඒ බලලාට නොයෙක් පරිද්දෙන් මාංසාහාර දීමෙන් ආදර කෙරේ. ඉක්බිත්තෙන් එක් දවසෙක සායෙන් පිබිතව පිටත ඇවිදිනා ඒ මියා බලලා විසින් අල්වනලදුව මරනකලද්දේය. ඉන්පසු ඒ සිංහයා කිසිම දවසක මියාගේ ශබ්දය නොඇසීලූ එකල්හි මියාගේ ප්‍රීතියට නැතිබැවින් ඒ බලලාට ආහාරදීමෙහි

1. අපරුකාව :—නිරපෙක්ෂා හා කාර්යවේග හානියෙන් ස්වාමී කඳවහ, නිරපෙක්ෂා ප්‍රභූ කාන්තා භාවය සාදාදැක්වෙත්.

2. සුදුසුගුණානුබෝධය වික්‍රමයෙන් ලබාගෙන, නමාගනීතූ පුරුෂයෙකු සදාශාසනය කෙරිනි.

ආදරනැතිවිලි. එහෙයින් මම සෙවකයන්ගේ උපකාර කැමති නොවන්නෙක් නොකටයුතුය යන මේ ආදිය” කියමි කියයි. පසුව දමනක කරවක දෙදෙන සඤ්ජවකයා සම්පයට ගියේය. ඒ ස්ථානයෙහිදී කරවකයා අහංකාරසහිතව ගසක්මුල උන් තේය. දමනකයා සඤ්ජවකයා සම්පයට ගොස් “බොලගවය! පිඹලක රජුවසින් මම වනය රක්තාපිණිස නියමකරණ ලද්දේ මි. කරවකතෙමේ සෙනාපතියයි ආශ්‍රිතයා ලැබෙයි. වහා මෙහි එව ඉදින් නැතහොත් මේ වනයෙහි නොසිට අන් නැත කවයව, නැතහොත් තව විපතෙක් වන්නේය. කිපියාවූ රජ තෙම කවරආශ්‍රිතයා කරන්නේද? නොදනිමි” කීය. ඉක්බිත් තෙත් දෙයෙහි පැවැත්ම නොදත් සඤ්ජවකයා හයසහිතව ලත්ව පොළොවෙහි සපයීවූ අවයව අවක් සහිතව කරවකයාට වැන්දේය.

1. එසේද කියනලදී—ශරීරබලයට වඩා නුවණම අතිශයින් ශ්‍රේෂ්ඨවන්නේය, යම් නුවණක් නැතිකල්හි ඇතුන්ගේ මේ අනුත්ව වශයට පැවැත්මක් වන්නේද, මෙසේ ඇත්ගොව්වා විසින් ගසනලද ශබ්දකරන්නාවූ ඩිණ්ඩිමනම් කුඩාබෙරය තෙම ඇතුන් සොයාකරවන්නාක්මෙනි.

එකල්හි සඤ්ජවකයා සැකසහිතව “පින්වත් සෙනාපතිය! කුමක් මාවිසින් කටයුතුද ඒ කියනු ලැබේව” යි කියයි. කරවක තෙම “එම්බල ගවය! මේ වනයෙහි සිරිමට යම් කැමැත්තක් පවත්නේද එකල්හි රජ්ජුරුවන් වහන්සේගේ පාපියුම සම්පයට ගොස් නමසකාරකරව” යි කියයි. සඤ්ජවකතෙම “එසේවිනම් අහය වචනය කිවමැනව එන්නෙමි” කීය. කරවකයා විසින් “බොල ගවය! අසව මේ සැකයෙන් කම්නැත.

2. යම්හෙයකින්—විඤ්ඤතෙමේ නින්දාකරණ ලබන්නාවූවෙදී රට රජුට ප්‍රතිවචන නුදුන්නේය, සිංහයෙක් මෙසකාදයට පසුව හුංයන ශබ්දපවත්වයි, සිවල් සබ්දයට පසුව සබ්දනොකෙරේ.

1. නළාබොකනම් :—මහිරෙට බලාදාරියයි
 යදහාවෙ කර්ණමිසං දසා,
 ඉතිශොසෙනිව ඩිණ්ඩිමය
 කර්ණො ගසනිපකාගතා: ක්වණන්
2. යකා :—ප්‍රතිචාවමදනන කෙසව: ගපමානාය න වෙද්දුහා:කො,
 අනුහ්‍රඩාකරාකො සනබ්වතිං න හි ගොමාසුරාකානි කෙසරි.

1. අනිකෙක්ද—මහත් වාතය සියලුලෙසින් නැමෙනලද උසස්සිභාවයක් නැති වෙලෙක්වූ තණ නොමලදුරයි, එසේද උස්වූ නුග ගස්ආදියටම පිඩාකෙරේ, එමෙන් උතතමයෙක් උතතමයක්නු කෙරෙහිම වික්‍රම කෙරෙයි නියතලදී.

ඉක්බිත්තෙන් ඒ කරවක දමනක දෙදෙන සඤ්චිකයා නුදුරු නැතක සිටුවා පිඩිගලකයා සමීපයට ගියෝය. එකල්හි රජුවිසින් ආදරසහිතව බලනලද ඔව්හු දෙදෙන වැඳ උත් නොය. රජතෙමේ “ඒ නෙමදක්නා ලද්දේද” යි අසයි. ඊට දමනකයා “දෙවයන්වහන්ස! දික්නාලද්දේය දෙවයන්වහන්සේ විසින් යමක්කියන ලදද ඒ එසේමය. මහත් ශක්තිසම්පන්නවූ මේතෙම දෙවයන්වහන්සේ දක්නාකැමැත්තේය. රාජයොහොවු දක්වාගැත්මෙන් සැරසී කැඳවනුලැබේවා. එසේදවුවත් ශබ්දය පමණකින් හය නොවියයුතුය.

2. බස්නාපල වෙගය කරණකොටගෙණ ඒදත්බ බිඳේ, එසේම රක්‍ෂානොකරුණලද රහසද බිඳේ, කේලාම ගෙතුකොට ගෙණ ප්‍රමය බිඳේ, හය සුදුහැනැත්තේ වචනවලින් බිත්ද යුතුවේ.

3. එසේද නියතලදී—ශබ්දයට මුල්වූ කාරණය නියම නො කොට ශබ්දයපමනක් අසා හයනොවිය යුතුය, ශබ්දයට මුල්වූ කාරණයදැන දුනකමිකරණ නිසියම් මැහැල්ලක් ගෞරවයට පැමිණියා” යයි කියයි.

රජතෙමේ ඒ කෙසේද? යි අසයි. දමනකතෙමේ කියයි.

“ශ්‍රීපච්ඡා මධ්‍යයෙහි බ්‍රහ්මසූරතමී නුවරෙක්ඇත. ඒ නුවරට නුදුරුවූ කදු මුදුනක සණ්ඨාකණීනමී රක්‍ෂයෙක් වසන්නේයයි ලොකයාගේ ආරච්ඡෙයක් අසනුලැබේ. එක්දිනෙක සණ්ඨාවක් ගෙණ දිවන එක්තරා සොරෙක් වහසුයක්හු විසින් මරණලද්දේය. ඒ සොරාඅතින් වැටුනු සණ්ඨාව වදුරන් විසින්ලද්දිය.

1. අපරඤ්ච:—නාණනි නොනමුලයති ප්‍රහසජ්ඣො
මාදුති නිබ්බො: පුණ්ණාති සච්ඡා,
සමුවජ්ඣානෙව තරුන් ප්‍රබාධකො
මහාන් මහනොව කතෙති වික්‍රමමි.

2. අමහසා භිදානෙ සෙතුසාඨා මහොත්‍රා ‘පාරාසුකා,
සෙප්පකාදාදිදානෙ සෙනගො වාග්ගිඤ්ඤදො හි කාතරො.

3. තථාමොක්‍කමී:—ශබ්දමාත්‍රානහගෙනව්‍යමඤ්ඤා ශබ්දකාරණමි,
ශබ්දගෙනුං පරිඤ්ඤා කුට්ඨි ගෞරවං ගතා.

වදුරෝ ඒ සණ්චාල නිතර ශබ්දකෙරෙන්. ඉක්බිත්තෙන් කණලද මිනිසෙක් නගරවාසී ජනයන් විසින් දක්නාලද්දේය, නිතර සණ්චාවක් ගසන ශබ්දයෙක්ද අසනු ලැබෙයි. ඉන්පසු සණ්චා කණියා කිසුනේ මිනිසුන්කයි, සණ්චාවක්ද ශබ්දකෙරෙයි, කියා සියලු ජනයෝ නුවරින් නික්ම ගියෝය. ඉක්බිත්තෙන් කරුණා නම් දුතකම්කරණ මහලු සත්‍රියවිමසා වදුරෝ සණ්චාව ශබ්ද කෙරෙත්යයි ඕනෑමෝ දැන දෙවයන්වහන්ස! ඉදින්මදවූ ධන වියදමක් කරණුලබන්නේ නම් එකල්හි මම මේ සණ්චා කණියා වශගකෙරෙමිසි රජුව දන්වනලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් සතුවූ රජු විසින් ඇට ධන දෙනලද්දේය. දුතසත්‍රිය විසින්ද සෙනා වළල්ලක්කොට ඒ ස්ථානයෙහි ගණදෙවියා මුල්වූ දෙවියන්වසුදු ඕනෑමෝ වදුරන්ට ප්‍රියවූ කෙසෙල් පලයන් ගෙණ වනයට වැද එල වසුරුවනලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් සණ්චාව භාරදමා වදුරෝ කෙසෙල් පලවලට ඇලුනාහුදු. දුතසත්‍රියද සණ්චාවගෙණ නුවරට ආතැනැත්ති සියලු ජනයාවිසින් පුදන ලද්දීය. එහෙයින් ශබ්දය පමණකින් හයනොවිය යුතුය” යි මම කියමිනිය. ඉක්බිත්තෙන් සඤ්ජිවකයා කැඳවා රජුකුම කරවූහ. ඉන්පසු ඒ වනයෙහිම බොහෝ කාලයක් මහත් ප්‍රිය භාවයෙන් වෙසෙයි. ඉක්බිත්තෙන් එක්දිනක් ඒ සිංහයාගේ සහොදරවූ සතබ්බකණිනම් සිංහයා ආයේය. ඕහට ආගනතුක සතකාරකොට ගොවාපිඩිගලකයා ඕහට ආහාරපිණිස සිව්පාවුන් මරන්වගියේය. මේඅතුරෙහි සඤ්ජිවකයා “දෙවයන්වහන්ස! අද නසනලද මුවන්ගේ මාංස කොතැන්හිදැ” යි? අසයි. රජතෙමේ “දමනක කරවක දෙදෙන දනිති” කියයි. සඤ්ජිවකයා “ඇද්ද නැද්ද කින්ද? යි දන්නාලැබේව” යි කියයි. සිංහයා සිනාසී “ඒ මාංස නැත්තේමය” යි කියයි. සඤ්ජිවකයා “මෙපමණ මාංස ඔවුන් දෙදෙනා විසින් කෙසේනම්? කනලද්දේදැ” යි කියයි. රජතෙමේ “කනලද්දේද, අනුන්ව දෙනලද්දේද, ඉවතදමන ලද්දේදදෙවයි. හැමදවස්හි මේ නියමය” යි කියයි. සඤ්ජිවකයා කිමෙක්ද “ශ්‍රීමත් සමාපිපාදයන්ට ආහාර නැතිකරමින් මෙසේ කරණුලැබේදැ” යි කියයි. රජතෙම “මට අපිහිවූ ආහාර අනුභවයට පළමුවෙන්ම කරණුලැබෙයි” කියයි. සඤ්ජිවකයා “මේ තෙම සුදුසු නොවෙයි” කියයි.

1. එසේදකියනලදි—පෘථිවිපාලනය කරණ ස්වමිභව නොදත්වා විපතති වැළැක්වීම හැර අන්තිසිත් කටයුත්තක් සෙවක සෙක් තමාම නොකරන්නේය.

2. අතිකෙක්ද—පින්වත් මහරජ! ඇමතිනෙම කමඩලාවක් වැනිවෙයි, සබ්‍රසයක් දෙන්නේය, බොහෝදෙයක් රුස්කෙරෙයි, අඟුනා වියදම්කටයුතු කාලය නොදනී, දිළිඳු නැනැත්තේ බොල්ලෙකුමෙන් ගරුකොට සිතනු නොලැබේ.

3. යම් ඇමතියෙක් තුවිටුවක්පමණ ඉතාසුඵවූ ධනයෙකින් නමුත් ධනභාගය වඩිනය කරන්නේද, ඒ අමාත්‍යයා හැමකල්හි ශ්‍රේෂ්ඨයෙක්වෙයි, ධනවත්තයාට ධනය ප්‍රාණයෝවෙන්, රජභව ප්‍රාණයෝ ප්‍රාණයෝ නොවෙන්.

4. පුරුෂයෙක් ධනාදිය හැර අතික් කවරනම් කුලසීල වලින් පිදියයුතුව ලබාද, ධනයෙන් පිරිසුනු නැනැත්තේ සාකික භාග්‍යාව විසින්ද පුරුකරණුලැබේ, අත්‍යයන් විසින් පුරු කරණ බව කියනුකිම.

මේ නියනු ලබනකාරණයද රාජ්‍යයෙහි ප්‍රධානවූ දූෂකරණ කාරණයයි.

5. බලව—අධිකවූ විශදමද, ධන රුස්කිරීමට නොකමැති බවද, එසේම ධර්මය ඉක්මවා ධනය රුස්කිරීමද, සොරකම්කිරීමද, පුරවූ සානසෙහි ධනය තබා රක්ෂාකිරීමද, මේ සියල්ල ධනභාගයාගේ විපතනියයි කියනුලැබේ.

6. යම්හෙයකින්—ධනයාගේ ඉපදීම පරික්ෂා නොකොට තමා කැමැත්තෙන් වහා විශදම්කරන්නාවූ මේනෙම ප්‍රසිඩ්දු

1. නථාවොක්කම් :—නානිවෙදා ප්‍රකූච්චිත හතීතා කිඤ්චිදපි ස්වමි,
කායමාපන්ප්‍රතිකාරදහාග්‍ර ජගතිපතො.

2. අනාච්ච :—කමණ්ඩුපමො ' මානාසනානුකායාගො බහුග්‍රහා,
නාපතොකිඛුණි මුඛොධා දුරිද්‍රා කං වරටකා?.

3. සහාමානාසා සදු ශ්‍රෙයාන් යා කාකිණාපි වජ්‍ජෙයන්,
කොෂා කොෂවතා ප්‍රාණං ප්‍රාණං ප්‍රාණං න භූපතො.

4. කිඤ්චාබොධොණි කුලාචාරොරො සෙව්‍යානාමෙති පුරුෂා,
ධනභිතා ස්වපන්තාපි තාපාතො කිමප්‍රතා පරොරො.

5. පතො :—අනිච්ඡායො ' නපෙක්ෂා ච නථාච්ඡිනමධම්මා,
මොෂණිං දුරසංසථානං කොෂවාසනාව්‍රවතො.

6. යතා :—අප්‍රිප්‍රමාසමනාලොචා වාසමානා ස්වභාසායා,
ශ්‍රමණායන ඵවාසො ධර්මි වෛශ්‍රවණොපමා.

කවරෙක් නමුදු කවරයාමෙන් ධනවත්වූයේද ශ්‍රමණයක් හු මෙන් ධනරහිතව හැසිරේ.

ඒ අසා ආබධකණියා පින්වත් සහොදරය! අසව බොහෝ කාලයක් ආශ්‍රය කරණලද දමනක කරවකයන මොව්හු දෙදෙනා ගැලපීමය ඩබරය යන දෙකිහි භාරය උසුලන්නෝය. කවසුතු ක්‍රියාභාරය උසුලන තැනැත්තේ ධනය රක්ෂාකරීමේ ධූරයෙහි නියොගනොකටයුතුය.

අනිකෙක්ද කවර කවසුන්නෙක කෙබඳු අමාත්‍යයෙක් නියොගකටයුතුද යන මේ යෙදී මෙහි මා විසින් යම් කිසිවක් දන්නාලදද ඒ කියමි.

1. බ්‍රාහ්මණද, වීරපුරුෂද, නැයෙක්ද, රජය පිළිබඳකට යුත්තෙහි භාරය නියොගකිරීම ප්‍රශංසාකරණු නොලැබේ, බ්‍රාහ්මණයා ලද්දවූ ධනයද දුකින්ද නොදෙයි.

2. වීරපුරුෂයෙක් නියොගකරණ ලද්දේ ධනය වියදම්කට යුතුකල එකානතයෙන් රජය ගන්නාපිණිස හයදක්වන්නේය, නැයා සියලු කවසුන්නෙහි වැද ශුභියක් හුමෙන් සියලු සමපතනීය තමා අයතිකෙරේ.

3. පුරුණ කාලයෙහි සෙවකයා නියොගකිරීමෙහි නියුක්ත අමතියෙක්වූයේ අපරධකරණකල්හිද හයනොවෙයි, වළක් වන්නෙක් නැත්තාවූ හෙතෙම ස්වාමියාට අගෞරවකොට හැසිරෙන්නේය.

4. ස්වාමියාහට උපකාරකල තැනැත්තෙක් ප්‍රධානාමාත්‍යධූර යෙහි සිටියේ නම් තමාගේ දෙපයනොදනි, පළමුකල අනුකූලබව ඉදිරියෙහි කොට සියලු දෙපයම මකයි.

1. බ්‍රාහ්මණ: ඤාත්‍රියෝ බන්ධුණෝ ධිකාරෙ ප්‍රශංසානෙ,
බ්‍රහ්මණ: සිබම්පාපිං කාලෙස්ත්‍රණපි න යච්ඤි.
2. නියුක්තා: ඤාත්‍රියෝ ද්‍රව්‍යා බඩ්භං දඬියනෙ ධ්‍රැවම්,
සථාපිං ග්‍රහනෙ බන්ධුරක්‍රමා ඥාතිභාවතා.
3. අපරධෙ 'පි නි: ශබ්දා නියොගී වීරසෙවකා,
ස ස්වාමිනම්මඥාය වරෙවම් නිරවග්‍රහා.
4. උපකාරී ධිකාරී: ස්වාපරධං න මනානෙ,
උපකාරං ධවජිකාතා සථම්මෙව විද්‍රම්භති.

1. සෙවකයාවිසින් රැස්කරණලද ධනයෝ රජහු විසින් නැවත නැවත පරීක්ෂා කටයුත්තාහුය, සත්‍යය කරණකල අදනාකඩ එක්වරක් මිරිකනලද්දේ කිමෙක්ද බොහෝවූ ජලය නිකුත්කෙරේද.

මේ සියල්ලද නිතියවූ පරිද්දෙන් පැවැත්විය යුතුවෙයි” කියයි. ඒ අසාපිඩාලකතෙම “මේ කරුණු විද්‍යමානවෙයි, එසේද මේ දමනක කරවක දෙදෙන මාගේ වචන නොකෙරෙති” යි කියයි. ස්වාධිකාරීයා මෙතෙම සියලු පරිද්දෙන් නුසුදුසුවෙයි.

2. යම්හෙයකින්—රජතෙමේ අණ කඩකරන්නාවූ පුත්‍රයාටද ඤාන නොකරන්නේය, පින්වත් සහොදරය! මෙසේකල්හි ජීවත්වන රජකිහුගේද සිතුවමින්කල රජරුවකගේද වෙනස කවරේද.

3. අනිකෙක්ද—අහංකාර යුක්තයාගේ කීර්තිය නසී, නියමවූ සිත් නැත්තාහුගේ මිත්‍රභාවය නසී, ඉන්ද්‍රියයන් වශගතීර්මෙහි නොයෙදුනාහුගේ වංශයද, ධනයෙහි ගිවුළු නැතැත්තාගේ ධර්මයද නසී. විපතනිවලට ඇවිත්තාගේ යාහුඵලයවූ හික්මීමද, වියදමිකිරීමෙහි අඤ්ඤාවා හුගේසැපයද, පරීක්ෂාරහින අමාත්‍යයන් විසින් පිරිවරණලද රජහුගේ රජ්‍යයද නසී.

4. විශේෂයෙන්ද—රජතෙමේ සොරුන්ගෙන්ද, විරුඩුවන්ගෙන්ද, සතුරන්ගෙන්ද, රජුන්ට ප්‍රියව වසන ඇමතියන්ගෙන්ද, තමාගේ ලෝභයකෙරෙන්නද, පියාමෙන් ලොකයා පාලනයකරන්නේය.

පින්වත් සහොදරය! සියලුලෙසින් මාගේවචනය කරණු ලැබේවා. අද අපවිසින් ආහාරගැන්මද කරණ ලද්දේමය.

1. මුහුර්තියොගිනො බොධ්‍යා වසුධාර මහීපතො,
සකාන් කිං පිඩිතං සකානවසුං මුඤ්ඤවඤ්ඤුදකම්.

2. යහ:—ආඤ්ඤාබහුකරන් රජු න ඤාමෙහ සුතානපි,
විශේෂ: කො භු රඤ්ඤව රඤ්ඤවිත්තග්ගසා ව.

3. අහංකූච:—ස්වාධිකාරීයා නස්සති යශො, විෂමස්ස මෙත්‍රී
නඤ්චනද්‍රියස්ස කුලම, පීපරස්ස ධර්ම,
විද්‍යාඵලං ව්‍යසනිකා කාපණස්ස සොධ්‍යං
රජ්‍යං ප්‍රමත්තසම්මිස්ස නරභිපස්ස.

4. විශේෂනඤ්ච:—කසකරග්ගො විප්‍රකෙතග්ගා ශත්‍රුග්ගො නාපවලුහාන්
නාපතිර්නිජලොභාවා පුජ රඤ්ඤන් පිතෙව හි,

ගොයම්පල කන්නාවූ මේ සඤ්චකයා ආහාරය පිළිබඳව ප්‍රධානතමයෙහි යෙදිය යුතුය. මොහුගේ වචනයෙන් එසේකල කල සියලු නැයන්ගේ හැරීමෙන් මහත්ප්‍රමයෙන් පිඩාලක සඤ්චක දෙදෙනාගේ කාලය ඉක්මේ. ඉක්බිත්තෙන් සෙවකයන්ට පවා ආහාරදීමෙහි ආදරනැතිබව දක්නාබැවින් දමනක කරවක දෙදෙනා ඔවුනොවුන් සඳහා සිතන් දමනකතෙමේ එහෙයින් මේ කාරණයෙහි කුමක් කටයුතුද? මේ දෙපය තමාවිසින්ම කරණලද්දේය. තමාවිසින් කරණලද දෙපය ඇතිකල නැව් මද සුදුසුනොවෙයි.

ඇසිල්ලක් විමසා පියාසබඳ! මොවුන් දෙදෙනාගේ චිත්‍ර භාවය යම්සේ මාවිසින් වහාම කරවනලදද එසේම චිත්‍රභාවය නැතිකොට බිඳවීමද කටයුතුය.

1. යම්හෙයකින්—සිතියම්කිරීමෙහි උගත්තෝ සිතියම්කොට සමනලා භූමියෙහි නදිපච්ඡාදීන් දක්වන්නාක්මෙන් දක්ෂජන යෝ අසත්‍යයන්ද සත්‍යයන්කොට අවබෝධ කරවත්.

කරවකතෙමේ “එසේවේවා, එසේවූවත්, මොවුන් දෙදෙනාගේ සවභාවයෙන් හටගත් මහත් සෙනභය කෙසේනම් බිඳිය හැකිදැයි” කියයි. දමනකතෙමේ අනිකෙක් සිතිය යුතුය. එසේද කියනලදී,

2. යම් කටයුත්තෙක් උපායෙන් සිදුකළහැකිද ඒ කටයුත්ත වික්‍රම දැක්වීමෙන් සිදුකළනොහෙයි. කැවිසි රන්හූය පිළිබඳ උපාය කරණකොටගෙන නිසුණු විෂයෙන් යුක්තසථියා මැරවී යයි කියයි.

ඒ “කෙසේද”යි? කරවකතෙමේ විචාරයි. “දමනකතෙම කියයි. එක්තරා ගසෙක්හි කවුඩු අඩු සැම දෙදෙනෙක් වසත්. ඔවුන් දෙදෙනාගේ දරුවෝ ගස්බිලියෙහි වසන සථියා විසින් කණලද්දහු වෙති. ඉක්බිත්තෙන් නැවත දුර්භෑති කැවිසි “සොමිය! මේ ගස හරිණුලැබේවා, මේ ගසෙහි සථියා වසන තුරු අප දෙදෙනාගේ දරුවෙක් කිසිකාලයෙක්හිද ජීවත් නොවන්නේය.

1. යනා :—අනථානාපි නථානාදි දශීයනාහි හි පෙලලා,
සමෙ නිමේනානනනානිව චිත්‍රකම්පිලෙ ජනා.

2. උපායෙහි හි යව්කාං න නව්කාං පරාක්‍රමෙ,
කානි කතකසුග්‍රෙණි කාණ්සථිමසානගත්,

1. යම්හෙයකින්—සැමියා ඉක්මපවන්නා අඩුවද, කපව මිත්‍ර යාද, නියොගකළ යමක් පිළිනොපැද උත්තරදෙන මෙහෙ කරද, සරියන්සහිත ගෙයි විසිමද, යන මේතෙම මරණයට කාරණයමය, සැකයෙක් නැත්තේය.” යි කිය.

කවුඩුනෙම “සොදුර! හයනොවිය යුතුය, විටින්විට මා විසින් මේ සරියාගේ මහත් අපරධය ඉවසන ලද්දේය. දැන් නැවත නොසිවසියයුතුයයි” කියයි. කැවිටිනොමො “බලඇත් තාවු මේ සරියාහා සමග පින්වත්තෙමෝ කෙසේනම් ඩබරකිරි මට පොහොසත්දැයි? කියයි. එසඳ කවුඩුනෙම මේ කල්පනා වෙන් කමිනැත.

2. යම්හෙයකින්—යමක්ගට බුඩියඇත්නිද, ඕහට වියතිය ඇත්තේය, බුඩියනැත්තාගට වූකලි වියතියෙක් කොසින්ද? වද යෙන් අහංකාරවූ සිංහනෙමේ සාවා විසින් නසනලද්දේය, මේ කියනුලබ කථාවෙන් බලව” යි කියයි.

ඒ කෙසේදැයි? කැවිටි අසයි. කවුඩුනෙමේ කියයි.

මතුරනම් පච්චායෙහි දුදීනනනම් සිංහයෙක්ඇත. ඒ සිංහ තෙමේද හැමකල්හි සිව්පාවුන් මැරීමකරන්නේමහිදී. ඉක්බිත් තෙත් සියලු සිව්පාවුන් විසින් එක්සිත්ව දෙවයන්වහන්ස! “එක වර සියලු සිව්පාවුන්මැරීම කුමක්සඳහා කරණුලැබේද? නුඹ වහන්සේගේ ආහාර පිණිස අපිම හැමදවස්හි එක්එක් සිව්පාවා සතුටු පඩුරක්කොට එවන්නමහ” යි සිංහනෙමේ අවබෝධකර වනලද්දේය. සිංහයා විසින් “ඉදින් මේතෙම පින්වතුන්ගේ අභිප්‍රායනම් ඒ අභිප්‍රායවූකලි එසේවෙව” යි කියන ලද්දේය. එතැන්පටන් දවසක්පාසා පඩුරැකරණලද එක්එක් සිව්පාවා කමිත්හිදී. ඉක්බිත්තෙන් කිසිකලෙක්හි එක්තර මහලු සාව කුට පිළිවෙල නියමය එලඹසිටියේය. එකල්හි ඒ සාවාසිත නුගේ,

3. දිවිථුකගන්නා පිණිස මැරීමට උත්සාහ කරන්නාගට ජනයාවිසින් හික්මවූකලි දක්වනුලැබේ, ඉදින්මරණයට පැමි

1. යහ:—දුට්‍රා භායා ගඨං මිත්‍රං පානාභොගාකාරදයකි,
සසලේ ව ගාගෙ වාසො මානුරෙව න සංගය.”

2. යහ:—බුඩ්ධියා බලං නසා නිර්බුබ්බෙයා කුමො බලම්,
පසා සිංහො මදෙතමනා ගගකෙන නිපාතිත.”

3. න්‍රාසගෙකොච්ඡිතිසා ක්‍රියතෙ ජීවිතාගයා,
පඤ්චකං වෙදගමිනාමි කිං සිංහානුගයෙන මෙ.

තෙමි නම් එසේ කළ සිංහයා සම්පයේ හික්මීම දැක්වීමෙන් මව කිනම්වූ ඵලයෙක්ද.

එහෙයින් සෙමින් සෙමින් සම්පයට යන්නෙමැයි මෙසේ සිතී.

ඉන්පසු සායෙන් වෙහෙසුනු සිංහයාද කොපයෙන් “තෝ කවර හෙයකින් කල්පසුකොට ආයෙහිද?” යි? ඒ සාවාට කීය. සාවාද “මම අපරාධයක් නොකෙළෙමි, මාගේ හිත අනික් සිංහයෙකු වී සිත් බලාත්කාරයෙන් අල්වාගන්නා ලද්දෙමි. ඒ සිංහයාගේ සම්පයට නැවත එනු පිණිස දිව්රීමකොට සවාමිහට දැන්වීම පිණිස මෙතැනට ආවෙමැ” යි කීය. එවිට සිංහයා රුහුනට “වහාගොස් මට දක්වව, ඒ දුෂ්ඨයා කොතන සිටින්නේද?” යි කීය. එකල්හි සාවා ඒ සිංහයාගෙන් ගැඹුරු ලද්දක් සම්පයට ආය මෙහි අවුත් “සවාමිනෙමේ බැලුවමැනවැ” යි කියා ඒ ලදේ දියෙහි ඒ සිංහයා ගේම ජායාරූපය දැක්වූයේය. ඉක්බිත්තෙන් මේ සිංහයාගේ අහංකාරයෙන් පිරුණේ ඒ ජායාව මත්තේ පැන මගියේය. බ්‍රහ්මය යමක් හට ඇත්තේද යන මේ ආදිය එහෙයින් මම කියමිසි කීය. එපවත් අසා කැවිසි “මාවිසින් අසන ලද්දේය කුමක් කව යුතුදැයි කියව” යි කියයි. කවු බුනම. “සොදුරු! නුදුරුව තිබෙන විලෙහි රාජසුත්‍රයෙහි නිබද අවුත් සත්‍යය කෙරෙයි. ඒ සත්‍යයෙහි ගලමතුයෙහි ඒ රාජසුත්‍රයාගේ දෙහයෙන් මුදා තබන ලද රත්නුයතුයින් උසුලා ගෙන වුත් මේ ගස් බිලියෙහි තබන්නෙහිය” ඉක්බිත්තෙන් කිසිදිනෙක රත්නුයගල මතුයෙහි තබා ජලසත්‍යය පිණිස රාජසුත්‍රයා විලවටත් කළ කැවිසිය විසින් රත්නුය ගෙන වුත් ගස් බිලියෙහි තබන ලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් රත්නුය විමසනු පිණිස භාත්පස සැසිරෙණ රාජපුරුෂයන් විසින් ගස් බිලියෙහි දක්නා ලද්දවූ සපියා මරණ ලද්දේය. උපායෙන් වූ කලි යමක් කළ හැකිද යන මේ ආදිය එහෙයින් මම කියමි කියයි. කරවකනෙම ඉදින් එසේ වීමේ එසේ කල්හියව, නුබව මාගේ හිත දී විපත තිරිහින වෙත්වයි කියයි. ඉක්බිත්තෙන් දමන කයා පිඩගලකර ජුගේ සම්පයට ගොස් නමස්කාර කොට “දෙව යත්වහන්ස! විපත තිරිහින සිතන්නෙමි දන්වාලීමට ආයෙමි.

1. යම් හෙයකින්—විපත නිකාලය එළඹ සිටි කල්හිද, නුසුදුසු මගවබස්නා කල්හිද, කවසුත්තකිරීමට සුදුසු කාලය ඉක්මයන

1. යනා:—අපද්‍රව්‍ය මාගේ මනස කාය චක්‍ර කාලයෙන් ව,
කලාණුවනං වූයාද පාලනාපි සිතො නරා.

කල්හිදී, වැඩසොයන ජනතෙමේ නොවිවාරණ ලද්දේදී ඇති වැඩසොයන වචනය කියන්නේය.

1. අනිකෙක්ද—රජතෙමේ මනාකොට අනුශාසනා කරණ ලද්දවූ රාජ්‍යයෙන් ලැබියයුතු සුවයට සාධනවෙයි. ඇමතිතෙමේ ජනයන් සතුටුකිරීම ආදීවූ ක්‍රියාවට සාධනවෙයි. රටවැස්සන්ට අනුශාසනා කිරීමෙහි පසුබටවූ ඇමතිතෙමේ පාපය විසින් සපයීකරණුලැබේ.

මේතෙම අමාත්‍යයන්ගේ නියමයයි.

2. මරණය ශ්‍රේෂ්ඨවන්නේය, ඉසයිදීමද උතුම්වෙයි. සාමාන්‍යයෙන් රාජ්‍යපදවියට පැමිණීමයයි කියනලද පාපයට කැමැත්තා හට අනුශාසනා නොකිරීමවූකලී උතුම්නොවේ” යි කියේය.

පිඩහලකරජතෙමේ “එසේකල පින්වත්තෙමේ කුමක්කියනු කැමැත්තේද” යි? ආදරසහිතව කියයි. දමනකතෙම “මේසඤ්ඤා වකයා වනාහි නුබවහන්සේ කෙරෙහි සෙවකයාගේ පැවැත්ම ඉක්මවා ගැසිරෙන්නේයයි දක්නාලැබේ. එසේද අපගේ ඇස් ගමුවෙහි සාමිත්වහන්සේගේ තෙජසය උත්සාහය මනුෂ්‍යයන්ගේ ශක්තිත්වයට නින්දාකොට රාජ්‍යයට පැමිණීමටම ප්‍රාථමික කෙරෙයි කියයි.

මෙපවත් අසා පිඩහලකයා හසසහිතව විසඳපත්ව මුවෙහි නොබැණසිටියේය. දමනකතෙම නැවත “දෙවයන්වහන්ස! සියලු ඇමතියන්ට ආදරනොකොට නුබවහන්සේ විසින්ම මේ තෙම සියලු කටයුතු ඉසිලීමපිණිස නිශ්චයකරණ ලද්දේය. මේ ක්‍රියාවද බලවත්දෙයෙක.

3. යම්හෙයකින්—ඇමතියාද රජපුරවත්ද අනිශ්චිත වැඩුණු කල්හි ඵෙසවයකි කියනලද ශ්‍රීතොමෝ පාදයන්එල්ල සිටි නිසා, ශ්‍රීතොමෝ සත්‍යභාවයෙන් යුක්තබැවින් ඔවුන් දෙදෙනාගේ බර ඉසිලිය නොහෙන්නි එකක්කු හරණිය.

1. අනාඨ :—නොගසා හාජනා රජ මහත්‍රී කාන්තා හාජනම්,
රජකාන්තාවර්ධනම් මහත්‍රී දෙවතා ලිපානෙ.

2. වර. ප්‍රාණපරිත්‍යාගය ශිරසො වාපි කාන්තාවම්,
හ නුසාමිපද්‍යාපතිපානකෙවෙදාරාපෙක්‍ෂණම්.

3. යනා : - අනුබන්ධු නෙ මහත්‍රී පාර්වතී ව විශ්වතා පාදව්‍යතිෂ්ඨනෙ ශ්‍රී:
සා සත්‍යභාවාදසහා හරසා තයොර්වයොරෙකනරං ජනායි.

1. අනිකෙක්ද—රජතෙම එක් ඇමතිගක්හු යම් කලෙක්හි රජායෙහි ප්‍රධානකෙරෙද, ඒ ඇමතියා අභංකාරය ගෙනුකොට ගෙණ උඩහුබව ආශ්‍රයකෙරේ, ඒ ඇමතියාද මදයෙන් උපන් නාවු වික්ෂිප්‍යාභාවයෙන් රජුට විරුඬව කෙදයටපැමිණේ, විරුඬ භාවයට පැමිණි ඔහුගේ සිත්හි අනුන්ට යටත්නොව තමාප්‍රධාන ත්වයට ආශාව ස්ථානගත්කෙරේ, ඒ තමා ප්‍රධානවීමට කළකැ මැත්තෙන් ඒ ඇමතිතෙමේ රජුගේ දිවිනැසීම කෙළවරකොට පවත්නා ද්‍රෝහයකෙරේ.

2. එසේදකියනලදි—විෂතැවරුණුවූ බතද, මුලලුගිලි සෙල් චෙත්නාවූ දතද, කුරුවූ ඇමතිද යනමොවුන්ගේ මුලින් උදුරු හැරීම සැපවෙයි.

3. තවද—යම් රජෙක් රජුගේ ඵෙශ්වය්‍යීය අමාත්‍යයාට අත් පත්කරන්නේද, ඒ රජතෙමේ ඒ ඇමතියාට මුරණදි විපතකියක් ඇතිකල්හි සැරයටිය ගෙණයන්නාවුන්ගෙන් තොරවූ අභයකිහු මෙන් කලකිරීමට පැමිණෙන්නේය.

ගේ තෙමේද සියලු කවයුත්තෙහි තමන් කැමැත්ත වශයෙන්පවති. එහෙයින් ස්වාමිභව යමක් රුවිද ඒ රුවිවූවක් කරව මම මේ ගෙනුවෙන්ද දනිමි.

4. යම් ජනයෙක් ඵෙශ්වය්‍යීය නොකමැතිවේද එබදු පුරුෂයෙක් ලොවනැත්තේය. කවරනම් ජනයෙක් අත්‍යයාගේ සිත් කලවූ භාය්‍යාව ආශාසනව නොබලන්නේද,,

සිංහනෙමේ ඇසිල්ලක්කල් විමසා පිණැත්ත! ඒ එසේවෙයි, එතතුදුවත් සඤ්චිකයා හා සමග මාගේ සෙනඟය බලවත් වෙයි.

1. අපරඤ්ච:—එකං භූමිපතී: කුරුග්නි සවිචං රජෙජ ප්‍රධානං යද,
නං මොහාවජ්‍යයෙන මදා ස ව මද්‍යලසෙන නිඝිනිදානෙන,
නිඝිනිනතසා පදං කරුග්නි පාදයෙන නසා ස්වකහත්‍රසාහා
ස්වාකහත්‍රසාහයා නතා ස නාපතො ප්‍රාණනතිකංදරුහාති.

2. විෂදිග්ගසා හත්තසා දහතසා වලිගසා ව,
අමාත්‍යසා ව දුෂටසා මුලාදුබරණං සුබමි.

3. යා කුශ්ඨාන් සවිවායතතාං ශ්‍රියං තද්වාසයෙන සති,
සොඛවජ්ජගතිපාලා: සිද්දන් සඤ්චාරකෙච්චා.

4. න සොසති පුරුෂො ලොකෙ යො න කාමයෙන ශ්‍රියමි,
පරසා සුවතී: රමණං සාකාමිකතාං විෂ්ණෙන න කා.

1. බලව—අපරාධයන් කරන්නාවූද යම් ජනයෙක් ප්‍රීතියට ස්වාභාවයේ තෙමීම සමඟාලයෙන් ගවගන් මිත්‍රයෙක් වෙයි, නොයෙක් ගෙගයෙන් දූෂකරණලද්දවූද ශරීරය කවරක්ගට නම් ප්‍රියනොවන්නේද?

2. අනිකෙක්ද—අවැඩකරන්නාවූද යමෙක්තෙම ප්‍රීතිකරන් නේද ඒ තෙමීම ප්‍රියවෙයි, දවනලද ප්‍රධානවූ ගෙයින්සුකාවූද ගින්නකෙරේ අගොරවයෙක් කවරජනයක් ගව වන්නේද? සි කියයි.

දමනකතෙමේ දෙවයන්වහන්ස! ඒ තෙමේ දෙමමය.

3. යම්ගෙයකින්—රජතෙමේ දුහුද ඇමතිද සනකසිද යන යමක්හු කෙරෙහිම සෙනහසහිතව ඇසසිහිවූවාද, ඒ ජනතෙම ඵෙඤ්ඤාය විසින් සෙවනය කරණුලැබේ.

4. දෙවයන්වහන්ස! අසනුලැබේවා—ප්‍රියතුවූයේනමුදු හිතවූ ද්‍රව්‍යය අනුභවකළකල එයදිරිකෙළවර සැපදේ, යම් ස්වාභාවයක් හි මනාඅවවාදකරන්නෙක්ද මනාඅවවාද පිළිගන්නෙක්ද විද්‍යා මානවේද ඔහුකෙරේ සඵසමානවිභූ ඇලිසිටිත්.

නුබවගන්සේ විසින්ද පුරුණ කාලයෙහි ඇමතියන්ගැර පියා කුලයහා සමඟාවද නොදන මේ අලුත පැමිණි සෙවකයා ප්‍රධානතමයෙන් සියලු කටයුත්තෙහි නියෝගකරණලද වෙයි, ඒ ක්‍රියාවද තරම්නොවෙයි.

5. යම්ගෙයකින්—පුරුණකාලයෙහි ඇමතියන්ට දෙමාගේ පණයකොට නුපුරුදු ඇමතියන් නියෝග නොකරන්නේය, යම් ගෙයකින් මේ ඇමතියාට වඩනාඅතිශයින් රහස් ප්‍රකාශකිරී මෙන් ගර්භය විනාශකරණ අන්‍යයෙක් නැත්තේද එගෙසිනැයි කියයි.

1. පයා :—කුච්චනහපි වැලිකානි යෑ ප්‍රියා ප්‍රිය එව සා,
අශෙෂ දෙමදුගෙවාපි කායා කසා න වලාහා?

2. අනාඨා :—අප්‍රියාණාපි කුච්චාණො යා ප්‍රියා ප්‍රිය එව සා,
දහමනදිරසාරෙපි කසා වහනාවනාදරා.

3. යනා :—යසමිතොනවාහිකා වසුරුගෙපයති පාර්වතී,
සුතො 'මාතො' පද්දසිතො ස ලක්ෂ්මිප්‍රයොගො ජනා.

4. අප්‍රියසාපි පථාසා පරිණමා සුධාවතා,
වකතා ශ්‍රොතා ව යත්‍රායො රමයොන තත්‍ර සමපදා.

5. යනා :—මුලභානාපරධෙන නාගනතුත් ප්‍රතිපාලයෙන්,
නානා පරහරෙ 'කොසාසති ගර්භගෙදකරෙ යනා,

සි.හතෙමේ මහත් ආශ්වාසයක් විය. යම්කෙසේද වුවද මා විසින් මේ සඳහා වන අභියාචනා භාර දීමට පමුණුවන ලද්දේ එහෙයින් කෙසේ සතුරුව පවත්නේදැයි? කියයි. දමනකතෙම දෙවියන්වහන්ස!

1. දුර්ජනතෙම බොහෝකල් සතුටුකරණු ලබන්නේද නම් සමහරවිට දුර්ජනතාවය නොහරිම, කුමක්මෙන්ද යත්, මැඩිමය, තෙල්ගැල්වීම යන මේ උපායවලින් නැමීම වළක්වා සෘජුකාව යට පමුණුවන ලද සුනකවාලයියෙකි.

2. අනිකෙක්ද—තවනලද්දුවද, තෙල් ගල්වා මඩනලද්ද වූද, හුවලින් බඳනාලද්දුවද, දෙළොස් අවුරුද්දකින් බැනන ගෙන් මුදනලද බඩුවලිය සමහරවිට ඇඳබවට පැමිණියේය.

3. අනිකෙක්ද—ආහාර වස්තූන්ගෙන් පොෂාය කිරීමද, ගොරවකිරීමද, සමහරවිට දුර්ජනතාවයෙන් සන්නායකය පිණිස කවර කෙසේද? විවිධාකාරයෙන් අමාත්‍යයන් තෙමු කල්හිද මධුරවූ මනාචලයෝ නොමැරුවත්.

4. එහෙයින්මම කියමි—යමක්හුගේ පරජය නොකමැතිද නොමවුණු ලද තැනැත්තෙක්ද ඒ ජනයාට වැඩෙනකාරණය දක්වන්නේය, මේතෙමේ සත්පුරුෂයන්ගේ බමියම වෙයි, මෙයින් අත්පරිදෙකින්වූයේ අබමියයි.

5. එසේද කියනලදී—යමෙක් අශුභයෙන් වළකාද හෙතෙම ප්‍රමුඛවන්නේදැයි, යමක් දෙමරකිනද ඒ තෙමේම ක්‍රියාව වෙයි. යමක්නොමෝ සමාජපුරුෂයාගේ කැමැත්තට අවුරුඬුව

1. දුර්ජන: ප්‍රකාශය. යාති සෙවනාමානෝ 'පි' නිකාය,
සේදනාහාජනොපායො සපුරුද්ධව නාමිති.

2. අපරඤ්ච:—සේදනා මදිදන ශබ්දයට රජුහි පරිවේෂිතය,
මුහුණත වාදයන්වීමෙහි සපුරුද්ධ: ප්‍රකාශය. ගතය.

3. අනාච:—විෂය වාච සමමාන. බලානා ප්‍රිතයෙකුනා,
ඵලනාමානසකෙසෙපි න පරිනානි විසර්ගමා:

4. අනෝ 'හං' වූවි:—අපායො 'පි' හිනා බ්‍රාහ්මණයා ගෙවෙල්ලත් පරිනාමි.
එම ඵලසාං බමෝ විපරිනාමනෝ 'නා' ඵා.

5. නාචාමොක්ඛාමි:—ස සතිගො කුලානානිවාරයානි සන්නාමානි සන්නිමිලං
සා ඤ්චි යානුච්චාසිනි ස මනිමාන් යා සද්ධර්මානාමානො,
සා ශ්‍රියා න මදං කරොති ස පුබ්බ සන්නාමානා මුච්චානො
භානිමිත්‍රං සද්ධානිමං ස පුරුෂො යා ඤ්චානො ගොනුද්දෙසො.

හැසිරෙන්නිද ඕනෑමෝ ස්ත්‍රීවන්තිය, යම් ජනයෙක් තෙමේ පණ්ණිතයන් විසින් පුදනුලැබේද හෙතෙම නුවණැත්තෙවෙයි, යම් ඵෙඤ්ඤායක් තොමෝ අභංකාරය නොකරන්නිද ඕනෑමෝ ඵෙඤ්ඤාය නම්වන්නිය, යම් ජනයෙක් කලකිරුණු වූ ආශාව විසින් මැඩපවත්වනු නොලැබේද හෙතෙම සැපතින් යුක්තවූයේවේ, යමෙක්තෙම සිතාමතායෙන් හටගත් මිත්‍රයෙක් යෙන් යුක්තද හෙතෙම මිත්‍රවේ, යම් නැතැත්තෙක් ඉඤ්ඤායෙන් විසින් වශගතකරණු නොලැබේද හෙතෙම පුරුෂයෙක්වේ.

සඤ්ඤායකෙරෙහි සෙනෙයෙන් ඇඵනාවූ සොමිතෙමේ මා විසින් දත්වනලද්දේ නමුදු ඉදින් සඤ්ඤායකෙරෙහි විශ්වාසයෙන් වෙන්නොවේද එකල්හි සෙවකයාගේ දෙශයෙක් නැත්තේය.

1. එසේද කියනලදී—ධනාශාවෙන් ඇඵනාවූ රජතෙමේ කටයුතුක්‍රියාද වැඩදයක වචනයද පරික්‍ෂානොකෙරෙයි, මදයෙන් මත්වූ ඇතක්හුමෙන් තමා කැමැත්තට අනුවපවත්තේ කැමතික්‍රියාවක්ම කෙරේ, පසුව යම් කලෙක හෙතෙම අභංකාරයෙන් මර්තුනේ පිළියම්කළ නොහෙන විපතියෙහි වැටේද එකල්හි සෙවකයාකෙරෙහි දෙශයන්තයයි, තමාගේ නොහික්මී පැවැත්ම නොදනී කියයි.

2. පිඩාලකතෙමේ සලකයි. අනුත්විසින් කරණලද දෙශය නගා අන්‍යයන්ට දඬුවම් නොකරන්නේය. නිමෙක්ද මේතෙම අසත්පුරුෂයෙක්ද සත්පුරුෂයෙක්දැයි තෙමේ පරික්‍ෂාකොට දැන දඬුවම්කළ යුත්තාව දඬුවමද සත්කාරකටයුත්තාව සත්කාරද කරන්නේය.

3. එසේද කියනලදී—මේතෙමේ උපකාරකළ එකෙකැයි හෝ මේ තෙම අනුපකාරකළ එකෙකැයි මෙසේ ගුණදෙශයෙක

1. නට්ඨාච :- නාමා සකොතා න ගණයති කායං. න ච හිංසං ඵෙඨං. සච්ඡිද්ධා ප්‍රච්චරති මනොසා ගජ ඉව නතො මානධමානා ස පතති යද් ගොකගගෙන තද් භාණො දෙශාත් ඤ්ඤාති න තිජං. වෙතාචිතයම්

2. නපරසාපවාදෙන පරෙණං දණ්ඩමාවරෙන් ආනමනාවගමං. කාතො ඛධිසාත් පුජයෙන වා

3. නට්ඨාවොක්‍ෂාමි :- ගුණදෙශාවනිගවිතො විසිතාග්‍රහනිග්‍රහො සට්ඨාශාය යට්ඨානාසොනා දථිත් සම්මුඛෙ කරා

නියමනොකොට සුදුසු පරිද්දෙන් සඩුහ දඩුවම්දෙක අභංකාරයෙන් සථියාගේ මුඛයෙහිදී අතමෙන් තමාගේ විනාශය පිළිඹිබු වෙත්.

කිමෙක්ද එසේවිනම් සඤ්ජීවකයා පුරුකරන්නෙමිදැයි ශබ්ද පවත්වා කියයි. දමනකයා ඉක්මන්ව වෙගසහිතවූයේ “දෙව යන්වහන්ස! මෙසේවනාහි නොකිවමැනව නොකිවමැනව රහස්මනත්‍රණය ප්‍රකටවන්නේය” යි කියයි.

1. එසේද කියනලදී—අනුන් ඉදිරියේ ප්‍රකාශනොකොට යුතු වූ රහස්මනත්‍රණය කියනලද මේ ධීරය සියලු උත්සාහයෙන් රක්ෂා කටයුතුය, යම් ප්‍රකාරයෙකින් සම්ප්‍රේෂණය කළු විදීම නොලබත් නේය, ප්‍රකාශකරණලද ඒ ධීරය ගිරියකට නොගනී.

2. නවද—ගතයුත්තක් හුගේද දියයුත්තක් හුගේද, සම්පාද නයකටයුතු කටයුත්තක් හුගේද, යුහුවනොකරණු ලබන්නා හුගේ ඒ එලය ඉක්මයන කාලය තෙම බොන්නේය.

එබැවින් නියමයෙන් පවත්ගන්නාලද ක්‍රියාව මගත් උත්සාහයෙන් සම්පාදනය කටයුතුවෙයි.

3. නවද—බෙහෝකාලයක් එකාකාර සිටීමට අපොහොසත්ව චක්‍රවලවූ ආමතීතෙමේ යුඛයෙහි යෙදුනු පුරුෂයෙක් හුගේත් වසනලද නොහොත් සන්නාහයෙන් වටකරණලද සියලු අවයවයන් ගෙන් යුක්තවූයේ සතුරන්ට ප්‍රකාශවන හයින් නොහොත් පරාජයට හයින් බොහෝකාලක් සිටිත්ව නොහැකිවෙයි.

ඉදින් මේතෙම දක්නාලද අපරාධඇත්තේද දෙමයන් ඉවතලා මිතුරුවිය යුතු වේද ඒ කාරණය අනියමින් යුතුවනවෙයි.

4. යම්ගෙයකින්—පිත්ත! යම් ජනයෙක් එක්වරක් දක්නා ලද්දවූ අපරාධඇති මිත්‍රයෙක් හා සමග නැවත මිතුරුවීමට

1. නවාබොක්කම් :—මනුෂ්‍ය ජීවිතයේ අපහා රක්ෂණයට නවා බවා මනාගපි හි සිද්ධාන්ත නිදර්ශනය හි ප්‍රශ්නයි.

2. කිඤ්ච :—ආදේශය ප්‍රදේශය කන්තාවාසාව කම්මය
අමිත්‍රමිත්‍රය මාණසා කාලය පිබිඳි තුළ සිටී.

3. කිඤ්ච :—මනොසා යොධ්‍යාචාරය සම්මතය සංවාදනෙතරපි
විරු හි සහන සවාදා පරෙතො ගෙදරෙහි.

4. යහ :—සකාද්දේවං යො හු මිත්‍රං පුතා සමානුමිත්‍රිති,
ස මානුෂ්‍යමිත්‍ර ගාත්‍රණාති ගර්භමභවති යථා.

කැමතිවේද, ඒ ජනතෙම ආකාශගාමී අජනිය අභවපොතකයක් හුගේ මව්වූ අස්වෙලුම් ඇගේ පුත්‍රගතියමෙන් මරණයට පැමිණෙයි කියයි.

සිංහතෙමේ මේ සඤ්චිකයා අපටකුමක් කිරීමට පොහොසද්ද යනුපළමුකොට සලකනුලැබේවයි කියයි. දමනකයා දෙවයන්වහන්ස!

1. ඔවුනොවුන්ගේ සමූහය නොසලකා කවරප්‍රකාරයකින් සමඵ්භාවය නියමකළහැකිද, එකමකැටකුරුල්ලා විසින් මහා සමුද්‍රය වඤ්චල කරණලද්දේය බලවයි කියයි.

සිංහතෙමේ ඒ කෙසේදැයි? විචාරයි. දමනකතෙම කියයි. සමුද්‍රතීරයෙහි කැටකුරුල්ලකුහා කැටකිරිලිදෙනක්ද යන අමු සැම දෙදෙනෙක් වෙසෙත්. ඉක්බිත්තෙන් කැටකිරිලිදෙන වදන කාලයලත්වුව තම හිමිභව කියන්නි ස්වාමිය! වැදීමට සුදුසු ස්ථානයෙක් සොයනුලැබේවයි කියයි.

කැටකුරුල්ලා මේ ස්ථානයම වැදීමට යොග්‍යතොවේදැයි? කිය. කැටකිරිලි දෙනතොමෝ මේ ස්ථානය තෙම සාගරයෙහි ජලවෙගයෙන් ඉල්පවනුලැබෙයි කියයි. කැටකුරුල්ලතෙමේ සොදුර! කිමෙක්ද? මාගේගෙයි තිබුණු බිජුවට සමුද්‍රය විසින් පහ නොකවසුතුකිරීමට මම බලනැත්තෙමිදැයි? කිය.

කැටකිරිල්ලි සිනාසි ස්වාමිය! තාහාමහා සමුද්‍රයද ප්‍රභෙදය මඟත්වෙයි කියයි.

2. නොහොත්—තෙමේ මේ කවසුත්ත සමාදනය කිරීමට සමඵ්ද නොහොත් නැද්දැයි නියමකිරීම දුක්මය, මෙබඳුවූ තමා බලා බලදෙක දැන්ම යම් ජනයක්භව ඇත්තේද, ඒ පූරුෂ තෙම විපතනියක් ඇතිකල්හිද කලනොකිරේ.

3. නැවතද—සිදුකළ නොහෙන ක්‍රියාවගේ කිරීමට උත්සාහ ගැන්මද, සවිකියවූ නැයන්හා සමග විරුචිවීමද, අභියසින් බල

1. අඩ්භාබිහිභාවමඤ්ඤා කථා. සාමජීය නිශ්ශය
පශ්‍ය විටිභිහමාබ්‍රෙණ සමුද්‍රො ව්‍යාකූලිකාතා.

2. අථවා :—දුෂ්ඨානමා පරිච්ඡේදනතුමෙව යොගො න වෙති වා,
අසනිදග්ගසා විඤ්ඤාං ස කාවෙජ්ජි හ සිද්ධි,

3. අපිච්ඡා :—අනුචිත කමාරමා සප්තවරොධො බලියසා සප්ථා
ප්‍රමද්‍යජනවිඤ්ඤා මානොපරිච්ඡාදි වාතරි.

යෙන් ගෙනවු එකක්කුහා සිනාසහිතව ගහිනිරීමද, ස්ත්‍රීන් කෙරේ විශ්වාසයද යන මේ සතර මරණයට මුල්වෙන්.

ඉක්බිත්තෙන් සැමියාගේ වචනයෙන් ඒ ස්ථානයේම ඇ වැදිය.

මේ සියල්ල අසාසමුද්‍රය විසින්ද කැටකුරුල්ලාගේ බලය දැනගැන්මට කැමතිව කැටකිරිල්ලිගේ බිඳුවට පහකරණලද්ද හුය. ඉක්බිත්තෙන් කැටකිරිල්ලි ශෝකාදුකින් පීඩිතව ස්වාමිය! විපතකළ ඵලබ්‍රසිවියාය, මාගේ බිඳුවට පහකරණලද්දහුයයි සැමියාට කිය. කැටකුරුල්ලාගෙන් සොදුර! හයනොවවයි කියේය. මෙසේකියා පසින් රැස්කොටගෙන පසින්ටතායකවු ගුරුඵ රජවෙතට ගියා වූ කැටකුරුල්ලා තමන්ගේ බිඳුවට සමුද්‍රය විසින් පහකරණලද්ද දන්වයි. ඉක්බිත්තෙන් ඒ ගුරුඵ විසින් ඒ වචනය අසා ඉපදීමය රක්ෂාකිරීමය නැසීමය යන මිටමුල්වූ පිත්තවත් ස්වාමි වූ විෂණුව දන්වනලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් විෂණුහුගේ අණමුදුනෙහි පිහිටුවා මහාසමුද්‍රය සම්පයට ගියේය. ඉක්බිත්තෙන් ඒ වචනය අසා සමුද්‍රය ඒ බිඳුවටදුන්නේය. ඔවුනොවුන්ගේ සැබෑකය නොදැන, යන මේ ආදිය එහෙයින් මම කියමි. රජතෙමේ මේ සඤ්චිකතෙම සතුරුඅදහසට පැමිණියේයයි කෙසේදැනගත යුතුදැයි කියයි. දමනකතෙම යම්දිනගෙකින් මේ සඤ්චිකතෙම අංදෙකින් අගින් ඇණිමෙහි උත්සාහ ඇත්තේ වඤ්චලවූ එකක්කුමෙන් පැමිණේද එකල්හි ස්වාමි තෙම දැනගත්තේයයි කියයි. මෙසේකියා සඤ්චිකාසම්පයට ගියේය. ඒ ස්ථානයටගිය නැනැත්තේද සෙමින් සෙමින් ඵල බෙත්තේ විසමයට පැමිණියක්කුමෙන් පෙණිසිටියේය. ඉක්බිත්තෙන් සඤ්චිකායා විසින් පිත්තවත් දමනකය! නුබෙසැපය කෙසේදැයි? ආදරසහිතව කියනලද්දේය. දමනකතෙම සෙවකව වසන්නවුන්ට කවරසැපයෙකද?

1. යම්ගෙයකින්—යම් රජසෙවකයෝවෙද්ද ඔවුන්ගේ ඵෙව්වයෝ අනුත්සතු වෙත්, හැමකල්හි කවරවිටෙක රජ තෙම කුමක් අණකරන්නේදැයි සිතීමෙන් කැලඹුණේවෙයි, සවිකියවිතයෙහිද විශ්වාසයෙක නැත්තේය.

1. සත්‍ය:—සමපන්නය: පරාධිනා: සද, විපතමයිචිතමි,
සවිච්චිකෙ 'පාවිශ්වාස සෙත්තං' යෙ රජසංග්‍රහා.

1. අනිකෙක්ද—බන්ධනලද්දවූ තිනම් ජනයෙක් ඒ බන්ධනරණකොටගෙන මත්තොවේද, කවරනම් සභයක්හට විපතනිභූතෑත්තෝද, ලොකයෙහි කවරක්සුගේනම් සිතසනින් විසින් විකලනොකරණලද්ද, රජුන්ටප්‍රියවූ කවරෙක්නම් ඇත්තේද, කවරනම්ජනයෙක් මරණගේ අත් අතරට නොගියේද, යාවකවූ කවරෙක්නම් සත්කාරයට පැමිණියේද, කවරනම් පුරුෂයෙක් අසත්පුරුෂයන් විසින් යොදනලද කපට උපාය නැමති දලෙහි වැටුනේ විපතනිරහිතවීමෙන් මිදීගියේදැයි කියයි.

සඤ්චකයා විසින් මිත්‍රය! මේ කුමක්දැයි කියවයි? කියන ලද්දේය. දමනකතෙමේ පින්නැත්තෙමේ කුමක්කියමිද,

2. බලව—සාගරයෙහි වැටුනුතෑනෑත්තෙක් සපියක්සු එල්බ ගැණිමක් ලැබ යව්මේ නොහරිද, නොමගණිද, එපරිද්දෙන් දත්කුමක් කටයුතුදැයි මුළාවූ යෙමිවෙමි.

3. යම්ගෙයකින්—එක්පක්ෂයෙක්හි රජුගේ රහසද අනික් පක්ෂයෙහි තාවෑති මිත්‍රයෙක්ද විනාශයටයෙයි, මම කුමක් කෙරෙමිද, කොතැන්හිගෙමිද, දුක්තැමති සාගරයෙහි ගිලු නෙමිසි කියයි.

මෙසේකියා දීඝිකොට සුසුම්ලාහුත්තේය. සඤ්චකතෙම එසේවිනමුදු මිත්‍රය! සිත්හිපැවති අදහස අතියසින් විසාරණොට කියනුලැබෙවයි කියයි. දමනකයා අතියසින් රහස්වශයෙන් කිසිපරිද්දකිනුත් රජුගේ විශ්වාසය අනිකක්හට නොකියයුතු වෙයි, එසේදවුවත් පිත්වත්තෙම අපපිළිබදවූ කාරණය හෙතු කොටගෙන ආශේද සිටියේදවෙයි. එහෙයින් පරලොකයෙහි මනාඋත්පතනයක් කැමැත්තාවූ මාවිසින් එකානනයෙන් තව වැසිසිදුවීමට සුදුසු කරුණක්ම කියයුතුවෙයි.

අසව—මේ සවාමී තෙම තාකෙරෙහි පෙරලුනු අදහසින් යුක්තවූයේ සඤ්චකයාමම මරා සියපිරිවර පිණවත්තෙමිසි

1. අනාව:—කො 'ප්‍රාන් ප්‍රාප්ත න ගච්ඡෙති' චෙයිණි: කසාපදෙ 'සංගතා: සත්ථි: කසා න බණ්ඩනං භූවි මනා: කො වාසනි රුද්ධං ප්‍රියං, කා කාලසා භුජ්ඣතරං න ව ගතා: කො 'රුද්ධ ගතො ගොරටං කො වා දුර්ජනවාගුරුසු පතිතා: සෙසමෙණ යාතා: පුමාන්.

2. පගා:—යථා සමුද්‍රෙ නිමග්ගො ලබ්බවා සප්ථාවලමිධනම්,
න මුඤ්චති න වාධගෙන තථා මුග්ගොසම් සමප්‍රති.

3. යතා:—එකත්‍ර රජවිශ්වාසො නශ්‍යන්තාත්‍ර ඛාඤ්චා,
කිං කරෙමි සව ගච්ඡාමි පතිතො දු:ඛකාගරෙ.

රහස්තැනෙකිනිදි මේ වචනයකියේය. ඒ අසා සංකීර්ණයා බලවත්වූ කලනිර්මට පැමිණියේය. දමනකනෙමේ කලනිර්මේත්කම්නැත, කාලයට සුදුසුවූ කවයුත්ත කරණලැබෙවයි නැවතකියයි. සංකීර්ණයානෙමේ ඇසිල්ලක් විමසා එකානන යෙන් ප්‍රකවවූ මේ කාරණයනෙම නියනුලැබෙයි.

1. සෞඛ්‍ය දුර්වලයන් ලැබියයුතුවන්නාහුය, රජනෙමේ බාල යන් පොෂ්‍යය කරන්නේවෙයි, බන්ධනවූ නැතැත්තන්කර පැමිණෙන්නේදවෙයි, මෙකපච්ඡිතයෙහිද සාගරයෙහිද වස් නේදවෙයි.

2. එසේම—ලක්ෂ්මිතොමෝ ශ්‍රීත ජනයාකර පැමිණෙන්නිය, සරසවි නොමෝ ශ්‍රීත කුලයෙහි උපත්ජනයාහා සමග සිටින්නිය, සෞඛ්‍යතොමෝ අසත්පුරුෂයෙකු ආශ්‍රය කරන්නිය, ශක්‍යයා පච්ඡිතයෙහි වෙයි.

මේ කිමෙක්ද මේ ක්‍රියාව තමන්අදහසද නැද්දයි මේතෙම වැඩහැරයෙන්ම නියමකරගත්ව නොහැකිවෙයි.

3. යම්ගෙයකින්—නිසි අසත්පුරුෂයෙක් ගුණවතුන්ගේ ආශ්‍රය කෙතූකොට ගෙන සත්‍යයේ ඇසෙහි ගල්වනලද අපිරිසිදු අදුනක්මෙන් බැබළුව උසුලයි කියයි.

ඒ කාරණයෙහි පරික්ෂාකොට මේ කවර දුකක් වැටුනේද,

4. යම්ගෙයකින්—උත්සාහයෙන් සෙවනයකරණු ලබන්නා වූද රජනෙමේ ප්‍රීතියට නොපැමිණෙයි. මොහු කෙරෙහි කවර නම් ආශාවක්ද, යමෙක් ආශ්‍රයකරණු ලබන්නේ සසම්මුත වූ බවට පැමිණේද මේ වනාහි පෙර නුදුටුවීරු දිව්‍ය ප්‍රතිමා රූප යෙක් වෙයි.

එබැවින් මේ උත්සාහය තෙම ප්‍රයෝජනයක් නැත්තේ වෙයි.

1. දුර්වලයන්ගේ නායක ප්‍රායෝගිකයෙකුදැනුවත් රජ,
කාපණ්‍යසාරී ව බන්ධනෙහි ගිරිපලබ්ධිවර්ධි ව.

2. නර්තනා :—නිවමාශ්‍රයකෙ ලක්ෂ්මිකුලයෙහි සරසවි,
අසාත්‍ය හස්තයාගේ ගිරි වර්ධි වාසව.

3. යනා :—කඤ්චිද්‍රයයෝද්‍යයාබන්ධන ගොභාමසජනා,
ප්‍රමද ලොවනායකා මල්මසම්මාකුප්තම්.

4. යනා :—ආරාධනාමානා නාපති ප්‍රයත්නානන නොමොයාති කිමහු විකුම්,
අයං තිසුච්ඡි ප්‍රතිමාවිශේෂො යං සෙවනාමානො රිපුනාමුපෙති.

1. යම්හෙයකින්—නියමයෙන් යමෙක් කාරණයක් සලකා නිපෙන්නේවේද ඒ පුරුෂතෙම ඒ කාරණය නැතිකල නියමයෙන් සතුවුවේයි. යමක්හුගේ වනාහි සිත කරුණක් නැතිව කොපයව පැමිණේද, පුරුෂයෙක් එබඳු තැනැත්තා කෙසේ නම් සතුවකරවන්නේද.

මාවිසින් රජකට කවර අපරාධයෙක් කරණලද්දේද? නොහොත් රජහු කරුණක් නැතිව අපරාධ කරන්නාහුදැයි කියයි, දමනකතෙම මේ කාරණය එසේමය. අසව,

2. නුවණැති මිත්‍රයන් විසින් උපකාරකරණ ලද්දවූද ඇතම් ජනයෙක් පසම්තුරුබවට පැමිණෙයි. සතුරන් විසින් ඇස්හමුයේ අනුපකාරකරණ ලද්දේද සතුවටම පැමිණේ. එක් අදහසක් නැත්තවූන්ගේ චරිතය කිනම් විශ්මයෙක්ද ‘ආශ්වායීවෙයි, අතිකක් කෙරේ සිත් නොඇලෙන්නවූන් විසින් පවා සිදුකළයුතු නුවු රජුන්ගේ ආශ්‍රය අතිශයින් දුකින් තවයුතුවෙයි.

3. අතිකෙක්ද—අසත්පුරුෂයන් කෙරෙහි කරණලද සියලුණන් උපකාර එලර්භිතවූයේය, වැඩඅවැඩ පරික්ෂාකිරීම් ආදිය නොදත් අඥානා කෙරේ සියලුණන් මනා ගුරුපදෙශද නැසුනේය, වැඩදයක වචනයට අගෞරව කරන්නාකෙරේ වචන සියලුණන් නැසුනේය, කල්පනානැති ජඩයාකෙරෙහි සියලුණන් නුවණදීම නැසුනේය.

4. නවද—සදුන්ගස්වල සර්පයෝවෙන්, ජලයානවල පිසුම් වෙන්, එහිදකිඹුල්ල වෙසෙත්, රාජදිවු සුවචන්ද යුතුනැත්හි ගුණගානිකරණ දුර්ජනයෝදවෙන්, එහෙයින්ම සැපයෝද විපතනිර්භිතවූවාහු නොවෙන්.

1. යනා—නිමිත්තමුද්දියා හි යා ප්‍රකාශයා වූවං ස නසාපගමෙ ප්‍රසිද්ධි,
අකාරණවේෂිමයානු යසා චෛ කථං ජනසාං පරිනාමයීණාති.

2. විරූපාදා සතින්ධෙරුපකානමපි වෙණානාමෙති කථෙත්
සාක්ෂාදඛෙතොරපකානමපි ප්‍රීතිමෙවොපයාති,
විත්‍රං විත්‍රං කිමථ චරිතං ඛෙතනාචාප්‍රයාණං
සෙවාධිථී පරමතහතො යොගිනාමපාගමා.

3. අනාච්ච:—කානගතමසනසු නඤං ප්‍රකාශිතගතං ච නඤමබ්‍රබ්‍රමි,
වචනගතමවචනකරෙ බ්‍රබ්‍රිගතමවෙතගත නඤමච්චි.

4. කිඤ්ච:—වඤ්ඤානරුඤ්ඤා භුජසා ජලෙඤ්ඤා කමලානි තත්‍ර ච ශ්‍රාභා,
ගුණසානිතභව පිඤ්ඤා භාගෙ න සුබානාපිඤ්ඤාති

1. අනිකේක්ද—අධ්‍යාපන සම්පත් විසින්ද, මල්බමරුන් විසින්ද, අනුබලයෙන් විසින්ද, ගස් මුදුන් හලලනම් ආශ්වාදයෙන් පත්වන්නේද, මෙසේ වෙනස්වන්නායෙන් යම්තැනක් අනිකේක්ද ප්‍රකටව සිටින්නායෙන් විසින් නොමඩනාලද්දේද එබඳු තැනක් නැත්තේමයයි.

දමනකතෙම මේ සමාජය වනාහි මධුරවූ වචනයෙන් සුභතය, කුරුවූ අදහස්ඇත්තේයයි මාවිසින් දන්නාලැබේ.

2. යම්ගෙයකින්—දුරදිම ඔසවනලද අත්වලින් සුභතවූ, සතුටකළලෙන් කැලඹුනාවූ ඇස් ඇත්තාවූ, ඉදිමට අවකාශය නැගුනාවූ ආසනයෙන් අසීයසින්නාවූ, දැඩිකොට වැලඳගත් මෙහි උත්සාහවත්වූ, ප්‍රියකථා ප්‍රශ්නයෙහි කරුණුලද ආදරයෙන් සුභතවූ, සිත්හි අනුන්විසින්කියා ලියනොගෙනතරම් කුරවිෂයෙන් සුභතවූ පිටතම මධුරවචනාවූ අනිකේක් වඤ්චාවෙහි දක්වනුදුන්නායෙන් විසින් යමක් ඉගෙනගත්තාලද්දේ පෙරනුදුටු විරු මේනාවක විධියෙන්ම කුමක්නම්වේද.

3. එතරවියනොගෙන මහාසමුද්‍රයෙන් එතර යාමෙහි නැවද, අකිකාරය ඇතිකල්හි පහතද, පවත් නැති තත්හි තල්වැටද, මදයෙන් අකිකු ඇතාගේ මානය නැසීම පිණිස අකුස්සද, මෙසේ බුහුණා විසින් පිළියම්කටයුතුවූ යම් සානගෙයකි විරුචි විධානවූ උපාය කල්පනාව නොකරණ ලද්දේනම්, පොළොන්නලයෙහි එබඳු කරුණු නැත්තේනම් බුහුණාද දුෂ්කරයෙන් සිත ගුහිකිරීමේ විධානයෙහි එලරහිත උත්සාහ ඇත්තේයයි සිතම් කියයි.

1. අනාව:—මුලං තුප්පෙය්‍යා කුසුමානි හාමෙය්‍යා
ගාඛා: පලවෙය්‍යා සිඛරණි හලෙලා,
නායොනාව නව්වදනපාදපසා
යනනාශ්‍රිතං දුෂ්කරෙය්‍යා කුප්පෙය්‍යා.

2. යක:—දුරදුටු නයානිර්දුතයනා ප්‍රොක්කාරිනාසොනා
ගාඛාලිඛනනාසාර: ප්‍රියකථාප්‍රශ්නාදනාදර,
අනාර්ගුස්ථො බහිමිමයගොතිව මාසාපට්ඨා
කො නාමාසමුච්චාටකවිධියා: සිසිලො දුෂ්කරො.

3. නව්ව:—පොනො දුක්ඛාර්ථරහිතරණි දිපො'කිකාරගම
නිවානො වාජනං මදකුකරිණො දලොපගාගොනා ගාණි,
ඉංගිං නද්දුටු නාසති යසා විධිනා ගොපාසවිනා කානා
මගො දුර්ජනවිනාචානා හරණි ධානාපි හගොනාදාමො.

සංක්‍රීඩකයා නමින් අදහස දක්වයි. පින්වත! දුක්වෙයි සඟයා. අනුභවකරන්නාවූ මම කෙසේනම් සිංහයාවිසින් මැරියයුතුවේද.

1. යම්හෙයකින්—යම් දෙදෙනකුගේ ධනය සමානද, යම් දෙදෙනකුගේ ශක්තිය සමද, ඔවුන් දෙදෙනාගේ ඩබරය සිතිය යුතුය. උනන්දු අධිම දෙදෙනාගේ විවාදය කිසිතැන කද නොසිතිය යුතුය.

නැවත පරික්ෂාකොට මේ රජතෙමේ කවරක් හු විසින් මා කෙරේ විරුඩයට පවුණුවන ලදද බිදුනාවූ සොහොන ඇති රජු කෙරෙන් හැම කල්හි හයවිය යුතුය.

2. යම්හෙයකින්—යම්කිසි ක්‍රියාවෙකින් අමාත්‍යයා විසින් විරුඩකරවන ලද රජුගේ සිත පළිඟුවෙන් කරණලද ආභ රණයාගේ වළල්ලෙන් කවරෙක්නම් ගලපාලීමට සමත්වේද.

3. අනිකෙක්ද—වජ්‍රාසුධයද, රජුගේ ආනුභාවයද යන මේ දෙකම හය එළවයි, මේ දෙකින් වජ්‍රාසුධය එක් තැනෙක්නම් වැටෙයි, රජතෙජස හැමතැනහි වැටෙයි.

එබැවින් රජුහා සමග සටන ඇතිකල්හි මරණයම ආශ්‍රය කරණු ලැබේවා. දැන් ඒ රජුගේ අණට යටත්ව පැවතීම තරම් නොවෙයි.

4. යම්හෙයකින්—සටනෙහි මැරුණු තැනැත්තෙක් සිටියට පැමිණේ. ජීවත්වූකල සතුරු නසා ජයලද සැපතට ගෝ පැමිණේ, ශූරයන්ගේ සැඟිලියෙහි ඉපදීමද සැප ලැබීමද යන මේ ගුණ දෙකම දුකින් පැමිණිය යුතුවෙන්.

මේ තෙමේද යුධකාලය වෙයි.

5. යම්කාලයෙකින් සටන් නොකළ කල ජීවිතභාතිය නියමද, යුධය පටන්ගත්කල වනාහි දිවි නැසීම ගෝ නොනැසීම අනුමානද, සටන්හිරිමට එම කාලයෙහි පණ්ඩිතයෝ කියති.

1. යනා:—වයොරොව සමං විහතං වයොරොව සමං බලමි,
තයොච්චාරොද මනාවො නොත්තමාධමයොකෙවිත්.

2. යනා:—මහත්‍රිණ පෘථිවිපාලවිහතං විසරිතං කෙවිත්,
වලයං සඵලිකසොව කො හි සංඛාදාමිගවරො.

3. අනාවච්ච:—වජ්‍රසුධ රජතෙජසට වයමොති භිෂණමි,
එකමෙකත්‍ර පනති පනතානාන් සමනතානං.

4. යනා:—මානා: ප්‍රාපොනාති වා සෙග්ගං ගතං හත්ථා දුබාති වා,
උභාවපි හි ගුරුණං ගුණවෙණො සුදුල්ලො.

5. යත්‍රාසුබ්බ දූවං නායො යුබ්බ ජීවිතසංයයං,
නමෙව කාලං යුධසා ප්‍රවදානි මනිෂිණො.

1. යම්හෙයකින්—යම්කලෙක්හි වනාහි නුවනැති නැතැත් තේසවත් නොකළ කල මදකුදු තමාට සැපතක් නොදක්නේද, එකල්හි සතුරුහා සමග සටන්කරණු ලබන්නේ මරණයට පැමිණේ.

2. ජයලද කල්හිද සමපත් ලබයි, මරණය කරණකොට ගෙණද දිව්‍යසන්ති ලබයි, ශරීරයෝ ඇසිල්ලෙකින් නස්නා සව්‍යා ඇත්තෝය, එසේ ඇතිකල මරණයෙහි හෝ සටන් කිරීමෙහි නිනම් නැවීමෙක්දැයි.

මෙසේ සිතා සඤ්චිකයා පින්වත් චිත්‍රය! මේ සිංහතෙම මා මරණු කැමතිව සිටින්නේයයි මාවිසින් කෙසේ දතයුතුදැයි? විචාරයි. දමනක තෙම යම්විටෙක මේ සිංහතෙමේ දූඩු නිශ්චලවූ කන්දෙක ඇත්තේ ඔසවනලද නමුත් ඇතිව උඩුකුරුකරණලද පා ඇතිව මුව අයාගෙණ තා දක්නේද එකල්හි තෝද තාගේ චිත්‍රමය දක්වන්නෙහිය.

3. යම්හෙයකින්—තෙජස්වතීනවුයේ නමුදු ශරීරබලයෙන් යුක්තතැනැත්තේ කිසියම් ජනයක්හට නමුදු පරජයට පැමිණෙනතැනක් නැත්තේය, බලව, ජනයන් විසින් අලුගොවෙහි සැකනැතිව පාදයතබනුලැබේද.

● එසේද මේ සියල්ල අතිශයින් රහස්කොට එක්වත්තැබිය යුතුය. ඉදින් එසේ නොතබා ප්‍රකාශකළේනම් තෝද මමද දෙදෙනම නැත්තම් හයිනියා දමනකයා කරවකයාගේ සම්පයට ගියේය. කරවකයා විසින් කීමෙක්ද අදහස සිදුවූයේදැයි? කියන ලද්දේය. දමනකයා විසින් මොවුන් දෙදෙනා අතුරෙහි ඔවු නොවුන්ගේ බිඳීමටගත්තේයයි කියනලද්දේය.

කරවකතෙම මේ කාරණයෙහි සැකයෙක් කොසින්ද.

4. යම්හෙයකින්—දුෂ්ඨයන්ට චිත්‍රයෙක් නම් කොසින්ද, නිරන්තරයෙන් ඉල්වනුලබන කවරෙක්නම් නොනිපෙන්නේද,

1. යනා :—අසුබෙ හි යද පගොනන කිච්ඡිකාමනවනා,
සුඛාමානසාද ප්‍රාප්ත, මුයනෙරිපුණ සහ.

2. ජයෙ ව ලහනෙ ලඤ්චි මානෙකාපි සුරධාණාමි,
ඤ්චිවිධංසිනා කායා කා විනා මරණේ රණේ.

3. යනා :—බලවානපි නිසොන්ඤ් කසා නාහිභවාසපදම්,
නිශ්චිතං දිශෙන ලොලොකා පගා හසමවරෙ පදම්.

4. යනා :—බහුං කො නාම දුෂ්ඨානාං කුපොත් කො නානියාවනා,
කො න දරුපානි වායොගන කුකාමො කො න පණ්ඩිතා.

ධනය කරණකොටගෙන කවරනම් ජනයෙක් අහංකාර නොවේද, අනුන්ම හිංසාකිරීම ආදිකොට පවත්නා නිශ්චිතක්‍රියා ගෙහි කවරෙක්නම් පණකිතනොවේද.

1. අනිකෙක්ද—කෙරෙහිකයන් විසින් තමාගේ විෂමඅදහස් දිවුනුකරණුපිණිස ධනවත් ජනතෙමේ දුර්වාර පාවතුම්ඇත්තෙක් කරණුලැබේ, අසත්පුරුෂයාගේ ආශ්‍රය නෙම ගින්නමෙන් කවර විනාශයෙක්නම් නොකරන්නේද, කෙරේමැයිනිස.

ඉක්බිත්තෙන් දමනකතෙම පිඩාලකයා සම්පයට ගොස් දෙවයන්වහන්ස අරපවිටු අදහස්ඇති තැනැත්තේ ආයේය, එබැවින් සැරසිසිවිනු ලැබේවයිනියා නියවලවූ කන්ඇතිබව ආදී ආකාරකරවූයේය. සඤ්චකයාද අවුත් එබදුවූ වෙනස්ආකාර ඇති සිංහයා දැක තමාට සුදුසුවූ වික්‍රමය කෙළේය. ඉක්බිත්තෙන් ඔවුන් දෙදෙනාගේ මගන් සවනපාවතුනුකල සඤ්චක තෙමේ සිංහයාවිසින් මරණලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් පිඩාලක තෙම සෙවකවූ සඤ්චකයාමරා විඩාවටපැමිණියේ ශොකසහිත යක්කුමෙන් උත්තේ මාවිසින් කැරවූ මේ ක්‍රියාව කුමටකරණ ලද්දේදැයි මෙසේදකියයි.

2. යම්හෙයකින්—රජතෙමේ ඇතා මැරීම හෙතෙකොට ගෙන සිංහයක්හුමෙන් හිංසා නොකිරීම මුල්කොට ඇති ධර්මය ඉක්මවීමෙන් තෙමේ හිංසා ක්‍රියාව ආදිවූ පාපයට සැනවෙයි, දෙයය අනුශාසනා කිරීමෙන් උපන් සැපත අන්‍යවූ සෙවකයන් විසින් අනුභවකරණුලැබේ.

3. අනිකෙක්ද—දෙයාගේ භාගයක් අත් රජක්හට අත් පත්වූ කල්හිද, පරික්‍ෂාකාරීවූ සියලු ගුණයෙන් යුත් ඇමතියා මළ කලද, එබදු ඇමතියක්හුගේ මරණය රජුන්ගේ මරණය වෙයි, කුමක්හෙයින්ද, අනුන්ට අත්පත්වූ භූමිභාගය වනාහි ලැබීම පාසුවිය, ඇමතියාගේ ලැබීම පාසුනොවේ.

1. අන්‍යවිට:—දුභික්‍ෂා ක්‍රියකෙ දුගේභී: ශ්‍රීමානානම්විවාධයෙ,
කිං නාම බලසංසථී: කුරුතෙ තාප්‍රයාගමත්.

2. සත්‍ය:—පරෙරෙ සමතුප්පකෙ රජං සමං පාපසා භාජනම්,
ධම්මානික්‍රමනො රජං සිංහො හසත්තිබ්බාදිව.

3. අපරඤ්ච:—භූමොකදෙයසා භූමානවිතසා
සාත්‍යසා වා බුඬිමසා ප්‍රණයො,
සාත්‍යප්‍රණයො මරණං නාපාණං.
නාපාපි භූමී: සුලභා න සාත්‍යා:

දමනක තෙම සොමිනි! යම්කෙසෙකින් නුබවහන්සේ විසින්
සතුරු මරා තැවීම කරණුලැබේද, මේ අලුත්වූ පරිඤ්චා කුමක්ද?

1. එසේද කියනලදී—සැප කැමති රජහු විසින් දිවි නැසී
මට උත්සාහකරණ පියා හෝ නොහොත් සොහොන්වැරු හෝ
පුත්‍රයා හෝ චිත්‍රයෙක් වූයේද යන මොවුහු මැරියයුතුවෙත්.

2. අනිකකුදු—හිංසා නොකිරීමේ ආදියද, රුස්කිරීමය වැඩි
මය, රක්ෂාකිරීමය යන මෙයින් යුක්තවූ බන්ධනයද, විෂයරස අනු
භවයෙහි ඇළීමද යන මොවුන්ගේ රහස් කටයුතු දත් ජන
යෙක් එකානන්තයෙන් දයා බහුලවූවෙක් නොවන්නේය, එසේ
මැයි. අනිශ්චිත ඉවසන සවසා ඇති තැනැත්තෙක් අල්ලෙහිවූ
වසනුවද රක්තව පොහොසත් නොවේ.

3. නවද—සතුරුකෙරෙහි මිතුරුකෙරෙහි යන මොවුන්
දෙදෙනා කෙරෙහිම ඉවසීම විෂයරස අනුභවයක්නැති තාපස
විරෑන්වම සැරසීමවෙයි, අපරාධකළ සත්ත්වයන්කෙරෙහි ඒ ඉව
සීමම රජුන්ට දුෂ්ටයෙක්වෙයි.

4. අනිකෙක්ද—රාජ්‍යයලබාගැනීමට අධිකආශාවෙන් යුත්
අභිමානයෙන් රජුගේ පදවියට පැමිණෙනු කැමතිවූ ඇමතියාට
ඒ පාපක්‍රියාව කෙරෙහි දිවිනැසී මම එකම පව්විඳීමවෙයි,
මෙයින් පිටත් අත්තිසිවතින් පව්විඳීමනොවේ.

5. අනිකෙක්ද—අනිශ්චිත කරුණවනනවූ රජද, අනිශ්චිත
ලොභවූ බමුණුද, සිත්වූපරිද්දෙන් නොපවත්නා භාග්‍යයද, නුසු
දුසු පැවතුම්ඇති මිත්‍රද, විරූච උතරකර්මයන්නාවූ දසද, ප්‍රමාදව
වසන නුවරැතිමෙහි නියුක්ත පුරුෂයාද, කළුපකාර නොදත්
තැනැත්තෙද යන මොවුහු දුරුකටයුත්තාවූවෙත්.

1. කථාසක්කතමි :—පියා වා යදි වා ක්‍රියා පුත්‍රයා වා යදි වා පුතාගේ,
ප්‍රාණවේදකරු රුකු සහනවසා භූතිමිත්‍රයා.

2. අපිට :—බමාපිකාමනාමකු බොහොමයකරුගේ හමෙත්,
හ හි සහසාසම්මපාසී. සමාවාත් රක්ෂිතං සමම.

3. කිකුද :—සමා ගමනා ව මිත්‍ර ව යතිනාමෙව භූමණම්,
අපරාධිසු සමෙසු නාපාණං සෙසව දුෂණම්.

4. අපරකුට :—රාජ්‍යලොභාදහසාග්‍රදිවුන්සා සොමිනා පදම්,
ප්‍රායශ්චිතං හි නමෙත්‍රකං ජීවෙත්සමෝ නවාපරම්.

5. අනාච්ච :—රාජ සාණි බ්‍රාහ්මණා යථිහසා සත්‍රී වාචනා දුෂ්ප්‍රකානි සහාය,
ප්‍රෙමා ප්‍රතිපොධිකානා ප්‍රමාදී කාපා අමි යථ කානං න වෙතති.

1. සත්‍යවචනද, බොරුදැනියන්නාවූ, පරුෂද මධුරවචනද බණින්නාවූ, පීඩාහා අනුකූල පැවතුම්ඇති, ධන ලාභයෙහි ආශාහා දෙන්නාවූ සටහාවද ඇති, නිතර වියදම්කිරීමද බොහෝ රත්නහා ධනයන් ලැබීමදඇති වෙසක සත්‍යක්මෙන් රජ නීතිය නොයෙක් ආකාරරූප දරන්නිය.

මෙසේ දමනකයා විසින් කපට වචනයෙන් සතුටුකරණලද සවතිය ප්‍රකෘතියට පැමිණි පීඩාලකයා සිංහාසනයෙහි උන්නේය. දමනකයා සතුටු සිත්ඇතිව මහරජ! ජයටපැමිණෙවයි රජුවකියයි. නැවතද සියලු ලෝකයටද මධ්‍යලායෙක් වෙවයි කියා සැපසේ විසුචේය. විෂණුශමීන්තෙමේ තොපවිසින් මිත්‍ර හෙදය අසනලදු කියේස. අපි සැපයට පැමිණියමිහයි රජ පුත්‍රයෝ කිවෝය. විෂණුශමීන්තෙමේ අනිකුදු මේ මධ්‍යලායෙක්වෙවා,

2. පින්වතුන්ගේ සතුරන් සන්නකවූගෘහයෙහි වනාහි මිත්‍රයා හා සමග විරුඪයට පැමිණීමවෙවා, දුෂ්ඨතෙම මරණයට වශගවූ ගේ හැමදවස්හි විනාශයට පැමිණේවා, තොපගේ රාජ්‍යයෙහි ජනතෙම නිතරම සියලු සැපහා ඵෙඤ්ඤා සමානතිය ඇත්තෙක් වෙවා, මේ ශාසනයෙහි සතුටු ඵලවන්නාවූ නීතිකථාවම උයනක් කොට පවත්නා මේ හිතොපදෙශ ග්‍රන්ථවිෂයෙහි නුවණ මද තැනැත්තෙද නිරන්තරයෙන් කෙළිවසිකියේය.

හිතොපදෙශයෙහි මිත්‍රහෙදනම් විතිය
කථාසංග්‍රහය මෙසේසී.

1. සත්‍යාභාෂා ව පරුෂා ප්‍රියවාදී වී වී
හිංසා දයාලුරපි වාචිපර වදනා,
නිත්‍යව්‍යායා ප්‍රචුර රතනධනාගමා ව
වාරධනකොව නාපනිතිරකකරුපා.
2. සුහූදෙහදසාභාවදහවතු හවතාං ශත්‍රුනිලයෙ
බලා කාලාකාශාපා ප්‍රලයමුපසපීඨගරහා,
ජයො නිත්‍යං භූයාත් සකලසුඛසමපතතිවසති:
කථාත්මෙ රමො සහනමිත බාලො 'පි රමනාමි.

විග්‍රහය.

විග්‍රහයයි.

නැවතද විග්‍රහනම් පරිච්ඡේදය කියනුලැබේ.

නැවත කථාර්ථකාලයෙහි රජපුත්‍රයන් විසින් ස්වාමිය! අපි රජපුත්‍රයෝවමිහ, එබැවින් ඩබරය ඇසීමට අපට කැමැත්ත ඇතැයි කියනලද්දේය. විෂණුශතීන්තොම යමක්ම පින්වතුන්ට කැමතිද ඒ ඩබරය කියන්නෙමි, ඩබරය අසනුලැබේවා ඒ ඩබර යාගේ මේ මුල්ලෙලාකයයි.

1. සමවූ වික්‍රමඇති හංසයන්හා සමග මොනරුන්ගේ සවන ඇතිකල්හි කවිඛන් විසින් සතුරන්ගේ කොටුවෙහි වාසයකොට හංසයන්ට විශ්වාසකරවා හංසයෝ පරදවන ලද්දහුයයි කියයි.

ඒ කෙසේදැයි රජපුත්‍රයෝ කීවෝය. විෂණුශතීන්තොමේ කියයි. කථිපුරවිජයෙහි පදමකෙළිනම් විලෙක්ඇත. ඒ විල්හි හිරණ්‍යගභීනම් රජහංසයෙක් වෙසෙයි. දියෙහි වසන සියලුම පක්‍ෂීන් විසින් රැස්ව ඒ හිරණ්‍යගභීනෙමේද පක්‍ෂීන්ගේ රජ්‍යයෙහි අභිෂෙක කරණලද්දේය.

2. යම්හෙයකින්—මේ පොළෝතලයෙහි මනාවූ අනුශාසනා කරණ නායකවූ රජෙක් ඉදින්නොවේද, එකල්හි ජනතොමේ මහාසමුද්‍රයෙහි ගමන්කරවන්නක්හු නැති නැවමෙන් ගිලෙන් නේය.

3. අනිකෙක්ද—රජතොමේ ජනයා පාලනයකෙරේ, ඒ ජනතොමේ අයබදුදීමෙන් රජපුරුවන් පොෂායකෙරේ, පොෂාය කිරීමටවඩා පාලනයකිරීම ශ්‍රේෂ්ඨවෙයි, පාලනය නැතිකල විදූ මානවූ සියල්ලද අවිදූමානවෙයි.

එක්කලෙක්හි මේ රජහංසයා අභිශෙකින් පුලුල්වූ පිසුම් නැමති අස්තෙහි සැපසේ උන්නත්සවකවූ පක්‍ෂීන් විසින් පිරි

1. හංසයෝ සහ මසුරණෝ විග්‍රහෙ තුලාවික්‍රමෙ,
විශ්වාසා වක්‍රවිතා හංසා කාකොකො ස්විකාරිමහදිරෙ.
2. යතා:—යදි න සානතරපතී: සමාභිබොතා නතා ප්‍රභ,
අකණ්ඩාත් ජලධො විපලවෙතොකොකාරිව.
3. අපරඤ්ච:—ප්‍රජා: සංරක්‍ෂති නාපා සාවජීයති පාර්විමි,
වජීනාද්‍රක්‍ෂණං ශ්‍රෙයාසාදහාවෙ සදපාසත්.

වරණලද්දේදී. ඉක්බිත්තෙන් නිසියම් දෙයකින් අවුත් දිඹි මුඩනම් කොතෙක් වැදගත්තේය. රජතෙමේ එම්බා දිඹිමුඩය! අන්‍ය දෙයකින් ආයෙහිය. කථාප්‍රවෘත්තියවයි කියේය. ඒ දිඹිමුඩතෙම දෙවයන්වහන්ස! මහත්වූ කථාප්‍රවෘත්ති ඇත්තිය. එපවත්තියකු කැමැත්තෙන්ම මම සුභව ආවේම අසනුලැබේවයි කියයි. දඹිදිව විශ්වාසනී පව්තයෙක්ඇත. ඒ පව්තයෙහි චිත්‍ර වෘත්තී මොනරෙක් මසුරයන්ට රජවූයේ වෙසෙයි. ඒ රජ හුගේ සෙවකයන් විසින් දනලද වනයකගේ මඩයෙහි ඇවි දිනාවූ මම දක්නාලද්දේ තෝ කවරෙක්ද කොතනයිව ආයේ දැයි? විවාරණ ලද්දේදවෙයි. ඉක්බිත්තෙන් මාවිසින් “මම කප්පුරවිපයේ හිරණ්‍යගභිනම් රජුගේ සෙවකයෙක්ම සතුවීම හෙතෙකාටගෙණ අන්‍යදෙය දැක්මපිණිස ආවෙමැයි කියනලද් දේය. එපවත්අසා පැසින් විසින් එසේවිනම් මේ රටදෙකින්ද රජුන් දෙදෙනා අතුරෙන් කවරෙක් අතියෙක් ශෝභනදැයි විවාරණ ලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් මාවිසින් විශ්වාසකතා මට මෙසේ කියනුලැබේද? රටදෙකින්ද රජුන්දෙදෙනාගේද ප්‍රභේදය මහත්වෙයි. යම්හෙයකින් කප්පුරවිපය සවිභිගෙහි එක්භාග යක්භා සමානද, රජතෙමේද දෙවෙනිවූ දෙවෙනිද, එහෙයින් කෙසේනම් වෘත්තාකරන්ට හැකිවේද, මේ වැලිතලාවෙහි වැටුනු තොපි කුමක්කරව්ද? අපගේ දෙයට එත්වයි කියනලද් දේය. ඉක්බිත්තෙන් ඒ වචනයඅසා පැසිනු කොපයහිතවූවෝය.

1. එසේදකියනලදී—සපියන්ගේ කිරිපිම හුදෙක් විසවැඩීම කෙරෙයි. එසේමැයි. අවවාදය වැඩඅවැඩ දෙක වෙන්කර ගැන්මට අපොහොසතුන්ගේ කිරිමපිණිසවෙයි, අවබෝධය පිණිස ප්‍රයෝජනනොවේ.

2. අනිකෙක්ද—නුවණැති තැනැත්තන්ම වැඩෙන වචන ගෙන් අනුශාසනා කටයුතුවෙයි, අශ්‍රයායූකලී කිසිකලකත් අනුශාසනා නොකටයුතුවෙයි, අශ්‍රයාවූ වාතරයන්ට අනුශාසනා කොට කඩනලද කැදලිවලින් යුක්තවූ පැසිහුඟියෝය” යි කිය.

රජතෙමේ ඒ කෙසේදැයි? අසයි. දිඹිමුඩතෙම කියයි.

1. කථාමොකනම් :—පසා පාන. භූජකානාං කෙවලං. විෂවෘතම්,

උපදෙශො හි මූර්ඛාණං ප්‍රකොපාය හ භාග්‍යශෙ.

2. අන්‍යවූ :—විවාරණවෙදවෙයො නාවිවාසතු කදවන,
වාහරයුපදිශන්ඥන් ස්වාහප්‍රිථො සප්‍රා බහා.

“නම්ද නදියගේ ඉවුරෙහිවූ පච්ඡායව ආසන්න භූමියෙහි මහත්වූ හිඹුල් රුකෙක්ඇත. ඒ ගස්හි කරණලද කැදුල්ලෙහි පක්‍ෂීහු සැපයේ වැසිකාලයෙහිද වසත්. ඉක්බිත්තෙන් නිල වණ්ඩු සදරුස්වලින්මෙන් අහස්තලය මෙසපටලයත් විසින් පැතිරෙණලද කල්හි පලධාරවත්ගේ වැටීමෙන් මහත් වෂ්ඨවක් විය. නැවත ශීතයෙන් බැගැවූද වෙව්ලන්තාවූද ගස්වල්හි උන් වදුරන්බලා පියා පක්‍ෂීන් විසින් පින්වත් පින්වත් වානර යෙති! අසනුලැබේවා.

1. “අපවිසින් ගොටපමණකින් ගෙණඑනලද තණවලින් ගෙවල් කරණලදදහුය, අත්පාආදි අවයව වලින් යුක්තවූ නොපි කුමට තැවෙවිදු”යි? කියනලද්දේය.

ඒ අසා උපන්තාවූ කිපුනු සිතින්යුත් වානරයන් විසින් “විසමයෙක පවත්නොවදිනා කැදලිවල වසන සැපතට පැමිණි පක්‍ෂීහු අපට නිතදුකෙරෙන්, එබැවින් වෂ්ඨවගේ නැවැත්ම වනාහි වේව”යි සිතනලද්දේය. ඉන්පසු වැසිනැවතුනු කල්හි ඒ වදුරන් විසින් ගසටනැගී සියලු කැදලි සිඳිනලද්දහුය.

ඒ පක්‍ෂීන්ගේ බිජුවටද බිමගෙලනලද්දේය. එබැවින් “පණ්ඩිතතෙමේම අනුශාසනාකළයුතුය” යන මේ ආදිය මම කියමි. රජතෙමේ “එකල්හි පක්‍ෂීන් විසින් කුමක්කියනලද දු”යි? කියේය. දිඬිමුඛතෙමේ කියයි. “ඉක්බිත්තෙන් පක්‍ෂීන් විසින් ඒ රජහංසතෙම කවරක්හු විසින් රජකරණ ලද්දේදු” යි කොපයෙන් කියනලද්දේය.

ඉන්පසු මාවිසින්ද හටගත් කොපසිතින් “තාගේ මේ මසුර තෙමේ කවරක්හු විසින් රජකරණලද්දේදු” යි කියන ලද්දේය. ඒ වචනය අසා ඒ පක්‍ෂීහු මා මරණපිණිස උත්සාහකළෝය. ඉක්බිත්තෙන් මා විසින්ද මනාවූ චික්‍රමය දක්වන ලද්දේය.

2. යම්හෙයකින්—පුරුෂයාහට ඉවසීම තෙම සත්‍යයෙන් ලජ්ජාවමෙන් ඉවසියයුතු කාලයෙහිම සැරසීම මෙයි, රතික්‍රියා වෙහිදීලජ්ජා නැතිබවමෙන් පරාජය ඇතිකල්හි චික්‍රම දෑක්වීම සැරසීමවෙයි.

1. අසමානිර්නීමිතා නිඩායවඤ්චමාත්‍රාහංකොසායානෙණි,
හසාපාදදිසංප්‍රකා ප්‍රයං කිමවසීදථ.

2. යහා:—අනාදි භූතණං පුංසා ක්‍ෂමා ලඤ්ජව යොජිතං.
පරාක්‍රමා පරිහවෙ වෛසානාං පුරකෙණ්ඩිව.

1. රජතෙමේ සිනාසී, යම් ජනයෙක් තමාගේද සතුරන්ගේද බලඇති බවද, බල නැති බවද, පරීක්ෂාකොට වෙනස නොදත් තේද, ඒ ජනතෙමේ සතුරන් විසින් අනාදරකරණු ලැබේ.

2. අනිකෙක්ද—කුඹුරෙක්හි බොහෝ දවසක් නිහර ධාන්‍ය අනුභවකරණ දිව්සමින් වසනලද නුවන නැති කොටලු තෙම ගබ්බු ගෙනුකොටගෙන මරණලද්දේය” යි කියයි.

කොකා ඒ කෙසේද? යි විචාරයි. රජතෙම කියයි.

“හසනිනා පුරයෙහි විලාසනම් රදවෙක් ඇත. ඒ රදවාගේ කොටලුවෙක් නිහර බර ඇඳීමෙන් බල නැත්තේ මල එකක්හු මෙන් වූයේය. ඉක්බිත්තෙන් ඒ රදවා විසින් මේ කොටලුවා දිව්සමකින් වසා වන සම්පයෙහිවූ ගොයම්කෙතෙක්හි මුදන ලද්දේය. ඉන්පසු දුරසිට බලා වක්‍රයෙක යන අදහසින් කුඹුර හිමියෝ එවිගස දිව යත්. ඉක්බිත්තෙන් කුඹුර රක්තාවූ එක් තරු පුරුෂයෙක් විසින් මදක් පඩුවන් සැට්ටයක් ලාගෙන දුනු ර සරසා නැමුනාවූ ශරීරයෙන් යුක්තව නුදුරුව කුඹුරෙහි පැත් තක සිටියේය. ඉක්බිත්තෙන් ඒ කොටලුවාද දුරදී දක පිටු නාවූ ශරීරයෙන් යුක්තවූයේ මේ තෙම කොටලුවෙකැයි සිතා නදකරණුයේ ඒ පුරුෂයා ඉදිරියට දිවියේය. ඉක්බිත්තෙන් ඒ කුඹුර රක්තා පුරුෂයා විසින් මේ තෙම සවහා කොටලුවෙක් යයි දන ලිහිසාහසක් නැතිවම මරණලද්දේය. එහෙයින් මම මොහොත්කාලයක් නිහර ගොයම් කමින් යන මේ ආදිය කියම් කියයි. දීඝිමුඛතෙම “පසුව ඒ පක්ෂීන් විසින් බොල පව්වූ රළුව කොක! අපගේ හූමියෙහි ඇවිදින තැනැත්තේ අපගේ සොමින්වහන්සේට ගහිකරන්නෙහිද? එබැවින් දැන් කමා නොකටසුතුය” යි කියනලද්දේය. මෙසේ කියා සියලු පක්ෂීහු කොටලුන් ඇත කොප සහිතවූවාහු “බොල අඤ්ඤා! බලව තාගේ රජවූ ඒ හංසයා සියලු ලෙසින් මොලොක් වෙයි. ඔහුගේ රජකම්පතිතාවයෙක් නැත්තේය. යම්හෙයකින් ඒකානත යෙන් මොලොක්ද අල්ලෙහිවූ ධනය පවා රක්තව අපොහොසත්වෙයි. එබත්දෙක් කෙසේනම් පොළොව රක්තේද? ඔහුගේ

1. ගජාවිහසාහ :—“ආනවනයට පරෙෂාඤ්ඤා යා සම්මාන බලාබලම්, අනතරං ගෙව ජානාති ස තිරසත්‍රියගෙ රිත්‍ය.

2. අනාව :—සුචිරං හි වරහනිතාං ඝෛරෙ යසාමබ්‍රහ්මාත්, විපටම් පරිවර්තනා වාග්දොද් ගර්දොහා හතා.

ගේ රාජ්‍යය කෙරීම කෙසේද? තෝද ලිඳකුළු වසන මැඩියෙක් වැනිය ඒ කාරණයෙන් ඔහුගේ ආශ්‍රය වන්නාකරන්නෙහිය.

1. අසව—එළයෙන් හා ජායාවෙන්ද යුක්තවූ මහත්වූ ගසෙක් සෙවනයකටයුතුය, කවරගෙයකින්දයත්, අහාගෘය ගෙනුකොට ගෙණ ඉදින් පලනැත්තේ නමුදු සෙවනකුමකින් වළකනුලැබේද?

2. අනිකෙක්ද—නිවයන්ගේ ආශ්‍රය නොකටයුතුය. උතුමන්ගේ වැළඳගැන්ම කටයුතුය, රා විකුණන පුරුෂයාගේ අඹු අතෙහි වූ කිරිද රායසි කියනුලැබේ.

3. සිංහයා ආශ්‍රයකොට එළවෙක් වනඡාදින්ගේ හයර්හිනව කැමතිපරිද්දෙන් වනයෙහි හැසිරෙයි, රාමරජුගේ ආශ්‍රයට පැමිණ විහිඳුණයා ලක්දිව රාජ්‍යය ලද්දේය.

4. අනිකෙක්ද—මහත්විශාල ගුණයද ගුණනැත්තකු කෙරෙහි සවිලාබවට පැමිණේ, කුමක්මෙන්දයත්, උසුලන කැඩපතද එහි උසුලනුලබන ඇතාගේ ශරීරයද යන මේ දෙදෙනාගේ සම්බන්ධතාවයෙන් කැඩපතෙහි සවිලාවශයෙන් දක්නා ලබන මහත් ඇතාමෙනි.

5. විශෙෂයෙන්ද—රජහු අභිශයින් බලඇතිකල්හි නාමය කී පමණකිනුදු ජයලැබීම වන්නේය, චන්‍ද්‍රයාගේ නාමය කීපමණින් සාවෝ සැපයේ වසත්ය” යි කියන ලද්දේය.

මා.විසින් ඒ කෙසේදැයි කියනලද්දේය? පක්ෂීහු කියත්.

“එක්කාලයෙක්හි වැසිකාලයදුයේද වැසිනැතිබැවින් පිපාසගෙන් පිඬිනවූ ඇත්සමූහය ඇත්රජහට “සාවම්ය! අපහැමගේ

1. ශාඤ්ඤා :—සෙවිතවො මහාවික්ෂා එළවජායාසමනවිතා,
යදි දෙවොත් එලං නාසති ජායා කෙන නිවායදිකෙ?

2. අසාව :—හිතසෙවො හ කප්ඵාච්ඡා කප්ඵාච්ඡො මහදුශ්‍රය,
පගො ‘පි ගොණ්ඨිතිගගො වාරුණිත්තාහිටියකො.

3. අසුසිංහප්‍රසාදෙන වතෙ වරති නිසීතමි,
රාමමාසාද්‍ය ලඛ්‍යායාං ලෙහෙ රජාං විහිඳුණා.

4. අසාව :—මහානපාලපාං යාති නිගීගුණේ ගුණවිසතරො,
ආධාරබෙධහාවෙන ගජේජ්‍ය ඉව දජීණේ.

5. විශෙෂනාම :—වාපදෙගෙ ‘පි සිඬිං සාදතිගගො නරබිපො,
ශශිකො වාපදෙගෙන වසනති ශශකාං ප්‍රබම්.

ජීවත්වීම පිණිස කිසියම් උපායයක් නැත්තේය. කුඩාසතුන්ගේ ගිලීමට සුදුසුම ජලාශ්‍රායයෙහි ගිලීම නොහැකිබැවින් අසාධ්‍යයන් මෙන් අපිකොනැත්හි යමුද කුමක්නම් කරමෝදැයි? කියයි. ඉක්බිත්තෙන් හසතිරාජයා නුදුරුතැනකට ගොස් පිරිසිදු ගැඹුරු ජලයක්දැක්වූයේය. ඉන්පසු ඒ ජලාශ්‍රායයාගේ ඉවරෙහිවසන සාවෝ ඇතුගේ පාවලින් මැහීමකරණකොටගෙන සුණු විසුණුවුවෝය. ඉන්පසු ශිලිමුඛනම් සාවෙක් “පිපාසයෙන් යුක්තවූමේ ඇත් රුලවිසින් නිරන්තරයෙන් මේ ජලාශ්‍රායකරුපැමිණිය යුතුය. එහෙයින් අපගේ ගොත්‍රය තසනලද්දේයයි සිහිගියේ. ඉක්බිත්තෙන් විජයනම් මහලු සාවෙක් “පින්වතනි නොපි නොතැවව් මා විසින් මේ පිඩාව වැළැක්වීම පිණිස ප්‍රතිකාර කටයුතුය” යි මෙසේ පොරොන්දුවී ගියේය. යන්නාවූ ඔහු විසින්ද ඇත් රුලව නායකයාගේ ඉදිරියට ගොස් මා විසින් කුමක් කියයුතුද?

1. යම්හෙයකින්—ඇතෙක් යමක්හට තැවරුණු පමණින්ම නසයි, යම්හෙයකින් නික්මවන වාතය පමණකින් නසයි, රජෙක් රක්තේද ජනයන් නසයි, දුෂ්ඨතා සිතායෙන්තේද ජනයා නසයි.

ඉක්බිත්තෙන් මම කළුමුදුනකට නැගී ඇත් රජව වදිමි.” මෙසේ සිතන ලද්දේය. එසේ කළ කල්හි ඇත් රජතෙමේ “තෝ කවරෙක්ද? කොතන සිට ආයේද?” යි කීය. එකල්හි විජයතෙම “මම දුතයෙකිවෙමි භාග්‍යවත් ව්‍යුහයා විසින් එවන ලද්දෙමි” යි කියයි. ඇත් රජතෙමේ ඒ අසා “කටයුත්තකියනු ලැබේව” යි කියයි.

2. විජයතෙමේ—මරණ පිණිස ආයුධයන් එසවූ කල්හිද දුතයෙක් අත්පරිද්දෙකින් වෙනස්කොට නොකියයි, නොමැරිය යුතු බැවින් හැමකල්හි නියමකාරණයම කියයි.

එහෙයින් මම ඒ සවාමීහුගේ ආශ්‍රයෙන් කියමි. අසවයි කියයි. “යම්කාරණයෙකින් ව්‍යුහයාගේ ශරීරය රක්තා මේ සාවෝ තාවිසින් පහකරවන ලද්දෙකුද ඒ නුසුදුස්සක් කරණ ලද්දේය. යම්කාරණයෙකින් රක්තාවූ ඒ සාවෝ මා සතුවුවෝද

1. යනා :—සපායනනපි ගජේ හනනි ජිජ්ඣනපි හුපඛනමා,
සාලසනනපි කුපාලා ප්‍රහසනනපි දුජ්ජනා.

2. උදානෙවපි ශබ්දානුසූ දුතො වදනි නානාථා,
සද්දෙවාබ්බසාසාවෙන යථාපිසා හි වාචකා.

එහෙයින්ම මට ශයාසිකයයි නම ප්‍රසිද්ධියේය” යි කියයි. දුත
යා මෙසේ කියනකල ඇත්රජතෙමේ හසින් “දෙවයන්වහන්ස !
මේතෙම නොදැනීම හෙතෙකොටගෙණ කරුණුලද්දේය. නැවත
නොයන්නෙමි” යි මේ වචනයකියයි. ඒ අසා දුතතෙමේ “එසේ
විනම් මේ විල්හි රුහුණුව වෙවිලන පිණැනි සඳට වැදසනුද
කොට යව” යි කිය. ඉක්බිත්තෙන් ඒ සාවා විසින් රුහුණෙහි
ඇතාගෙණගොස් ඒ ජලයෙහි වැදවලවන්නාවූ චන්ද්‍රමණ්ඩල
යෙහි ඡායාවදක්වා ඒ ඇතාලවා වන්දවනලද්දේය. “දෙවයන්
වහන්ස ! මොහුවිසින් නොදන්නෙත් අපරාධකරණ ලද්දේය ඒ
සමාකරණුලාවෙයි” කියා ඒ සාවා විසින් ඇත්රජ හරිණලද්
දේය. බලසමපන්න රජුගේනාමය කිකල්හිද ජයවන්නේය
යන මේ ආදිය එහෙයින්මම කියමි” යි කියයි. ඉක්බිත්තෙන්
මාවිසින් “අපගේ ස්වාමීවූ මහත් අනුභාවසමපන්නාවූ ඒ රජහුම
සමථියයි ප්‍රසිද්ධය. ඒ ස්වාමියාකෙරේ තුන්ලොවටද ස්වාමිභාවය
ගෙදෙයි. රජයෙහි ස්වාමිභාවයකියනුම කවරේද” යි කියන
ලද්දේය. එකල්හි ඒ පසින් විසින් බොල දුන්නෙමි! කෙසේ
අපගේ භූමියෙහි හැසිරෙයිද? යි කියා මම චිත්‍රවණ්ණරජහුගේ
සමීපයට ගෙණයනලද්දෙමිවෙමි. ඉක්බිත්තෙන් රජහුගේ ඉදිරි
රියෙහි මාදක්වා ඒ පසින් විසින් වැද දෙවයන්වහන්ස ! එකග
සිතින්ඇසුවමැනව. “මේදුජිනවූ කොකා අපගේ දෙශයෙහි හැ
සිරන්නේද ස්වාමිපාදයන්ට නින්දාකෙරෙයි.” කියනලද්දේය.
රජතෙම මේතෙම කවරෙක්ද කොතනසිට ආයේද? යි කියයි.
ඒ පසින් “හිරණ්‍යගතීනම් රජහංසයාගේ අනුවරවූ කච්ඡුරච්ඡ
යෙන් ආ එකෙකැ” යි කිවේය. ඉක්බිත්තෙන් ගාඞ්ධාරී අමාත්‍ය
යා විසින් “ඒ කච්ඡුරච්ඡයෙහි ප්‍රධාන අමාත්‍යතෙමේ කවරෙක්ද?
යි මාවිචාරණ ලද්දෙමිවෙමි. එසඳමා විසින් සකල ශාසන
තභය දත්තාවූ සච්ඡන්ධි වනුවාකය” යි කියනලද්දේය. ගාඞ්ධ
තෙම මේ තෙමේ ස්වකීයදෙශයෙහි උපන්නෙක්වෙයි.

1. යම්ගෙයකින්—සියරවෙහි උපත්කුලපරම්පරාවෙන් ආවා වූ
මනාපැවැත්ම ආශ්‍රයකොට පවත්නාවූ ධර්මාදියපරික්ෂාකිරීමෙන්
පමණකරණලද පිරිසිදු අදහස්ඇත්තාවූද ශාසනයදත් දුකෙළි

-
1. යහ:—සඳහන් කලාවාගේ විශ්වවිද්‍යාලයෙහි,
ශාස්ත්‍රඥවෘත්තය. වෘත්තවාර්තවිද්‍යාතම.
අධ්‍යාපනව්‍යාපෘති. බාහිර. මොල. විපක්ෂිතම,
අධ්‍යාපනව්‍යාපෘති. සමාජිකවිද්‍යාතමයන්. නාප.

මත් පැන්පිම්පාදියෙහි නොඇළනා වූද පරදරාදී දෙමනැත්තා වූහෝ, හඳුරන්ලද විවාදශාස්ත්‍රයදත්තා වූ ලොකප්‍රසිද්ධ නාමයෙන් යුක්ත වූ ප්‍රසිද්ධ වංශයෙහි උපන් නීතිය නොඉක්මවා බනාය වැඩීම කරන්නා වූ පණ්ඩිතයක්කු රජතෙමේ ඇමතිබවට පමුණුවන්නෙයයි කියයි.

මේ අවකාශයෙහි ගිරවා විසින් “දෙවයන්වහන්ස! කප්පුර විපාදිකූල වීපයෝ දඹදිවටම ඇතුළත්වෙත්. ඒ කප්පුර වීපයෙහිද ස්වාමිපාදයන්වහන්සේගේ අධිපතිභාවයවෙයි” කියන ලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් රජු විසින්ද “එසේමය,

1. යම්ගෙයකින්—රජද, උමතුනැත්තැන්ගේද, ලදරුවෙක්ද, සතුද, බනානිසා අභංකාරසිත්ඇති නැත්තැන්ගේද නොලද හැක්කාවූ ද්‍රව්‍යද ලැබීමට පහත්, යමක් නිදුකින් ලදහැකිද ඊටපහතබව කියනුකිමිද” යි කියනලද්දේය.

ඉක්බිත්තෙන් මාවිසින් “ඉදින් වචනයපමණින්ම ඒ කප්පුර විපාදි ස්වාමියෙහිද ශ්‍රීමත් ස්වාමිපාදයන් වහන්සේගේ අධිපති භාවයවන්නේනම්, එකල්හි ජමබුවීපයෙහිද අපගේ ස්වාමිවූ හිරණ්‍යගභී රජුගේ අධිපතිභාවය ඇත්තෙයයි කියනලද්දේය. ගිරතෙම මේ කුණ්ණයෙහි නියමය කෙසේදැයි? කියේය. මාවිසින් “සටන්කිරීමය” යි කියනලද්දේය. රජු විසින් සිනාසී “ගොස්සකිය ස්වාමියා සරසව” යි කියනලද්දේය. එකල්හි මාවිසින් “සවකියදුතයෙක්ද පිටත්කරණලැබේව” යි කියන ලද්දේය. රජතෙමේ “දුතකමියෙන් කවරෙක් යන්නේද? යම් ගෙයකින් මෙබන්දෙක් දුතයෙක් කටයුතුවේද,

2. රජුකෙරේ ඇළීමිඇත්තාවූ, ගුණයෙන්යුක්තවූ, පිරිසිදු පැවතුම්ඇති, සිය කටයුතුකිරීමෙහි නිසුනවූ, කථාවෙහි දක්ෂවූ දුතෙළියා මෑපානාදියෙහි නොඇළනු, ඉවසිම්ඇති, සතුරුගේ රහස්දත්තාවූ ප්‍රඥාවෙන් සමන්විතවූ බ්‍රාහ්මණයෙක් දුතයෙක් වන්නේය” යි කියයි.

ශාස්ත්‍රතෙමේ “මෙබඳු වූවෝ බොහෝදෙනෙක් ඇත්තෝය, එසේවිනමුදු බ්‍රාහ්මණයෙක්ම දුතයෙක්කට යුතුය.

1. යනා :—රජ මහතා සිඳුගෙයවට ප්‍රමද බනාගිණි.
අප්‍රාප්තමපි වාසස්තනි කිමදුකලීභාමෙව යත්.

2. හමකා : ගුණ ගුරුදීක්‍ෂා ප්‍රගලො ‘වංසනි සමි,
බ්‍රාහ්මණා පරමමිඤ්ඤ දුතා සාන් ප්‍රතිභාවාන්.

1. යම්හෙයකින්—බ්‍රාහ්මණයාකෙරේ—සමාමිභූතේ උසස්වූ නනතුරුඳිම්භදී අනුග්‍රහයද ඉසුරුවැඩීමදකෙරේ, උසස්කුලයෙන් සුකතවූබව ඵෙඥයංචි වඩිනායනොකෙරේ, ඊඥවරයාගා ගැලපීම හෙතුකොටගෙනම නොසිලයාගේ දූෂ්‍යබව දුරුනොවෙයි” කියයි.

රජතෙම “එසේවිනම් ගිරභතමේමයේවා, ගිරව! තෝම මොහුගා සමග ඒ ස්ථානයට ගොස් අපගේ කැමැත්තකියව” යි කියයි. ගිරුතෙම “දෙවයන්වහන්සේ ආඥාකරණ ක්‍රියාව එසේම කටයුතුය, එසේවූයේද මේ කොකා පව්වූඑකෙක්වෙයි. දුජ්‍යතා සාසමග නොයම්.

2. එසේමකියනලදී—දුජ්‍යතෙමේ නුසුදුසු පැවැත්මකෙරෙයි නිරපරාධවූ සත්පුරුෂයන් කෙරේ නියමයෙන් පලදෙයි, රාවණ තෙමේ සීතාවපැහැරගෙන ගියේය, නිරපරාධවූ සාභරයාගේ බන්ධනයවූයේය.

3. අනිකෙක්ද—දුජ්‍යයක්හුගා සමග තිසියම්නැතෙක්හිද යායුතුනොවේ, ස්වියයුතුනොවේ, එසේමැයි, කවුඩාගා සමග ගැලපී එකතැනවිසූ ගංසයා මරණලද්දේද, එක්වගිය වටුවාද මරණලද්දේද ය” යයිකියේය.

රජතෙම ඒ කෙසේදැයි? ඇසූයේය. ගිරුතෙමේ කියයි.

“උදෙති රට මාගියෙහිවූ වනයෙහි මහත් පුලිල ගසෙක් ඇත. ඒ ගසෙහි ගංස කවුඩු දෙදෙනෙක් විසුවෝය. එක්තරා ග්‍රිෂ්මකාලයෙක්හි වෙහෙසට පැමිණි එක් මගියෙක් ඒ පුලිල ගසමුල දුන්නා හා ඊය නබා සැනපුනේය. ඉන්පසු සල්පකාලයක් ඉක්ම ගියකල ඒ පුරුෂයාගේ මුඛයෙන් ගසෙහි සෙවන පහව ගියේය. එකල්හි ඉරාගසින් වැසූනාවූ ඒ පුරුෂයාගේ මුඛය දක කරුණුවෙන් පිරිසිදු සිත් ඇති පාපයෙන් වෙන්වූ ඒ පුලිලගසෙහි විසූ ගංසගරජයා විසින් පියාපත් දෙක විසුරුවා නැවත ඔහුගේ මුඛයෙහි සෙවනකරණ ලද්දේය. ඉක්බිත්

1. යහ:—ප්‍රසාදා කුරුණෙ පනඳු: සහනතිං නාපිත්තනා,
කාලිමා කාලඥවසා නාපෙයතිඥවසබ්බමාත්.

2. නථාහස්සකාමි :—බලා කරෙති දුච්ඡාතං හුතං ඵලති සාධුඡ,
දශානගො ‘හරත් සිතාං බබ්බං සානමහොදබො.

3. අපරසුච්ඡා :—න සථානවාං න ගනනවාං දුජ්ජගෙන සමං කවිත්,
කාකසබ්බාබ්බො ගංසගරජයා ගවුජංච වචිකා.

තෙත් දැඩිකොට නිදන සැපනින් යුක්තවූ මාගියෙහි ගමනින් මිදී විඩාවට පත්වූ මගියාවිසින් මුවවිදහාගැන්ම කරණ ලද්දේය. ඉන්පසු සිභාවයෙන් දුටුවැඩින් අනුන්ගේ සැපත ඉවසීමට අපොහොසත්වූ ඒ කවුඩා ඒ මගියාගේ මුඛයෙහි මල නික්මවීමකොට ගියේය. ඉන් පසු මේ මගියා නැගිට උඩ බැලීය. එකල්හි ඔහු විසින් දක්නාලද හංසතෙම ඊයෙන් මරණ ලද්දේය. එහෙයින් මම නොසිටිය යුතුය යන මේ ආදිය කියමි.

1. යම්හෙයකින්—දුජිනගන්ගේ ආශ්‍රය හරුව, සත්පුරුෂ ගන්ගේ එක්වීමකරව, රු දුවල් දෙකිසි සුවර්ත කමීය කරව, සංසාරයාගේ නිතර නොපැවැත්මනිරන්තරයෙන් සලකව.

දෙවයන් වහන්ස වටුවාගේ කථාවද කියමි. මේ එක් කථාවක් දුජිනගා හා සමග විසීමේ දෙයෙවෙයි. දෙවෙනි කථාව අසත්පුරුෂයා හා සමග ගමනෙහි දෙයෙවෙයි.

එක් කවුඩෙක් ගසක අත්තෙක්හි නිදයි. වටුවෙක්ද යට දිශාවේ බිම වෙසෙයි.

එක් දිනයෙකහි සියලු පක්ෂීහු පිණිහි ගුරුලාගේ ආශ්‍රය කිරීමෙන් යුක්තවූවාහු මුහුදුවෙරළට ගියෝය. එහි කවුඩකු හා සමග වටුවෙක් ගියේය. ඉක්බිත්තෙන් යන්නාවූ ගොපාල යක්ෂගේ හිසෙහි තුඩු භාජනයෙන් ඒ කවුඩා විසින් වරින්වර දී කනුලබන්නේය. ඉක්බිත්තෙන් මේ ගොපොල්ලා දී භාජනය බිමතබා උඩ බලා කවුඩු වටු දෙදෙන දුටුයේය. ඉක්බිත්තෙන් ඔහු විසින් දක්නාලද කවුඩා ගියේය. මද ගමන්ඇති වටු තෙමේ ගන්නාලද්දේ ඔහු විසින් මරණලද්දේය. නොයායුතුය යන මේ ආදිය එහෙයින් මම කියමි ” යි කියයි. ඉන්පසු මාවිසින් “සහොදරවූ හිරව! මෙසේ කුමට කියන්නෙහිද? ශ්‍රීමත්වූ සොම්පාදගේ මව යම්සේද පින්වතාද එබදුයයි කියනලද්දේය. එපවත් ඇසූ හිරතෙම “ඒ එසේ වේවා එසේවිනමුදු,

2. දුජින සිභා ඇත්තවූත් විසින් කියනු ලබන සිනා මුල්වූ ප්‍රියවු, වනයේදී කියම නැති කාලයෙහි හටගත්මල්මෙන් මව හය උපදවයි.

1. යනා :—නාප දුජිනගංසගීං හප් සාධුසමාගමමි,
කුරු පුණ්ණමගොරුත්තං සමර නිත්තමනිත්තානාමි.

2. දුජිනකොරුවාමාගානි සසම්මානි ප්‍රියාණ්ණපි,
අකාලකුසුමානිව හසං සඤ්ජයයනනි මෙ,

තාගේ දුෂ්ඨ භාවයද කථාවෙන්ම ප්‍රමාණකරණ ලද්දේය. යම්හෙයකින් ඒ රජුන් දෙදෙනාගේ සටනෙහි පින්වත්භූගේ වචනයම මුල් කරුණුවූයේද එහෙයිනි.

බලව, නුවණැති ජනතෙම ඇස් හවුයෙහි අපරාධකළ කල් හිඳ කණුව හා සිතට ප්‍රීති දයක අනුකූල කථාවෙන් සතුටුකෙරෙයි කියයි. ඉන්පසු ඒ රජුවසින් දුතයක් හට සුදුසු සිරිත් පරිද්දෙන් මට පුදු පිටත්කරණ ලද්දෙමි. ගිරවාද මට පසුව ආයේය. මේ සියල්ල දැන සුදුසුලෙසක් සලකනු ලැබේව”යි කීය. චක්‍රවාක තෙම සිනාසී දෙවයන්වහන්ස! “කොකාච්ඡිත් මෙතෙක් අනාදෙශවල ඇවිද ශක්තිප්‍රමාණයෙන් රජුගේ කටයුතු කරණ ලද්දේය. එසේද අඥානයන්ගේ සවිභාවයම වෙයි.

1. යම්හෙයකින්—සියයක් නමුදු බොහෝ තමන් සතුටු ධන දෙන්තේය, විවාදයක් නොකොට ඉවසන්නේය යන මේ කාරණය පණ්ඩිතයන් විසින් මනායයි අනුශාසනා කරණ ලද්දේය. කරුණක් නැතිවද ඩබරය කටයුතුයයි කීම වැඩ අවැඩ දෙක නියමකළ නොහෙන අඥානයාගේ ලකුණය”යි කියයි.

රජතෙම “මේ අතිතකාලයෙහිදී ලෙලාක දැක්වීමෙන් කම් නැත ලත්වූ ඩබරය සලකනු ලැබේව” යි කියයි. චක්‍රවාකතෙම දෙවයන්වහන්ස! මිනිසුන් නැතිනැතෙක්හිදී කියමි.

2. යම්හෙයකින්—පණ්ඩිතයෝ මුඛවණ්ණය සැපයුන් දෙකින් උපන් පිටතක්‍රියාවගේ ආකාරය ශබ්දය යන මෙයින්ද, නෙත්‍ර විකාර මුඛවිකාරය යන ඇස්බිඳිම් මුඛබිඳිම්වලින්ද සිතද දැන ගණිති, එහෙයින් රහස්කටයුතු කථාව මිනිසුන් නැති නැතෙක් හිඳි කරන්නේය” යි කියයි.

ඉන්පසු රජද ඇමතිද එතැන සිටියෝය. සෙසු ජනයෝ අත් නැතකට ගියෝය. චක්‍රවාකතෙම “දෙවයන්වහන්ස! මම මෙසේද තිමි. කිසියම් අපගේ අනුවරයක්භූගේ නැතිගැන්වීමෙන් කොකාච්ඡිත් මේ ඩබරය කරණ ලද්දේය.

1. යනා:—ශතං දදතානනිව්වදෙදිතිවිඥාසා සමමතම්,
විකාශෙනාමපි වතමිති මුර්ඛයා ලක්‍ෂණම්.

2. යනා:—වණ්ණකාරප්‍රතිධ්වානෙන භෞතවිකාරානා,
අපද්ධතනි මහො ධර්මානාමාද්‍රහසි මනුෂ්‍යයෝ.

1. යම්හෙයකින්—රෝගයෙන් ආතුරතැනැත්තෙක් වෙදුන්ට මනාවෙයි, යම්රජෙක් දුකෙළීමත් පැත්පිම්භාදියෙහි ඇළුනේද හෙතෙම සෙවකයන්ට සැපඇතිකෙරේ. අඤ්ඤා සදහා නුවණැත්තෝ ජීවත්වෙති, කලහකරණ ජනයානිසා රජහුගේ ජීවත් වීමවෙයි” කියයි.

රජතෙම “එසේවේවා මෙහිකාරණය පසුවපරික්ෂාකටයුතු වෙයි. දැන්කටයුතුව තිබෙනාමක් කියව” යි කීයේය. චක්‍ර වාකතෙම “දෙවයන්වහන්ස! පළමුකොට චරපුරුෂයෙක් ඒ ස්ථානයටයේවා. ඒගමනින් ඒ රජහුගේ ක්‍රියාවද බලඇතිනැති බවද දනුමහ.

2. එසේමැයි—රජහටතමාගේ රවවලද අනුන්ගේ රවවලද කටයුතුනොකටයුතු බැලීමපිණිස අප්‍රසිඛවශයෙන් ඇවිදින තැනැත්තෙක් ඇසක්වැනිවෙයි, ඒ ඇස යම්රජක්හට නැත්තේද ඒ රජ අසයෙක්මය.

ඒ චරපුරුෂයාද විශවාසකටයුතුවන දෙවෙනි පුරුෂයක්හු ගෙන් ඔහුහා සමගයේවා. මේ චරපුරුෂයා ඒ රටෙහිසිට දෙවෙනි නැනත්තා සතුරන්ගේ දෙශයෙහි රහස්කටයුතුකරුණු විවෙකව නියමකොට කියාපිටත්කරළුවා.

3. එසේදකියනලදී—නපසිවින්ගේ වෙශයෙන්යුක්තවූ සවකීය චරපුරුෂයක්හුහා සමග නිව්ස සනාසිභාදිත් වසනතැනක දෙව් ලය යන මේස්ථානවලදී ශාසනදූතගැත්මය යනකපට හෙතෙම වෙන් යුක්තවකියන්නේය.

අප්‍රසිඛව හැසිරෙණ තැනැත්තේද යමෙක් දියෙහිදගොඩද හැසිරේද එබත්තේද විශයුතුය. එබැවින් මේ කොකාම ඒ චර පුරුෂයාට ගත්තාලැබේවා. මෙබඳුවූ එක්තරා කොකෙක් දෙවෙනියෙක්වයේවා. චරපුරුෂභාවයෙහි යෙදුනාහුගේ පිරි වර ජනයාද රජගෙය දොරටුවෙහි සිටිවා. එසේද, දෙවයන් වහන්ස! මේ කථාවද අනිශ්චිත් රහස්කොට තැබියයුතුය.

1. යහ: - බෞද්ධානාමාදුරු ශ්‍රේයාත් වාසනී යො නියෝගිනාමි,
විදුෂාං ජීවකං මුර්ඛං සවගෙවා නාපහෝජ්ජතාං.

2. කථාහි :- භවෙන් ස්වපරග්‍රව්‍යාණං කාශ්‍යා කාශ්‍යාවලොකනෙ,
චාරභවස්මූභිහිහර්තුර් යසා නාසනාකි එව සා.

3. කථාවොකකමි :- නිව්සමසුරස්ථාගෙ ශාසනවිඤ්ඤාගෙනායා,
නපසිව්වාඤ්ජනොපෙතොසො සවරෙරො සහ සංවදෙත්.

1. යම්හෙයකින්—කන් සයකින් අසනලද රහසද එසේම අනුන් විසින් කරණලද්දවූ ක්‍රියාවගේ අදහස දැනගැනීමෙන් පැමිණි කාරණයද හෙදයට පැමිණෙන්නේයයි මේ කාරණයෙන් තමා දෙවෙනිකොට රජහු විසින් ඇමතියාසමඟ රහස් මනුෂ්‍යය කටයුතු වේ.

2. අනිකෙක්ද—රජහට රහස්ප්‍රකාශවූකල යම්දෙයෙහි ලප දීද්ද, ඒ දෙයෙහි ශුඛකළනොහෙත්යයි නීතිශාස්ත්‍රයකුගේගේ අදහසවෙයි” කියයි.

රජතෙම පරීක්ෂාකොට මා විසින් චරපුරුෂයෙක් වනාහි ලද්දේයයිකිය. ඇමතීමෙමේ “දෙවයන්වහන්ස! සවන්කාලයෙහි ජයද ලදහැකිවෙයි” කියයි. මේ අතුරෙහි දෙරටපාලයා ප්‍රවිෂ්ටවැද “දෙවයන්වහන්ස! ජවුම්පයෙහි ආවාටු ගිරනෙම දෙරටුවෙහි සිටියි” කිය. රජතෙමේ චක්‍රවාකයාදෙස බලයි. චක්‍රවාකයා විසින් දඹදිවින් ආ දුතයන්ගේ විසීමපිණිස කරණ ලද ගෙටගොස් පළමුකොටවසාවා, “දෙවයන්වහන්සේ ආශු කරණපරිද්දෙන්” පසුව අවුත් දැක්කයුතුයයි කියනලද්දේය. මෙසේකියා දෙරටපාලතෙම ගිරවා ගෙණගියේය. රජතෙම සවනවනාහි එළඹසිටියේයයි කියයි. චක්‍රවාකතෙම “දෙවයන් වහන්ස! එසේදමනාව පරීක්ෂානොකොටවසා සවනනොකට යුතුය.

3. යම්ජනයෙක් නොවිමසා පළමුකොටම රජපුරුවන් සිය රට සතුරන්ට දීමතම්වූ කුසුදුසු පරිද්දෙන් පරීක්ෂානොකොට යොදනලද සවන්පිණිස උගන්වාද හෙතෙම නිශ්චිත මිත්‍රයෙක් නොහොත් නිශ්චිත අමාත්‍යයෙක්වෙයි.

4. අනිකෙක්ද—යම්කාරණයෙකින් සවන්කරණ දෙදෙනා ගේම ජයලැබීම නියමනුවූයේ දක්නාලැබේද, ඒ කාරණයෙන් කිසියම් කාලයෙක්හි සතුරන් සවතින් ජයගැන්මපිණිස උත්සාහ නොකරන්නේය.

1. යහ:—භවිකයෝ හිදානෙ මනුෂ්‍යාථා ප්‍රාප්තාව වාහිකා,
ඉත්‍යානමයා විනිශ්චය මනුෂ්‍ය කායෙහි මහිතානා.

2. අපරඤ්ච:—මනුෂ්‍යෙදෙ හි යෙ දෙයා තවනති පාපිවිපකො,
න ශක්‍යායො සමාධානුමිති නිතිවිද්‍යා මහිමි.

3. සවිව: කිං ස මන්ත්‍රි වා ස ආදවෙව භූපතිමි,
සුරෝද්‍යොගං සමානාගං නිර්දිශ්‍යාච්චාරිනමි.

4. අපරඤ්ච:—විජේද්‍යං ප්‍රයතොගාරිත් න සුඛෙත කදවත,
අනිශ්‍යා විජයො යසමාද් ද්‍යොනෙ සුධාමානශ්‍යො,

1. අනිකක්ද—තවත් කාරණයක්, සතුටුළුවන වචන යෙන්ද, බනාදිය දීමෙන්ද, මිත්‍රව වසනරටවාසීන් ඔවුනොවුන් හෙදකිරීමෙන්ද, යන මේ ක්‍රියාතුනෙන් හෝ එක් එක් ක්‍රියාව කින් සතුරන් ජයගැන්මට උත්සාහකරන්නේය, කිසිකලකද සටන්කිරීමෙන් සතුරන් ජයගොගන්නේය.

2. යම්හෙයකින්—පටන් නොගන්නාලද සටනින් සුඝ්‍රයා සියලුජනතෙමේ ගුරුවෙයි, සතුරන්ගේ ශතනිය නොදක්නාලද කවරනම් ජනයෙක් අහංකාර නොවන්නේද?

3. තවද—ගලෙක් දඩුගෙහිකළාවූ යෑහුය කරණකොට ගෙණ යම්සේ ඔසවනුලැබෙද එසේ සත්වයන් විසින් නොන ගණුලැබෙයි, උපාය සල්පකල්හිද ප්‍රයෝජනලැබීම මගත්වෙයි, මේතෙම මනත්‍රණයෙහි මහත්ප්‍රයෝජනයයි.

එසේද එළඹිසිටි සටන පරික්ෂාකොට බලාව්‍යවහාරකරණු ලැබේවා.

4. යම්හෙයකින්—සුදුසුකාලයෙහි කරණලද සිසැම්ආදි උත් සාහය හෙතුකොටගෙණ ගොවියා ශසප්ඵලය යම්සේ ලබන්නේ වේද, දෙවයන්වහන්ස! එපරිද්දෙන් මේ රාජනීතියෙන් බොහෝකාලයකින් පලදෙන්නිය, එතෙණෙහි පලනොදෙන්නිය,

5. අනිකක්ද—හයකාරණය ලත්තුවූකල නුවණැත්තකුගේ හයට සැකයද, හයකාරණයලත්වූකල පරාක්‍රමය දැක්වීමද උතුම් වෙයි, ලොකයෙහි ස්ථිරබුඩ්ධත්තැතැත්තේ විපතනිය එළඹිසිටි කල මෙයයි යට පැමිණේ.

1. අනාච්ච :- සාමනා දැනෙන හෙදෙන සමසෛකර්ථවා පෘථක්,
සාධිතං ප්‍රයතොධාරිත් න සුබො කදවත.

2. යතා :- නඵ් එව ජනා ගුරො හතොසාදනවිග්‍රහා,
අද්භූතපරසාමථ්ඡා සද්ථිං කො හවෙනතති?

3. කිංකු :- න නථොත්ථාසාතො ග්‍රාමා ප්‍රාණිනා දරුණා යථා,
අලොපායො මහාසිඛිරෙනත් මනත්‍රඵලං මහත්.

4. යතා :- යථා කාලකාතොදොගාත් කෘෂිඵලවතී හවෙන්,
නවනතීතිරියං දෙව විරත් ඵලනී න ක්ෂණත්.

5. අපරකුට :- මහතො දුරෙ හිරුකම්බසතොග ගුරො ගුණා,
විපතොගා හි මහංලොකෙ ධිරකම්බිගවුජ්ඣ.

1. අනිකෙක්දවෙයි—තොඩ්වසීම සිදුකළයුතුසියලු කාරණයන්ට එකානායයෙන් අනතුරුයවෙයි, කිමෙක්ද ඉතා ශිතවූද ජලය පොළොන්නලය නොබිඳිද? බිඳීමැයි.

විශේෂයෙන්ද, ඒ විතුවණ්ණරජතෙම මහත් තෙජසින් යුක්ත යෙක්වෙයි.

2. යම්හෙයකින්—බලඇත්තාහා සමග සටන්කළයුතුය යන උද්භරණයෙක් නැත්තේය, මිනිසුන්ගේ සටන්කිරීමෙන් හසයක්සු හාසමග සටන්කිරීම තරම්නොවෙයි.

3. අනිකෙක්ද—යමෙක් නුසුදුසු කාලයෙහි සතුරන් මඩනට උත්සාහකෙරේද හෙතෙම අශුභයෙක්වෙයි, මහත් බලවතායා හා සමග විරුඬය කුහුඹුටත්ට පියාපත් හටගැත්මෙන් තමන්ගේ විනාශය පිණිසමවෙයි.

4. තවද—නීතිශාස්ත්‍රයදත් ජනතෙමේ ඉදිවූවාගේ හැකිලීමෙන් මුඛය හැකිලීම ආශ්‍රයකොට අනුන්විසින් කරණලද පීඩාවද ඉවසන්නේය, එසේද වෛරය පිරිමැසීමට සුදුසු වූ ශක්තියෙන් යුක්තවූයේ රථවූ සරියක්හුමෙන් විරුඬත්‍රියාව පිණිස නැගීසිටින්නේය.

5. දෙවයන්වහන්ස! ඇසුවමැනව—සාමාදී උපායදත් ජනතෙම නදියෙහි ජලවේගය මහත් ගස්හා තණමුල් ඉදිරිමද නැසීමද කරන්නාමෙන් මහත් බලවත්වූද බලනැත්තාවූද සතුරන්ඇතිකල්හි මැඩීමට පොහොසත්වේ.

එබැවින් රාජදුතවූ මේ ගිරවා කොටුව තනනු ලබනතෙක් අස්වසා මේ නුවරම රක්නාලැබේවා.

1. අතාව :—ප්‍රහස්තා සම්පිඩිතාමුක්තාපා ප්‍රථමා කිල,
අනිශිතලමසාමතා කිං භිගතති න භූතලම්.

2. යතා :—බලිතා සහ යොබවාමිති නාසති නිදංගිමි,
න සුඛා සසතිනාසාදිං නරණං පාදසුබවත්.

3. අතාව :—ස මුර්ඛා කාලම්ප්‍රාපා යො 'පකාණාරි වන්තානෙ,
කලිච්චලවතාසාදිං කටපකොදානමො යථා.

4. කිඤ්ච :—කොමිං සබ්බොවමාසථාස ප්‍රකාරමපි මජ්ඣෙත්,
ප්‍රාප්තකාලසතු නිතිඤ උතතිඤ්ඤත් කුරසපිවත්.

5. ශාණ්දෙව :—මහනාලොප 'පුසුපායඤ්ඤා සමමෙව හමෙත් ඤාමො,
සමුහමුලසිතුං වාසනාන් නාණෙතිව නදිරසා.

1. යම්හෙයකින්—ප්‍රාකාරයක්නුල සිටි සටන් කරන්නෙක් එකෙක්වූයේද සතුරුසෙනා සියයක්හා සටන්කෙරෙයි, ප්‍රාකාරයනුල සිටින්නෙකෙක්ද සදහසක් සතුරන්හා සටන්කෙරෙයි එහෙයින් රජු විසින් ප්‍රාකාරයෙක් කරණුලැබේ.

2. නවද—කොටුවක නොවසන රජතෙම මහත්බලඇත්තා වූද බලනාත්තාවූද නිසිසතුරකුගේ නිදුකින් පරාජයකිරීම හැකි නොවෙයි, කොටුවක නොවසන රජතෙම නැවතත් වැටුණු මිනිසක්සමෙන් ගිලේ.

3. ගැඹුරු අගලින් වටකරණලද උස්වූ පවරකින් යුක්ත වූ ජලයනුග පිම්භාදියට සුදුසු වූ ජලය පවරයකදියෙහි නැත්තාවූ භාතය වනය යනමෙයින් යුක්ත වූ කොටුවක් කරන්නේය.

4. මහත්බවය, අනිශ්චිත උස්මිච්චවය, දිය, වී, දර, යනමොවුන්ගේ රැස්කිරීමය, ඇතුළතට වදින මාවද්ද, පිටතටකින්නෙක මාවද්දයන මොවුන් සද්දෙන කොටුවෙහි සමානත්වයකි කියයි.

රජතෙම කොටුවකිරීම පිණිස සෑහෙන පරික්ෂාකිරීමෙහි කවරෙක් නියෝගකරණු ලැබේදැයි කියයි.

5. වක්‍රවාකතෙම—යම්ජනයෙක් යම්කටයුත්තෙක්හි දක්ෂද ඒ ජනයා ඒ කටයුත්තෙහි නියෝග කරන්නේය, යම් ජනයෙක් කටයුතුකියාවන්කෙරෙහි නොදන්නේද හෙතෙම ශාස්ත්‍රවතන යෙක්වූයේද පමාවෙයිකියයි.

රජතෙම විල්ලිහිනියාබලා එම්බල විල්ලිහිනිය! තෝ වහා කොටුවක් පරික්ෂා කරවයිකිය. විල්ලිහිනියාවැද “දෙවයන්

1. යනා :—එනා ගනං යොධයනි ප්‍රාකාරසේනා බහුමිරි,
ගනං දශසහස්‍රාණි තසමාද්දුගීං විධියෙන.

2. කිකුල් :—අද්ග්විජයා කසා නාරො පරිතවාසදම් ?
අද්ග්වානාප්‍රයො රජ පොතවස්සනමනුසාවන්.

3. දුගී : කුසුමානමහාබාහුවිප්‍රාකාරසංයුතම්,
සයනුජලලෙලං හි සරිනමරුවනාප්‍රයමි.

4. විසන් : නිකාතිබෙව්මං රසබානොධමසංග්‍රහා,
ප්‍රවෙශයොප සාරයො සපෙනනා දුගීසමපදා.

5. යො යහු කුශලා කුශෙෂි තං නහු විනිශෙජයෙන්,
කාශෙෂිවෙද්දෙකමා යො ශාස්ත්‍රඥෙපි විමුහාති.

වහන්ස! පළමුකොට මේ මහත් විල්හිම බොහෝ කාලයකපටන් සලකනලද කොටුවඇත්තේය. එසේද මේ විලමැද දිපයට කැසුතුදෑරැස්කරණුලැබේවා.

1. යම්හෙයනින්—මහරජ! සියලුම ද්‍රව්‍යයන්ගේ රැස්කිරීමට වඩා වී, යව, ආදී වූ බාහ්‍ය රැස්කිරීමකට යුතුවෙයි, මුඛයතුළ තබනලද්දවූද රතනයෙක් දිවිරැකීම නොකෙරෙයි.

2. තවද—සියලු රසයන්ටවඩා ලුණුරස උතුම්වෙයි, එහෙයින් ලුණුගත්තේය, ඒ ලුණු නැතිසියලුම ද්‍රව්‍ය ගොමමෙන් වෙනස්වූ රසයෙන් යුක්තවෙයිකිය.

රජතෙමේ “යුක්තවගොස් සියල්ලපවත්ගණු ලැබේවයි” කියයි. නැවත වැද දෙරට්‍ටපාලනෙම “දෙවයන්වහන්ස! සිංහල විපයෙන් ආවා වූ මෙඝවණ්ණාමි කවු වූ රජෙක් දෙරට්‍ටවෙහි සිටී. පිරිවර ජනයාසහිතවූ ඒ රජතෙමේද තමසකාරකෙරෙයි. ස්වාමි පාදයන්වහන්සේ දක්නට කැමතිවෙයිකියයි. රජතෙම “කවුඩා කුවණැත්තෙද බොහෝදෙය දක්නේදවෙයි. එබැවින් ඒතෙම අපගේ පක්‍ෂයෙහි සංග්‍රහකටයුතුවෙයි” කියයි. චක්‍රවාකතෙමේ “දෙවයන්වහන්ස! එසේවේවා එසේද කවුඩුතෙම අපට සතුරු වෙයි ගොඩනැසිරෙන්නෙනක අපටසතුරු පිරිසෙහි වූ ඔහුවසින් යොදනලද්දේ කෙසේනම් සංග්‍රහකරණුලැබේද?”

3. එසේදකියනලදී—යමෙක් සිංහය, ජනයන් හැරීමෙන් සතුරුපිරිසකෙරෙහි ඇළුණේද ඒ අඤ්ඤාතෙමේ නිලවණ්ණයෙන් රදනලද සිවලාමෙන් සතුරන් විසින් මරණුලැබෙයි” කියයි.

රජතෙම ඒ කෙසේදැයි විචාලේය, ඇමතිතෙමේ කියයි.

එක්තරා සිවලෙක් කුට්‍රපෙදෙසක සියකැමැත්තෙන් ඇවිදිනේ නිලවණ්ණ යුගයෙන් සුරවනලද්දවූ භාජනයෙක්හි වැටුණේය. පසුව එයින් නැගියන්ට නොහැකිවූයේ උදෑසන තමා මළඑක්සුමෙන් දක්වා සිටියේය. ඉක්බිතිනෙන් අවර්ධන හිමියාවිසින් මේ සිවලා ඔසවා දුරුතැනකට ගෙනගොස් දමන

1. යහ:—බාහ්‍යානාං සංග්‍රහො රජත් උත්තමා සම්සංග්‍රහාත්, නිඤ්ජාං හි මුඛෙ රතනං හ කුසලාත් ප්‍රාණධාරණම්.
2. කිඤ්ච:—ඛ්‍යාතා සම්ප්‍රසාදාං හි ලවණෙ රස උත්තමා, ගෘත්ඤ්ඤාත් හං විතා තෙන වාඤ්ජනං ගොමයාසකෙ.
3. තථාමොක්කම්:—ආනමපක්‍ෂපරිත්‍යාගාත් පරපක්‍ෂෙ වයො රසා, ස පරෙර්භයාගෙ මුඛො නිලවණ්ණයාලවත්.

ලද්දේය. ඉන්පසු මේ සිවලා වනයට ගොස් නිලවණ්ඩු නමැදක “මමදුන් උතුම්බු වණ්ඩන්වෙමි එහෙයින් සවනිය ජනියට නමාගේ උතුම්බව කුමක්නිසා සමාදනය නොකෙරෙමිද” යි? සිතී. මෙසේසිතා සිවලුන් කැඳවා ඒ සිවලාවිසින් මම පිණැති වන දෙවතාවා විසින් සියආතින් වනය පිළිබඳවු රාජ්‍ය පදවියෙහි සියලු බෙහෙත් රසයෙන් අභිෂෙක කරණලද්දේය. මාගේ නිල වණිය බලන්වා, මේ වණියම මීටුමාණවෙයි. එබැවින් අද පටන් මාගේ ආශ්‍රවෙන් මේ වනයෙහි පැවතීම කටයුතුය.” යි කියනලද්දේය. සිවල්හුද උත්තමවණියෙන්යුත් ඒ සිවලාදුක අවයව අවක් නැමිම් සහිතවවැද “දෙවයන්වහන්සේ යම්පර්ද දෙකින් ආශ්‍රකෙරෙද එපර්දදෙන් හැසිරෙමිකසි කිවෝය. මෙසේ මේ නියමයෙන් වනයෙහි වසන සියල්ලවුන්කෙරේ සොම්බව ඒ සිවලාභවවුයේය. ඉක්බිත්තෙන් සියනැයන් විසින් පිරිවරණලද ඒ සිවලා විසින් උතුම්බව සිදුකරණ ලද්දේය. ඉන්පසු ඔහු විසින් සිංහවකුණාදී උත්තමජනිමත් අමාත්‍යදීන්ලැබ සිවලුන් දකුණුපසින්වත්නාහු විසින් අගොරවකොට සියනැයෝ දුරුකරණ ලද්දහුය. ඉක්බිත්තෙන් දුකට පැමිණි සිවලුන් දකුණු මහලු සිවලක්කු විසින් “නොපි නොතැවෙව් නීතිශාසනය නො දන් මොහුවිසින් මමයන් දන්අපි ඉදින් ගහිකරණලද්දමෝද එබැවින් යම් පර්දදෙකින් මේතෙම නස්නේද ඒ මරණය මා විසින් කටයුතුය. යම්කාරණයෙකින් මේ සිවලාකෙරේ වක්‍රයා මුල්වු සචයෝ වණියපමණකින් වමාකරණලද්දහුද එහෙයින් සිවලායයි නොදන මොහු රජුයයි සිතත්. එබැවින් යම්ක්‍රියා වෙතින් මේතෙම සිවලෙකැයි දන්නාලැබේද එබඳුක්‍රියාවක් කරව්. ඒ කාරණයෙහි මම යමක් කියමිද එසේකටයුතුය. සවස් කාලයෙහි සියල්ලෝ ඔහුට නුදුරුතැනෙක්හිදී එක්වර මහත් ශබ්දකරන්නවු. නැවත ඒ ශබ්දය අසා ඔහුවිසින්ද සවහාවයෙන් ශබ්දකටයුතුය.

1. යම්හෙයකින්—යමක්භවවනාහි යම් සවහාවෙක් වන් හේද මේ තැනැත්තන් ඒ සවහාවය ඉක්මවියනොහේ, බල්ලා ඉදින් රජෙක්කරණුලැබේද කිමෙක්ද ඒ තෙමේ වහන්සඟල නොකාද?

ඉක්බිත්තෙන් ශබ්දයෙන් දැනවනුයා විසින් මැරියයුතුයයි නියමකරණ ලද්දේය. එසේකලකල්හි ඒ නියමය වූයේය.

1. එසේහෙයින් කියනලදී—සවනිය ජාතියෙහි වූ සතුරුතෙම බනාදිත්තේ දුච්ඡතාවයද මමිසානද බලයද යන සියල්ල දැන ලැබින්නා විශ්ලිගසමෙන් ඇතුළතටගියේ දවයි.

එහෙයින් මම තමන් පක්‍ෂයහැරීමෙන් යනමේ ආදිය කියමි කියේය. රජතෙමේ “ඒ වනාහි එසේය එතකුදුවත් ඒ තාක් දක්නාලැබේවා, මේතෙම දුරසිටආයේය. ඔහු අපගේ පක්‍ෂයට ගැණීමෙහි පරික්‍ෂාකටයුතුවෙයි” කියයි. චක්‍රවාකතෙම “දෙව යත්වහන්ස! අනුවරතෙම හර්ණලද්දේය. කොටුවද සමාද නය කරණලද්දේය. පසුව ගිරවාදබලා පිටත්කරණුලැබේවා.

2. තවද—චක්‍රගුපතරජ්ජගේ ඇමතිවූ වාණිකෘ තෙම දක්‍ෂවූ දුතලපායෙන් නතුරුජ්ජමැරිය, එහෙයින් සෙනාවට ප්‍රධාන අමාත්‍යයක්හුගා යුක්තවූයේ වෙදයදත්දුතයා රජසු සම්පයේ නොසිට වන්නේය” යි කියයි.

ඉක්බිත්තෙන් සභාවක්කොට ගිරවාද කවුඩාද කැඳවන ලද්දේය. ගිරවාමදක් ඔසවනලද ඉසින්යුක්තව දෙනලදඅස් තෙහි හිදපිත්වත් මහාබ්‍රහ්මය! රාජධිරාජවූ ශ්‍රීමත්චිත්‍රවණ් තෙම “ජීවිතයෙන් කෝ ප්‍රේශවයෂීයෙන් ඉදින් ප්‍රයෝජනනම් එකල්හි වහාඅවුත් මාගේ පාදෙක වදුව ඉදින් නොහැකිනම් විසීමට අත්තැනක් දැනගණුව” යි නුඹවහන්සේට ආශුකරණ සේකැයි කියයි. එපවත්අසා රජතෙම රැහැනිව ආය! අපගේ සභාවෙහි මුගේගෙලඅල්වා පිටත එළවීමට කිසිවෙක් නැත්තේ දැයි කියයි. ඉන්පසු මෙකවණියා නැගිට “දෙවයත්වහන්ස මට ආශුකලමැනව, මේ දුජිනවූ ගිරවා මම මරමිකියයි. අමාත්‍ය තෙම පිත්වන! එතකලට මෙසේනොඅසව.

3. යම්තැනෙක්හි දක්‍ෂයෝනැද්ද ඒ සභානාය සභාවෙකැයි සැලකිය යුතුවනවත්කිය, යම්කෙනෙක් මනාක්‍රියාව නොදක්

1. තථාවොකාමි :—ජිදු. මමි ව වියෂි. ව සථි. වෙහති නිශේ ජිපු,
දහතානාගිතයෙවෙව ගුණකවා සමිවාහලා.

2. කිංතු :—නතු. ජසාන වාණිකෘස්තික්‍ෂණදුතප්‍රයෝගතා,
තද්ධුරානාරතං දුතං ප්‍රයෝද්විරසමනවිතා.

3. න සා සභී යත්‍ර න සහති වාඩා වාඩා න තෙ යෙ න වදනති ධම්මි,
ධම්මී ස හො යත්‍ර න සහාමසති සහාං න නද් යද් හසමහද්ධපෙති.

වද්ද ඔව්හු දක්ෂයෝයයි සැලකියයුතු නොවෙත්, යම් කථා වෙක්හි ඇති සම්භාවයන් වද්ද ඒ බස බව්වයෙක් නොවේ, යම් බසෙක් සැකයට පැමිණේද ඒ බස සත්‍ය නොවේ.

1. දුතතෙමේ නිවකුලයෙහි වූ වෙක්හෝ බ්‍රාහ්මණයෙක් වූ යෙදි හිංසා නොකටයුතුය, රජතෙම යම් කාරණයෙකින් දුතඋපායෙන් ප්‍රකාශකෙරේද එහෙයින් ආයුධ එසවූකල්හිද දුතයා වෙනස්කොට අත්පරිද්දෙකින් නොකියයි.

2. අනිකෙක්ද—කවරෙක් නම් දුතයාගේ චචනය කරණ කොටගෙණ තමාගේ හිතබවහෝ සතුරුගේ උසස්බව දත්තේද, හැමකල්හි හිංසා නොකටයුතු බැවින් දුතයා සියල්ලම ප්‍රකාශ කෙරෙයි” කියයි.

ඉන්පසු රජද කවුඩාද පළමු සම්භාවයට පැමිණියේය. ගිරවාද නැගිටියේ. පසුව චක්‍රවාකයා විසින් ගෙණ අවුත් සතුටුකරවා රත්පලදනා ආදියද පිටත්කර හර්ණලද්දේ සිය රටට ගියේය. ඉක්බිත්තෙන් වික්‍රාපචාරයට ගොස් තමාගේ රජවූ චිත්‍රවණ්ණයට වැන්දේය. චිත්‍රවණ්ණ රජතෙම ඔහුද ක “ගිරව! ආරච්ඡෙය්ද? ඒ දෙයකෙබදුද” යි විචාරයි. ගිරතෙම “දෙවයන්වහන්ස! සංක්‍ෂෙපයෙන් මේතෙම ආරච්ඡිප්පිබදුවූ කථාය. දූන්සවනට පටන් ගැනීම කරණුලැබේවා. කපීපුරවිප නම් ඒ දෙයකෙබද්දීයාගේ භාගයක් භාසමය, කෙසේ නම්වණ්ණා කරණුලැබේද” යි කියයි. රජතෙම සභාවට නියමවූ පණති නයන්කැඳවා මනුෂ්‍යයකිරීම පිණිස ප්‍රකාශ කළේය. ඒ සභාවෙහි වත්ව මෙකල්හි යමක් කටයුතුද ඒ කටයුතු හැමකිසිවූ, සවන වනාහි නියමයෙන් කටයුතු වෙයි.

3. එසේද කියන ලදී—දීමෙන් ප්‍රසන්න නොවූ බ්‍රාහ්මණයෝ නවුවාහුය, අපරාධය ඉවසන රජද රට අනුශාසනා කිරීමෙහි පොහොසත් නොවෙයි, ලජ්‍යාසහිත වෛශ්‍යද ප්‍රීතියද නොවත් නීය, කුලවත්ස්නිද ලජ්‍යා නැත්ති නිකුත්වත් නීය” යිද කියේය.

1. දුතො මෙලලෙජා ‘සාධිමාසා සාදාස් දුතමුඛො සතා,
උදානෙඤ්චි ගගෙත්‍රස්ස දුතො වදති නානාථා.

2. අනාච්චි—සාධකම්. පරෙනකම්. දුතො කොනම් නානෙ තු කා,
සද්දෙවාධිමාසා වෙන දුතා සථිං හි ජලපති.

3. කථාබොක්කම්—අසනතුඤ්චා චිත්ත භෂ්ටාසා සනතුඤ්චා පාරිථිවාසා සද්ද,
සලජ්‍යා ගණිකා නඤ්චා නිජිජ්‍යා ව කුලාබ්ධතා.

දුර්දැකීනම් ගිජුලිහිනි ඇමතිතෙම “දෙවයන්වහන්ස! අධිකවූ සැකයට පැමිණීමෙන් සටන නොකටයුතුය.

1. යම්ගෙයකින්—යම්කලෙක්හි මිත්‍රව වසනරජකුද ඇමති ගෝද තමාට පක්ෂවූ ලොකයාද වැඩවලනුවූ ආදරඇත්තාකුද, සතුරන්ගේ මිත්‍රාදිහු සහිතවූ ආදර නැත්තෝද එකල්හි යුධය කටයුතුය.

2. අනිකෙක්ද—රජයෙහි මිත්‍රයන්ට සංග්‍රහකිරීමද රන්ද යන මේ තුණ් සටනෙහි ප්‍රයෝජනවෙන්, යම්කලෙක්හි මේ තුණ් නියමයෙන් වන්නේද එකල්හි යුධය කරන්නේය” යි කියයි.

රජතෙම “අමාත්‍යතෙමේ මාගේ සෙනඟ පළමුකොට බලාවා, එකල්හි මොවුන් කටයුතුවූ ක්‍රියාවෙහි ශක්තිය දන්නා ලැබේවා. එබැවින් නක්ෂත්‍රය දන්නෙක් කැඳවනුලැබේවා ගමන සඳහා ශුභලගනයක් පරීක්ෂාකෙරෙව්” යි කියයි. ඇමති තෙම “දෙවයන්වහන්ස! එසේද වහා ගමන්කිරීම තරම්නො වෙයි.

3. යම්ගෙයකින්—යම්අභ්‍යන්තරයේ සතුරන්ගේ පක්ෂයෙහි බල පරීක්ෂානොකොට යුහුව සටනට වදිද්ද, ඔව්හු කඩුව වැළඳ ගැන්ම නියමයෙන් ලබන්” යයි කියයි.

රජතෙම “එම්බාඇමතිය මාගේ උත්සාහවැළැක්වීම සියලු ලෙසින් නොකරව. ජයකැමති තැනැත්තෙක් යම් පරිද්දෙකින් අන්රජුන්ගේ රජය මඩනේද එපරිද්දෙන් අනුශාසනාකරව” යි කියයි. ගිජුලිහිනිතෙම “දෙවයන්වහන්ස! ඒ අභිමත කාරණය කියමි. එසේවිනිඉදු ඒ කාරණයපවත්ගන්නා ලද්දවූ ඵලයම දෙන්නේය.

4. එසේදකියනලදී—ඒ අනුවපවත්නාකායකීය සම්පාදනය නොකරණලදකල්හි ශාස්ත්‍රයමෙන් ඊට අනුවපවත්නා කාරණය

1. යහ:—මිත්‍රාමාත්‍යයකායාඤ්ඤ සද්දිද්ධිහිතකතය,
ගනුණං විපරිකාඤ්ඤ කතාභව්‍යා විග්‍රහකතය.

2. අතාඤ්ඤ:—භූමිමිත්‍රං හිරණ්‍යකුච්ච විග්‍රහසං ඵලං ක්‍රයමි,
යඤ්ඤකතාඤ්ඤිතං භාවි කතීචෙත විග්‍රහකතය.

3. යහ:—විග්‍රහානි සහසා මුඛා සෙ ‘විවාසද්ධි විවෙලමි,
බඩගධාරපරිච්ඡේදනං ලහනෙතෙ සුචිකතමි.

4. නථාභව්‍යකතමි:—කං මහෙත්‍රණනග්‍රහණිකෙ ශාස්ත්‍රවත් පෘථිවිපතො,
කහොත්‍රමපරිච්ඡේදනාද්විවාසො ශාන්තිය ඤාතිභවෙත්.

නැතිකල්හි රජයෙන් මනුෂ්‍යයෙක් කවරප්‍රයෝජනයද, බේ
හෙත්දැනීමෙන් පමණක් යෙදීමක් නැතිව රොගයාගේ ශමන
යෙක් කිසිතැනෙක නැත්තේය.

රජුන්ගේ අනුශාසනාවද නොසිත් වියයුතුයයි යම්පරිද්
දෙකින් දන්නාලදද එසේ දන්වමි. දෙවයන්වහන්ස! ඇසුව
මැනව.

1. නදිය පඵතය, වනය, සෙනාව වසනනැතය යනමේ යම්
යම් ස්ථානයෙකිනි පින්වත් මහරජ! බියඇත්තෙද ඒ ඒ ස්ථාන
යෙහිදී සෙනාධිපතිනෙම රුස්කරණලද බලසෙනාහින් යුක්තව
යන්නේය.

2. සෙනාපතිනෙම ප්‍රධාන ශූරයන්ගෙන් යුක්තවූයේ ඉදිරි
යෙහි යන්නේය. මධ්‍යභාගයෙහි සක්‍රීයතයාද රජද, ධනයද,
දුඵලවූ සෙනහද, සෙනාවද යන්නේය.

3. වම් දකුණු දෙපැත්තෙන් අඟවයෝද, අඟවයන්ගේ
දෙපැත්තෙන් රථද, රථයන්ගේ දෙපැත්තෙන් ඇත්තුද, ඇතුණු
ගේ දෙපැත්තෙන් පාබලසෙනහද යන්නේය.

4. සෙනාපතිනෙම පළමුකිසෙතාව අනුව දුකට පැමිණ උත්
සාහනැති සෙනාවෙහිවූවන් අස්වැසිලිකරමින් සෙමින් සෙමින්
පසුවයන්නේය, රජතෙමේ අමාත්‍යයන්ගෙන්ද දකුණු ශූරපුරු
ඡයන්ගෙන්ද යුක්තවූයේ සෙනහ පිටත්කොට ගෙනයන්නේය.

5. උස්වූද පාත්වූද භූමිභාගයෙන් යුක්තවූ පඵතසහිතවූ ජල
බහුලවූ නැත ඇත්ත කරණකොටගෙන යන්නේය, සමූහ භූමි
භාගය අසුන් කරණකොටගෙනද නැතදී ජලස්ථානය නැතිව
ලිත්ද සියලු තැන්හි පාබල සෙනහගෙන් යුක්තව යන්නේය.

1. නදාලිවනදුරේදී යනු යනු හයං නාප,
තනු තනු ව සෙනාධිපතියාදවස්තිකානෙදීලෙය.
2. බලාධ්‍යක්ෂ පුරුෂයාගේ ප්‍රචිරපුරුෂාන්විතා,
මධ්‍ය කලත්‍රං ස්වාමි ව කොෂො ඵලා ව යද්ධලම්.
3. පාශව්ශොරුභශොරභා අශ්වානාං පාශව්කො රථා,
රථානාං පාශව්කො නාගා නාගානාඤ්ච පද්‍යනසා.
4. පශ්චාත් සෙනාපතියාද්‍යාන් ඛිනනානාභ්‍යාසයන් ගතො,
මහත්‍රිභි: සුභලෙවර්යුක්තා ප්‍රතිගාතා බලං නාපා.
5. සමවයාප්තිමං නාගෙඤ්ජලාථං සමග්ගිධරම්,
සමමගෙඤ්ජලං කොභි: සමග්ගෙව පද්‍යති සි.

1. වැසිකල්හි ඇතුන්ගෙන් සවනව යාම මනායයි පණිනිත යන් විසින් කියනලද්දේය, වැසිතැනිකල්හි අසුන්ගෙන්ද හැම කල්හිම පාබළුසෙනගගෙන් සුඛවද යන්නේය.

2. පින්වත් මහරජ! පථිතයෙහිදීද යාමවදුෂකරමාගීයෙහිදීද රුකිම කවසුතුය, සිතිය යොධයන් විසින් රක්තාලද්දකුගේද නිතර ආතමරක්‍ෂාව සිතීමෙන් මදනින්දෙන් සැතපීම කවසුතුය.

3. කොටුවෙහිහා ආගන්තුක සෙනාව වසන කදවුරෙහිද විසූ සෙනගව පිඩාකිරීමෙන් සතුරන් නසන්නේය, මැඩීමේ කරන්නේය, සතුරන්ගේ රටව වැදීම පිණිස වනයෙහි හැසිරෙණ යොධයන් මගදක්වන්නවුන් කරන්නේය.

4. යම්තැනෙකි රජ වෙසේද ධනය ඒ ස්ථානයෙහිවෙයි, ධනය නැතිව රජබවක් නැත්තේය, එහෙයින් සිතිය යොධයන්ට ධනය දෙන්නේය, ධනයදෙන්නාව කවරෙක්නම් සවන් නොකරන්නේද.

5. යම්හෙයකින්—පින්වත් මහරජ! මනුෂ්‍යතෙමේ මනුෂ්‍යයක්හට අයිතිනොවෙයි, එසේවීනමුදු ධනයට අයිතිවෙයි, සත්කාරයහෝ ශ්‍රේෂ්ඨභාවය බලනැතිබවද ධනයඇති නැතිබව මුල් කොටපවති.

6. නොවෙනස්වූ සිතින් සුඛව සවන්කරන්නේය, ඔවුනෝ වූත් රුකීමද කරන්නේය, බලනැති යම් කිසියෙනෙක්වෙද ඒ සෙනග සේනාසමූහයාගේ මධ්‍යභාගයෙහි කරවන්නේය.

1. හසනිහං ගමහං ප්‍රොක්ඛං ප්‍රශංසාං ජලදගමෙ,
නදන්‍යාහු තුරඛිකාහං පහනිහං සඵලෙදව හි.

2. ගෞලෙජ්ඣ දුඨිමාලේඡ්ඡි විධෙයං නාපරක්‍ෂණම්,
සවයොධො රත්තනසාපි සවපනං යොගතිද්‍රයා.

3. භාගයෙන් කමිසෙවුණු දුගීකටකමද්දො,
පරදෙයප්‍රවෙගෙ ව කුසණ්දවටිකාන් පුරා.

4. යහු රජු තහු කොහො විනාකොහො න රජනා,
සවතටෙහාසාහො දදනාන් කො හි දුතුර්න සුධාකො.

5. යහා :- න නරස්‍ය නරෙ දුස්‍ය නිනතු විතතස්‍ය භසකො,
ගොරවං ලාසවංවාපි ධනාධනනිබඤ්ඤම්.

6. අගෙදෙන ව සුධොසු රක්‍ෂෙසුභව පරසරම්,
එලගුසෙයාං ව සනතිඤ්චිතමධො වූහස්‍ය කාරයෙන්.

1. රජතෙමේ පාබලසෙනාගේ රාජ්‍ය ඇති අස් සෙනාන ඉදිරි ගෙහි සිටුවන්නේය, සතුරු මැඩපවත්වා සිටින්නේය සතුරුගේ රට වද පීඩාකරන්නේය.

2. රටවලින්ද අසුන්ගෙන්ද සමබ්‍රමෙහි යුධකරන්නේය, එසේම ජලබහුලතැන්හි නැව්වලින්ද ඇතුන්ගෙන්ද යුධකරන්නේය, ගස්සා වැල්වලින් වැසීගියතැන්හි දුනුවලින්ද ඉතිරි ගොඩබිමෙහි කඩුපළියයන මේ ආයුධයන් කරණකොටගෙණ යුධකරන්නේය.

3. මේ සතුරුගේ තණද අනුභව කටයුතුදෙයද, දියද, දරද නිතර දූෂ්‍යකරන්නේය, වැව්ද ප්‍රාකාරයන්ද එසේම අගල්ද බිඳි තේය.

4. රජසුගේ සෙනාව අතුරෙන් ඇතා පළමුවෙනිවෙයි, අයොදි අනාසෙනාව ඒ තරම් නොවන්නිය, නමාගේ ශරීරවයවයන් කරණකොටගෙණම ඇතා ආයුධයන් අවතින් යුක්තයයි දන්නා ලදී.

5. අයවසෙනාවද සෙනාවන් අතුරෙන් උතුම්වෙයි, අස් සෙනාන ගමන්ගත්තාවූ ප්‍රාකාරයෙකැයි දන්නාලදී, එහෙයින් අයවයන් බහුලකොට ඇති රජෙක් ගොඩබිමෙහි සටනක් ඇති කල්හි ජයලබන්නේය.

6. එහෙයින් කියනලදී—අසුන්තැහි සටන්කරන්නාවූ පුරුෂයන්ට දුරසිටි සතුරන්ද සමීපයෙහි පවත්නාහුමෙන් වෙද්ද එහෙයින් අසුන්තැහි සටන්කරණ පුරුෂයෝ දෙවියන්විසිනුදු ජය ගන්නා නොලැබෙත්.

1. පද්‍යනිංගෙ මනිපාලා පුරෙ ' නිකසා යොජයෙන්,
උපරුධාරිමාසික රාජ්‍යං වාසොපපිබයෙන්.

2. සාද්‍යායොසො සමෙ පුරොදහුපෙ නොච්චෙපසාථා,
වෘක්ඛලාමාවෘතෙ වාපෙපරසිවමාපුරොයො සථලෙ.

3. දුෂ්ඨොධොසා සතනං යවසානොනාදකෙකිනම්,
හිද්‍යාචෙවච කඩාගානි ප්‍රාකාරාන් පරිබාසාථා.

4. බලෙඤ්ච ප්‍රමුඛො හසනි න නථා ' නො මහිපනො,
නිචෙජරවයචෙවෙරෙව මානගො ' ඤාපුධො සමානො.

5. බලමගවගෙ සෙසානානාං ප්‍රාකාරෙ ජයගමො මනො,
නසොදගොතිකො රුජ වීජයි සථලවීග්‍රහෙ.

6. නථාහස්තනම් :—සුධාමානා හසාරුථා දෙවතාමපි දුර්ජයො,
අපි දුරස්සිතා යොසො චෙවරිණො හසාවන්තිනො.

1. ඇත් අස්ආදී සියලු සෙනහ රුකීම සටන්කිරීමෙහි දක්‍ෂ භාවයවෙයි, වදින්නාවූද නික්මෙන්නාවූද මානීයන්ගේ වැළකීම් රහිතව පාබල සෙනහගේ කටයුතුයයි නියත්.

2. සවිභාවයෙන් වික්‍රමවත්වූ අවි යෙදීමෙහි දක්‍ෂවූ කටයුතුවූ ක්‍රියාවෙහි උත්සාහවත්වූ දුක් ඉවසියඟැනිවූ ශූරභාවයෙන් ප්‍රසිඬ ක්‍ෂත්‍රියයන්වැනිවූ සෙනහ අනිශ්චිත් ප්‍රධානයයි දනිත්.

3. පින්වත් මහරජ! රජක්‍ෂු විසින් දෙනලද ගෞරවය මුල් කොට පවත්නා ධනය හෙතෙකොටගෙණ ලොව මනුෂ්‍යයෝ යම් සේ උත්සාහයෙන් සටන්කෙරෙද්ද බොහෝදෙනෙක් විසින් දෙනලද ධනය කර්ණකොටගෙණද එසේ සටන් නොකෙරෙත්.

4. බලයෙන්ඟා වික්‍රමයෙන් සුභතවූ සවිලාවූ ගණනක් සෙනහ උතුම, බොහෝ ගණනක් සෙනහද සංග්‍රාමශීලීයෙහි පඩිකරීනිතවූ බෙහෝ සෙනහද උතුම්නොවේ, එසේමැයි, බල නැතිවූවන් පලායාමනොම ප්‍රකවූ බලසමන්ත සෙනාවගේ උත්සාහභාරීමද කරන්නේය.

5. සවිකීය සෙනාවකෙරේ රජහුගේ ප්‍රසන්නය නැතිබවද තමාගේ ප්‍රධානයට ප්‍රකාශනොකරණ බවද දීයසුතවූ ධනය නොදීමද වැටුප්දීමෙහි කල් ඉක්මවීමද සෙනාව ඔවුනොවුන් විරුධවූකල අනුශාසනා නොකිරීමද යනමේ සියල්ල ඒ සෙනාව කෙරේ නොඇළීමට කරුණුයි.

6. සවිකීයසෙනාවට වෙහෙසනොදෙන ජයකැමති රජතෙමේ සතුරන් අභිමුඛයට සේනාවඟා සමඟ යන්නේය, දීඝිවූ ගමනින් වෙහෙසුනු සතුරන්ගේ සෙනහ සුවසේ පරාජය කළඟැනිවෙයි.

1. පුර්වං සුඛකාරිකං සමයාබලපාලනම්,
දිබ්මායීණං විශොධිකං පහතිකම් ප්‍රවක්‍ෂකො.

2. සවිභාවශූරමයනුඤ්චිරතං ජිතශ්‍රමම්,
ප්‍රසිඬක්‍ෂත්‍රියප්‍රායං බලං ශ්‍රෙණිකමං විද්‍යා.

3. යථා ප්‍රභූකෘතානමානාදක්‍ෂ්‍යානෙන භූවි මානවාෂ,
න නථා බහුභිර්දයොගාර්ද්‍රවිකේණරජි දූපකො.

4. වරමලසබලං සාරං න බහවී මුණ්ඩමණ්ඩලී,
කුය්‍යාදසාරතඬො හි සාරතඬමපිසස්ථමම්.

5. අප්‍රසාදො 'න ධිෂ්ඨානං දෙයාංගහරණං ව යත්,
කාලයාපො ' ප්‍රතිකාරයානු චෛරග්‍යකාරණම්.

6. අපිඬයන් බලං ශත්‍රූන් ජිහීර්ණමණයෙන්,
ප්‍රබසාධ්‍යං විෂාං සෙනාං දීඝිප්‍රයාණපිඬිතවු.

1. ශ්‍රී ලංකාවේ වඩා සතුරු සෙනඟ බිඳවීමකරණ අනික්දීම නියෝග නැතහොත්. එහෙයින් ඒ සතුරුගේ ශ්‍රී ලංකාවේ උනන්දු කිරීමේ බලයක් බිඳවන්නේය.

2. යුරෝපීය සමග නොහොත් ප්‍රධාන අමාත්‍යාංශ සමග මිත්‍ර වාදයක් නොවූ සිතින් යුරෝපීය සතුරුගේ අනුමත නොවූ කැමැත්තක් කරන්නේය.

3. සමහරක් අතීතයේ කපටයට පැවතුම්දීම බිඳවීමකින් මිත්‍රයක් නොදී මිත්‍රයක් වීමට පැමිණි රජයටත් නායකත්වය. නොහොත් ගවයන්ගේ මිත්‍රයක් සිටි අතීතයේ ඒ සතුරු රජය ගේ මිත්‍රයට රජයක් බලයක් ගැනීමකින් තොරව.

4. ජන කැමැත්ත රජයට සතුරු රජයේ දෙයෙහි ජනතා ගෝලයක් සිටීමට වාසය කරන්නේය, නොහොත් ධනාත්‍ය අදහසක් ගතවීම නිසාම රජයට වාසයකරන්නේය, මිනිසුන් බහුලයට ඒ රට බලාපොරොත්තු කෙරෙයි නිසාය.

රජයට ආර්ථිකයෙන් කිසිවක් ප්‍රයෝජන නොවෙයි නිසාය.

5. නමුත් වැඩිමද සතුරුගේ හානිකරීම්ද ගත වීම දෙක පමණක් නිසාම වන්නේය, ඒ නිසා පරිසරයට වඩාත් අහිමි වීමට වාක්පට්ටියක් කරනු ලැබේ.

අමාත්‍යාංශ විසින් සිතායී 'මේ සියලුම සත්‍යවෙයි, එසේද,

6. සාමාන්‍යයෙන් නියමයක් මවා නමුත් කැමැත්තට එකඟව පවත්නා සත්‍යය අනුමතකරවෙයි, නිතිශාසනයට අනුකූලව

1. දශාදිපතේ මහත් නායකයෙකුගේ විශ්වාසය, නායකයා පමණක් නොදේද, නායකයා විවේචනය.
2. සාමාන්‍යයෙන් යථා වා මිත්‍රයක්, අනෙක් ප්‍රකාශයක් කාලය මිනිසාගේ සිතකින්.
3. නැරඹීම, රජයට වාසි හානිය දැනගැනීමෙන්, අර්ථය ගොඩනැගීමට හානිවැඩිවීමට.
4. සමහරු වාසයෙන් පරිසරයට හානි කරයි, අර්ථය දැනගැනීමට වාසියක් බවට හානියක්.
5. ආර්ථිකය පරිසරයට හානි කරයි, නිතිශාසනය නිතිශාසනය කැඩවීමට ප්‍රයත්නය.
6. අනුමතයට වාසියක් සාමාන්‍යයෙන් නිතිශාසනයට, සමානාත්මකයක් හා නිතිශාසනයක්.

පවත්නා සත්‍යය අත්‍යවශ්‍යවේයි, මේ පැවතුම්දෙක අතිශයින් දුරුවෙයි, එසේමැයි, ගින්නද අනිකාරයද යනමේ දෙදෙනාගේ සම බවෙක් කොයිත්දැයි” කියනලද්දේය.

ඉන්පසු රජතෙම නැගිට නැඟෙනු පාඨකයා විසින් දන්වන ලද වෙලාවෙහි ගියේය. ඉක්බිත්තෙන් පිටත්කර අරිණ්ලද වර පූරුණයා හිරණ්ගහිටත් සම්පයට අවුත්වාද “දෙවයන්වහන්ස! චිත්‍රවණ්ණරජතෙමේ පැමිණියෙක් වැනිදෙයි, මෙකල්හි මලයපථි තයට නුදුරුවූ භූමියෙහි පිහිටුවනලද සෙනහින් යුතුව වෙසෙයි. නුදුරුවූ සතුරන් විසින් විසීම නිරන්තරයෙන් නොකටයුතුය, යම්හෙයකින් ඒ ගෘථුනම් මහආමනිදියේද මේ සතුරු රජතුමා විසින් පළමුකොටම කවරෙක්නමුදු අපගේ කොටුවෙහි යම් හෙයකින් සිටුවන්ලදද ඒ රහස කිසිවක්නුභා සමග ඒ ගෘථුනම් අමාත්‍යයාගේ විශ්වාස කළාවෙහි යෙදීමෙන් මාවිසින දන්තා ලද්දේය” යි කීය. චක්‍රවාකතෙම “දෙවයන්වහන්ස! මේතෙම කවුඩාමවෙයි” කියයි. රජතෙම “මේතෙම කිසිකලකත් නොවෙයි, ඉතින් එසේවිනම් එකල්හි ඒ කවුඩා විසින් ගිරවාගේ මැඩ පැවැත්වීම පිණිස කුමට උත්සාහ කරණ්ලදද? අනිකෙකද ගිරවාගේ පැමිණීම හෙතෙකොටගෙන කවුඩාගේ සටනට උත්සාහයවූයේය. ඒ කවුඩුද බොහෝකාලයක් මේ නුවර විසූයේය” යි කියයි. ආමර්තෙම “එසේද අලුත ආ තැනැත්තෝ සැක කටයුතුවෙයි” කියයි. රජතෙම “අලුත ආවෙද කළඋපකාරයන පවතින්නෝ දක්නාලැබෙත්.

1. සතුරෙක්නමුදු වැඩ ගැසිරෙන්නන්නම් මිත්‍රයෙක්වේ, මිත්‍රයෙක්නමුදු අවාඩිකරන්නන්නම් සතුරෙක්වේ, ශරීරයේ උපදනා රොගය දුක්දෙයි, වනයෙහි උපදනාවූ මෘගය සැපවිලිවයි.

2. අනිකෙකද—ශුද්ධකතම රජතෙම විරවරනම් සෙසුකෙසේවූයේය, ඒ සෙවකතෙම මදකලකින් තමාගේ සුත්‍රයා රජතුමාගේ ශ්‍රීතීපිණිස බලිදුන්නේය” යි කියයි.

ඒ කෙසේදැයි? චක්‍රවාකතෙම විවාරයි. රජතෙම කියයි.

ශුද්ධ රජතුමා කෙළිවිල්ලි කළීරුකෙළිනම් රජතෙමගේ දුටු කළීරු මඤ්ඤරියකෙසේ මම පෙරමගත් ඇලුම්ඇත්තෙමි

1. පරෙ ‘පි ගිනවන් බහුර්බහුරපානිකා පරා,
අභිකො දෙහඤ වාසිර්ගිනමාරණාමොදධම්.

2. ආසිතිරවරෙ නාම ශුද්ධකා මශ්පකො,
සෙවකා සලකාලොක ස දදො සුතමානමයා.

විමි. ඒ ක්‍රමයට විරවරනම් රජපුත්‍රයෙක් එක්තරා රටකින් අවුත් රජවනායාගේ දෙරටුවෙහි දෙරටුවාලයා කර එළඹ “මම වැටුප්කැමැති රජපුත්‍රයෙක්වෙමි, මවරජුගේ දෑත්විමකරව” යි කිය. ඉක්බිත්තෙන් දෙරටුවාලයා විසින් රජතුමාගේ දෑත්විමකර වනලද ඒ විරවරනෙම “දෙවයන්වහන්ස! සෙවකවූ මාගෙන් ඉදිත්ප්‍රයෝජන ඇත්තේනම් එකල්හි මවවැටුප්නියම කරණුලැබෙව” යි කියයි. ශුද්ධ රජතෙම “තව වැටුප්කොපමණද” යි? කීයේය. විරවරයා විසින් “භෑමදවස්හි සාරසියයක් රත්වියදම ලැබියයුතුය” යි කියනලද්දේය. රජතෙම “තව කවසුතුකිරීම පිණිස උපකරණ කවරේද” යි විචාරයි? විරවරනෙමේ “අත් දෙකද තුන්වෙනිවූ කඩුවද උපකරණය” යි කියයි. රජතෙම “මේ වැටුප්නොදියභෑනිය” යි කියයි. ඒ වචනය අසා විරවර නෙමේ නමසකාරකොට ගියේය. පසුව ඇමතියත් විසින් “දෙවයන්වහන්ස! දින සතරකට වැටුප්දීමේ රජපුත්‍රතෙම සුදුසු වූයේ මෙතෙක් වැටුප් ගත්තේද නොහොත් නුසුදුසුද්දී ගත්තේද කිත්ද යි මොසුගේ පැවැත්ම දන්නාලැබෙව” යි කියනලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් අමාත්‍යයන්ගේ වචනයෙන් කැඳවා බුලත් දී ඒ වැටුප් දුන්නේය.

1. යම්හෙයකින්—බුලත් කුළුරසභා නිත්තරස සහිතවූ මිශ්‍ර රසදවෙයි, ලුණු රසයෙන් යුක්තවෙයි, කසව රසයෙන් යුක්තවෙයි, වාතයෙන් උපන්ලෙඩ සුවකෙරෙයි, සෙම්දෙස් දුරුකෙරෙයි, පණුදෙස්තසයි, දුගඳ නැතිකෙරෙයි, මුඛශෝභාවකෙරෙයි, මල නසයි, අහිරමණයෙහි ආශාවභීතයද යනමේ බුලතෙහි ගුණ තෙළසක්වෙත්, එම්බා මනත්‍රිය! මේ බුලත්සව්වියෙහිපවා නොලැබියහැකිවෙත්.

වැටුප් පිළිවෙළින් බෙදා වියදම්කිරීමද රජු විසින් රහස්ගතව සිට පරීක්ෂාකර ණ ලද්දේය. ඒ වැටුප්වලින් භාගයෙක් විරවර විසින් දෙවිවරුන්වද බ්‍රාහ්මණයන්වද දෙනලද්දේය. තුබු කොටසින් අඩියක් දුකට පැමිණියවුන්වද එයින් ඉතිරි කොටස අනුනවකටයුතුවූ වියදම්න්ද සැරසීම වියදම්න්ද යොදා නිතර

1. යනා :—නාමලිං. කවුන්තනමිශ්‍රමයුරු. කාර. කපායානවිනං
වාතසං. කපිතායනං. කෘමිතරං. දොග්ගියදොපනම්,
වකුසාහරණං. මලාපහරණං. කාමාගනියන්දිපනං.
නාමලියං සබ්බෙ ත්‍රයොදයතුණං සබ්බෙ පෑමි දුලියා.

කටයුතු මේ සියල්ලකොට රුදාවල් කඩුගත් අත් ඇතිව රජ
 හචනය දෙරටුවෙහි සෙවය කෙරෙයි. යම් වේලෙකිහි රජතෙ
 මේ තෙමේම ආශ්‍රයකෙරෙද එකල්හි තමාගේ ගෙටමගෙයි. ඉක්
 බිත්තෙන් කෘෂණපක්‍ෂයෙහි වූ තුදුස්වක්ලත් රුකරුණසහිතවූ
 හඬන්නාවූ ශබ්දයක් ඒ රජ තෙමේ ඇසිය. රජ ඒ ශබ්දයඅසා
 “මේ දෙරටුවෙහි කවරෙක් සිටිතේද” යි? කියයි. එකල්හි
 ඔහු විසින් “දෙවගුන්වහන්ස! මමවිරවරතෙමේ සිටිමි” යි කියන
 ලද්දේය. රජතෙම “හැඟිමටඅනුව ගමන කරණුලැබෙව” යි
 කීයේය. විරවරතෙමේ “දෙවගුන්වහන්සේ යමක් ආශ්‍රයකෙරෙද
 ඒ කටයුතුය” යි කියාගියේය. රජු විසින් “මාවිසින් මේ හුදකලාවූ
 රජපුත්‍රතෙම ඉතා ගණවූ ඇඳිරියෙහි හරිණලද්දේය, ඒ හැරීම
 තරම්තොවෙයි එහෙයින් මමද ගොස් මේ කුමක්ද යි පරීක්ෂා
 කෙරමි” යි සිතනලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් රජතෙමේද කඩුව
 ගෙණ රජපුත්‍රයා පසුපසසේ නුවරදෙරටුව කෙරෙන් පිටතට
 ගියේය. ඉක්බිත්තෙන් විරවර විසින් ගොස් රූපශෝභාවෙන්
 හා තරුණවයසින්ද යුක්තවූ සඵාහරණයෙන් සැරසුනාවූ එක්
 සත්‍රියක් අඬන්නී දක්නාලද්ද “නිකවරක්ද කුමක් සඳහා හඬන්
 නිද” යි විචාරණලද්දීය. සත්‍රිය විසින් මම එක්තරා ශුද්‍රකරුක්
 හුගේ ශ්‍රීකාන්තාවවෙමි, මේ රජපුත්‍රගේ බාහුබලයෙන් බොහෝ
 කාලයක් මහත් සැපතින් සැනසුනෙමි. බිසවගේ දෙපයෙන්
 රජතෙම තුන්වෙනි දිනයෙහි මරණයට පැමිණෙන්නේය, මම
 අසරණ වන්නෙමි. දැන්තොසිටිමි” යි හඬමි කියනලද්දේය.
 විරවරතෙම “පිණැත්තියගේ නැවතමේ රජුකෙරේ විසීමකෙසේ
 වේද යි? කියයි. එපවත්අසා ශ්‍රීකාන්තාතොමෝ “ඉදින්නෝ
 මහාපුරුෂ ලක්ෂණයන් දෙතිසකින් යුක්තවූ ශක්තිධරනම්
 තමන් පුත්‍රයාගේ ඉස සියඳිතින් සිඳි පිණැත්තාවූ උමාදෙවියට
 බලපුදුන්තෙහිනම්, එකල්හි රජුතෙමේදීඤ්ඤ ආයු ලබන්නේය
 මෙද සැපසේවසමි” යි කීය. මෙසේකියා නොපෙනේ ගියාය.
 ඉක්බිත්තෙන් විරවරයා විසින් සියගෙටගොස් නින්දෙන් මැඩ
 පවත්වනලද බිරිත්දද පුතුද පුබුදුකරවන ලද්දේය. ඔව්හුදෙ
 දෙන් නිදිමත පුරුකර උන්නෝය. විරවරතෙම ශ්‍රීකාන්තාව
 විසින් කියනලද ඒ සියලු පවත්තියේය. එපවත්අසා ශක්තිධර
 තෙම සතුටුව “මෙබඳුවූ රජකිසුගේ රාජ්‍යය රක්තා පිණිය
 යමක්හට උපකරණ වන්නෙමිද එහෙයින් මම පිණැත්තෙමි,
 පියාතෙහි මෙබඳුවූ ක්‍රියාවෙහි වනාහි මේ ශරීරයාගේ යෙදීම
 හැමකල්හිම යම්හෙයකින් පූජ්‍යවූයේද එහෙයින් දැන් පමාවනු

යෙහිත්ද” යි? කියයි. ශක්තිබරයාගේමවිද “අපගේ වංශයෙහි පුරුදුවූ මේ කටයුත්ත ඉදින් නොකටයුතුනම් එකල්හි ගත්තා ලද රජසුපිළිබඳ පබ්බලයෙන් මිදීම කෙසේවන්නේද” යි? කියන්නීය. මෙසේ සියල්ලෝ උමාදෙවියගේ දෙවලයට ගියෝය. ඒ දෙවලයෙහිදී උමාදෙවියට පූජා විරවරතොම “පින්වත්වූ උමා දෙවිය සතුටුවව ශුද්ධ මහරජතොම ජයගනිවා. මේ බලපූජාව පිළිගනුලැබේව” යි කියයි. මෙසේකියා පුත්‍රයාගේ ඉස සිත් දේය. ඉක්බිත්තෙන් විරවරතොම “ගත්තාලද රජසු පිළිබඳ පබ්බලයෙන් මිදීම කරණලද්දේය, දැන්පුත්‍රයානැතිව ජීවත්වීම පලනැතිවෙයි” සිතීය. මෙසේසිතා තමාගේ හිසසිත්දේය. ඉක්බිත්තෙන් හිමියාගේද පුත්‍රයාගේද ශොකයෙන් මිරිකුණු සත්‍රිය විසින්ද ඇගේඉස සිදිනා ලද්දේය. මේ සියල්ල දැකද අසාද ශුද්ධ රජතොමේ විස්මව,

1. මාවැනිවූ සැකැල්ලවූ අදහස්ඇති සත්වයෝ ජීවත්දවෙත්, මරණයටද පැමිණෙත්, මේ විරවරගජපුත්‍රයා වැනිවූ සත්වයෙක් ලොව පෙර විද්‍යාමානනොවූයේය, මතුදනොවන්නේය.

මෙබඳුවූ මහා පුරුෂයකුගෙන් වෙන්වූ රජයෙහිද ප්‍රයෝජන නොවෙයි” යනුසිතීය. ඉක්බිත්තෙන් ශුද්ධ රජු විසින්ද තමාගේ ඉසසිදීම පිණිස කඩුව කොපුවෙන් නගා ගත්තා ලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් ඇස්හවුයෙහිවූ පිණැත්තාවූ උමාදෙවිය විසින් රජතොමේ අතින් අල්වාගන්නා ලද්දේ. “එම්බාපුත්‍රයා!” දරුණුවූ ක්‍රියාවෙන් ප්‍රයෝජන නොවෙයි, දැන් තාගේ රජය නොනසී කියනලද්දේය. රජතොම ශරීරයෙහි අවතැනක් නැතිමිසිතුව නමසකාරකොට, “සොවූ උමාදෙවිය! රජයෙන් හෝ ජීවිතයෙන්ද ඵෙඤ්ඤායෙන්ද මව ප්‍රයෝජනනොවෙයි, ඉදින් මව අනුකම්පාවක් කරනුලැබේද එකල්හි මාගේ ජීවත්වීමෙන්ද අඩුදරුවන් සහිතවූ මේ රජපුත්‍රතොමේ ජීවත්වේවා, එසේ නොලැබේනම් මම ඉසසිදීම උපායට පැමිණෙමි” කීය. ඒ අසා උමාදෙවිනොමේ “තාගේ මේමහත් පුරුෂභාවය විසින්ද සෙවකයාකෙරේ පවත්නාවූ භොගය විසින්ද සියලුලෙසින් සතුටුකරණ ලද්දිවෙමි. යව අත්වූ ජය ඇත්තෙව්ව පිරවර සහිතවූ මේ රජපුත්‍රතොමේද ජීවත්වේව” යි

-
1. ජීවනව ම ම්‍රියගෙන ව මව්බා: සුදුජනාවා,
අභේද සද්‍රොහ ලොකෙ න භුතො න භවිතොති.

කිය. ඉක්බිත්තෙන් අඹුදරුවන්සහිතවූ විරවරතෙමේ දිවි ලද්දේ තමාගේ ගෙවම ගියේය. ඔවුන් විසින් නොසිතාලද රජතෙම ප්‍රාසාදයාගේ මතුමාලටගොස් එසේම සැතපුනේය. ඉක්බිත්තෙන් රජු විසින් රජගෙය දෙරටුවෙහි සිටියාවූ විරවර තෙමේ නැවත දක්නාලද්දේ “දෙවයන්වහන්ස! හඬන්නාවූ ඒ සත්‍රීමාදක නොපෙනීගියාය. අන්තිසි පුවතක්නැතැ” යි කී යේය. ඒ වචනයඅසා සතුටුවූ රජතෙම විසඟසහිතව “මේ ප්‍රශංසාකටයුතුවූ පිරිසිදු සිත්ඇතිබවද කෙසේද?

1. යම්ගෙයකින්—දෙන සුලුවූයේ ප්‍රියවචන කියන්නේද, දක්ෂවූයේ තමාගේවණිතාව නොකියාද ලොහනුවූයේ සුදුසුවූ ස්වභාවයෙහිදේද සුදුසුවූ කථාවෙන් යුක්තවූයේ පරුෂවචන නොකියන්නේද.

යන මේ මගන්වූ අදහස් ඇත්තක්ගේ සියලු ලකුණු මොහු කෙරේ ඇත්තේයයි සිතී. ඉක්බිත්තෙන් ඒ රජතෙම උද්ඝන පණ්ඩිතසභාවක් රැස්කොට සියලුපවත් දන්වා ප්‍රසන්නයඟෙතු කොටගෙණ ඒ රජපුත්‍රයාට කණිවරුපය දුන්නේය. “එහෙයින් අලුත පැමිණිනැතැත්තෙම කිමෙක්ද සතුරුවූයේද, ඒ අලුත පැමිණියවුන් අතුරෙහිද උතතමාධමමධ්‍යම යන තුන් කොටසම ඇතිවෙත්” යයි කිය.

2. චක්‍රවාතතෙමේ, යම්පුරුෂයෙක් රජකුගේ කැමැත්තනියා යෙන්නොකට යුතුවූ ක්‍රියාවක් කටයුත්තක්මෙන් දක්වාද ඒ තෙම නිත්‍යකටයුතු ඇමතියෙක්වෙයි, රජකුගේ අදහස් නියා යෙන් කටයුතුකිරීමෙන් සිත්කැලඹීම උතුම්වෙයි, නොකටයුතුවූ ක්‍රියාවෙන් ඒ රජකුගේ නැසීම සුදුසුනොවේ.

3. වෙදද ධර්මානුශාසක ආවායසීද ඇමතියෙන මේ තුන්දෙනා යම්රජක්කට නුසුදුසු කරුණද රජුගේ සිත්ගැණීම පිණිස මනායයිකියද ඒ රජතෙමේ දේහයද ධර්මයද, ධනයද යන මෙයින් වහාපිරිහෙයි.

දෙවයන්වහන්ස! ඇසුවමැනව.

1. යහ:—ප්‍රියං බ්‍රාහ්මණාපණ්ණා ගුරු සාදවිකාදිනා,
ද්‍යාසන්සාත්‍රවර්ගිසාත් ප්‍රගල්හා සාදනිඤ්ඤා.
2. යො ‘කායං කායං වචනං ස කං මන්ත්‍රි නාපෙවරසා,
වරං සාමිමනොදුංඛං නන්තාගො නන්තායසීනා.
3. වෛද්‍යො ගුරුඤ්ච මන්ත්‍රි ච යසා රුඤ්ච ප්‍රියංවදා,
ගරිරධම්මොගෙහො ඤ්ඤාං ස පරිසියකො.

1. යම් ධනයක් එකක් හු විසින් සුවර්තය හෙතුකොටගෙන ලබන ලද්දේ ඒ ධනය මඟින් වන්නේයයි මෙසේ නොසිතිය යුතුය යම් හෙයකින් ලොහයෙන් මුළාවූ එක්තරා කරනැවැත්මයක් නිධානයක් කැමැත්තේ භික්ෂුවක් හු මග රාජපුරාණයන් විසින් මරණ ලද්දේදැයි කියයි.

රජතෙම “ඒ කෙසේදැ” යි විචාරයි? ඇමති තෙමේ කියයි.

“අයෝධ්‍යාපුරයෙහි වූ ඛානාණි නම් ක්ෂත්‍රියයෙක් ඇත. ධනය කැමැත්තාවූ ඒ ක්ෂත්‍රියයා විසින් ශරීරය වෙහෙසීමෙන් යුක්තව පිත් වත් වූ ජ්වර තෙම නැතක් කාලයෙහිත් සරු වූ කරණ ලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් පවිත් මිදුනු මේ තෙම ජ්වරයාගේ ප්‍රසන්නය හෙතුකොටගෙන නිදන කල්හි දැනීම ලැබ වෙස මුණු හු විසින් “තෝ අද උද්ගතම රුච්ඡිකාප්පවා පොල්ලක් ගත් අතින් යුක්තයේ තමාගේ ගෙය දෙරටුවෙහි බැණ නොනැගිසිටුව. ඉක්බිත්තෙන් ආවා වූයම් භික්ෂුවක් හු මිදුලෙහි දී දක්නෙහිද ඒ භික්ෂුව දැකි කොට පොළපහරින් මරන්නෙහිය. ඉක්බිත්තෙන් ඒ භික්ෂු තෙමේ එම ඇසිල්ලෙන් රත් පිරිණිකල යෙක් වන්නේය. ඒ රතීන් තෝ දිවිහිමියෙක් සැපයෙන් යුක්ත වූයේ වන්නෙහිය” යි කියන ලද්දේය. ඉන්පසු එසේ කරණ ලද කල්හි එසේ සිදුවූයේය. ඉක්බිත්තෙන් රුච්ඡිකාපිම පිණිස කැඳවන ලද කරනැවැත්මා විසින් ඒ සියල්ලෙක “විශ්වයෙක ධන ලාභයාගේ මේ තෙම උපායෙක් වෙයි, එසේ සිත් මමද කුමට මෙසේ නොකෙරෙමිදැ” යි සිතන ලද්දේය. එතැන් පටන් ඒ කරනැවැත්මෙක සැමදවස්හි එබඳු පොල්ලක් ගත්තේ භික්ෂුවක් හුගේ ජම බලයි. එක්දවසෙක ඒ කරනැවැත්මා විසින් එසේ පැමිණි භික්ෂුවක් හු පොල්ලෙන් ගසා මරණ ලද්දේය. ඒ දෙය කරණ කොටගෙන ඒ කරනැවැත්මාද රාජපුරාණයන් විසින් තලන ලද්දේ මරණයට පැමිණියේය. යම් ධනයක් එකක් හු විසින් ශුචර්තය හෙතුකොටගෙන ලබන ලද්දේද යන මේ ආදිය එසේ සිත් මම කියමි” යි කියයි.

2. රජතෙම, පළමු පැවති කථාවන් දැක්වීමට අලුත පැමිණි තැනැත්තෙක් ද ස්වභාවයෙන් හටගත් මිත්‍රයාද නොහොත්

1. ශාස්ත්‍ර ලේඛන :- පුණ්‍යාලබ්ධි, යදෙකෙහි තනවමාපි හවිෂ්ඨානි,
හයා හද්දං යතො මොහා නන්ධාර්ථි නාපිකො මානා.

2. පුරාණ කතා කථා රේඛා කථා නිර්ණයක පරා,
කිං සා නන්ධකාරණෙ බන්ධු: කිං වා විශ්වාසකානකා.

විශ්වාසය භානිකරන්නාවූ චිත්‍රයෙක් වන්නේයයි කියාහෝ කෙසේනම් නියමකරණලාබ්‍යයි.

යේවා යේවා, එළඹිසිටිනුලාබ්‍යයි. චිත්‍රවණ්නමිර්ජනෙමේ, මලයපථිතය මුද්‍රනෙහි සෙනාව රඳවනලද්දේ පවති. එහෙයින් දැන් කුමක්කටසුතුද? යි? කියයි. ඇමතිතොම දෙවයන් වහන්ස! ගැටුමග ඇමතිහුගේ ගුරුපදෙයෙ කෙරෙහි චිත්‍රවණ් රජුසිත් අගොරවකරණලද්දි ආවාටු අනුවරයාගේ වචන යෙන් යම්ගෙයකින් අසනලදද එහෙයින් අඥනවූමේතොම ජය ගත්ව භානිවනු ලාබ්‍යයි.

1. එසේද කියනලදී—ලොභයව වශගවූ කපටයාද ඉන්ද්‍රියයන් ජයනොගත් තැනැත්තෙද බොරුකියන තැනැත්තෙද ඒකගවූ සිත්තැති තැනැත්තෙද භය සවිභාවයෙන් යුක්තතැනැත්තෙද නියමකරණලද කල්පනාතැති තැනැත්තෙද නුවණ මද තැනැත්තෙද සෙවකයන්ව අගොරවකරණ තැනැත්තෙද සන මෙබදු සතුරුතොම සුවසේ පරාජයකළහැකියයි දන්නාලදී” යනු කියයි.

එබැවින් ඒ චිත්‍රවණ් භූපාලතොම අපගේ කොටුවහාත්පස ඇවිරීම යම්තාක් නොකෙරේද ඊටපළමුව නදපථිත වනමාගී වල ඒ රජහුගේ සෙනගනැසීම පිණිස විල්ලිහිනි ආදිවූ සෙනා පතිහු යොදනුලාබ්‍යව.

2. එසේද කියනලදී—දීඝිමාගීගෙහි ගමනින් වෙහෙසුනාවූ නදිපථිත වන යනමෙයින් ගමන වළක්වනලද්දවූ දරුණුගිනි බිගෙන් අනියසින් තැනිගත්තාවූ සුඛා පිපාසයෙන් උපන් විඩා ගෙන්සුකගවූ.

3. මද්‍යපානාදීගෙන් පහවූමුහුණතාවෙන් යුක්තවූ ආහාරයෙන් වැළකුනාවූ රොගය ආහාරයන් නොලැබීමය යන මෙයින් කල්‍යානවූ වසන තැත්තැත්තාවූ මදගණනක්වූ වැසිසුලග දෙකින් මිරිකුනාවූ.

1. කථාවොක්‍කම් :—ලබ්‍ය: කුණේ ‘වග්‍යො’ සත්‍ය: ප්‍රමාදී භිරුරුසිරු,
මුඛො යොධාවමනා ව සුබවේජදො රිපු: සමාන:

2. කථාවොක්‍කම් :—දීඝිවග්ග්‍යමපරිත්‍රානාං නදාද්‍රවගසබ්බකුලමි,
සොරගනිගසනත්‍රායාං සුඛපිපාසාතිකකුලමි,

3. ප්‍රමනාං ගොජගව්‍යාග්‍රං වාග්දුර්ගික්‍ෂපිබිනමි,
අසංසිතමභූසිංහං වාණිව්‍යාකසමාකුලමි.

1. මඩ දුටුලි දිය යනමෙයින් වැසුනාවූ විපතියෙන් කැල මුහුසිතින් සුකතවූ වොගදී උපද්‍රවයෙන් සුකතවූවන්කොට රජතෙමේ සතුරුසෙනන නසන්නේය.

2. අනිකෙක්ද—රජතෙමේ මැඩීමට බියෙන් නිදිවැළකීමෙන් කලානතවූ දවල් සයනය කළාවූ නිද්‍රාවෙන් දුකට පැමිණියෙනහ නිතරනසන්නේය.

එබැවින් “මනාකොට රක්ෂානොකරණලද ඒ රජසුගේ සෙනහ විල්ලිනිනිආදිසු ගොස් අවකාසලත් පර්ද්දෙන් රුහි යෙහිද දවල්ද නසන්න” යි කියයි. එසේකළ කල්හි චිත්‍රවණ් හූපාලයාගේ සෙනහරක්තෝද බොහෝ සෙනාපතිසුද නසන ලද්දහුය. ඉක්බිත්තෙන් කලකිරුණවූ චිත්‍රවණ් හූපාලතෙ මේ ශුන්වනතවූ සංකීය ඇමතියාව “පින්වත් පියානනි! කිමෙක්ද තාවිසින් අපතෙරේ ඇළුමිනැතිබව කරණලැබේද. කිමෙක්ද කවර කාරණයෙක්හිනම් තාතෙරේ අපගේ අගොරව යෙක් ඇත්තේද” යි කියයි.

3. එසේද කියන දී—රජාය ලද්දෙමැයි මෙසේ සිතා නුසු දුසුවූ ක්‍රියාවෙහි යම්කිසි පර්ද්දෙකින් නොකැසීරිය සුතුය, කුමක්ගෙයින්ද, අහංකාරභාවය මහදුබව උතුම්වූ රූපශෝභා වමෙන් සැපත භානිතෙරෙයි.

4. අනිකෙක්ද—කවසුතුවූ ක්‍රියාවෙහි දක්ෂවූ ජනතෙම සම් පතතියට පැමිණෙයි, හිතවූ ආහාර අනුභව කරණතැනැත්තේ නිරෝගී බවටද, නිරෝගී තැනැත්තේ සැපතටද, උත්සාහ කරණතැනැත්තේ සකල ශාසනයන්ගේ පරතිරයටද, හික්මුනු තැනැත්තේ සුවර්තය ධනය කිතීතිය යන මිටද පැමිණේ.

ශායුතෙමේ “දෙවයන්වණින්ස! අසනු ලැබේවා.”

1. පඩිකපාංශුප්ලාවන්තං සුවාසනං දසස්වද්‍රුහම්,
එවම්භූතං මයිපාලා පරසෙකාං විභානගේත්.

2. අහංව :—අවසනාද්‍රව්‍යායුක් ප්‍රජගරකානුමම්,
දිවාසුපාං සද් ගතානන්ද්‍රාවාකුලසෙහිකම්.

3. කථාබොකතම් :—හ රාජාං ප්‍රාප්තමිතොවං වර්තනව්‍යාමසාමිප්‍රකම්,
ශ්‍රියං භාවිතයො ගතනි ජරාරූපමිබොගතමම්.

4. අහංව :—දක්ෂ ශ්‍රියමධිගව්‍යනි පථායි කලාහං සුබමරොගී,
උදෙසාගී විද්‍යානං බමාර්ථසංසි ව විනිතා.

1. ශාසත්‍රඥනය නැත්තාවූද රජතෙමේ ශාසත්‍රවන්තයන්ගේ අනුශාසනාවන් ලැබීමෙන් ජලසානයට අසන්නාවූ ග්‍රහක්මෙන් උතුම්වූ ඵෙඤ්ඤායට පැමිණේ.

2. අනිකේතය—මද්‍යපානයද අනුන්ගේ අසුවන්කෙරේ ඇළීමද සිවුපාදින් මැරීමද දුකෙළියද නීතියට විරුඬව අනුන්ගේ ධනය ගැණීමද, නිහඬකිරීම හා දඩුවම් කිරීමද පරාජිත කපාදියන මොහු රජුන්ට විපතනි වෙත්.

3. ගුණදෙස දෙක පරික්ෂානොකොට තවදුරු පවත් ගැත්මම ප්‍රධානවූ අදහසක්කොට නොපවත්නා විසින් නොහොත් උපායෙන් මඩනාලද සිත්ඇත්තා විසින් බලවත්වූ ඵෙඤ්ඤායට පැමිණීමට හැකිවනු ලැබෙයි, නීතියෙහිද නීතිය මුල්කොට පවත්නා වික්‍රමයෙහිද සමත්වනු වෙසෙත්.

තා විසින් සිතියවූ බලයහා උත්සාහයද නොබලා බිය නැති බවම වැළඳගත් මාවිසින් දක්වනලද මනත්‍රණ කපාවන් ඇතිකල්හිද පරික්ෂා නොකිරීමද දිවනයෙන් අගාරවද කරණ ලද්දේය. එහෙයින් නීතිය හළ කල්හි සෙනග නැසීම කියනලද මේ ඵලය විදිනුලැබේ.

4. එසේද කියනලදී—නීතියට අනෙරු කිරීමේ දෙයෙහි කවරනම් දුෂ්ට අමාත්‍යයන්හු කර නොපැමිණේද? නැවත හිතනු වූ අහර වලදන කවරක්කුනම් රෝගයෝ නොතවද්ද? ඵෙඤ්ඤාය කවරක්කුනම් අහංකාර නොකරන්නේද? මරුතෙම කවරක්කුනම් නොතසාද? සත්‍යවිසින් කරණලද නුසුදුසු ක්‍රියාවෝ කවරනම් ජනයන්හු නොතවද්ද?

1. අවිවාහපි භූපාලෝ විද්‍යාවෘබ්බාපසෙවයා

පරාංශ්‍රිතමවාසෙයානි ජලාසනනතරුයූථා.

2. අනාව :—පානං සත්‍රී මාගයා දුක්ඛමර්ථදුෂ්ණමෙව ව,

වාන්දණ්ඩයෙය්ව පාරුෂං වෘසයානි මහිභුජම්.

3. කිඤ්ච :—න සාහසෙය්‍යානතරසානුවර්තීනා

න වාපද්‍ර්ශයාපහනානතරානමනා

විභූතයා ශක්‍යමවාපානුමුඤ්ඤා

නගෙ ව ගෞරෙයී ව වස්සනි සමපදා.

4. නථාවොක්‍යමි :—දුෂ්ටත්‍රිණං කමුපයානනි න නීතිදෙයා?

සහනාපයනනි කමපථාභුජං න රෝගා?

කං ශ්‍රීර්ත දළියති? කං න නිහනනි මානස්?

කං සත්‍රීකානා න විෂයා පරිතාපයනනි?

1. ප්‍රකෘතම සතුටද හිමියාතුට තෙම ශරත්කාලයද හිරු තෙම අඟුරුද කළු උපකාර නොසලකන බව සුවර්තයද ප්‍රියවූ කාරණයට පැමිණීම ශෝකයද නීතිය විපතනිද නීතිය වරදවා පැවැත්ම වැඩුනාවූද ඵෙඤ්ඤාය නසා.

ඉක්බිත්තෙන් මා විසින්ද මේ තෙම පරික්ෂා රහිතවෙයි, ඉදින් එසේ කුටුසේනම් නීති ශාස්ත්‍රය පිළිබඳවු කථාවයයි නිය නලඳදවු ව්‍යුහානනිය වචන නැමැති ප්‍රමිදුල්ලෙන් කෙසේනම් වසාද?

2. යම්හෙයකින්—යම් ජනයක්ගට තමාගේ බුඩිය නැත්තියද ශාස්ත්‍රය තෙම ඕහට කුමක්නම් කරන්නේද? ඇස්දෙක නැත් තාගට කැඩපත කුමක්නම් කරන්නේද? යි සිතනලද්දේය.

එහෙයින් “මමද බැණනොනැගී සිටියෙමි” යි කියයි. ඉක් බිත්තෙන් රජතෙමේ ඇඳිලිබැඳ “පියානනි! මාගේ මේ මහත් අපරධය ඇත්තේවෙයි. දැන් මම ඉතිරිවූ සෙනහසා සමග ආ පසු හැරී වික්ෂා පච්ඡායට යෙමි එපරිද්දෙන් සමුදෙව” යි කියයි. ගැටු තෙමේ “මේ කාලයෙහි පිළියම් කටයුතු වෙ” යි.

3. යම්හෙයකින්—“දෙවතාවන් කෙරේද ආචාරීන් කෙරේද ගවයන් කෙරේද රජුන් කෙරේද බමුණන් කෙරේද ලදරැය මහලුය, රොගාතුරය යන මොවුන් කෙරේද කොපය හැමකල්හි වැළැක්විය යුතුය” යි තමා පිළිබඳවු පැවතීම සිතයි.

දෙවයන් වහන්ස! හය නොගතමැනව මනාව සිතුවුව මැනවැයි යනුද සිතායි කියයි.

දෙවයන් වහන්ස ඇසුව මැනව.

4. සතුරුගේ අදහස දැනීමෙහි අමාත්‍යයන්ගේද වාන පිත්ත ලෙලූමා යයි කියන ත්‍රිදේශ කොපයෙන්වූ රොගයෙහි ලෙදුන්

1. මුදා විෂාදා ශරදා හිමාගමා නමො විවසාන් ප්‍රකාසං කාතසකනා,
ප්‍රියොපපතනා ශුවමාපදං නයා ශ්‍රියං සමාබාමපි හතති පුණ්යං.

2. යතා :—යසා නාසති ස්වයං ප්‍රඥා ශාස්ත්‍රං තස්ස කරොති කිම්,
ලොචනාත්‍යාං විහිතස්ස දළිණා කං කරණනි.

3. යතා :—දෙවතාසු ගුරො ගො ෭ රජසු බ්‍රාහ්මණෙසු ව,
නියනනව්‍යා සද්‍ය කොසො බාලව්‍යාබාතුරො ව.

4. මනුත්‍රිණං හිනනසකාගො භිෂජං සනතිපාතකො,
කමිණො වාජාගො ප්‍රඥා සුඛො කො වා න පණඩිතා.

ගේද සෙස්සවුන්ගේ කටයුතු ක්‍රියාවෙන්ද ප්‍රයුතොමෝ ප්‍රකාශ කරණු ලබයි, ඥාන ශක්තියගේ දක්‍ෂභාවය ප්‍රයෝජන නැති කල්හි කවරෙක්නම් පණ්ඩිත නොවේද?

1. අතිකෙක්ද—නුවණ මද ජනයෝ සිල්ප ක්‍රියාවක්ම පවත්ගනීත්, ඒ සිල්පවූ කටයුත්ත සඳහා ඒකාන්තයෙන් කැලඹුනාහු වෙති, නුවණැත්තෝ මහත්වූ කටයුත්තක් සඳහා පවත්නාහුද නොකැලඹුනාහු නිශ්චලව සිටිත්..

දෙවයන් වහන්ස! නුබවහන්සේගේ තෙජ්‍යභාවයෙන්ම කොටුව බිඳ කීරීති වික්‍රමයෙන් යුක්තවූ නුබවහන්සේ නැතත් කාලයකින්ම වික්‍ෂා පච්ඡාය කර පමුණුවන්නෙමි” යනුද කියයි. රජතෙම “සිල්ප සෙනාවෙන් යුක්තව ඒ ජය ලැබීම දැන් කෙ සේනම් සිදුකරණු ලැබේද” යි කියයි. ගෘථු අමාත්‍ය තෙම “දෙවයන්වහන්ස! සියල්ල වන්නේය. යම්හෙයකින් ජයකැ මැත්තාහුගේ පවත්ගන්නාලද ක්‍රියාව කල්තොගෙවන බව ජය ලාභය නිමයෙන් වේද එබැවින් අද කොඤ්ඤාගේ දොර වුව සෙනාවෙන් ආවරණයකරණු ලැබේව” යි කියයි. එකල්හි අනුවරවූ කොකාචිසින් අවුත් හිරණ්‍යගභී භූපාලයාට “දෙව යන්වහන්ස! සිල්පවූ සෙනාවගෙන් යුක්තවූ මේ වික්‍රමණ් භූ පාලතෙම ගෘථුනම් අමාත්‍යයාගේ අනුශාසනාවෙන් අවුත් කොටුදොරවුව වැළැක්වීම කරන්නේය” යි කියන ලද්දේය. රජ ගංස තෙමේ පින්වත් සච්ඡය , දැන් කුමක් කටයුතුද ” යි කියයි. වික්‍රමාකතෙම සිංහි සෙනාවගේ බල ඇතීනැතිබව විමසීම කරණු ලැබේවා. ඒ කාරණයද රත්පිළිආදීවූ සුදුසු සතුටු එළවන දෙය දීමද කරණුලැබේවා.

2. එසේද කියනලදී—යම් රජෙක් නුසුදුසුවූ ක්‍රමයට පැමිණි තුවිලිවත්තවුද රූපියල් සොළොස් දහසක්මෙන් නැවතනගා ගන්නේද එක්කලෙක්හි කෙළක්පමණ බොහෝවූ ධනයක් කෙරේ නමුදු අනමුදද, ඒ රාජ්‍යතමයා ඵෙය්‍යෙය්‍ය නොහරී.

1. අපරඤ්ච :- ආරතනො ‘ප්‍රමෙවාඤා කාමං වාග්‍රා තවනනි ව, මහාරමායා කාතඩියනිඤ්ඤානි ව නිරතුලාය.

2. නථාවොකාමි :- යා කාකිනිමපාපඵප්පනගාං
සමුබරෙහනිකෙසගසුතුලාමි,
කදපි කොට්ඨෙපි මුක්තගංගායාං
රජසිංහං න ජහාති ලක්‍ෂමි.

1. අතීතෙක්ද—යාගක්‍රියාවෙහිද විවාහක්‍රියාවෙහිද විපතියක් ඇතිකල්හිද සතුරන් නැසීමෙහිදීද නීතීයලැබිය යුතුක්‍රියාවෙහිදීද චිත්‍රයන්ට සහග්‍රහකරණ කල්හිද ප්‍රියවූ අභ්‍යවකේරේද ධනාත්‍යවූ නැගත් කේරේද යන මේ අවකාරණයෙහිදී වනාහි මහරජ! අධිකවූ විශද්මෙක් නම් නැත්තේය.

2. යම්හෙයකින්—අභ්‍යත පුරුෂතෙමේ මදවිශද්මට හසින් සියල්ල නැතිකරන්නේය, එසේමැයි, රජුන්ට අයුතු බදුම්ලයට අධිකහසින් කවරනම් ක්‍රමණැත්තෙක් හාණියද රජුන්ටදේද?

රජතෙමේ “මේ කාලයෙහි අධිකවූ විශද්ම කෙසේනම් සුතුටුකු ලැබේද කියනලද්දේද වෙයි.

“විපතියක් ඇතිකල ඒ දුරලිම පිණිස ධනය රැස්කරන්නේය” යි කියයි.

ඇමතිතෙමේ “පේශවය්‍යයෙන් යුක්තයාව විපතියකු කොසින්ද” යි කියයි.

3. රජතෙම “කිසිකලෙක්හි ශ්‍රීතොමෝ ඉදින් නොසතුටු වත් නිද” යනුකියයි. නැවත අමාත්‍යතෙම. “දෙවයන්වහන්ස! එකල්හි රැස්කරණලද්දු ධනයෙන් යුක්තවූ ජනතෙමේ නැසෙන්නේය” යි කියයි.

එහෙයින් දෙවයන්වහන්ස! ලොහය පහකොට සිකියවූ සුඛදක්‍ෂ පුරුෂයෝදීමය ආදරය යන මෙයින් සතුටු කරණ ලැබෙත්වා.

4. එසේදකියනලදී—ඔවුනොවුන්ට ඇළුම්ඇත්තාවූ පඬුරු ලැබීමෙන් සාමියාකෙරේ සතුටු වූ ජීවිතයෙහිදු ඇළුම්නැතිව

1. අනාව:—නුතො: විවාහෙ වාසනෙ රිපුක්‍ෂයෙ
සංයක්තෙර කම්මණි මිත්‍රසංග්‍රහෙ,
ප්‍රියාසු නාරිවෙධනෙසු බන්ධුසු
සාතිව්‍යසො නාසති තරභිසාවසු.

2. සතා:—මුර්ඛ: ස්වරූපායනාසාත් සචිතායං කරොති හි,
තා: සුඛිත්‍යාප්තො හාණිං ශුලකසොඛාතිසාධිසාත්.

3. ආපදමේ ධනං රක්‍ෂෙත්
මහත්‍රී මුතෙ—ශ්‍රීමතා: කුත ආපදා,
රජත—කදවිත් කුපිතා ලක්‍ෂ්මී:
සුතමිහත්‍රීමුතෙ දෙව - සංඥවිතාමො විතසාති.

4. තථාවොක්‍යමි :—පරපරපුදු සංහාමො: නාක්‍යාප්‍රාණො: සුනිශ්චිතා:
කුලිනා: සුජිනා: සමාගවිජසෙනො විතාං බලමි.

සවකීය ජයලාභය පිණිස නියමකරණ ලද්ද වූ ප්‍රසිඛ කුලයෙහි උපන්නාවූ උසස් තනතුරුදීම් ආදියෙන් පුදනලද්ද වූ සවකීය සෙනාවෝ සතුරුසෙනා ජයගනිත්.

1. අනිකේකද—පූජාකුලයෙහි උපන්නාවූ ඔවුනොවුන්ට චිත්‍ර වූ ජීවිතභානිය වනකල ආපසු නොහැරෙමිහයි කරණලද නියමඇත්තාවූ පත්සියයක් නමුදු ශූරයෝ සතුරු වූ සිවිරග සෙනා නසන්නාහුවෙත්.

2. තවද—සවකීය පක්‍ෂයෙහි හා සතුරන්ගේ පක්‍ෂයෙහි යන විශේෂය නොදැනීමෙන් මුළු වූ හැමකල්හි උඩගු වූ කළ උපකාර නොදන්නාවූ තමන්ගේ ප්‍රයෝජනයෙහිම ඇවිණු ජන තෙමේ අඹුවවිසිනුදු දුරුකරණුලැබේ, අනික් පණ්ඩිතයන් විසින් හැරියයුතු බව කියනුකිම.

3. යම්හෙයකින්—සත්‍යවචනය ශූරභාවය සුදුස්සන්ට දීමය යන මේ තුන් රජහුගේ ගුණයෝවෙත්, මේගුණ තුනින් තොර කරණලද රජතෙමේ එකානනයෙන් නිත්‍ය කවයුතු බවට පැමිණේ.

අමාත්‍යයෝ වනාහි පළමුකොටම නියමයෙන් සතුවූකළ යුතුවෙත්.

4. එසේදකියනලදි—යම්ජනයෙක් යමක්හුහා සමග ධනාදි වූ උපකාරයෙන් බැඳුනේවේද වියදම්කළ තැනැත්තේ ඔහුහා සමග වැඩුනේවේයි, ප්‍රාණයන් රක්නාපිණිසද ධනය රක්නාපිණිසද මනාකොට විශ්වාසයට පැමිණි ජනතෙම යෙදියයුතු වෙයි.

5. යම්හෙයකින්—කෙතරවිකයෙක් හෝ සත්‍රියක් හෝ ලද රුවෙක් හෝ යම්රජක්හට මනුෂ්‍ය දෑයක වූ ඇමතිගේ වෙද්ද ඒ රජතෙම නුසුදුසු වූ නීතිනැමැති වාතයෙන් තෙරපි යන ලද්දේ කවයුතු නැමැති මුහුදෙහිගිලෙයි.

1. අපරඤ්ච :- සුභවා: ශීලසම්පන්නා: සංගතා: කාතනිඥයා,
අපි පඤ්චශකං ගුරු මාද්වනනි ඊප්වාහිනි.

2. කිඤ්ච :- ශිෂ්‍යෝරපා විශේෂඤ උග්‍රඥ කාතනාශකා,
කාජානෙ කිං පුතංගොගො: පත්තාපානමමතරිණරා.

3. යතා :- සත්‍යං ගොග්‍රීං නථා නාගො නාපසොගො තුගො ගුණා,
එගොග්‍රාගොගො මහිපාලා: ප්‍රාපොනාති ඛුද්ධ වාචානාමි.

4. නථාචොක්කමි :- ගො ගෙන ප්‍රතිබබ්භි සාත් සහ ගොගොදයි වාසී,
සුචියවගොගො නියොක්කවා: ප්‍රාණොෂු ව ධගොෂු ව.

5. යතා :- බුත්තා: සත්‍රීවා ශිශුග්‍රීසා මහත්‍රිණා සත්‍රීහිපගො,
අනිතිපවනාශුප්පා: කාග්‍රාබෙබ්භි ස නිමජ්ඣි.

1. දෙවයන්වහන්ස! බැලුවමැනව—යම් රජක් හු විසින් සැප ඇති කල්හි සතුටුද විපතකින් පැමිණි කල්හි කලකිරීමද වළක් වන ලද්දහුද මදවියදමින් යුක්ත වූ ධනය ඇත්තේද නිරන්තර යෙන් සෙවකයන්කෙරේ සමවූ ආදරයෙන් යුක්තද ඒ රජුගේ රාජ්‍යය ධනදායකරන්නේය.

2. ඇමතියන්ගේ උසස්බව හා පාත්බව දෙක නියමයෙන් රජහු හා සමගවෙන්, නීතිශාසනයදත් රජතෙමේ කිසිත් කාරණයෙකිනි ඇමතියන්ට අගෞරව නොකරන්නේය.

3. යම් කෙසෙත්—අහංකාරයෙන් මෙසේ කෙරෙමිසි පරික්ෂා රහිත වූ කටයුතු නැමැති මුහුදෙහි ගිලෙන්නා වූ රජකට මනා කුවණිත්තන් විසින්ම ඉවර කෙරෙත් අතදෙනු ලැබෙයි” කියයි.

ඉක්බිත්තෙන් මෙකවණින් තෙම අවුත් නමසකාර කොට “දෙවයන්වහන්ස! මාදෙස බැලුවමැනව, සටන්කැමති වූ මේ සතුරු තෙමේ දෙරටුවෙහි සිටී. එබැවින් සැම පාදයන්ගේ අවසරයෙන් පිටතට නික්ම සටනකින් වික්‍රමය දක්වන්නෙමි. එයින් දෙවයන්වහන්සේ විසින් කරුණු ලද සංග්‍රහයාගේ නයම්දීමට පැමිණෙමැයි” කියයි. චක්‍රවාකතෙමේ “එසේ නොකරව ඉදින් පිටතට නික්ම සටන් කළ යුතුවන මිනිසුන් කොටුව ආශ්‍රයකිරීම ප්‍රයෝජනවත් නොවෙයි.

4. අනිකෙක්ද වෙයි—දරුණුවූද කිඹුල්තෙම දියෙන් පිටතට නික්මුනේ තමන් රුකගැන්මෙහින් යම් සේ අපොහොසත් වේද සිංහයා පවා වනයෙන් පිටතට පැමිණියේ සිවලක්කු මෙන් පිරිහුනා වූ වික්‍රමවන්ද වෙයි, ඒද නියමය” යි කියයි.

කවුකුතෙම “නමාවිසින්ම ගොස් සුඛය දක්නා ලැබේවා.

1. පද්‍ය දෙව :—ගමිණියාගේ යනා යනා කොණ සිලාපායෙන් ව,
නිකාං භානානාවෙකො ව නයා සාධනදා බර.

2. යෙහො රුක සහ සානාමුපවයාපවයො ධූවමි,
අමානාන් නිතිමාන් රුක නාවමනොන කර්හිවිත්.

3. යනා :—මහිඳුගේ මදාකුසා මර්ත්තා කායසීයාගරෙ,
සඵලනො හි කරලමබා සුසිලෙවරෙව දියතො.

4. අපරකූප :—විෂමො‘පි යථා නක්‍යා සලිලානාහි සාතො‘වයා,
වයාත් තු ප්‍රවික්‍රතා සතාං සිංහො‘පි සාච්ඡාලවත්.

1. යම්කෙසෙයකින්—රජතෙමේ සචන්ඩිමකරු එළඹ බලාසිටීමේ හේතුව ඉදිරිතොට සචන්කරවන්නේය, කිමෙක සාවම්යා විසින් පෙරටුකරණලද බල්ලෙක් පවා එකානායයන් සිංහයක් භූමෙත් නොහැසිරේදැ” යි කියයි.

ඉන්පසු ඔව්හු සියල්ලෝ කොටුදොරකඩට ගොස් මහත් සටන් කළෝය. පසුවද චිත්‍රවණ් හූපාලතෙම ගෘඪ්ආමාත්‍යයාට “පියානනි! තමාවිසින් කරණලද්දවූ ප්‍රතිශූව දැන් කරණු ලැබේව” යි කියයි. ගෘඪ්ආමාත්‍යතෙමේ “පළමුකොට ආයුච මැනව.

2. කාලයක් ඉවසිය නොහිමෙන ස්ථිරතොවන බවද, ප්‍රසිඬ කුඩු ශාස්ත්‍රඥතයක් නැත්තාවූ මදෘපාතාදියෙන් විපතට පැමිණී සෙනා නායකයන්ගෙන් යුක්ත බවද, තොරක්තා ලද බවද, යොධයන්ගේ හය සවිහා බවද යන මේතෙම කොටුවෙහි විපතාත්‍යසි කියනු ලැබේ.

ඒ ව්‍යසන මේවනතෙක් මේ කොටුවෙහි නැතත්.

3. කොටුවතුළ වසන සෙනඟ අතුරෙහි ඔවුනොවුන් බිඳීමය, නික්මීම හා කොටුවට ප්‍රවේශය බොහෝ වේලාවක් නොවැළැක්වීමය, බලයෙන් මැඩීමය, අතියයින් රථබව දැක්වීමය යන මේ සතර කොටුවතුළට පිණිමට උපායයෝගයි කියන ලද්දකුය.

මෙහිදී ශක්තිය නොඉක්මවා උත්සාහ කරණු ලැබෙයි” කියයි. චිත්‍රවර්ණී භූපාලතෙමේ එසේමයි කියයි. ඉන්පසු ඉරු උදව්ව පළමු උදසන කාලසේනී දේවරාජ සතරෙහිම සුඛය පවත් ගත් කල්හි කොටුවතුළ ගෙයක් ගෙයක් පාසා කවුඩත් විසින් එක්ව්ව ගිනිලන ලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් කොටුව ගන්නා ලද්දේය. යනමේ කොලාහලය අසා නොගෙක් ගෙවල්වල දල්වනලද ගින්නද ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් දැක රාජහංසයාගේ කොටුව තුළ වසන බොහෝ සෙනඟවසා ගැඹුරුදීයට වන්නෝය.

1. සත්‍ය :- පුරුෂයෙකු බලං රැජිණියෙකු වෙත, ආර්ථිකය, භෞතිකය, ස්ත්‍රී, නිසංසායනී වැඩි.

2. අකාල සහ මනාලය. මුර්ධ්වාසනිනියකම්,
අග්‍රාසනං භීරුසොධං ව දුර්ග්වාසනමුත්තමං.

3. ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် 'စစ်အေးရေးအတွက်' ပေးအပ်သော၊
ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် ပေးအပ်သော အထောက်အကူပြုရန် အရေးကြီးသည်။

1. යම් හෙයකින්—සුදුසු කාලයෙහි මනාව මනාමුණුමද මනාව විකුමයද බලපමණින් මනාකොට සටන්කිරීමද එසේම මනාකොට පලායාමද කරන්නේය, පරික්ෂාකරමින් කල් නො ඉක්මවන්නේය.

සටනාවගෙන් මදගමනින් යුක්තවූ විල්ලිහිනියා දෙවෙනිව යන්නාවූ ගිජංගනෙමේද වික්‍රමණී හූපාලයාගේ සෙනාපතිවූ කුකුළා විසින් අවුත් වළක්වන ලද්දේය. හිරණගහී හූපාල හෙමේ “එම්බා විල්ලිහිනි සෙනාපතිය! මට ගොරව කිරීමෙන් හා නොනසන්නෙහිය, මම දැන් යන්ට අපොහොසත් වෙමි. තෝ දුනු යන්ට හැකිවෙයි, එහෙයින් ගොස් ජලයට වදුව. වූඩාමණින්ම වූ මාගේ පුත්‍රයා සඵලාභාතායාගේ නියමයෙන් රජපුරවත්කරන්නෙහිය” යි කියයි. ● විල්ලිහිනි තෙම “දෙව යන්වහන්ස! මෙබඳු ඉවසිය නොහෙන වචනයෙක් නොකිය යුතුය. හිර සද දෙක පවත්නාතුරු දෙවයන්වහන්සේ ජය ගන්නා සේක්වා. දෙවයන්වහන්ස! මම කොටුව රක්නා ඇමති වෙමි. එහෙයින් මාගේ ලේඛා මාසයෙන් තවරණ ලද දෙරටු මගින් වනාහි සතුරෝ වදින්නවා.

2. දෙවයන්වහන්ස! අනිකෙක්ද වෙයි—ඉවසීමෙන් යුක්තවූ දෙන සුලුවූ ආදරවත්වූ ස්වාමී තෙම වාසනාවෙන් ලබනු ලැබෙයි” කියයි.

රජතෙම එසේවේවා එසේද—පිරිසිදුවූ දක්ෂවූ අලුතාවූ ඇම තියෙක් එකානතයෙන් ලැබිය නොහෙයි” කියයි.

සාරස ඇමතිතෙම “දෙවයන්වහන්ස! ඇසුව මැනව.

3. ඉදින් සටන හැරදමා ගියකල මරහට බියෙක් නැතැයි දක්නේද එකල්හි මේ සටන් බිමින් අන් නැතකට පලායාම සුදුසුවෙයි, ඉදින් ජනයාහට මරණය නියමවූයේනම් එකල්හි පලනැති කාරණයෙන් කිහිපයකුමට කිටුකරණු ලබන්නේද?

1. සහ:—සුමනත්‍රිතං සුචක්‍රාන්තං සුසුඛං සුපලාසිහමි,
ප්‍රාප්තකාලෙ සථායකති කුසණ්ඩනා තු විචාරයෙන්.

2. අපරඤ්ච දෙම:— ක්‍ෂමී ද්‍යා ගුණග්‍රාහී ස්වාමී භාග්‍යොන ලහාබො,
ගජහඅභ්‍යොවං කිඤ්ච:—“ගුප්තීඝ්‍රොහො ‘ගුරුකතභව හානා: බලසුදුර්ලහා.

3. යදි සමරමපාසා නාසති මාග්‍යොර්
හයමිති සුකතමිහො නානා ප්‍රයාතුමි,
අථමරණමවශ්‍යමෙව ජනනා:
කිමිති වූඩා මලිහං යයා ක්‍රියෙත.

1. අනිකේක්ද—වාතයෙන් කම්පාකරණලද්දවූ තරඹග
යන්ගේ ලිලාවමෙන් ඇසිල්ලෙකින් නැගෙන සුළුව මේ ඉපදීම
ඇතිකල්හි අනුන්ව උපකාරපිණිය ජීවිතය පරිත්‍යග කිරීම
සුණ්‍යබලයෙන් ලැබෙයි.

දෙවයන්වහන්ස! ස්වාමීවූ නුබවහන්සේ හැමකල්හි රැක්
කසුතු වෙයි.

2. යම්හෙයකින්—රජහු විසින් හරණලද ජනතෙමේ සියලු
ඉසුරෙන් සුන්‍යවූයේද නොපවතී, ආසු පිරිහුනු තැනැත්තා
කෙරේ ධනවත්තරී වෛද්‍යතෙමේද කුමක්නම් කෙරේද?

3. අනිකේක්ද—රජපුරුවන් නැසුනු කල්හි මේ ලොව ජන
තෙමේද නසීය, ඉරු නැගෙන කල පිසුම්විලි සුබ්‍යවන්තාක්
මෙන් රජපුරුවන් පහලවූ කල්හි ජනයාද වැඩෙයි.

4. නැවතද—රජයේ ඇමතිය රජය සෙනග වසනතැන
දන ගබඩාවය සෙනාවය මිත්‍රභාවයට පැමිණි රජහු ජනයෝ
නුවර වැසි සෙනගද යන මොව්හු රජයෙහි අවයවයෝය.

මෙහිද ප්‍රධානවූ අවයවය රජවෙයි කියයි” ඉක්බිත්තෙන්
කුකකුට අමාත්‍යයා විසින් අවුත් රජහංසයාගේ සිරුරෙහි නිසුණු
නියෙන් ගසනලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් සාරස අමාත්‍යයා විසින්
සුහුව අවුත් රජතෙම තමාගේ ශරීරයෙන් වසනලද්දේය. ඉන්
පසු කුකකුට අමාත්‍යයා විසින් නිෂ්පලිත් හා තුඩින්ද කොටන
ලද විල්ලිහිනියා විසින් තමාගේ ශරීරයෙන් වසා රජතෙමේ
දිවයහි හෙලනලද්දේය. සෙනාපතිවූ විල්ලිහිනියා විසින් තමා
ගේ හොටයෙන් ගැසීම කරණකොටගෙන කුකුලාද මරණලද්
දේය. ඉන්පසු විල්ලිහිනියාද බොහෝ පක්ෂීන් විසින් රුස්ව
මරණ ලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් චිත්‍රවණී හූපාලතෙම කොටුව
තුළට වැද කොටුවතුළ තුඩු දෙය ගෙන්වාගෙන හතුරිපාසික
යන්විසින් ජයප්‍රකාශිත වාක්‍යවලින් සතුටුකරණලද්දේ ගියේය.

1. අනාව :—හබව ‘සමීං පවහොද්ත්‍රානනවිච්ඡිග්‍රමකබ්බරෙ,
ජයගෙන පුණ්‍යයොගෙන පරාර්ථේ ජීවිතවාසො.

2. යනා :—ප්‍රකාශී: ස්වාමීනා තාක්‍යා සමාඛාපි න ජීවති,
අපි ධනවත්තරීවේද්‍යා කිං කතෙති ගතසුමි?.

3. අපරකුට :—නරෙයෙ ජීවලොකො ‘යං නිමිලති නිමිලති,
උදෙකුද්දිගමාගෙන ව රවාචිව සරෙරුහමි.

4. අපිච්ච :—ස්වාමාමාත්‍යාඤ උඤ්චං ව දුගීං කොභො බලං සුභාත්,
රජාසිනාති ප්‍රකාශයො පොරණං ග්‍රෙණයො ‘පි ව.

රජපුත්‍රයන් විසින් “ඒ රජතුමාගේ පිරිස් අතුරෙහි යමක් හු විසින් තමාගේ ශරීරය දීමෙන් ස්වාමියා රක්තා ලද්ද ඒ විෂ්ලි හිනි තෙමීම පිනාතිවෙයි.

1. යම්ගෙයකින්—ගව්‍යෙන් හු ගවයන්ගේ රූපාකාරයෙන් සුකතවූ සියලු වස්තූන්ම උපදවන්නිනු වෙන්. ඒ ගවයන් අතුරෙහි අංශෙකින් තවරණලද පිටදෙපැත්ත ඇති ගවරුලයේ ස්වාමිවූ එකම ගවයක් හු උපදවන්නිය” සි¹ කියන ලද්දේය.

විෂණුශතීන් විසින් ඒ පූජ්‍ය සත්‍යයා වනාහි විදකධරීන් විසින් පිරිවරණ ලද්දේ ශුරතාවයෙන් සුකතවූයේ නිත්‍ය ස්ථානයන් අනුභව කෙරේවා.

2. එසේද කියන ලදී—යම් ජනයෝ සටන්කිරීමෙහි දක්‍ෂයෝද රජපුත්‍රවන් රාකගැණීම පිණිස තමන් දිවි හරණලද්ද හුද රජපුත්‍රවන් කෙරේ ආදර ඇත්තාහුද කළ උපකාරදත්තා හුද ඒ ජනයෝ ස්වාමියෙහි උපදනාහු වෙන්.

3. කිසිදු දේශයකදී සතුරන් විසින් පිරිවරණලද තැනැත්තන් පසුබට ව ඉදින් දක්‍ෂ පුරුෂතාවය නොහරිද ඒ ශුර තෙමීමරණ ලද්දේනමුදු නොනස්නාවූ ආත්මයන් ලබා.

පින්වත් කුමාරවරුන් විසින් දබරය අසන ලද්දේය” සි² කියන ලද්දේය. රජපුත්‍රයන් විසින් “අපි අසා සැපතට පැමිණියමහ” සි³ කියන ලද්දේය. විෂණුශතීන් තෙමීම නැවතද මෙසේ වේවයි කියන ලද්දේය.

4. රජුන්ගේ ඇත් අස් රත පාබලයන මේ සිව්වර්ග සෙනහගෙන් කිසිකලෙකින් අපට සුඛයෙක්වේද එකල්හි රජජනිතා මනුෂ්‍යයෙකු යනමේ වාතයන් විසින් පහරණලද සතුරෝ ගල් ගුහාවලට වදිත්වා.

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ නීති තුන්වෙනිවූ

කථාසංග්‍රහය මෙසේදී.

1. යහ:—ජනයන්හි සුභාං ගාව: ස්වාමියෙකු ගවයකුනිත්,
විෂණුශතීන් විසින් කියන ලද්දේය.

2. කථාවොක්කමි:—ආගවෙසු ව යෙ ශුර: ස්වාමාර්ථං කාක්කප්පිතා,
ගතීහකතා: කාතාද්‍යය වෙ නර: ස්වාමියෙකු.

3. යනු නනු හත: ශුර: ගනුහි: පරිවෙසිතා,
අක්කයන් ලහගෙ ලොකාන් යදි කෙලවාං න ගව්ජනි.

4. විග්‍රහ: කරිතුරුඛපතනි හිරිහො කද්දි ගවතාං මහිහානාමි,
නිතිමනුපවතො: සමාහතා: සංග්‍රහනු හිරිගතවරං විෂා.

ස ආර්ථික ස ඩ්.

සන්ධ්‍යා ගෙවත් මිතුරුකිරීම.

සන්ධ්‍යාම පරිච්ඡේදය කියනුලැබේ.

නැවතද කථාව පටන්ගන්නාකල්හි රජපුත්‍රයන් විසින් සොම්ස! අපවිසින් සටන අසන්නලදී, දැන් ගැලපීම කියනුලැබේ වයි කියන්නලදී. විෂණුශතීන් විසින් ගැලපීමද අසනුලැබේවා, මම කියමි, ඒ ගැලපීමෙහි මේවුල් ලෙලාකයවෙයි.

1. නවුවාවු සෙනහින් යුක්තවූ රජුන්දෙදෙනාගේ මහත් සුඛය පවත්නාකල්හි සටන නියමකරන්නාවූ ගෘහ්‍යවක්‍රවාකය යන ඇමරියන් දෙදෙනාවිසින් ඇසිල්ලෙකින් ගැලපීම කරන ලද්දේයයි කියන්නලදී.

රජපුත්‍රයෝ ඒ කෙසේදැයි විචාලෝය. විෂණුශතීන්තෙමේ කියයි. ඉක්බිත්තෙන් ඒ රජහංසයා විසින් “කවරක්ඟු විසින් අපගේ කොටුවෙහි ගිනිලනලද්දේද? කිමෙක්ද සතුරුසෙනහ විසින් ගිනිලනලදද නොසොත් සතුරන්විසින් යොදවනලද අපගේ කොටුවෙහි වසන කිසිවක්ඟු විසින් ගිනිලනලදදැයි?” කියන්නලදී. චක්‍රවාකතෙම “දෙවයන්වහන්ස! සොම්ස! වහන්සේගේ පලනැත්තාවූ මිතුරුපිරිවරසඟින මේ ලෙසවණ්නෙමේ මේ ඥානයෙහි නොදක්නාලැබෙයි මේ ක්‍රියාව ඔහුවිසින් කරන ලදැයි සිතමි කියයි. රජතෙම ඇසිල්ලක් කල්විමසා මාගේ මෙබදුවූමේ පින්නැතිබවෙක් වනාහි ඇත්තේය.

2. එසේදකියන්නලදී—උත්සාහයෙන් මනාකොට ගලපනලද කටයුත්ත භාග්‍යය පිරිහීම හෙතෙකොටගෙන නසී, ඒ දෙවය භාග්‍යයෙහිවෙයි, නැවතමෙනම ඇමරියන්ගේ දෙවයෙක් නොවෙයි” කියයි.

1. වාග්‍යන මහති සඬුණමෙ රඤ්ජුර්නිගනසෙනයො,
සෙථයාභ්‍යාං ගෘහ්‍යවක්‍රවාභ්‍යාං වාවා සක්ඛී කාභ්‍යා ක්ථනාත්.

2. කථාමොකකමි :—අපරාධා ස දෙවසා න පුනථීහුත්ථමයමි,
කාය? පුසටිකං යනසාත් දෙවයොගාවිනසාති.

1. අමාත්‍යවරයාගේ පෙරපත්‍රිකාවන් විසින් මේකාරණය කියාලද්දේය. පුනරුත්ථාපයට පැමිණීමේදී ඔහුගේ මහාග්‍රන්ථාලයට යාමය. අදාළයාගේ පිළිබඳව ක්‍රියාවලිය දෙසින් කල නොදන්නේය.

2. අනිකුත්—යම්කිසි වැඩසටහනක් මගින් වෙනම නොකෙරේද ඒ අදාළයාගේ දේශීයත්වය වැඩිදියුණු කිරීමට නැතහොත් කිසිදු කාරණයක් නැත.

රජයේ ඒ කෙසේද? විමර්ශනය. අනිකුත් කියයි.

“මහලොවකෙහි පුනරුත්ථාපයට නම් විලක්ෂණය. ඒ විලක්ෂණය සංකල්පය විකල්පය යන නම් ඇති සංකල්පය දෙකෙන් කෙසේ කල විලක්ෂණය. ඒ සංකල්පය දෙකෙන් මිනිසුන් කලක්ෂණයට ඉදිවුවේද ඒ විලක්ෂණය වෙසෙයි. මුත්තරයෙන් එක්දිනක් කෙසේ ලත් විසින් ඒ විලක්ෂණය අවුත් “අප විසින් අදාළයා වාසයකොට උද්භූත මහාග්‍රන්ථාලයට ඉදිවුවේද යන මේ අදාළ මාර්ගයන්හි” යයි කියාලද්දේය. ඒ කල්පය අතර ඉදිවුවේ “මිනිසුන්ගේ! මේ කෙසේද යන්න කල්පය අතරද? මා විසින් දන් කුමක් කට යුතුද?” යි? සංකල්පයට කියයි. ඒ අතර සංකල්පය “ඒ කල්පය වනාහි අතරද යි, පසුව සුදුසුකම් කල්පය” යි කියවේ. ඉදිවුවේ “යම්කිසිකිසි මම මේ විලක්ෂණය දක්නාලද විසින්ද යන්න අතරද එකෙසේද යන්න නොකෙරේ.”

3. එකෙසේද යන්න—අනාගත විධායක මහාග්‍රන්ථාලය එකෙසේ පුනරුත්ථාපයට නම් මහාග්‍රන්ථාලය යන මොව්හු දෙකෙන් සුවයට පැමිණෙත්, යද්දී මහාග්‍රන්ථාලය මහාග්‍රන්ථාලය නොකෙරේ” යි කියයි.

ඒ කෙසේද යි සංකල්පය දෙකෙන් විමර්ශනය. ඉදිවුවේ කියයි.

පුනරුත්ථාපයෙහි මේ විලක්ෂණය මෙබඳුවක් කෙසේද යන්න සිටිනාලද යන්න තුන්දෙනකු විසින් දක්නාලද්දේය. එහි අනාගත විධායක මේ එක්මහාග්‍රන්ථාලයට යි, ඔහු විසින් මම පලවු

1. විමර්ශනය. ප්‍රජාතාන්ත්‍රිකයාගේ ගර්භයෙන් නැගී,
ආතමයා කම්පනයෙන් ගෙන ආතමයාගේ න

2. අපරාධය:—ප්‍රජාතාන්ත්‍රිකයාගේ මහාග්‍රන්ථාලය,
ස කුමක් ඉටු දුන්නේ කාන්තාවන් විසින්.

3. කල්පය:—අනාගත විධායක මහාග්‍රන්ථාලයට,
මා විසින් පුනරුත්ථාපය යන මොව්හු විසින්.

කොට අන්‍යජලසානයක් කරගෙමි” යි කියන ලද්දේය. මෙසේකියා ඒ මත්ස්‍යතෙම ගැඹුරු දිය ඇතිනැතකට ගියේය. අන්‍යවූ ප්‍රත්‍යුත්පන්නමතිනම් මත්ස්‍යයා විසින් “මතුවන්නාවූ කාරණයාගේ ප්‍රමාණය නියමකළ නොගෙන බැවින් මා විසින් කොතැන්හි යායුතුද, එබැවින් කාරණය සිදුවූකල්හි සුදුසු ලෙසක් කටයුතුය” යි කියනලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් යදහ විෂයනම් මත්ස්‍යයා විසින්.

1. යම් කාරණයෙක් නියමයෙන් නොවන්නේද ඒ කාරණය නොවන්නේය, යමෙක් නියමයෙන් වන්නේද ඒ කරණය අන්‍ය ප්‍රකාරයෙකින් නොවන්නේය, මෙසේ සිතීමෙන් උපන් ඉවසිය නොගෙන දුක්තසන මේ බෙහෙද කවරගෙයකින් පානය කරණුනොලැබේදැ” යි කියනලද්දේය.

ඉක්බිත්තෙන් උද්‍යත දූලෙන් බදනාලද්දවූ ප්‍රත්‍යුත්පන්න මතිනම් මත්ස්‍යතෙම මළඑකක්හුමෙන් තමා ප්‍රකාශකොට සිටියේය. ඉක්බිත්තෙන් දූලෙන් පහකරණලද්දේ ගොඩින් පැන ගැඹුරුදියට වන්නේය. යද්‍යවිෂයනම් මත්ස්‍යතෙමේ කෙළිලත් විසින් අල්වාගන්නා ලද්දේ මරණලද්දේය. අනාගත විධානා—යන මේ ආදිය එහෙයින් මම කියමි” කියයි. එබැවින් මම යම් පරිද්දෙකින් අනික් ගැඹුරු වූ ජලසානයක් කරා පැමිණෙමිද එබන්දක් අද දවස්හි කරණුලැබේව යි කියයි. හංසයෝ ඒ අසා “ජලසානය තුළට පැමිණිකල තට දුතෙක් නැත්තේය, ගොඩබිමෙහි තාගේගමනට උපාය කෙසේදැ” යි කීවේය. ඉදිබුනෙම මම පින්වතුන් දෙදෙනාහා සමග යම් පරිද්දෙකින් අහසින්ගෙමිද ඒ උපායතෙම කරණුලැබේව” යි කියයි. හංසයෝදෙදෙන “ඒ උපාය කෙසේවේදැ” යි කියති. ඉදිබුනෙම නුබලාදෙදෙනා විසින් හොටවලින් අල්වාගන්නා ලද්දවූ එක් දණෙකින් මා විසින් මුඛයෙන් එල්බ ගතයුතුය, පසුව පින්වතුන් දෙදෙනාගේ පියාපත්වල උපකාරයෙන් මා විසින්ද සැපයෙන් සුකතව්‍යාසුතුය” යි කියයි. හංසයෝදෙදෙන මේ උපාය ලැබෙයි, එසේවේවා.

2. එසේවූවත්—නුවණැති ජනතෙමේ උපායක්වූකලි සල

1. යද්‍යාපි න නද් හාපි හාපි වෙනන නදනාථා,
ඉති විනා විෂයෙනා ‘යමගදා කිං න පිබෙන ?’

2. කියනු :- උපාය විනායෙන් ප්‍රායුසකපායමපි විනායෙන්,
පශ්‍යෙනා වකමුර්ඛසා නකුලෙලිකාසිකාසු නාසා.

කනුයේ විපතියවද සැක කරන්නේය, බලාපිටිනා කොක් මොඩයා නොතකා මුගටින් විසින් පුත්‍රයෝ කනලද්දහුය” යි කියත්.

ඉදිවුනෙම ඒ කෙසේදැයි විචාරයි? හංසයෝදෙදෙනා කියත්.

උතතාරපථයෙහි ගැටුකුටනම් පච්ඡනයෙක් ඇත්තේය. එහිම නම්ද නදි ඉව්වෙහි නුග ගසෙක කොක්ක වසත්. ඒ නුග ගසෙහි පාතින් වූ බිලයෙහි සඨියෙක් වෙසෙයි. ඒ සඨිතෙමේද කොකුන්ගේ ලදරු පුතුන්කයි. ඉක්බිත්තෙන් ශොකප්‍රතිත් පිච්ඡිත වූ කොකුන්ගේ වෙළුපිමආසා එක්තරා මහථ කොකකු විසින් “පිත්වත්ති! තොපි මෙසේ කර වූ මසුන්ගෙණුවන් මුගටි යා වසන බිලයපටත් සඨියාවසන සිදුරදක්වා පිළිවෙළින් එක එකා බැගින් මසුන් විසුරුවා රකිවි. ඉක්බිත්තෙන් ඒ ආහාර මාගියෙන් මුගටියාවිසින් අවුත් දැක්කයුතු වූ සඨිතෙම සැඟව යෙන් පවත්නා ක්‍රොධයෙන් මැරියයුතුය” යි කියන ලද්දේය. එසේකලකල්හි සඨියාගේ මරණය වූයේය. එකල්හි මුගටින් විසින් ගහමත්තේ පක්ෂිපොතකයන්ගේ ශබ්දය අසනලද්දේය. පසුව ඒ මුගටියා විසින් කොක්පැටව් කණලද්දහුය. එබැවින් අපිඋපාය සලකන්නේ, යන මේ ආදිය කියමිහ. අප දෙදෙනා විසින් ගෙණයනු ලබන්නාවූ තාදූක මිනිසුන් විසින් යමක් කිය යුතුමය. ඒ අසා නෝඉදින් උතතාරදෙන්තෙහිනම් එකල්හි තාගේ මරණය වන්නේය. එබැවින් සියලුලෙසින් මෙහිම විසිය යුතුයයි කියයි. ඉදිවුනෙම “ඒ කුමක්ද මම අඳුන යෙක්ද? මා විසින් කිසිවකුත් නොකියයුතුය” යි කියයි. ඉන්පසු එසේකලකල්හි ආකාශයෙහි ගෙණයනුලබන ඒ ඉදිවූවා දූක ගවපාලයෝ සියල්ල පසුපස්සේ දිවත්. “අයෝ මහත් විශ්ව යෙක පක්ෂීන් විසින් ඉදිවූවෙක් ඔසවාගෙණ යනුලැබෙයි” යනුද කියත්. එහිකිසිවෙක් “ඉදින්මේ ඉදිවූවා වැට්ට්ට්, එකල්හි මෙහිදීම පුථස්සා කැසුතුය” යිද කියයි කිසිවෙක් “ගෙටගෙණ යායුතුය” යි කියයි. නවඇතම් එකෙක් “විලක්ඛම්පයේදී පුලුස් සාකැසුතුය” යි කියයි. ඒ රථවචනඅසා රැහැනිව මා විසින් කිසිවක් නොකියයුතුයයි කරණලද නියමය සැලකිය නොහැක් කේ “තොපවිසින් දළ කැසුතුය” යි කියන්නේම දන්බෙන් වැටු නේ ගවපාලකයන් විසින් මරණලද්දේය. වැඩිකැමති වූ චිත්‍ර යන්ගේ යන මේ ආදිය එසෙයින් මම කියමි” කියයි. ඉක්බිත් තෙන් අනුවර වූ කොක්තෙම ඒ ස්ථානයට අවුත් දෙවයන් වහන්ස! “නුවරතුළ පිටතින් පැමිණි ආගන්තුකයන් ඉන්ද .

නොදී නිහර පිටත්කළ යුතුයයි මා විසින් පළමුකොටම දන්වන ලද්දේය. ඒ කාරණයද නුබවහන්සේ විසින් නොකරණලද්දේය. එබැවින් වචනය පරික්ෂා නොකිරීමෙහි මේ පලය අනුභව කරණලද්දේය. මේ නුවර දැවීමද ශාස්ත්‍රමාතෘයා විසින් යොදවනලද්දුවූ මෙඝවණ් නම් කවුඩා විසින් කරණලද්දේය” යි කිය.

1. රජතෙමේ සුසුම්ලා, මිත්‍රභාවය හෙතුකොටගෙන හෝ කරණලද උපකාරයක් හෙතුකොටගෙන හෝ යමෙක් සතුරන් කෙරේ විශ්වාසකෙරේද ඒ ජනතෙම සයනයකළාටු ගස්වුදුන කින් වැටුනු එකක්හුමෙන් විපතනියට පැමිණ කාරණය අවබෝධ කෙරෙයි” කියයි.

ඉක්බිත්තෙන් අනුවරතෙමේ කියේය. නුවර දැවීමකොට මේ ස්ථානයෙන් මෙඝවණ්තෙමේ යම් දිනයෙක්හි ගියේද එකල්හි සතුවූ විත්‍රවණ්හුපාලයා විසින් මේ මෙඝවණ්තෙම මේ කපීපුර වීප රාජ්‍යයෙහි අභිෂෙක කරණු ලැබේවා.

2. එසේද කියනලදී—සිදුකරණලද කටයුතුඇති සෙවකයා හට ඔහු විසින් සමාදානය කරණලද්දුවූ ක්‍රියාව නොසතුව දුක් වීමෙන් පල නැතිනොකරන්නේය, සතුවූ පඬුරුදීමෙන්ද සිත්හි සතුව දුක්වීමෙන්ද වචනයෙන්ද ප්‍රසන්නවූ බැලීමෙන්ද මොහු සතුටුකරවන්නේය” යි කියනලද්දේය.

චක්‍රවාකතෙමේ “දෙවයන්වහන්ස! යමක් අනුවර තෙමේ කියාද ඒ අසනලද්දේද” යි කියයි. රජතෙම නැවත කියයි. දුත තෙමේ නැවත කියේය. “ඉක්බිත්තෙන් ප්‍රධාන අමාත්‍යවූ ශාස්ත්‍ර විසින් “දෙවයන්වහන්ස! මේ රාජ්‍යය දීම සුදුසු නොවේ” යි. අන්‍යවූ යම්කිසි සතුවූ පඬුරු දීමෙක් කරණුලැබේවා.

3. යම්ගෙයකින්—යම් ජනයෙක් අසුන් ගෙණියාම මුල්වූ රජුන්ගේ කටයුත්තකින් යෙදුනේද ඕනෑව තනතුරෙන් පහවී

1. ප්‍රණයදුපකාරවා යො විඤ්චිති ශත්‍රුඤ්ඤි,
ස සුපත ඉව වෘක්ෂාග්‍රත් පතිතා ප්‍රතිබුධානෙ.

2. කථාමොක්තමි :—කෘතකෘතාසා භාතෘසා කෘතං ගෙනව ප්‍රණයගෙන්,
එලෙන මහසා වාචා දඤ්චා ලෙචනං ප්‍රකෘතියෙන්.

3. යතා :—අභිකාරණ යො සුකතා කථං තසාසති බණ්ඩගමි,
ඡිඤ්ඤපකාතං රජන්! බාලකාසවිව මුද්‍රිතමි.

මෙක් නැත්තේය, පින්වත් මහරජ! ලුණුකුල කලානා ඇති නිවසත්කෙරේ කරණලද උපකාරය වැලිමත්තෙහි කරණලද දූවු මුදුලාඤ්ඡනයක් මෙන් කල් නොපවතී.

උතුමන්ගේ සානසෙහි නිවසෙක් කිසිකලකත් නොපිහිටු විසූතුවෙයි.

1. එසේද කියතලදී—නිවතෙමේ උතුම් තනතුරට පැමිණ සාමාන්‍ය නායකයෙකුට කැමතිවෙයි, මියා ව්‍යාකූලතාවයට පැමිණ සෑහියා මැරීම පිණිස ගියාමෙනැ” යි කියන ලද්දේය.

විභවණ්ණෙමේ ඒ කෙසේදැයි? විචාරයි. ගෘහ්ණෙමේ කියයි.

“ගෞතමාරණ්‍යයෙහි මහා තපස්නම් සෑහියෙක් ඇත. ඒ සෑහියා විසින් පත්සල සම්පයේ කඩුඩක්කුගේ මුඛයෙන් වැටුණු මිපැටවෙක් දක්නා ලද්දේය. ඉන්බිත්තෙන් අනුකම්පාවෙන් යුක්තවූ ඒ සෑහියා විසින් බාහ්‍යයන්ගේ සුණුවලින් වඩනලද්දේය, ඒ මියාද කණු පිණිස පසුව දිවන බලලෙක් සෑහියා විසින් දක්නා ලද්දේය. ඉන්පසු තපස් ආනුභාවයෙන් ඒ සෑහියා විසින් මියා බලසංචරණවූ බලලෙක් කරණලද්දේය. ඒ බලලා බල්ලාගෙන් බියගණි. ඉන්පසු ඒ බලලා බල්ලෙක් කරණ ලද්දේය. බල්ලාගට ව්‍යාකූලතාවයෙන් මහත් බිය ඇතිවෙයි. ඉන්පසු ඒ බල්ලා ව්‍යාකූලතාවයෙන් කරණලද්දේය. එකල්හි ඒ මියාට නොවෙනස්වූ ව්‍යාකූලතාවය සෑහිනෙමේ දකී. ඉන්පසු එහි පැමිණි සියලු ජනයෝ ඒ ව්‍යාකූලතාවය දැක මේ සෑහියා විසින් මේ මියා ව්‍යාකූලතාවයට පමුණුවනලද්දේයයි කියති. මේ කථාව අසා ඒ ව්‍යාකූලතාවයේ දුකට පැමිණියේ “යම්නාක්කල් මේ සෑහියා විසින් ජීවත්විය යුතුද ඒනාක්කල් මාගේ සංවිභාවය මියෙක යන මේ ගණි කථාව නැතිනොවන්නිය” යි සිතී. මෙසේ සිතා සෑහියා මැරීම පිණිස පටන් ගත්තේය. සෑහිනෙමේ ඔහුගේ අදහස දැන “නැවත මියා වේවයි” කියා මියාම කරණලද්දේය. නිවසා උතුම් තනතුරට පැමිණ යන මේ ආදිය එහෙයින් මම කියමි. දෙව යන්වහන්ස! අනිකෙක්ද ඇසුව මැනව. මේ තෙම සුවසේ කළහැකියයි නොසිතුව මැනව.

2. අසුවමැනව—කුඩාවූද මහත්වූද මඩ්මවූද මසුන්කා අබි

1. කථාමොක්කමි :—නිව්‍යා ලොකපදං ප්‍රාප්තා සාමනං ලොදතුමිවජ්ඣි,
මුමිකො ව්‍යාග්‍රහං ප්‍රාප්තා මුහිං ගහතුං ගහො යථා.

2. සෑහියා :—භක්ඛස්සා බ්‍රහ්ම මන්දානුගතමාබමමබ්‍රමාන්,
අතිලොලාචකො මුර්ධො මාතා කකිටසබ්බසාන්.

කවු හිස්සුව ගෙනුනොටගෙන අයුතු කොක්තෙමේ කකුළුවා ඇල්විමෙන් මරණ ලද්දේය” යි කියයි.

ඒ කෙසේදැයි විනුවණ් හුපාලතෙමේ විචාරයි. ඇමති තෙමේ කියයි.

“මාලවදෙයගෙහි පද්මගභීනම් විලෙක් ඇත. ඒ විලෙහි එක් මහලු කොකෙක් බල නැත්තේ එසේවූ නමා කලකිරුණු එකක්කුමෙන් දක්වා සිටියේය. එසේ සිටි කොකාද එක් කකුළු වක්කු විසින් දුරදීම පින්වත් තෙමේ ආහාර නොගෙණ මෙහි කුමක් සඳහා සිටියේදැයි විචාරණ ලද්දේය. ඒ අයා කොකා විසින් මසයෝ මාගේ ජීවත්වීමට ගෙනුවෙන්. මේ විල්හි මසයෝද නිමමයෙන්ම කෙවිලන් විසින් මැරියයුතුවෙන්යයි මෙසේ නුවර සම්පයෙහි කෙවිලන් විසින් කරණලද මවුනොවුන්ගේ කථාව අසන ලද්දෙමි. එබැවින් මේ විලෙන් ජීවිකාව කිරීම නොලැබෙන බැවින් මාගේ මරණය එළඹ සිටියේයයි සිතා ආහාර ගැණීමටද පියගෙක් නැත්තේයයි කියන ලද්දේය. ඉන් පසු සියලු මසුන්විසින් “මේ කාලයෙහි මේ කොකා වනාහි අපට උපකාර කරණ එකෙක්මයයි දක්නා ලැබෙයි, එහෙයින් කෙසේ කටයුතු වේදැයි මොහුම විචාරණ ලැබේව” යි සිතන ලද්දේය.

1. එසේද කියනලදී—උපකාරකරන්නාවූ සතුරු හා සමග ඕනෑවිය යුතුය, අනුපකාර කරණ මිතුරුහා සමග නොගැලපිය යුතුය, එසේමැයි, උපකාර අවාඩි දෙක සතුරු මිතුරු වූ මොවුන් දෙදෙනාගේ ඇදිනියයුතුවූ ලකුණු වෙයි.

මසයෝ “පින්වත් කොකානනි! අපගේ රක්ෂාකටයුතු උපාය කොතැන්හිදැ” යි? කීවේය. කොක්තෙමේ රක්ෂාකිරීමට ගෙනුවූ අන්ය ජලයානයෙක් ඇත්තේය, මම තෙපි එක එකා බැගින් ඒ ස්ථානයට ගෙනගෙමි” යි කියයි, හය ගෙනුනොට ගෙණ මසුන් විසිනුදු එසේ චේදිසි කියන ලද්දේය. ඉන්පසු මේ දුෂ්ටවූ කොකා ඒ මසුන් එක එකා ගෙණ ගොස් එක් තැනෙක් හිදී කා නැවත අවුත් “මාවිසින් ඔව්හු දිය නොසිඳෙන අත් තැනෙක්හි හිඳුවන ලද්දහුය” යි කියයි. ඉන්පසු කකුළුතෙමේ “පින්වත් කොකානනි! මාද ඒ ජලයානය කරා ගෙනියව” යි කීයේය. ඉක්බිත්තෙන් කොකාද පෙර නොකැවිරු කකුළුමස්

1. කථාවොක්කමි :—උපකාරිත්වා ‘රිණ සංකීර් ත මිත්රෙණසංකාරිණ,
උපකාරපකාරො හි ලක්ෂාං ලක්ෂණමනගොයා.

කණ්ඩායම්වලින් ආදර සහිතව ඒ කතුවරයා ගෙනගොස් බිම තබාගත්තේය. කතුවරයාද මසුන්ගේ ඇටවලින් පිරී තිබෙන භූමිය දැක “විෂමයෙකා! පින් නැත්තෙමි නවුයෙමි. වත්තාව දැන් එළඹසිටි පරිද්දෙන් කෙරෙමි.

1. යම්ගෙයකින්—බිය එළවන කාරණය එළඹ සිටීමට පළමු හයකාරණය හෙතෙකාටගෙණ හයවිය යුතුය, එසේද එළඹ සිටි බිය දැක බිය නැත්තක්වුමෙන් හැසිරී යුතුය.

2. අනිකෙක්ද—නුවණැති ජනතෙමේ යම්කලෙක්හි මඩනා ලද්දේ තමහට මදකුඩු වැඩක් නොදක්නේද එකල්හි සතුරු හා සමඟ සටන්කරණයේ මගයෙයි” යනු සිතන ලදී.

මෙසේ සිතා ඒ කතුවරයා කොකාගේ බොටුව සින්දේය. එකල්හි ඒ කොකා මියගියේය. බොහෝ මසුන් කා යන මේ ආදිය එහෙයින් මම කියමි” කියයි. ඉන්පසු නැවතද චිත්‍රවණී භූපාලතෙමේ “මහ ඇමතිය! පළමුකොට අසව, මාවසින් මේ කාරණය සිතනලදී. එබැවින් මෙහි සිටි මෙසවණී භූපාලයා ලවා කප්පුර විපයෙහි ඇතිතාක් උතුම්වූ වසතු අපවසින් ගෙන් විය යුතුවෙන්. එහෙයින් මහත් ලිලාවෙන් යුතුව අපවසින් විශාල පව්වකෙහි සිටියයුතුය” යි කියේය. පණ්ඩිත තෙමේ සිතාසි දෙවයන්වහන්ස!

3. යම් ජනයෙක් වනාහි මතුකාලයෙහි සැපගෙණදීම පිළි බෙදවූ සිතිවිලි කොට එපමණකින් සතුටුවේද, ඒ ජනතෙම බිදුනු මැටි බදුන් ඇති බමුණෙමෙන් දුකට පැමිණෙයි කියයි.

රජතෙම ඒ කෙසේදැයි? කියයි. පණ්ඩිතතෙම කියයි.

දෙවකොටනුවර දෙවශමීත්තම් බ්‍රාහ්මණයෙක් ඇත්තේය ඒ බ්‍රාහ්මණයා විසින් ඉරු මෙම රාශියට පැමිණෙන සංක්‍රාන්ති දිනයෙහි විලඳ සුණු පුරණලඳ නැබ්ලියෙක් ලද්දේය. ඉක් බිත්තෙන් මේ දෙව ශමීත්තෙමේ ඒ විලඳසුණු බදුන ගෙණ මැටිබදුන්පිරූ බඩහැලක්වුගේ ගෘහයෙකැති රෝදුවූ සිතින්

1. යනා:- නාවද්ගයාන් හු හෙතමාං සාවද්ගය මනාගනම්,
ආගනං හු හයං දුෂ්ටවා ප්‍රහරිතවාමහිතවත්.

2. අපරඤ්ච:- අභිප්‍රකේතා යද්ද පරොනත කිම්බිකමානමනා,
සුධාමානසාද්‍ය ප්‍රාඥො ම්‍රියතො රිදුතා සත.

3. අනාගතවතීං විනාං කාතා යසතු ප්‍රහාෂාතී,
ස තිරසකාරමාපෙනාති හගනභාණේයා විෂේ යථා.

කාලමුග්ගේ සැනසුණේය. ඉක්බිත්තෙන් විලදසුණු රක්තා පිණිස දණ්ඩක් අතින්ගෙන “ඉදින් මම මේ විලදසුණු නැබිලි යවනුණ බොල්ලන් දසයක් ලබන්නෙමිද එකල්හි ඒ බොල්ලන් දසයෙන් මේ කාලයෙහි කල නැබිලි ආදියගෙන් නොයෙක් පරිද්දෙන් වැඩුණු ඒ ධනයෙන් නැවත නැවත පුවක් පිළිආදිය ගෙන් විකුණ වෙළඳුම්කොට ලක්ෂයක් දනයන් උපදවා සතුන් සතරදෙනකු පාවාගනිමි. ඉක්බිත්තෙන් ඒ අඩුවත්අතුරෙන් යම් අඩුවක් රුසිරිඇත්ති අතිශයින් තරුණද ඇතෙරේ වැඩියක් ඇතිමිකෙරෙමි. ඉන්පසු හටගත් නොඉව සිම ඇති ඒ අඩුවෝ ඔවුනොවුන් යම් දවසෙක්හි කලහකෙරෙන් නම්එකල්හි මම කොපයෙන් මඩනාලද්දෙමි සියලු අඩුවන්ට පොල්ලෙන් තළන්නෙමි” මෙසේ කියා ඒ බඩුණු විසින් පොල්ල දමනලද්දේ විලදසුණු නැබිලිය සුණුකරණලද්දේය. හාජනයෝද බිඳිනාලද්දුය. ඉක්බිත්තෙන් බිඳිනලද්දු හාජනයන්ගේ ශබ්දයෙන් අවුත්බඩහැලයා විසින් බොටුව අල්වා ගෙන් පිටකරණ ලද්දේය. මතු කාලය පිළිබඳව සිතිවිලිය න මේ ආදිය එහෙයින් මම කියමි” ඉක්බිත්තෙන් රජතෙම රහස්තැනෙක්හි “පියානනි! යමක්කටයුතුද එසේ අනුශාසනාකරව” සි ගෘඬු අමාත්‍යයා විචාළේය. ගෘඬුඅමාත්‍යතෙමේ.

1. මදයෙන් මත්වූ හස්තියක්හටමෙන් අහංකාරයෙන් මත්වූ ඒ රජහට ඇත්ගොව්වෝ නොහොත් අමාත්‍යයෝ එකානනයෙන් නොමගයන්නාවූ ඇත්ගොව්වෝ නොහොත් නීතික්‍රමය ඉක්මපවත්නා ඇමතිගේ නිකුත්කරවනු ලබන පැමිණේ.

දෙවයන්වහන්ස! පළමුකොට ඇසුවමැනව. කිමෙක්ද අපවිසින් සමඵ්භාවය වැළඳගෙන කොටුව බිඳිනලද්දේද? පින්වතුන්වහන්සේගේ හෝ අනුභාව විශේෂයෙන් යුක්තවූ උපායකින් කොටුවබිඳින ලද්දේද? සිකියයි. රජතෙමේ “පින්වතුන්ගේ උපායෙන් කොටුව බිඳිනලද්දේය” සි කියයි. ගෘඬු අමාත්‍ය තෙම “ඉදින් මාගේ වචනය කරණුලබන්නේනම් එසේකල්හි සිකිය දෙයට යනුලැබේවා. එසේ නොවේනම් වැසිකලු එළඹිසිටි කල්හි සමානවූ බලයඇති සතුරුකා සමඟ නැවත සටන ඇති කල්හි අන්‍ය රජයෙක්හි සිටි අපට සියරටට යාමද නොලැබියහැකි වන්නේය. සිත නිවීමද රටට පිඩා

1. මදෙබහසා නාපිතො ප්‍රතිණ්ණොව දන්තිනා,
ගවජ්ඣක්ඛන්දසායීනා නසා නෙතාරා බදු වාචනාමි,

නැතිව ගොරවයද යන මේ ප්‍රයෝජන සඳහා යනු ලැබේවා. කොටුව බිඳිනාලද්දේය, කිහිපයද ලද්දීමය. මේ වනාහි මාගේ කැමැත්තවෙයි.

1. යම්ගෙයකින්—යම් ඇමතිගෙයක් රජතුමාගේ කැමැත්ත හෝ නොකැමැත්ත ඉවතලා කටයුතුකාර ණය පවත්වාගැනීමෙහි කියන ලද්දවූ ධර්මය මුල්කොට නුසුදුසුකාර ණයන් සුදුසුයයි කියාද, එබඳු ඇමතියා විසින් රජතෙමේ යහලුවෙක් කරණලද්දේවෙයි.

2. අනිකෙක්ද—සමානවූ බලයෙන් යුක්තයා හා සමගද මිත්‍ර භාවය කැමතිවන්නේය, කුමක්ගෙයින්ද යුධයෙහිදී ජයගැනීම නියමනැත්තේය, සැක කරණලද කාරණය නොකරන්නේය යනු බහසප්ති තෙමේ කියේය.

3. අනිකෙක්ද—මිත්‍රවූ සෙනගද එසේම රජයද සවිකීය ආභමයද කිහිපයද යන මේ සියල්ල අඤ්ඤාවූ කවරෙක්නම් සටන් බිමෙහි සැකයෙන් වඤ්ඤාවීම ඇතිවක් කෙරේද.

4. නැවතද—ඇතම්කලක සටනක් ඇතිකල සටන්කරණ ලබන්නාවූ උභයපක්‍ෂයෙහිම ජීවිතභානියවෙයි, කුමක්ද සමානවූ බලයෙන් යුක්තවූ සුඤ්ඤ උපසුඤ්ඤ යන මේ අසුරයන් දෙදෙනා ඔවුනොවුන් තසනලද්දහු නොවෙදද? යි කියයි.

රජතෙමේ ඒ කෙසේදැයි කියේය? ඇමතිතෙමේ කියයි.

“සුරාණකාලයෙහි සුඤ්ඤ උපසුඤ්ඤය නම් ලද්දවූ සභොදරවූ අසුරයෝ දෙදෙනෙක් බොහෝසෙයින් කය වෙහෙසීමෙන් තුන්ලොවට නායකබව කැමතිව නැතත්කාලයකින් සතුටුකරණලද රජවරයා ඇතිවූවෝය. ඉක්බිතිතෙන් ඔවුන් දෙදෙනා හටසතුටු වූ රජවරතෙමේ “වරයක් ඉල්ලවියයි” කියේය. ඉන් ඔවුන් දෙදෙනා කෙරේ සරණවහි දෙවිය පිළිබඳවූ සමානවූ ආරූපය ඇතිබැවින් අනිකක්කියනු කැමතිවූ ඔව්හුදෙදෙනා “ඉදින් අපදෙදෙනාකෙරේ රජවරතෙමේ සතුටුවූයේද එකල්හි

1. යහ:—යො හි ධර්ම පුරස්කාරය හිතා හතීතු: ප්‍රියාප්‍රියම්,

අප්‍රියාණාග පරිනාති කෙන රජ සහායවන්.

2. අපරඤ්ඤා:—සංකිම්බෙජන් සමෙතාපි සංකිංගො විජයො සුඤ්ඤ,

හ හි සංගයිතං කුය්‍යාත් ඉතා වාච වාහසානි.

3. අනාච්ච:—සුභාද්බලං තථා රජ්‍යමානමානං කිංකිම්බෙව ව,

සුඤ්ඤාසද්ධාලයං කො හි කුය්‍යාදවාලියං.

4. පරතත:—සුබො විනාශො හවති කිංචිද්‍රහයෝරපි,

සුබොද්‍රහසතද්‍රවණො ‘කං සමවිගෙය්‍යි හතො හ කිම්.

රැකවරතෙම තමාගේ අඹු වූ උමාදෙවියාගේදී” යි අනිකක් කී වෝය. එකල්හි කොපවු රැකවරයා විසින් වරදීම නියමය බැවින්ද කොටසෙන් මුළාවූ බැවින්ද උමාදෙවියා දෙනලද්දීය. ඉක්බිති තෙත් ඒ උමාදෙවියාගේ රූපශාසාවෙන් උපත්තාවූද ලොව නැසීමකරන්නාවූද සිත්හි මහත් ආශාවලින් යුක්තවූද පාපයෙන් අදිරියට පත්වූද මාගේයයි ඔවුනොවුන් කලහකරන්නාවූන්දෙදෙනා විසින් “විවාදය සංසිද්ධිමත් සුදුසු වූ එක්තරා මධ්‍යස්ථ පුරුෂයෙක් විවාරණුලාවේ” යි කැමතිකරණලද කල්හි රැකවරතෙමේ මහලු බමුණුවෙසකින් අවුත් ඒ සානයට එළැස්සිවියේය. ඉන්පසු “අප දෙදෙනා විසින් මේ උමාදෙවියාගේ ස්වකීය බලයෙන් ලද්දීය අපදෙදෙනා අතුරෙන් මේ තොමෝ කවරක්ගට වන්නේද” යි බමුණු අතින් විචාලෝය.

1. බ්‍රාහ්මණතෙමේ ශාස්ත්‍රයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨවූයේ පිදියසුතුවෙයි, වික්‍රමයෙන් යුක්තවූ ඤාණියාද පිදියසුතුවෙයි, සමානතියෙන් හා විනිශ්චයසුතුවූ ද්‍රව්‍යවලින් වැඩිවූ වෛශ්‍යයාද පිදියසුතුවෙයි, ශුද්ධාවතාහි බ්‍රාහ්මණයන්ගේ සෙවනයකිරීමෙන් පූජාවෙයි.

එබැවින් තොපිදෙදෙන ඤාණියවූ පැවතුම් ඇත්තෝය. තොපදෙදෙනාට යුඛය නියමය” යි කියයි. මෙසේ කිකල්හි මොහු විසින් යහපතක් කියන ලද්දේයයි සලකා ඔවුනොවුන් සමවූ ශක්තිමත්වූ ඔව්හු දෙදෙන එක්වීමට ඔවුනොවුන් මැරීමෙන් විනාශයට පැමිණියේය. සමවූබලයෙන් යුක්තවූවක්හු හා සමගද ඕනෑමකාරය කැමතිවන්නේය යන මේ අදිය එබැවින් මමකියම” යි කියයි. රජතෙමේ “එසේවීම මේකාරණය පළමුකොටම කුමටනොකියන ලද්දේද” යි කියයි. ඇමති තෙමේ “නිමේක්ද එකල්හි මාගේ වචනය කෙළවරවනතෙක් සාමාන්‍යවචනයේ විසින් අසනලද්දේද? එකල්හිද මාගේ කැමැත්තෙන් මේ කලහය පටන්නොගන්නා ලද්දේය. යම්හෙයකින් මේ හිරණ්‍ය ගඹිරජතෙම ඕනෑමකාරය කිරීමට සුදුසු වූ ශූර් ඇත්තෙක්වේද එහෙයින් සටන්කළ යුත්තෙක් නොවෙයි.

2. එසේදකියනලදී—සත්‍යවාදිය මනාපැවතුම් ඇත්තාය සුවර්තය පිහිටකොට ඇතිතැනැත්තාය දුෂ්ටසව්‍යාඥාත්තාය ස්වකීය

1. “ඥානශ්‍රේෂ්ඨා විජ්‍යා පූජා ඤාණියො බලවාහපි,
ධනධානාතිකො වෛශ්‍යා ශුද්ධානු විජ්‍යෙවයා.

2. කර්තව්‍යකම්:—සත්‍යානුකූල ධර්මකො ‘නායෙෂා ප්‍රානාසංඝාතවාත් බලී,
අගෙනසුබවිජ්‍යී ස භොගා සපන කීර්තිනා.

සහොදරයන්ගේ ගැලපීමකින් තැනැත්තා මහත්බලසමානතාය බොහෝසත් බිම්බි ජයලත් තැනැත්තාය යන මොව්හු සද්දෙන මිතුරුකටයුත්තෝයයි කියනලද්දකි.

1. සත්‍යවතයෙන් යුක්තවූ තැනැත්තෙහි ඒ සත්‍යය එක්වත් රක්තේ මිත්‍රභාවයෙන් වෙනසකට නොයේ, මනාපැවතුම්භාවි තැනැත්තෙහි ජීවිතභාවයක් දැකද ප්‍රසිද්ධ වූ නුසුදුසු පැවතීමකට නොපැමිණේ.

2. සතුරන් විසින් එළඹසිටිනාලද සුවර්තයෙහි හැසිරෙණ තැනැත්තකුට සියල්ලම අවිරුඩුවෙයි, සුවර්තයෙහි පිහිටි රජ තෙමේ ජනයාට ඇළීම හෙතෙකොටගෙණද සුවර්තය හෙතෙකොටගෙණද පරජයකළනොහේ.

3. ඔහු වැළඳෙනාගෙන් අන්තිසිවෙක් දිවිගැනීම නොකෙරේද, එබඳු විනාශයක් එළඹසිටිකල්හි නිවයාගා සමගද මිත්‍රභාවය කටයුතුවන්නේය.

4. සතවතයෙහිවූ භාත්පස කටුවලින් යුක්තවූ උණගසළකා බඩව පවත්නාබැවින් යම්සේ සින්ද නොහේද සහොදරයන් ගා ගැලපී සිටිනාතැනත්තාද එබඳුවෙයි.

5. අධිකබලසමපන්න සතුරුගා සමග සටන්කළ යුතුය යන උපමාවක් තැත්තිය, වැසිවලාපවලය උඩුසුලනකර කිසිකලකත් ගමන්නොකෙරේ.

6. ජමදගනිසෑමිහුගේ පුත්‍රවූ පරසුරාමයාගටමෙන් බොහෝ සටන්වලින් ජයලත් රජහුගේ අනුභාවය හෙතෙකොටගෙණම හැමතැන්හිද හැමකල්හිද සියල්ල අයති කරණුලැබේ.

1. සහෝ 'නුපාලයන් සහෝ සකිකො ගෙනි වික්‍රියාමි,
ප්‍රාණබාධෙ 'පි සුචාක්‍ෂාමායෝදානා යානානායෝදාමි.

2. ධාර්මිකසාහිසුක්‍ෂාසා සඵ එව හි සුජාගෙ,
ප්‍රජාගුරාබාධාධා දුබලවජදො හි ධාර්මිකා.

3. සකි: කායෝදා 'පානායෝගි විනාගෙ සමුපසුරිකෙ,
විනා නසාසුගෙණානා: කුසුදානා කාලයාපනම්.

4. සංගතාදාදාථාවෙණුර්නිවිධා කණ්ටකෙළිනා,
න ගකාගෙ සමුලෙජනාං ප්‍රානාසකිනාචාංගාථා.

5. බලිනා සහ ගොඩවාමිනි නාසති නිදභිනම්,
ප්‍රතිවානං න හි සහා: කදවිදුපසප්පිති.

6. ජමදගො: සුකසොව සඵ: සඵත්‍ර සඵදා,
අනෙකසුබජිනා: සුනාපාදෙව භුජාගෙ.

1. බොහෝ සටන්ජයගත් රජතෙමේ යම් අත්රජකට මිත්‍ර භාවයට පැමිණේද ඒ සටන්ජයගත් රජුගේ තෙජස කැරණකොට ගෙන ඒ අතිත්රජකටද සතුරුවනා යටත්වෙත්.

එබැවින් බොහෝ ගුණවලින් යුක්තවූ මේ නුවර රජකංඝ තෙමේ මිත්‍රකටයුත්තෙක්වෙයි. චක්‍රවාකතෙමේ “දුතය! සියල්ල දන්නාලද්දේද? යව නැවත එන්නෙහිය” යි කී යේය. ඉක්බිත් තෙත් හිරණ්‍යගභීතෙමේ “පින්වත් ඇමතිය! මිතුරුනොවිය යුත්තෝ කෙතෙක්ද ඔවුන්දන්නා කැමැත්තෙමි” යි චක්‍රවාකයා අතින් විචාළේය. ඇමතිතෙමේ “දෙවයන්වහන්ස! කියමි.

2. ඇසුවමැනව—ලදරුද මහදුද බොහෝකල්ලෙඞින් පෙළෙන තැනැත්තෙද එසේම නැයන් විසින් තළා පිටකරණලද තැනැත්තෙද තමා බියසුලුද හය සට්ඨාසයෙන් යුක්තවූ අන්‍ය ජනයා පිරිවරකොට ඇත්තෙද තමා ලොභ සට්ඨාසයෙන් යුක්තද ලොභවූ අන්‍ය ජනයා පිරිවරකොට ඇත්තෙද යන මොව්හු මිතුරු නොවිය යුත්තාහු වෙත්.

3. ස්වාමියාකෙරේ විරුඬවූ ජනයාඇති තැනැත්තෙද භොග යත්කෙරේ අභිශයින් ඇළුනු තැනැත්තෙද නොසහවනලද රහස්ඇති තැනැත්තෙද දෙවයන්කෙරේ හා බමුණන්කෙරේ ආදරනැති තැනැත්තෙද.

4. එලරහිතවූ සියලුම ක්‍රියාඇති තැනැත්තෙද ක්‍රියාවක් නැතිවම භාග්‍යය සිතන තැනැත්තෙද ආහාරපාන නොලැබීමෙන් පීඩාවට පැමිණි තැනැත්තෙද සෙනගගේ යෙදීමෙන් කැලඹුණු තැනැත්තෙද.

1. අනෙකසුඛවිජයි සංඝාතං යසං ගවජ්ඣි,
තනුපාපෙන තසාගු වමොයානති ශත්‍රුවා.
2. ශාස්ත්‍ර :—බාලො වාබො දිඝ්ඤ්ඤි තථා සුනිවහිනාතා,
භිරුකො භිරුකපතො ලුබ්බො ලුබ්බජනස්සථා.
3. විරක්කප්පකාතිඤ්ඤෙව විඤ්ඤෙවතිසක්ඛිමාන්,
අනෙකවිතතමානුස්ව දෙවබ්බාගමණ්ණිනුකා.
4. දෙදමොපහන කඤ්ඤෙව දෙදව්විතතක එව ව,
දුර්භික්ඛවාසකොපෙනො බලවාසනසබ්බාලා.

1. පිටරටක සිටින තැනැත්තෙකු බොහෝ පසම්බරත්ඇති තැනැත්තෙකු සටනක් ඵලබ්‍යවිකල් අවකාශනැති තැනැත්තෙකු සහයවන තෙක් සුවර්තයෙන්ද තොරවූ තැනැත්තෙකු යනමේ පුරුෂයෝ විසිදෙනයි.

2. මේ සතුරන් හා සමග මිත්‍රභාවය නොකරන්නේය හුදෙක් සටන්කරන්නේය, සටන්කරණ ලබන්නාවූ මොව්හු සතුරන්ට යටත්බවට වහාමයෙත්.

3. ලදරුවා තමාසිලය අනුභවඇති බැවින් ජනතෙමේ සටන්කිරීමට කැමතිනොවෙත්, නුවන මදතැනැත්තෙක් සටන් කිරීමෙහිහෝ නොකිරීමෙහි ප්‍රයෝජනය සලකා දැනගත්තට නොහැකිවෙයි.

4. මහල්ලාද එසේම බොහෝකල් ලෙඩින් පෙළෙනතැනැත්තෙකු යනමොව්හු දෙදෙනම උපසාහය හා ශක්තියද නැතිබැවින් තමා විසින්ම සැකනැතිව පරදවනුලැබේ.

5. සියලු නැගත් විසින් පිටපත්කරණලද තැනැත්තා සුවසේ පරාජය කළයුතුවෙයි, ඒ නැගෙම මොහුගේ ධනාදිය පැහැර ගෙණ මොහුනසත්.

6. තමා හයසිහාඇති රජෙකු සටනට පිටි පැබැවින් තෙමීම නසිසි. එසේම බියසුලු පිරිස ඇතිරුණු සටන්බිමෙහිදී ඒ පිරිස විසින් අත්හරිනුලැබේ.

7. සුදුසු පරිද්දෙන් ද්‍රව්‍යයන් නොදෙන බැවින් ලොහවූ රජ හුගේ සෙවකයෝ සටන්නොකෙරෙත්, ධනයක් නොලද්දවූ ධනයෙහි ලොහ සෙවකයන් විසින් මේ රජතෙම මරනුලැබේ.

1. අදෙශසේවා ඛනුරිපුරිපුකතා කාලේන යෙව න, සත්‍යබව්‍යාපේනෙව විංශනි පුරුෂා අමි.
2. එහෙය සංකිං න කුච්ඡන විශාහණියාත් තු කෙවලමි, එතෙ විශාහාමාණං හි ඤාපුං යානති රිපොච්ඡමි.
3. බාලසාලප්‍රසාචනානන ලොකො යොබුමිච්ඡති, සුඛසුඛච්ඡිං යසමාන් ඤාතාං ගෙකො න වාලිශං.
4. උපසාහගෙනති හිතචාද් වාබො දිඝ්ඛිමසසනථා, ඛෙසෙරෙව පරිභුගෙකෙ වාචපොනාචසංගෙමි.
5. සුබොවෙජ්ඣායෙ හවති සච්ඡාතිචතිකානා, න එබෙවනං විනිසනනති ඤාතසංචානමසාන්කානා.
6. හිරුර්සුඛපරිකානාන් සමයමෙව ප්‍රනශාති, තමෙථ හිරුකප්පතා සංග්‍රාමෙ කෙච්ඡිව්‍රවංකෙ.
7. ප්‍රිබ්බසාසං විහාතිකානන සුඛංගෙනාගුජ්චිනා, ප්‍රිබ්බොගුජ්චිකෙකෙරෙඡ ද්වනතිකෙරන්තිසනාකෙ.

1. නොඇළිනු ජනයාගෙන් යුත් රජතෙමේ සටනක් ඇති කළුති ජනයා විසින් හරිණු ලැබේ, විෂය රසයෙහි අතිශයින් ඇළිනු රජතෙමේ සුවසේ ජයගත හැකිවෙයි.

2. බොහෝදෙනාවිසින් දන්තාලද මනුෂ්‍යයන් යුත් රජ තෙම අමාත්‍යයන් විසින් සතුරුවිය යුත්තෙක්වේ, නියම නො කරණලද කලානාවලින් යුත්බැවින් සටනක් පැමිණි කළුති ඒ රජතෙමේ අමාත්‍යයන් විසින් හරිණු ලැබේ.

3. සුවර්තය බලයක්කොට පවත්නා බැවින් දෙවියන්ට හා බ්‍රාහ්මණයන්ට අගෞරව කරණ රජද, එසේම ප්‍රයාජන රහිතවූ සියලු කටයුතු ඇති රජද හැමකළුති තෙමේම කල කිරේ.

4. සමපතනියවද විපතනියවද භාග්‍යයම හෙතුවෙයි කියා මෙසේ සලකන්නාවූ භාග්‍යයම පිළිසරණකොට වසන රජ තෙමේ තමාද ක්‍රියාවෙහි නොයොදා පසුබට වන්නේය.

5. ආභාරපාතයන්ගේ මදබැවින් විපතනියව පැමිණි රජද තෙමේම පසුබසී, විපතනියව පැමිණි සෙනග ඇත්තාහට සවන් කිරීමට ශක්තියක් නැත්තේ වෙයි.

6. පිට රටක වසන රජුනෙක සතුරන් සමුද්‍රපදෙනකු විසින්ද නසනුලැබේ, මිට කාරණයෙක්නම් කුඩාවූද කිඩුලා ජලයානයෙහිදී හසතිරජයක්සු නමුදු අදි.

1. සත්‍යාජාතෙ ප්‍රකෘතිහිචිරකතප්‍රකෘතිරූපුඩි,
සුබාහියොජ්‍යා හවති විෂයෙෂවති සකතිමාන්.
2. අනෙකවිතනමනුසතු වෙෂොහවති මන්ත්‍රිණම්,
අනවසුචිවිතනභාන් කායෙෂී භොගො ස උපෙක්‍ෂාතො.
3. සද්ධම්මිලියසභාද්දෙවබ්‍රාහ්මණනිඤ්ඤා,
විශිශ්‍යීතො ස්වයං ගොව දෙදවොපහතකසාථා.
4. සමපතනෙභව විපතනෙභව දෙදවමෙව හි කාරණම්,
ඉති දෙදවපථෙ ධ්‍යායන් නානමානමපි වෙෂටසෙත්.
5. දුර්භික්‍ෂවාසනී වෛව ස්වයමෙවාවසිද්ධනි,
බලවාසනසුකතසා යොඩුං ශකතිර්ත ජයතො.
6. අදෙශයෙථා හි රිපුණ ස්වරූපෙනාපි භතාතො,
ග්‍රාහො 'ලපියාන පි ජලෙ ගජෙෂුමපි කෂිති.

1. සතුරන් බොහෝකොට ඇති බැවින් චනාහි තැනි ගත්තේ උතුරුසන්තේ මධ්‍යයෙහිදී පරවියක්නු මෙන් යම් මාගී යෙක්හිම යේද ඒ මාගීයෙහිදීම මේ තෙම විපත්තියට පැමිණේ.

2. සුඛයට සුදුසු නුවු වෘත්තීකාලයෙහි සෙනාවෙන් සුකතවු රජවුකලි සුදුසු කාලයෙහි සටන්කරන්නාවු සෙවකයාවිසින් මරණු ලැබේ. කෙසේද, මධ්‍යම රාත්‍රියෙහි ඇසෙහි දක්නා බලය නැත්තාවු කවුඩෙක් බකමුනාවිසින් මෙන් මරණු ලැබේ.

3. සත්‍යධර්මය ඉක්ම පවත්නාවු රජක්නු හා සමග කිසිකල කන් මිතුරු නොවන්නේය, ගැලපෙනලද්දවුද ඒ රජතෙම පව්වබාවින් මද කලකින්ම සතුරුබවට පැමිණේ.

අනිකක්ද කියමි—මිත්‍රභාවයද, සුඛයද, කල්ගෙවීමද, ගම නද, ඇසුරුකිරීමද, කපටභාවයද යනමේගුණ සයවෙන්. ක්‍රියා වත්තේ පටන්ගන්නා උපායද, පුරුෂ සම්පතියහා ප්‍රවෘ සම්පතියය, දෙශවිභාගය කාලවිභාගය යන දෙකය, පසුබැස් මට හෝ හානියට පිළියම් කිරීමය, කටයුතු සිදුකිරීමය, යන මේ කාරණ පසින් සුකතවුයේ මනුෂ්‍යයයි. ප්‍රිය වචනාදියෙන් සතුරු වශගකරණ උපායද, දීමය, බිඳවීමය, දඬුවමය යන මොව්හු උපාය සතරවෙන්. උත්සාහශක්තිය, මනුෂ්‍යශක්තිය, සාමාන්‍යශක්තිය යන මොව්හු ශක්තීහු තුනවෙන්.

මේ සියල්ල සලකා උත්තමයෝ නිරන්තරයෙන් ජයගත් නා කැමැත්තාහුවෙන්.

4. යම්ගෙයකින්—යම් ශ්‍රීකාන්තාවක් වනාහි ජීවිත දානය මුල්කොට පවත්නා ක්‍රියාවකි නුදුලද නොහැක්කිද ස්ථිරනුවුද ඒ ශ්‍රීකාන්තානොමෝ නිතික්‍රමය නොඉක්ම පවත්නවුන්ගේ ගෙයනිසා නොසෙල්වී සිටිනිය.

1. බහුශක්‍රාන්ත සත්‍යයා: ගෞතමබෝ කපොතවත්, සෙතෙව ගවජ්ඣි පථා තෙතෙව්‍යාසෝ විපදාතෙ.

2. අකාලයෙහි සුකතසතු හතාතෙ කාලයොධිතා, කොශිකෙත ගතජොතිර්නිශ්ථ ඉව්‍යාස.

3. සත්‍යධර්මාපෙතෙත න සඤ්ඤාත් කදවත, ස සංහිමො 'පා ඤානාද විරදාති වික්‍රියාමි.

4. යමා:—යා හි ප්‍රාණ පරිත්‍යාගමුලොපාපි නලාතෙ, සා ශ්‍රීර්නිතිවිදං වෙසම වඤ්චලාපි ප්‍රධාවති.

1. එසේද කියනලදී—සූම් රජක්සුගේ ධනය යම් කලෙක්කි සෙවකයන්ට සමානව දෙනලදද අප්‍රසිඛව වසන දුතියන් ඇත්තේද මනුෂ්‍යය අනුන් ඉදිරියේ ප්‍රකාශ නොකෙරේද යම් සකයන්කෙරේ පරුෂ වචනයක් නොකියාද ඒ රජතෙම මුලු පොළොව පාලනයකෙරේ.

“දෙවයන්වහන්ස! එසේද ගැටු මහා අමාත්‍යයා විසින් යම් ගැලපීමක් දක්වනලදද එසේද ඒ රජහු හා සමග දෑන් විද්‍යා මානවු ජය අහංකාරය ඇති බැවින් නොසිතිය යුතුය. එබැවින් මෙසේ කරණු ලැබේවා. සිංහල විපයෙහි මහාබලනම් විල්ලි හිති රජතෙම මව මිත්‍රවෙයි. හෙතෙම ජමබුම්පයේ රජුන්කෙරේ කොපකෙරේවා.

2. යම්ගෙයකින්—වික්‍රමාන්විත රජතෙමේ අතියයින් රහස වැලඳගෙන ඇඵනාවූ සෙනගහා සමග සතුරන්මඩගේ තවත්තේය, පිඩාකරණ යමක්සු හා සමග සමව තවන ලද්දේ වත්තේය, කුමක් හෙයින්ද, තවනලද ලොහය තවනලද ලොහයක් හා සමගම ගැලපීමට ගෙයි.

3. රජතෙම “මෙසේ වේවයි” කියයි. එසේ කියා විචිත්‍රනම් කොක්කතෙමේ සඟවනලද ලියුම් පතක්දී සිංහල විපයට පිටත් කෙළේය. ඉක්බිත්තෙන් දුතතෙම නැවත අවුත් “දෙවයන්වහන්ස! එහි පැවැත්වූ කථා ප්‍රවෘත්තිය වනාහි අසනු ලැබේවා. එහි ගැටු අමාත්‍යයා විසින් “දෙවයන්වහන්ස! මෙස වණිතෙම එහි බොහොකල් විසුයේය. කිමෙක්ද හිරණ්‍යගභී රජතෙම මිත්‍රකළයුතු ගුණවතෙක්ද නැද්දෙයනු ඒ ඇමතිතෙමේ දනි” යයි කියන ලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් ඒ මෙසවණිතෙම චිත්‍රවණී භූපාලයා විසින් කැඳවා “කවුඩ! කවුඩ! ඒ හිරණ්‍යගභී රජතෙම කෙබදුද? චක්‍රවාක අමාත්‍යයා ගෙත් කෙබදුද?” යි විචාරණ ලද්දේය. මෙසවණිතෙම “දෙවයන්වහන්ස! ඒ

1. කථාබොක්කම් :—විත්තං යද්‍ය යසා සමං විතත්තං.
ගුහ්‍යව වාගේ නිහානග්‍යව මනත්‍රං,
න චාප්‍රියං ප්‍රාණිඤ්ඤා යො ඛුට්ඨි
ස සාගරග්‍යාං පෘථිවිං ප්‍රකාශති.

2. යසා :—සුගුපතිමාධාය සුසංගහෙන ඛලෙන වීරේ විවරනතරතිමි,
සනාතපයෙදෙන සමීං සුනපතාගෙන සකාන මුලෙපති තප්‍යා.

3. “දෙව! :—විශ්වාසප්‍රතිපත්තානාං වඤ්චගෙ කා විදග්ගා,
අඛිකමාරාගා සුත්තං හි ගඤ්ඤා කිං ගාම පෞරුෂමි.

හිරණ්‍යගායනී නම් රජතොම යුධිෂ්ඨීර රජතුමෙත් මගත් කිකිති
ගෙන් යුක්තවෙයි සත්‍යවාදීවෙයි. චක්‍රවාක අමාත්‍යයා සමානවූ
වෙක් කිසියම් තැනකත් නොදක්නා ලැබෙයි” කියයි. රජ
තොම “ඉදින් එසේ විනම් එකල්හි නා විසින් ඒතොම කෙසේ
වමාකරණ ලද්දේද” යි කියයි. මෙසවණ්ණිතොම සිතාසි “දෙව-
යත්වගත්ස! බලවත් විශ්වාසයට පැමිණියවුන්ගේ වඤ්චාකිරී
මෙහි කවර දක්ෂතාවයෙක්ද, ඇතැයි නැගී සයනායකල
එකක්සු මර කවරනම් පූරුෂ වික්‍රමයෙක්ද?.

දෙවයත්වගත්ස! ඇසුවමැනව “ඒ රජතුම විසින් මම පළමු
දක්මෙහිදීම දන්තා ලද්දෙය. එසේද මේ රජතොම පූජ්‍යවූ
අදහස් ඇත්තේය. එහෙයින් මා විසින් වඤ්චාකරණ ලද
දේය.

1. එසේද කියනලදී—යමෙක්තොම අසත්පූරුෂයා නමා ගා
සමකිරීමෙන් සත්‍යවාදියෙකැයි දනිද, ඒ අසත්පූරුෂයා විසින්
ගෙනොම එඵවා කෙරෙත් බමුණ රුවටුනාමෙන් රවටන ලද
දේය” යි කියයි.

රජතොම ඒ කෙසේදැයි? අසයි. මෙසවණ්ණිතොම කියයි.

“ගොතම නම් වනයෙහි පටන්ගන්නාලද යාගඇති එක්
තර බ්‍රාහ්මණයෙක් ඇතිවෙයි. ගෙනොම අතින් ගමකටගොස්
එඵවකු මිලදී රැගෙන කරපිට වාගෙණ යන තැනැත්තේ
කපටයත් තුන්දෙනකු විසින් දක්නා ලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් ඒ
කපටයෝ “ඉදින් මේ එළකයා යම්කිසි උපායකින් ලබනු ලැබේ
නම්? එකල්හි බුබ්බ ප්‍රශංසාවෙයි” යනු සිතා යන්නාවූ පෙරමග
ගස්තුණක්මුල ඒ බ්‍රාහ්මණයාගේ මාගියෙහි උන්නේය. ඒ තැන්
හිදී එක් කපටයක්සු විසින් ඒ බමුණුට “පින්වත් බ්‍රාහ්මණය!
නා විසින් බල්ලෙක් කරනබාගෙණ කුමට ගෙණයනු ලැබේ
ද” යි කියනලද්දේය. බමුණ විසින් “මේ තොම බල්ලෙක් නො
වෙ” යි මේ තොම යාග එඵවෙකැයි කියන ලද්දේය. ඉන්පසු නැ-
වන ක්‍රොශයක් පමණ දුරසිටි දෙවෙනි කපටයා විසින්ද ඒ
වචනයම කියන ලද්දේය. ඒ වචනය අසා බමුණ එඵවා බිම
තබා නැවත නැවතබලා නැවත කරපිට තබා වඤ්චලවූ සිතින්
යුක්තව ගියේය.

1. කථාවොක්තම්:—ආගෙමාපමොග යො වෙනති දුර්ජනං සත්‍යවාදිනම්,
ස එව වඤ්චිතංගොත බ්‍රාහ්මණස්සාගංගො යථා.

1. යම්ගෙයකින්—සත්පුරුෂයන්ගේ පවා සිත කපටයන්ගේ වනවලින් එකානනයෙන් වැඩුවලවෙයි. ඒ කපටයන්විසින් විශ්වාසකරණලද මේ සත්පුරුෂතෙම චිත්‍රකණියාමෙන් මියයි කියයි.

රජතෙම ඒ කෙසේදැයි අසයි? මෙසවණේතෙමකියයි.

එක්තරා වනයෙක්හි මදෙනකටනම් සිංහයෙක්ඇත. කවුඩුය වෘක්‍ෂය සිවල්ය යන සෙවකයෝ තුන්දෙනෙක් ඒ සිංහයාවඩුය. ඉක්බිත්තෙන් ඇවිදිනාවූ ඔවුන් විසින් ප්‍රයෝජනයෙන් තොරවූ ඔවුනෙක් දක්නාලද්දේ “පින්වත්තෙමේ කොහනකසිට එන්නේ දැයි”? විචාරණ ලද්දේය. ගෙනෙමතමාගේ පැවැත්ම කියේය. ඉක්බිත්තෙන් ඔවුන් විසින් ගෙණගොස් මේ තෙම සිංහයාට පාවාදෙන ලද්දේය. සිංහයා විසින්ද භයනොවවයි කියා චිත්‍රකණියයි නමක්කොට සිටුවන ලද්දේය. මෙසේ කාලය ඉක්මයන කල්හි පසුව එක්කලක සිංහයාගේ ශරීරය විකලවූවින්ද ම හත් වම්බා හටගත්බැවින්ද ආහාරයක් නොලද්දවූ ඔව්හු කලානතයට පැමිණියාහුය. ඉක්බිත්තෙන් කවුඩුය වෘක්‍ෂය සිවල්ය යන මොවුන් විසින් “සවාමිතෙම යම් පර්ද්දෙකින් චිත්‍රකණියා මරාද එසේකරණු ලැබේවා, කවුබහුල තණ අනුභවකරණ මොහුගෙන් අපට කවරනම් ප්‍රයෝජනයෙක්ද” යි සිතනලද්දේය. වෘක්‍ෂතෙම සවාමියා විසින් අභයදීමේ ඔවුනෙම ගන්නාලද්දේය. මෙසේමැරීමට කෙසේ ලැබේද” යි? කියයි. කවුඩුතෙම මේකාලයෙහි විඩාවට පැමිණි සවාමි තම පාපයක් නමුදු කරන්නේය.

2. යම්ගෙයකින්—ඡුඩාවෙන් පිබිනවූ සත්‍ය පුත්‍රයාගාරදමන් නිය, ඡුඩාවෙන් පිබිනවූ සපීඩෙනුවද ඇගේ බිඳුවටකන්නිය, ආහාර නොලැබීමෙන් මිරිකුනු තැනැත්තෙකිනම් පාපයක් නොකෙරේද, ආහාරයෙන් විඩාවට පැමිණි ජනයෝ කරුණ නැත්තාහුවෙන්.

3. අනිකෙක්—විකාරවූ සිහිත්සුභාන තැනැත්තෙකු කටයුත්තෙහි නොපිහිටි තැනැත්තෙකු උමතුතැනැත්තෙකු පිඩාවට

1. යහ:—මතිර්දෙලායකෙ යුනං සතාමපි බලොකතිහි,
සාහිව්ඤාසිතො යො ‘සො’ ම්‍රියකෙ චිත්‍රකණිවත්.

2. යහ:—සාපෙත් ඡුඩානිකා මහිලාපි පුත්‍රං
බාදෙත් ඡුඩානිකා හුප්භි සමණාමි,
බ්‍රහ්මකිංසා කිං න කරෙති පාපං
ඡීණං ගරු නිකරුණං භවගති.

3. අනාපිඨ:—මහසා ප්‍රමත්තඤ්ඤානමනා ආනිකා භ්‍රාතී බ්‍රහ්මකිංසා,
ප්‍රිබේධා හිරුසබ්බසුකා: කාමුකසා හ බමිවත්.

පැමිණිතැනැත්තෙකු කිපෙනාවට ගොස් යුක්තතැනැත්තෙකු ක්‍රියාවෙන් ආතුර තැනැත්තෙකු ලොල් තැනැත්තෙකු පරීක්ෂාවෙන් ක්‍රියාවෙන් නොකරණ තැනැත්තෙකු ඉදිකරනවට වශයෙන් තැනැත්තෙකු බාහිරකරනු ලබන තැනැත්තෙකු යන මොව්හුද දොරටු වෙත යොමුවෙති.

මෙසේ නියමකොට සිටින්නාට සිංහයාගේ සම්පත් ලැබෙයි. සිංහයා විසින් “ආහාරය සඳහා කිසිත් නොලද්දේද” යි අසන ලද්දේය. කවුහුනෙම “දෙවියන් වහන්ස! උපකාරයෙන් කිසිත් නොලද්දේද” යි කියයි. සිංහයා “මෙකල්හි ජීවත් වන උපාය කවරේද” යි? කියේ. කවුහුනෙම “තමාට අසිති ආහාරය නොගැනීම හෙතෙකොට ගෙන මේ සියලු විනාශය එළඹෙයි” යි කියයි. සිංහයා විසින් “මේ ස්වභාවය ආහාරය කුමක්ද? තමන් අසිතිවූයේ කිමක්ද” යි? කියන ලද්දේය. කවුහුනෙම “විත්‍රකණ්ණිය” යි කණ්ණියෙන් සිටිනුයේ. සිංහයා “මෙම පසුරුගා “මා විසින් මොහුට අහස වටනා දෙන ලද්දේය. එබැවින් මේ කාරණය කෙසේ ලැබේද” යි? කන්දෙක අල්ලයි.

1. ඒ එසේමැයි—මේ ලොකයෙහි යම් පරිද්දෙකින් දෙන ලද සියලු දේවල් අතුරෙහි අහසේ මහත්වූ පින්පල උපදවන දීමයි පණ්ණිකයෝ කියද්දී “පරිද්දෙන් කුඩා දෙන ද සුවණ්ණ දෙන ද ගවයන් දීමද ආහාර දීමද පින්පල උපදවන්නේය යි නොකියත්.”

2. අනිකෙක්ද—සම්ප්‍රදාය කාමරිවන ලද්දකු වූ පුරාණයෙකු යුක්තවූ අභාවයෙන් යම් පලයෙක් වේද පිහිටා බිම සඳහා නමා කර ආතැනැත්තා මනාකොට රක්ෂා කළ කල්හි ඒ පලය ලැබෙයි.

කවුහුනෙම “මේ විත්‍රකණ්ණියෙහි විසින් නොමැරිය යුතු වෙයි. එසේද යම් පරිද්දෙකින් මේ විත්‍රකණ්ණියෙහි නමා ගේ ශරීරය දීමට කාමරිවන කියාද එකල්හි අප විසින්ම මැරිය යුතුය” යි කියයි. ඒ අසා සිංහයා “මෙම බැන නොතැබුණු නිසා ඉක්බිති තෙත් මේ කවුහුනෙම ලබන ලද අවකාශයෙන් යුක්ත

1. නමැති :—නමුදුදානං න සුවණ්ණදානං න ගෝප්‍රදානං න තථානදානම්,
යථා වදානනික මහාප්‍රදානං සම්ප්‍රදානෙකෙකප්‍රදානම්.

2 අනෙකු :—සම්ප්‍රදායකාමරිවන අභාවයෙන් යම් පලය,
තත් එලං ලබන සමාක් රක්ෂක ගරණගතෙ.

වූයේ කපටභාවයකොට සියල්ලවුන්ගෙන් සිංහයාගේ සම්පතට ආයේය. ඉක්බිත්තෙන් කවුඩා විසින් දෙවයන්වහන්ස! උත්සාහයෙනුටු ආහාරයෙක් නොලද්දේය. ස්වාමිනෙමේ නිපදිනක් ආහාරනොලැබීමෙන් වෙහෙසවද පැමිණියේය. එබැවින් දෑත් මාගේ ශරීරමාංශ අනුභවකරනු ලැබේවා.

1. යම් හෙයකින්—මේ සියලු ජනයෝ එකානන්ගෙන් ස්වාමියාම මුල්කොට ඇත්තාහු වෙති, වෘක්ෂය මුල් සහිතවූ කල් හිම මිනිසුන්ගේ රුකීමේ උත්සාහය පලසහිතවෙයි යනු කියන ලදී.

සිංහයා විසින් “පින්වත ජීවිතදාය උතුම්වෙයි එසේවූ යේද මෙබඳුවූ ක්‍රියාවෙහි පැවැත්ම උතුම් නොවෙයි” කියන ලද්දේය. හිවලා විසින්ද එසේම කියන ලද්දේය. “එසේ නොවේව” යි සිංහයා විසින් කියන ලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් වෘක්ෂ තෙම “ස්වාමි නෙමේ මාගේ ශරීරය කරණකොටගෙන ජීවත් වනසේක්ව” යි කීයේය. සිංහයා විසින් “එසේකිරීම කිසිකලකද නුසුදුසුය” යි කියන ලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් විත්‍රකණීයාද කාකාදීන්ගේ වචනයෙහි කරණ ලද්දවූ විශ්වාසයෙන් යුක්තවූ යේ එසේම තමාගේ ශරීරය සිංහයාට දෙනබව කීයේය. ඒ වචනය කියන්නාවූම මේ විත්‍රකණීතෙමේ දිවියා විසින් බඩපලා තහන ලද්දේ සියල්ලවුන් විසින් කන ලද්දේදවෙයි. එහෙයින් “බුඩිය එකානන්ගෙන් වස්තු ලෙවෙයි යන මේ ආදිය” මම කියමි.

ඉන්පසු තුන්වෙනිවූ බුද්ධියාගේ වචනය අසා ඒ බ්‍රාහ්මණතෙම සිත්හි අනුමානය මුදු නියමකොට එළවාහැරදමා සත්‍යතා කොට ගෙවගියේය. එළවාද ගෙනවුත් බුද්ධියන් විසින් කන ලද්දේය. එහෙයින් “යමෙක්තමාහා උපමාකිරීමෙන් දන්නේද යන මේ ආදිය” මම කියමි. රජතෙමේ එම්බා මෙසවණිය! තා විසින් කෙසේනම් සතුරන්ගේ මධ්‍යයෙහි බොහෝ කාලයක් මුළුල්ලෙහි වසන ලද්දේද කෙසේනම් ඔවුන්ගේ හික් මිමහෝ කරණ ලද්දේද” යි කියයි. මෙසවණී තෙමේ “දෙව් යන්වහන්ස! ස්වාමිහුගේ කටයුතු කැමැත්තාහු විසින් හෝ තමාගේ ප්‍රයෝජනය හෙතෙකොටගෙන හෝ කුමක් කුමක්නම් කරණු නොලැබේද.

1. යනා:-ස්වාමිමුලා ගවගෙනාසා: සථා: ප්‍රකාතයා බල,
සමුලෙසු හි වෘක්ෂෙසු ප්‍රගතා: සථලො යාණමි.

1. බලව—පින්වත් මහරජ! කිමෙක්ද දවනු පිණිස දර ඉසිත් නොම උසුලාද නදියෙහිවූ ජලවේගය ගසෙහිමුල සෝදන්නේද ගස උදුරාගෙලයි.

2. එසේද කියනලදී—නුවණැති ජනතෙමේ තමාගේ කට සූතු සිඩකිරීමට පැමිණ පසමතුරන් ශරීරයෙන්ද උසුලයි. යම් සේ මහලු වූ සපියා විසින් මැඟියෝ නසන ලද්දහුද.

රජතෙමේ “ඒ කෙසේද” යි? විචාලය. මෙසවණිතෙමේ කියයි.

“ඒණි උදකනගෙහි මතුපිසිනම් සපියෙක් ඇත්තේය. ඒ සපිනෙම අනියසින් දිරාගිය බැවින් තමාගේ ආහාරයපවා සොයාගැනීමට අපොහොසත්වූයේ විල්ලුවරෙහි වැටීසිටියේය. ඉක්බිත්තෙන් දුරදීම එක්තරා මැඟියෙක්වූ විසින් ‘දක්නාලද්දේ “කිමෙක්ද පින්වත්තෙම ආහාර නොසොයන්නේද” යි? විචාරණ ලද්දේවෙයි. සපිනෙමේ “පින්වත! පින්නැත්තාවූ මාගේ කථා ප්‍රවෘත්තිය විචාරීමෙන් තව කවරප්‍රයෝජනද? යව” යි කියයි. ඉක්බිත්තෙන් හටගත්තාවූ විශ්ම සිත්ඇති ඒ මැඟිනෙම සඵලප්‍රකාරයෙන් කියනුලැබෙවයි ඒ සපියාට කියයි, සපිනෙමේ “පින්වත! මේ බ්‍රහ්මපුරයෙහි කොණ්ඩිනාන්දුවෙදහදුරණ බ්‍රාහ්මණයාගේ පුත්‍ර වූ මෙක් අඩුවූ විසිවයස්ඇති සියලු ශුණයෙන් යුක්ත වූ සුතූතෙම රෝද්‍ර භාවයෙන් යුක්ත වූ මා විසින් අභාග්‍යය ගෙනුනොටගෙන දැනකරණ ලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් මළාවූ සුශීලනම් පුත්‍රයාදැක කොණ්ඩිනාන්දු බ්‍රාහ්මණතෙම ගොකය විසින් මුර්ජාකරණ ලද්දේ පොළොන්නලයෙහි ඔබමොබ පෙරදුන්නේය. ඉන්පසු බ්‍රහ්මපුරවාසී ඔහුගේ සියලුන්ම එහි අවුත් උන් නෝය.

3. එසේද කියනලදී—සටන්කාලයෙහිද විපතනිකාලයෙහිද ආහාරපාන නොලැබියහැකි කාලයෙහිද සතුරන් විසින් මඬනා ලද කාලයෙහිද රජුන් විසින් පරික්ෂාකරණලද කාලයෙහිද යමෙක් අනුකූලව සිටිද ගෙනෙම ප්‍රකෘතිවූ නැගෙක්වෙයි.

1. පශ්‍ය :—ලොකො වහන් කි. රජන් හ මුඛිකා දග්බුමිකිනම්,
සෂාලයගහපි වෘක්ෂාබ්‍යු. නදීවෙගො නිකාග්‍රහි.

2. නථාවොක්‍යමි :—සකලොකාපි වගෙවජ්ජුන් කායොමාසාදා බුඛිමාන්,
යථා වෘබ්‍රහ්ම සපීණ මණ්ඩුකා විනිපාතිනා.

3. නථාවොක්‍යමි :—ආගවෙ වෘසගෙ වෙවෙ දුර්භික්ෂෙ ශත්‍රූවිග්‍රහෙ,
රජවාරෙ යමශාගෙ ව යසනිකිති ස බාකිමි.

ඉක්බිත්තෙන් බුහමවයනිව කෙළවරකොට ගෘහස්ථිතාව
 යට පැමිණියාවූ කපිලයන නම් ඇත්තෙක් බොලකොණ්ඩ
 නාය! යම් හෙයකින් මෙසේ විලාප කියන්නෙහිද එහෙයින්
 පරික්ෂා රහිතවූ යෙහිය.

1. අසව—යම්කලෙකිනි නස්නා සුදුබව වන්නේද එහෙයින්
 පළමුකොට කිරීමිද පසුව වැදුමවිදමෙන් උපන්නාවූ මනුෂ්‍යයා
 මරණය අසිති කරන්නේද නොහොත් ඇකයට නගන්නිද
 එසේකල්හි ශොකයාගේ කවර නියමයෙක්ද?.

2. එසේද—සෙනාවගෙන්ද, බලයෙන්ද වාහනය යන
 මෙයින් යුතවූ රජහු මලාභය. යම්රජුන්ගේ මියයාමෙහි
 සාක්ෂිවූ පෘථිවිතොමෝ දැනුදු පවත්නිය.

3. අනිකෙක්ද—මේ ශරීරයතෙම නිතර ගෙවියාමට පැමි
 ණෙන්නේද එහෙයින් ඒ ස්වභාවයෙන් දක්නා නොලැබෙයි.
 ජලයුමධ්‍යයෙහි තබනලද්දවූ නුසුදුස්සනලද මැටි කලයක්
 මෙන් විසිරයාමට පැමිණියේ දක්නාලැබෙයි.

4. වදකරණ නැතීට ගෙණයනුලබන්නාවූ වදකිරීමට සුදුස්
 සාට පියවරක් පියවරක්පාසා වදකරන්නාවූ ස්ථානය අනියමින්
 ආසන්නභාවයට පැමිණෙන්නා මෙන් ස්වයංභව දවසක් දව
 සක්පාසා මරණයතෙම අනියමින් ආසන්නභාවයට පැමිණෙයි.

5. යම්හෙයකින්—තරුණඅවස්ථාවද රූපයද ජීවිතයද ප්‍රවෘ
 යන්ගේ රැස්කිරීමද සමානතියද ප්‍රියජනයන්හා සමග එක්ව
 විසීමද ස්ථිරතොවෙයි, පණ්ඩිතජනතෙමේ ඒ කාරණයෙහිමුලා
 නොවන්නේය.

1. ගෘණ :—ක්‍රොඩිකරෙති ප්‍රථමං යද් ජනමනිනානා,
 ධාත්‍රිව ජනනී පඤ්චාත්තද් ගොකසා කා ක්‍රමා.
2. නථාව :—කු ගතා පෘථිවිපාලා සමෙතා බලවිහතා,
 විගොගසාක්ෂිණි සෙතා භූමිරද්‍රූපි තිෂ්ඨති.
3. අපරඤ්ච :—ප්‍රතික්ෂණමයං කායං ඤ්ඤිතමාණං ත ලක්ෂ්‍යකෙ,
 ආමකුමන ඉවාමහංසෙථා විශිෂ්ඨං සත් විභාවාකෙ.
4. ආසනනතරනාමෙති මානස්සජ්ජෙනා ර්දිකෙ දිකෙ,
 ආසානං නිසමානසං බධ්‍යංසෙව පඤ්ච පඤ්ච.
5. යතා :—අනිතං යොවනං රූපං ජීවිතං ප්‍රවෘසඤ්චසා,
 ඵෙබ්බසං ප්‍රියසංවාසො මුහොත්තත්‍ර ත පණ්ඩිතා.

1. යම් සේ මහාසම්මුද්‍රයෙහිදී දඬුදෙකක් ගැලපෙද්දී ගැලපීද නැවත වෙන්වෙද්දී පුත්‍රදර්ශීන් කාසමග එක්ව විසීම එබඳු වෙයි.

2. යම් කිසි මගියෙක් සෙවනක් ආශ්‍රයකොට විඩාසංසිදුවාද එසේ විඩා සංසිදුවීමකොට නැවතගේද පුත්‍රදර්ශීන් සමග එක්ව විසීමද එබඳුවෙයි.

3. අනිකෙක්ද—පෘථිවි, ආපො, තෙජෝ, වායු, ආකාශයන මේ පසින් මවනලද්දවු ශරීරය ඇතිකල්හි මරණින් පසු නැවත ඒ පසබවට පැමිණ නමනමාගේ උපපතියාභාවයට ගියකල්හි ඒ කාරණයෙහි කවරනම් ඇඟිමෙක්ද?

4. ජනතෙමේ යම්තාක් විතරායාගේ ප්‍රියවූ සෙනඟ සමබන්ධයන්කෙරෙද එපමණ මොහුගේ හෘදයෙහි ගොකනැමැති හුල් අතින් ලැබෙත්.

5. යම් කිසිවක්හු විසින් සාධනය ශරීරයෙන්ද මෙබඳුවූ බොහෝකල් එක්වවිසීමෙක් ලබනු නොලැබේද, පින්වත් කොණ්ඩි නාය! අනන්‍යවූ පුත්‍රාදීවූ කිසිවක්හුගේ සමග බොහෝකල් එක්ව විසීමෙක් කෙසේනම් ලැබේද?

6. නැවතද—උපපතිය නොමෝ ඉක්මවිය නොහැකි මරණයාගේ එළඹිසිටීම මෙන් ගැලපී විසීමතෙම වෙන්වීමෙහි පහළ වීම ප්‍රකාශකෙරේ.

1. යථා කාණ්ඩිකව කාණ්ඩිකව සමෙ යානාං මහොදබ්බො,
සමෙකාං ව වාසෙ යානාං නවද්දහසමාගමා.

2. යථා හි පජ්ජා කසවිත්‍රායාමාසිකා තිණ්ණි,
විත්‍රමා ව පුග්ගිවෙජ්ඣ නවද්දහසමාගමා.

3. අනාච්චි :—පඤ්චග්ගිනිමිත්තෙ දෙග්ගෙ පඤ්චාචං ව පුග්ගිකෙ,
ඤාං ඤාං යොනිමහුප්පාසො නත්ත කා පරිදෙවතා?

4. යාවතා කුරුතෙ ජනතු: සමබන්ධාන් මනසා ප්‍රියාන්,
නාවහොතා' සා නිබ්බානොතා හෘදගෙ ගොකගබ්බාවා.

5. නායමනානාසංවාසො ලහානෙ යෙන කෙනවිත්,
අපි ඤෙන ශරීරෙණ කිත්ථිනානොන කෙනවිත්.

6. අපිච්ච :—සංයොගො හි වියොගසා සංසුචයනි සමනවම්,
අනානිත්‍රමණියසා ජනම මානොරවාගමම්.

1. හිතනුදු අනුභව කටයුතුදු ද්‍රව්‍යයන්ගේ මෙන් ඇසිල් ලෙක්හි ප්‍රීතියදෙන්නාදු පුත්‍රාදී ප්‍රිය ජනයන්හා සමඟ ගැලපී වසන්නාවුන්ගේ අවසානය තෙම දුක් උපදවන්නේ වෙයි.

2. අනිකෙක්ද—යම්සේ නදින්ගේ බැස යන්නාදු ජලයෝ ගමන් කෙරෙද්ද ආපසු නොයෙද්ද එසේම හැමකල්හි දිවා රාත්‍රි දෙක දිවි ඇත්තාවුන්ගේ ආයුසය ගෙණයන්නාහු නොත වන්නාහු වෙති.

3. පොළෝතලයෙහි යම්බදුදු සත්පුරුෂයන්ගේ එක්වීමෙන් වනාහි අනිශ්චිත සැපතට ස්ථානද, ඒ සත්පුරුෂයන්ගේ එක් වීම වනාහි වෙන්වීම කෙළවරකොට පවත්නා බැවින් දුක් සමූහයන්ගේ අග්‍රස්ථානයෙහි යෙදේ.

4. වෙන්වීම නැමැති කඩුවෙන් සිඳින ලද සිත් ඇත්තාට ගම්හෙයකින් ඖෂධයෙක් නැත්තේද ඒ කාරණයෙන්ම පණ්ඩිතයෝ සත්පුරුෂයන්ගේ සමාගමයෙහි කැමති නොවෙත්.

5. සගර රජපුරාවන් ආදිකොට ඇති බලසමානතාවු රජුන් විසින් අඤ්චමෙධ යාගාදි ක්‍රියාවෝ කරණලද්දහුද නැවත ඒ ක්‍රියාවෝද ඒ රජහුද විනාසයටු ගියාහුය.

6. රජුදු දඩුවම් ඇති මරණය නැවත නැවත සලකා නුවණැත්තාදු මනුෂ්‍යයාගේ සියලු උත්සාහයෝ වෛ ජලයෙන් තෙත්වූ සම්බුද්ධිමෙන් ලිහිල්වූවාහු මෙන් වෙත්.

1. ආපාතරමණියානාං සංයෝගානාං ප්‍රියෙයා සහ,
අපථාසානමිවානානාං පරිනාමො හි දුරුණො.
2. අපරඤ්චා—ච්ඡන්ති න නිවර්තනොන ප්‍රොනාංහි සරිතාං යථා,
ආසුරදය මතීතානාං සද්‍ය රත්‍රාහනි තථා.
3. සුඛාසාදපරෙ යහතු සංසාරෙ සත්‍යමාගමො,
ස විශොගාවසානසාත් දුඃඛානාං ධුරි පුජානෙ.
4. අනථව හි භෙද්‍රන්ති සාධමා සත්‍යමාගමම්,
ය විශොගාසිද්ධසත්‍ය මනසො නාසති ගෞජම්,
5. පුකානානාපි කමොණි රජහි සගරදිඝි,
අථ තුෂනාව කමොණි හො වාපි පුලයං ගතාං.
6. සඤ්චිත්තා සඤ්චිත්තා තමුග්‍රදණ්ණං මානුෂං මනුෂ්‍යසා විවක්‍ෂණසා,
වෛමුක්තිකා ඉව වෛබුධා සභේ ප්‍රයතනා හිපිලි භවන්ති.

1. මිනිසුන් අතුරෙන් විරුද්ධතාවයක් යම්බඳුට ප්‍රථම රුහුණේ මාතෘගතියෙහි විසීමට පැමිණේද එතැන්පටන්ම ශිෂ්ට ගති ඇත්තේ හෙතෙම දවස්පතා මරණයේ සම්පයට පැමිණෙයි.

එබැවින් සංසාරය පරික්ෂාකරව මේ ශෝකය මූලාවේගී පැතිරීම වෙයි.

2. බලව—වෙන්වීම ම ඉදින් ශෝකයට හෙතුවේනම් අශුභතාවය ශෝකයට හෙතෙම වුවේනම් ශෝකයතෙමේ දවස් ඉක්ම යන කල්හි වැඩෙවා, කුමට ශෝකය පහවන්නේද?

එබැවින් පින්වත! තමා සලකව ශෝකයෙන් මිරිකීම දුරු කරව.

3. පෙර නොසිතුවීරු දැඩිවූ ශෝක ප්‍රහාර ඇති මමීයාන පලත්තාවූ ආයුධයෙහි සිහිනොකිරීම මගන්වූ මාෂධයෙහි.

ඉක්බිත්තෙන් ඒ වචනය අසා සිහිලද්දක් හුමෙන් කොණ්ඩි නෑතෙම නැගිසිට “එබැවින් දැන් ගෙයනැමැති තරකයෙහි විසීමෙන් කම්නැත වනයට ගෙමි” යි කිය. නැවත කපිලතෙම,

4. විෂයරසයෙහි ඇළවනුන්ට වනයෙහිද දෙශයෝ උපදිත්, චක්‍රුරුදී පඤ්චෙත්සයයන්ගේ හික්මවීමතෙම ගෘහස්ථ භූමියෙහි වසන කලද තපස වෙයි, යම්ජනයෙක් තෙම සුවර්ත ක්‍රියාවෙහි පවතිද ඉච්ඡාසිත්‍රිතයෙහි යෙදුනාහට ගෘහස්ථ භූමියද තපස භූමියක්වන්නිය.

5. යම්හෙයකින්—යම්කිසි ආශ්‍රමයෙකිහි ඇළවූ නැතැත්තේ සකලසත්‍යයන් කෙරෙහි සමානවූ පැවතුම් ඇත්තේද දුකට පැමිණියේනමුදු ධර්මයෙහි හැසිරෙන්නේය, බ්‍රහ්මචරියාශ්‍රමයේ ප්‍රකාශකරන්නාවූ ලකුණ ම ධර්මයට කාරණයෙක් නොවේ.

1. සාමෙව රුහුණ ප්‍රථමාමුලපෙති ගර්භෙ නිවාසං නරවිරලොකා,
තවා ප්‍රභාසංඛලිතප්‍රසාණං ස ප්‍රසාහං මානස්සමිපමෙති.

2. පඤ්චාසං ආරණං න සංවිශොගො යදි ආරණම්,
ශෝකො දිගෙණු ගවජ්ජනු වර්තාමපසාති කිම්.

3. යවා :—අකාණ්ඩපානස්සානාමසත්‍යාණං මමීහෙදිතාමි,
ගාඨගොකප්‍රහාරණමවිබොධනව මහොෂධම්.

4. වගෙ ‘පිඤ්ඤා ප්‍රභවනාති රුහිණං ගාගෙ ‘පි පඤ්චාසංකප්පිතසත්‍යාසං,
අකුණ්ඩෙක කම්මෙ යි ප්‍රවර්තනෙ නිවා ගතරසසං ගාඨං නපො වනම්.

5. යවා :—දුඛෙතො ‘පි වරෙඛම්. යත්‍ර කුත්‍රාප්‍රමෙ රතා,
සමා සමේණු භූතෙණු න ලිඛං ධර්මකාරණම්.

1. කියනලද්දේදවෙයි—යම්කෙනෙකුත්ගේ ආහාරය ජීවිතාව පිණිස වන්නේද සත්‍යවේදානුගතය දරුවන් පිණිස වන්නේද වචනය සත්‍යවේදානුගතය වන්නේද ඔව්හු ඉක්මයානොගැනි ස්වභාවයන්ද එතරවෙත්.

2. එසේමය—හික්මිමනැමැති පුණ්‍යනිවේදයන් යුක්තවූ සත්‍ය වචනනැමැති ජලයෙන් යුක්තවූ ශිලනැමැති ඉවර්දැති කරුණු නැමැති රලයෙන් යුක්තවූ ආත්මයතෙම නදියක් සමාන වන්නේය. පාණඩුපුත්‍ර වූ මහරජ! ඒ නදියෙහි අභිෂේකය කළ මැනව් හුදෙක් දියෙන්ම පමණක් සිත ගුඩකරණු නොලැබෙයි.

3. විශේෂයෙන්ද—ඉපද්මය මරණය ජරාවය රෝගය මෙදනාය යන මෙයින් ගැවසී ගත්තාවූ අභිශේක නිසාරවූ මේ සංසාරය හරින්නාහට සැප එළුවන්නේවෙයි.

4. දුකම ඇත්තේය සැපතක්නම් නැත්තේය, යම්ගෙයකින් ඒ දුකම අනුභවකරණු ලැබේද දුකින් පීඩිතයාගේ දුක් සංසිද්ධිම ඇතිකල්හි සැපය යන නාමය කරණුලැබෙයි කියයි.

කොණ්ඩිනාතෙම එසේමයයි කියයි. ඉක්බිත්තෙන් ශෝකයෙන් කැලඹුනාවූ ඒ බ්‍රාහ්මණයා විසින් “අදපවන් මැඩියන්ගේ වාහන වන්නෙහිය” යි මම ශාපකරණලද්දෙමි. කපිලතෙම පින්වත්තෙමේ දූන්දුකින්තැවුන සිත්ඇතිබැවින් නාගේ හෘදය ශෝකයෙන් යුක්තවූයේද. එසේද කවසුත්තක්අසව.

5. ඇළිම සඵප්පකාරයෙන් දුරුකවසුනුවෙයි. ඉදින් ඒ ඇළිම ඉරුකරන්ට නොගැනිද ඒ ඇළිම තෙම සත්පුරුෂයන් ගාසමග කවසුනු වෙයි, එසේමය සත්පුරුෂයන්ගේ ඇළිම ඖෂධයෙක් වෙයි කියයි.

1. උත්තරාශ්ව :- වෘතාසිං හොජනං යෙෂාං සත්‍යානාපිඤ්ච මෛද්‍රිකම්,
වත් සත්‍යවචනාපිඤ්ච දුර්ගුණාපි කරනති තෙ.

2. නරාභි :- ආනමා නදි සංයමපුණ්‍යානිසි සන්‍යාදකා ශිලතවා දයෝමිමි,
නත්‍රාභිෂේකං කුරු පාණඩුපුත්‍ර ව වාරණ ගුධානි වාහනවතම.

3. විශේෂකයා :- ජනමමානස්සජරව්‍යාගිවෙදනාභිරහිපට්ඨනම්,
සංසාරමිදමනානාමසාරං තාප්‍යාසා සුබම්.

4. දුඛමෙවාසති න සුඛං යසමාත් නදුපලස්සානෙ,
දුඛානිකාසා ප්‍රතිකාරෙ සුබසංඤ්චිධියතෙ.

5. සබ්බා සඵානමනා තාප්‍යාසා ස වෙන් තාකතුං න ගතානෙ,
ස සද්දිසා සහ කන්හිව්‍යාසා සන්‍යාසා සබ්බා හි ගෞරවම.

1. අනිකේතය—ආශාව සම්ප්‍රකාරයෙන් දුරුකරවනු ලබයි, ඉදින් ඒ ආශාව නසන්නට නොහැකි නම් සංකීර්ණ භාග්‍යාව කෙරෙහි කටයුතුවෙයි, එසේමය භාග්‍යාව කෙරෙහි ඇල්මම මිඟව මෘග්‍යමයක් සමානවෙයි.

ඒ අසා කොණ්ඩනාතෙම කපිලයාගේ අනුශාසනා නැමැති අමෘතයෙන් නිවනලද යොක නැමති ගිනි ඇත්තේ විවිද පරිද්දෙන් දණ්ඩග්‍රහණය කෙළේය. ඉක්බිත්තෙන් බ්‍රාහ්මණයාගේ ශාපය අනුභවය පිණිස මැඩියන් ඉසිලීමට මෙහි සිටිමි” යි කිය. ඉන්පසු ඒ මැඩියාවිසින් ගොස් ජලපාදනම් මණ්ඩුක නායකයාට එපවත් කියනලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් ඒ මණ්ඩුක නායක තෙම අවුත් සපීයා ඉදිරියෙහි සිටියේය. ඒ සපී තෙමේ ඒ මණ්ඩුක නායකයා පිටෙහි තබාගෙන විසිතරු ගමන ගියේය. පසු දිනයෙහි ගමන් කරන්නට නොහැක්කාවූ ඒ සපීයාට මණ්ඩුක නායක තෙමේ “පින්වත් තෙමේ අද දවස්හි මදගමනින් යුක්ත වූයේ කිමෙක්ද” යි කියේය. සපීතෙමේ “සාමිය! ආහාර වැළකීමෙන් දුච්ඡියෙමි” කියයි. මණ්ඩුක නායක තෙමේ “අපගේ ආශ්‍රවෙන් මැඩියන් කව” යි කියේය. ඉක්බිත්තෙන් “මේ මහත්වූ සංග්‍රහය තෙම ගන්නාලද්දේය” යි කියා පිළිවෙලින් ඒ සපීතෙමේ මැඩියන් කයි, පසුව මැඩියන් නැත්තාවූ විල දෑක මණ්ඩුක නායක තෙමේද ඒ සපීයා විසින් කනලද්දේය. එහෙයින් සතුරන් පිට තබාගෙන ද උසුලන්නේය යි යන මේ ආදිය මම කියමි. දෙවයන් වහන්ස! දැන් පෙර පැවැත්තාවූ කථා කීම නවතිවා.

මේ තිරණයගනී භූපාල තෙමේ සම්ප්‍රකාරයෙන් මිත්‍රභාවයට පුද්ගලයෙක් වෙයි, මිත්‍රකරණු ලැබෙවයි මාගේ අදහස වෙයි. “රජතෙමේ පින්වත්සුගේ මේ නීතිය කුමක්ද? යම්ගෙයකින් අපවිසින් මේ තෙම පළමුකොටම පරදවන ලද්ද එබැවින් අපගේ ආශ්‍රවෙන් ඉදින් සෙවකභාවයෙහි පවතිද එකල්හි ගිනිද සුතුවෙයි. ඉදින් එසේ නොභූවිනම් සටන්කරණු ලැබෙව” යි කියේය. මේ අතුරෙහි ජමබුච්ඡයෙන් අවුත් ගිය ඇමතියා විසින් “දෙවයන් වහන්ස! සිංහලවීජයෙහි සාරසනම් රජතෙම දැන් ජමබුච්ඡය මැඩපවත්වා සිටින්නේය” යි කියනලද්දේය. රජ තෙමේ කොප සහිතව “කිමෙක්ද කිමෙක්ද” යි මිඟව කියයි.

1. අනාචි :—කාමය සම්ප්‍රකාරයා ගෙය ස වෙඩානුං න ස කාගෙ,
සංකායසීං ප්‍රති කන්තව්‍යාං සෙව තසා හි හෙපජමි.

ගිරි ඇමති තෙම පළමුකොට කියනලද වචනය කියයි. ගෘහ අමාත්‍ය තෙම “පින්වත් චක්‍රවාක මහත්මයාණනි! මනාවෙයි මනාවෙයි” නමාගේ අදහස කියේය. රජතෙමේ කොප සහිතව “මේ තෙම ඒතාක් හිඳවා, මම ගොස් ඔහු මුල් සහිතව උසු වන්නෙමි” යි කියයි. පණ්ඩිත තෙම සිතාසී.

1. ශරත්කාලයෙහි වැසිපටලමෙන් සිස්වුම ගැඹුරු වූ ගජ නාවනොකටයුතු වෙයි, සුප්පු ජන තෙමේ සතුරුගේ ඉඤා ගේ අභිඤා වචනමාත්‍රයෙන් ප්‍රකට නොකෙරෙයි.

2. අතිකෙක්ද—රජතෙමේ සතුරන් සමූහයක් එක්ව එක විට සටන් නොකරන්නේය, අහංකාර වූ සතුතෙමේද බොහෝ වූ කුහුඹුවන් විසින් එකානනයෙන් නසන ලද්දේය.

දෙවයත්වහන්ස! අපවිසින් කොපය යම්ගෙයකින් පසුඵ කටයුතුවේද එහෙයින් මිත්‍රභාවය හැර මෙනෙත් කවර ගම නෙක් ඇත්තේද?

3. අතිකෙක්ද—යම් ජනයෙක් කාරණයාගේ සවභාවනො දැන ක්‍රොධයටම වශගවුයේද ඒ අඤානතෙම බමුණ මුගටියා ගෙනුකොටගෙන නැවුනාමෙන් නැවෙයි කියයි.

රජතෙමේ ඒ කෙසේද? විචාරයි. පණ්ඩිතතෙමේ කියයි.

උදෙහිනුවර මාධවනම් බ්‍රාහ්මණයෙක් ඇත්තේය. ඔහුගේ අභූතොමෝ සුත්‍රයක්හු පසුතකළාය. මිනොමෝ ලෙරුවූ සුත්‍රයා රක්තාපිණිස බ්‍රාහ්මණයා සිටුවාසනානය පිණිස ගියාය. එකල් හි බමුණහට අමාවක්දිනපිතෘදනයක් දීමපිණිස රජහුගේ පූරුෂයෙක් ආයේය. ඔහුදක බ්‍රාහ්මණතෙම සවභාවයෙන් දිළිඳු බැවින් “ඉදිත්වහානොගෙමිද එකල්හි අත්කිසිවෙක් පිතෘදනය ගන්නේය.

4. කියනලද්දේද වෙයි—වහානොකරණු ලබන්නාවූ ගත සුතු වූ ප්‍රවෘත්තියෙන්ද දිගුසුතු වූ ප්‍රවෘත්තියෙන්ද කටයුතු වූ ක්‍රියාවගේද ඒ රසය කාලයතෙමේ බොන්නේය.

1. හ ශරතෙමසවත් කායං වාලෙඵව සනගර්ජනම්,

පරසාපිමනං වා ප්‍රකාශයති නො මහාන්,

2. අපරඤ්ච:—එකදු හ වශාගණියාත් බහුත් රජ විවාදනා,
සදච්ඡා ‘පසුරගා’ කිලෙට්ඨසුගිරිනායිකො බ්‍රුවම්.

3. අපරඤ්ච:—ගො ‘පිතකම්මප්පදා ක්‍රොධසොච වශංගතා,
ස තථා තපාගෙ මුඛො බ්‍රාහ්මණො තකුලාදිව.

4. උක්තඤ්ච:—ආදෙයසා ප්‍රදෙයසා කතභාවාසා ව කම්ණා,
සුප්‍රමත්‍රියමාණසා කාලා පිබති තද්‍රසම්.

ලදරුවාද රක්ෂාකරන්නාවූ කිසිවෙක් නැත්තේය එබැවින් කුමක් කෙරෙමිද? මුත්තාට බොහෝකාලයක් රක්තාලද පුත්‍රයක් හුමෙන් සොහොයෙන් යුක්තවූ මේ මුගටියා ලදරුවා රුකිමපිණිස නියමකොටගෙමි” යි සිතුවේය. එසේකොටයේ. ඉක්බිත්තෙන් මුගටියා විසින් ඒ සාහසයෙහි නිශ්ශබ්දව ලදරුවා සමීපයට එන්නාවූ කෘෂ්ණසප්තෙමේ මරණ ලද්දේ සිදිනලද්දේය. ඉක්බිත්තෙන් මේ මුගටිනෙමේ එන්නාවූ බ්‍රාහ්මණයා දෑක ලේනාවරුණුවූ සකලශරීරයෙන් යුක්තවූයේ වහා එළඹ බ්‍රාහ්මණයාගේ පාදදෙකින් දූව්වුනේය. ඉක්බිත්තෙන් මේ බ්‍රාහ්මණතෙම එසේ වූ මුගටියා දෑක මාගේ පුත්‍රතෙම මොහු විසින් කනලද්දේයයි පරීක්ෂා නොකොට ඒ මුගටියා මැරූයේය. ඉන්පසු යම්තාක් සමීපයට එළඹ බ්‍රාහ්මණතෙමේ බලාද ඒතාක් සැපතින් යුක්තවූ ලදරුවාගේ සයනය කෙරෙයි. සපියාවනාහි මරණලද්දේ සිටී. ඉක්බිත්තෙන් මේ බ්‍රාහ්මණතෙම පසුතැවිල්ලට පැමිණියේය. එබැවින් යම් ජනයෙක් කාරණයාගේ ඇති ස්වභාවය නොදැන යන මේ ආදිය මමකියමි.

1. අනිකෙක්ද—විෂය රසයෙහි ඇල්මද ක්‍රොධයද එසේම ලොභයද සන්තොෂයද මානයද එසේම අභංකාරයද යන මේ සංදර්ශකරන්නේය, මේ සය පහකල කල්හි සැපයෙන් යුක්ත වන්නේය.

රජතෙමේ “පින්වත් ඇමති! මේ තෙමේ තාගේ නියමය වෙයි” කියයි. ඇමතිතෙමේ “එසේමය” යි කියයි.

2. යම්ගෙයකින්—බමිසන්ගේ විද්‍යමාන ස්වභාවයෙහි පැවැත්මද, පරීක්ෂාවූඩියද ශුන්‍යයාගේ නියමයද, වඤ්චලනුටු ප්‍රතිශ්‍ය ඇති බවද, මනුෂ්‍යයාගේ සැහවීමද, ඇමතියාගේ උතුම් ගුණවෙයි.

3. පරීක්ෂා නොකොට වහාම යම් ක්‍රියාවක් නොකරන්නේය, පරීක්ෂා නොකිරීම විපත්තින්ගේ ප්‍රධානස්ථානයවෙයි, ගුණපක්ෂයෙහි වැටෙන්නාවූ සමපතනිභූ පරීක්ෂාකරන්නාහු තුමුම ප්‍රාචීනා කෙරෙත්.

1. අපරඤ්ච :—කාමය ක්‍රොධයාපා ලොභයා සංඝෝ මායෝ මද්ද්‍යාපා, මේ වර්ගයාලෙදෙන මසමිත්තාකොත පුබ්බි ගවෙත්.

2. යතා :—සමාතිශ්ච පරමාපේක්ෂ විතර්කා ශුන්‍යභාවයා, දඬුන මනුෂ්‍යගුණයන් ව මනුෂ්‍යයා පරමෝ ගුණය.

3. තථාච :—සභසා විදර්ශන න ක්‍රියාමවිවෙකා පරමාපදං පදම්, වාණිකයා හි විමාශාකාරිණෝ ගුණප්‍රබ්ධා ස්වභාව සමපදා,

එබැවින් දෙවයන්වහන්ස! ඉදින් දැන් මාගේ වචනයකරණු ලැබේද එසේකල්හි මිත්‍රභාවය පිණිස යනු ලැබේවා.

■ යම්හෙයකින්—ඉහටු ක්‍රියාසිඬියෙහි සාමදානාදිවූ යම් යම් උපාය සහරෙක් දක්වනලද්දහුද, එසේද ඒ උපාය යන්ගේ අඩි කවු ප්‍රමාණ එලයවූ කාරණයන්ගේ සිඬිය මිත්‍රභාවයෙහිම නියම කරණලද්දිය” යි කියේය.

රජතෙමේ “එසේනම් මෙපරිද්දෙන් වහාම කරණුලැබේද” යි? කියයි. ඇමතිතෙමේ “දෙවයන්වහන්ස! වහාවන්නේය” යි කියයි.

2. යම්හෙයකින්—දුජ්‍යතෙමේ මැටි කලයක්මෙන් මිත්‍රභාවයෙන් සුවසේ බිඳියයුතුවෙයි, නැවත මිත්‍රකිරීමද දුෂ්කරවෙයි, සත්පුරුෂයා වනාහි රත්කලයක්මෙන් බිඳිය නොහැකිවෙයි. වහා මිත්‍රද කළ හැකි වෙයි.

3. අනිකෙක්ද—අඤ්ඤාතෙමේ සුවසේ සතුටුකළ හැකිවෙයි, විනිශ්චිතවූඩිමත් නැතැත්තේ අනිශ්චිත් සුවසේ සතුටුකළයුතු වෙයි, සවිලවූ ඤානයෙන් අහංකාරවූවක්හු බ්‍රහ්මයාපවා සතුටු කළ නොහෙයි.

විශේෂයෙන්ද, ධර්මයදන්තාවූ මේ රජද සඵලවූ ඇමතිද මෙඝවණ්ණියාගේ වචනය හෙතෙකොටගෙණද මෙඝවණ්ණියා විසින් කරණලද කටයුතු දැකීමෙන්ද මාවිසින් මේ කාරණය පළමු කොටම දන්තාලද්දේය.

4. යම්හෙයකින්—සමසන්දෙයෙහි අසමමුඛයෙහිදී ගුණ පැවතුම් එලයත් කරණකොටගෙණ දනසුතුවෙන්, එහෙයින් සැඟවුනාවූ ඇඟවීම්ඇති රාජදින්ගේ මනත්‍රණය අනුවපවත් නාවූ කටයුතුවලින් ක්‍රියාව සලකන්නේය” යි කියයි.

1. යහ:—සදාපත්‍ර්‍යාසායවන්තාරෙ නිද්දිෂ්ටා: සාධාසාධනො,
සංඛ්‍යාමාත්‍රං එලං නෙතං සිඬි: සාමති වාචස්සිතා.

2. යහ:—මාදසංවත් සුබතෙදො දු:සංඛ්‍යානංව දුජ්ජුතො හවති,
සුජතසත්‍ර කතකසංවත් දුඤ්ඤාදායොගු සලෙකිය.

3. අපරඤ්ච:—අඤ: සුබමාරාධා: සුබතරමාරාධානෙ විශේෂඤ:,
ඤානලවදුර්විදගධං බ්‍රහ්මා ‘පි හරං ත රඤ්ජයති.

4. යහ:—කණ්ණොසුමයා: සඵත්‍ර පරෙත්තෙ ගුණවාහනං,
නසොත් පරෙත්තවාහනිතං එලො: කම් විතාවායත්.

රජතෙමේ “උතාර ප්‍රහාරිකර කථාවෙන් ප්‍රයෝජන නො
වෙයි, කැමති පරිද්දෙකින් කරණුලැබේව” යි කියයි. මේ
කථාව කියා ගැබුනම්වූ මහා මනුෂ්‍යතෙමේ ඒ ස්ථානයෙහිදී අප්‍රසාද
පරිද්දෙන් කටයුතුයයි කියා කොටුව තුළට ගියේය. ඉක්බිත්
තෙන් වරපුරුෂවූ කොකා විසින් අවුත් ගිරණ ගහිඟුපාලයා
හට “දෙවයන්වහන්ස! ඕනෑකම කිරීම පිණිස මහා මාතෘවූ
ගැබුනෙමේ අපගේ සම්පයට එයි” යනු දන්වන ලද්දේය. රජ
හංසතෙමේ “පින්වත්මනුය! නැවත වතප්පෙන් කිසිවක්හු
විසින් මෙහි ආයුතු වන්නේය” යි කියයි. සඵලතෙමේ සිනාසි
“දෙවයන්වහන්ස! මේතෙම සැකයට කාරණයෙක් නොවෙයි.
යම් මේ පණ්ඩිතතෙමේ උතුම් අදහස් ඇත්තේද නොකොත්
මෝමෝමෝ නියමය වන්නිය. අභ්‍යන්තර විසින් කිසිතැනෙක්
හි සැකයක් කරණු ලබන්නේම නොවෙයි. කිසිතැනෙක්හි
සියලු කරුණුසදහාම සැක කරණුලැබෙයි.

1. එසේමැයි—උපුල්දඩු සොයන්නාවූ නුවණැති හංසතෙමේ
රාත්‍රිභාගයෙහි බොහෝසෙයින් විල්හි තාරකාවන්ගේ ඡායාව
දැකීමෙන් එම ඡායාව කෙරෙහි උපුල් යන අදහසින් රුවටුනේ
දවල්ද තාරකායයි සැකඇත්තේ නැවත යෙවතමණ්ඩු උපුල්
නොගණියි, කපටයා විසින් වඤ්චාකරණලද වඤ්චලබ්ධි ඇත්
තාවූ ජනතෙමේ සත්‍යවූ කාරණයෙහිද අනිශ්චයයි සැකකෙරේ.

2. දුෂ්ඨයන් විසින් දුෂ්ඨකරණලද සිත්ඇති ජනතෙමේ සත්
පුරුෂයන් කෙරෙහිද විශ්වාසයෙක් නැත්තේය, තිරිබිත් දවන
ලද ලදරුනෙමේ දී පවා ප්‍රයන අනුකරණ ශබ්දකරන්නේ අනු
භවකරන්නේ නොවේද.

එබැවින් දෙවයන්වහන්ස! ශක්තිවූ පමණින් ඕනට පුදනු
පිණිස රුවන්පඬුරු ආදීවූ ද්‍රව්‍ය සමූහය සරසනු ලැබේව” යි
කියයි. එසේකල කල්හි ඒ ගැබු අමාත්‍යතෙමේ කොටුදොර
කඩින් චක්‍රවාකයා විසින් සත්කාරකොට ගෙණඅවුත් රජදක්ම
කරවන ලද්දේ දෙනලද අස්නෙහිද උන්නේය. චක්‍රවාක

1. කථාහි:—සරසි බහුශ්‍රවණාචාර්යයන්ගේ පරිවරණය
කුමුදවිටපාලෙට්ටි හංසෝ නිශාසු විවරණය,
හ දගති ප්‍රත්‍යාසාරයෙහි ද්‍රව්‍ය පි සිසෝතපලං
කුහකවතිසෝලොක: සහෝ ‘පාපායමපෙක්‍ෂතෙ.

2. දුෂ්ඨයන් විසින් දුෂ්ඨකරණය: පුරුෂවිටපාලෙට්ටි විවරණය,
බාල: පාපසද්දොයා ද්‍රව්‍ය පි හනුපුත්තාහං කුමෙකත.

තෙමේ “පින්වත් ඇමතිගේ! මේ රජයේ නුබ සනාතනය, සියල්ල සිය කැමැත්තෙන් අනුභව කරණු ලැබේව” යි කියේය. රජ සංඝතෙමේ “එසේමය” යි කියයි. පණ්ඩිතතෙම “ඒ කාරණය එසේමය” යි කියයි. එසේද දැන් බොහෝකොට කීමෙන් ප්‍රයෝජනයක් නොවෙයි.

1. යම්කෙසේද—ලොහවු නැතැත්තා ධනයෙන්ද දඩුවු නැතැත්තා නමසකාර කිරීමෙන්ද අයුතුයා කැමැත්තට අනුව පැවතීමෙන්ද පණ්ඩිතයා විද්‍යමානවූ සවභාවයෙන්ද සිත්ගත්තේය.

2. අනිකෙක්ද—ප්‍රියභාවයෙන් මිත්‍රයාද, මනාවූ කථාවෙන් නැගිත්ද, දීමෙන්ද ආදරයෙන්ද අඹුවන්දා මෙහෙකරුවන්ද, සෙසුදෙනා අනුකූලභාවයෙන්ද සිත්ගත්තේය.

එබැවින් දැන් මිත්‍රභාවය පිණිස යනු ලැබේවා. මිත්‍රවෘත්තීර්ෂ තෙමේ මහත්වූ තෙජස් ඇත්තේය” යි කියයි. චක්‍රවාකතෙමේ යම් පරිද්දෙකින් මිත්‍රභාවය කටයුතුද හෙද කියනු ලැබේවයි කියයි. රජසංඝතෙමේ “මිත්‍රභාවයන්ගේ කොපමණවූ ප්‍රකාරයෝ ලැබෙද්ද” යි? කියයි. ගාඨුඅමාත්‍යතෙමේ මම කියමි අසනු ලැබේවයි කියයි.

3. බලසම්පන්නවූ සතුරකුභා සමඟ සටනෙහි යෙදුනාවූ රජ තෙමේ අනික් පිළියමක් නැත්තේ විපතකට පැමිණියේ කාලය ගෙවාගැණීම කරණුයේ මිත්‍රභාවයට කැමතිවන්නේය.

4. මිතුරුකිරීමෙහි හෙදකියනු ලැබේ, කපාලය උපහාරය, සනාතනය, එසේම සංගතය, උපනක්සය, ප්‍රතිකාරය සංයෝගය, සුරැකිනතරය.

5. අද්‍රුමකරය ආදිශ්‍රමය, ආතමාදිශ්‍රමය, උපග්‍රහය, එසේම පරික්‍රමය, එසේම උච්ඡින්නය පරික්‍රමය.

1. යනා:—ලබ්ධිමයෙහි ගෘහස්ථයාත් සහබ්ධිමයාත් ලිකම්ණ, මුර්ඛං ජන්ද්‍රානුච්ඡේදනාන යාථා නථොපාන පණ්ඩිතම්.

2. අනාඨ:—සද්ගාමෙහි හරෙහම්ත්‍රං සම්ප්‍රමේණකු බාහිචාත්, ස්ත්‍රීතාතාත් දානමාගෙහෙව දායකණ්ණාගෙහරං ජනම්.

3. බලියසාහිප්‍රකාසකු නාපො ‘නන්‍යප්‍රතික්‍රියා, විපතනා: සංකිමනවිචේදන් කුචාණා: කාලයාපනම්.

4. කපාල උපහාරයේ සනාතනා: සංගතකපාථා, උපනක්සා: ප්‍රතිකාරා: සංයෝගා: පුරුෂානතරා:

5. අද්‍රුමකර ආදිශ්‍රම ආතමාදිශ්‍රම උපග්‍රහා, පරික්‍රමකපාථාච්ඡින්නකපාථා ච පරික්‍රමණා:

1. සකෛකාපනෙයය යනමේ සොළසවෙන්, මිත්‍රභාවයෙහි දක්ෂයෝ මෙසේ මිත්‍රභාවය සොළොස්ප්‍රකාරයයි කියත්.

2. එකම සමනාමයෙන් ප්‍රසිද්ධ මිත්‍රභාවය කපාලසංකීයයි දනසුතුවෙයි. දිම හෙතෙකාටගෙණ යම් මිත්‍රභාවයෙක් වේද හෙතෙම උපහාරසංකීයයි කියනුලැබේ.

3. කතකවන්දිම මුල්කොට පවත්නේ සන්තානසංකීයයි දනසුතුවෙයි, පණ්ඩිතයන්හා සමග මෙමත්‍රිය මුල්කොට පවත්නාවූ මිත්‍රභාවය සංගතසංකීයයි කියනලදී.

4. ජීවිතය ඇතිනෙක් සමානවූ බන ප්‍රයෝජනයෙන් යුක්ත වූයේ සමානතියෙහි හෝ විපතතියෙහි හෝ කිසියම් හෙතුවකින් යම් මිත්‍රභාවයෙක් නොබිඳේද.

5. රණක්මෙන් උතකාචභාවයෙන් යුක්තවූ මේ මිත්‍රභාවය තෙම සංගත සංකීයමවෙයි, එසේම අනාච මිත්‍රභාවයෙහි දක්ෂයන් විසින් ඒ මිත්‍රභාවයතෙම කාඤ්චනයයි කියනලදී.

6. යම් මිත්‍රභාවයෙක් සමාන්ය ශරීරය කටයුතුවූ ක්‍රියාය යන මොවුන්ගේ වැඩීම සලකා කරණුලැබේද ඒ මිත්‍රභාවය තෙම උපනතසංකීයයි දක්ෂයන් විසින් උපනතස සංකීයයි කියනලදී.

7. පළමුකොට මා විසින් මෝහට උපකාරකරණලද්දේය. මේ තෙමේ මටද උපකාර කරන්නේයයි මෙසේ යම් මිත්‍රභාවයෙක් කරණුලැබේද ඒ මිත්‍රභාවය තෙම ප්‍රතිකාර සංකීයයි කියනුලැබේ.

1. සකෛකාපනෙය: සංකීයව ශෝඛයෙහෙ ප්‍රසිද්ධිතා,
ඉති ශෝඛයකං ප්‍රානු: සංකී: සංකීව්වක්ෂණො,
2. කපාලසංකීර්ඥයං කෙ වලං සමසාදිතා,
සමප්‍රදාදාදහවති ය උපහාර: ස උපාතො.
3. සන්තානසංකීර්ඥයො දරිතාදහසුචිකා,
සද්භිසතු සංගතා: සංකීර්ණේත්‍රිසුචි උදහාතා.
4. යාවදසු: ප්‍රමාණසතු සමානාපීප්‍රයෝජනා,
සමපනොතා: වා විපනොතා: වා කාරණේර්ඥො හ හිදාතො.
5. සංගතා: සංකීරෝවායං ප්‍රකාශ්ඨාත් සුවණ්වත්,
තථාතොතා: සංකීකුශලො: කාඤ්චනා: ස උදහාතා:
6. ද්‍රව්‍යාතමකායා: සිඬිං හු සමුද්දිගා ක්‍රියෙත යා,
ස උපනාසකුශලො රූපනාස උදහාතා:
7. මහාසොප කාතං සුචිං මමාපොෂකරිෂාති,
ඉති: ක්‍රියතො සංකී: ප්‍රතිකාර: ස උපාතො.

1. මෝහව මම උපකාර කෙරෙමි මේ තෙමේ මවද උපකාර කරන්නේයයි රුම සුග්‍රීව දෙදෙනාගේ මෙන් යම් මිත්‍ර භාවයෙක් ඇද්ද, මේ තෙමේද ප්‍රතිකාර සන්ධියයි කියනුලැබේ.

2. යම් මිත්‍රභාවයෙක්හි එකම ප්‍රයෝජනයක් ඇත්තාවූ ක්‍රියාවක් උදෙසා මිත්‍රභාවයට පැමිණේද, ඔවුනොවුන් මනාකොට ගැළපීමට කාරණාවූයේද, ඒ මිත්‍රභාවයද සංයෝග සන්ධියයි කියනුලැබේ.

3. අප දෙදෙනාගේ ප්‍රධාන යෝධයන් විසින් මාගේ කටයුතු සිඩකරණු ලැබේවයි මෙසේ යම් මිත්‍රභාවයෙකින් ප්‍රතිඥාකරණු ලැබේද, ඒ මිත්‍රභාවය පුරුෂාන්තර සන්ධියයි කියනුලැබේ.

4. යම් මිත්‍රභාවයකින් හුදකලාවූ මව අසිතිවූ මේ ප්‍රයෝජනය සිදුකළයුතුයයි සතුරුගේ අසිතිකිරීම කරන්නේද, ඒ මිත්‍රභාවය තෙම අද්‍රැවිතපුරුෂයයි කියනුලැබේ.

5. යම් මිත්‍රභාවයෙක්හි රජයාගේ එක් ප්‍රදේශයක් අසිති කිරීමෙන් සතුරන් දුරුකරණුලද්දේ මිත්‍රකරණු ලැබේද, මිත්‍ර භාවය දත්තවූත් විසින් ඒ මිත්‍රභාවය තෙම ආදිභ්‍රමසංකීයයි කියනුලැබේ.

6. සවකීය සෙනාව හා සමග මිත්‍රකිරීම වනාහි ආත්මාදිභ්‍රම සංකීයයි කියනුලැබේ. ජීවිත රක්ෂාව පිණිස සියල්ල දීමෙන් යම් මිත්‍රභාවයෙක් කරණු ලැබේද, ඒ මිත්‍රභාවය තෙමේ උපග්‍රහ සංකීයයි කියනුලැබේ.

1. උපකාර. කරෙමාසා මමාපොස කරිෂාති,
අයං වාපි ප්‍රතිකාරෙණ රුමසුග්‍රීවයොරිව.
2. එකාපීං සමාගුද්දියා ක්‍රියාං යත්‍ර හි ගවර්ති,
ප්‍රසංගිතප්‍රමාණසතු ස ව සංයෝග උච්චාතො.
3. ආවයොර්ගොධමුඛොසතු මදනී: සාධායාමිති,
යසමිත් පණසතු ක්‍රියතො ස සංකී: පුරුෂාන්තරා.
4. ත්වයෙකොන මදියො'පි: සමප්‍රසාධාසන්ධිසා විති,
යත්‍ර යත්‍රා: පණං කුය්‍යාත් සො 'ද්‍රැවිතපුරුෂ: සමායා.
5. යත්‍ර භූමොකදෙකොන පණොන රිපුවර්ජිතා,
සංකීයතො සංකීවිද්හි: ආදිභ්‍රම: ස උද්ගායා.
6. ස්වයෙකොන තු සංකීයමානමාදිභ්‍රම උද්ගායා,
ක්‍රියතො ප්‍රාණරක්ෂාපී: සඵද්‍යාදුපග්‍රහා.

1. මුදල් දනාදීමෙන් හෝ ධනාත්මකයාගේ අතීතයක් දීමෙන් හෝ සියලු දනාදීමෙන් හෝ පණතිව දීමෙන් හෝ රාජ්‍ය පිණිස යම් මිත්‍රභාවයක් කරනු ලැබේද, ඒ තෙමේ පරික්‍රම සහයකරු කියනු ලැබේ.

2. සාරවත්ව මනාව හුමනාගන්නා දීමෙන් යම් මිත්‍රභාවයක් කරනු ලැබේද, ඒ තෙමේ උචිතතා සහයකරු කියනු ලැබේ. සමාජානුකූලයෙහි උපන්තාවු ශාස්තූල දීමෙන් කරනු ලැබුණු මිත්‍රභාවය පරික්‍රම සහයකරු කියනු ලැබේ.

3. යම් මිත්‍රභාවයෙහි කුඩුරු අදියෙන් ගතවනු ලැබූ ශාස්තූලය ගැලපෙනු ලැබුවත් දෙනු ලැබේද, මිත්‍රභාවයෙහි දක්ෂයෝ ඒ මිත්‍රභාවය සහයෝගයෙන් සහයකරු කියනු ලැබේ.

4. මුද්‍රාණවත්ව උපකාරවත්ව මෙමුහුණුවනු ලැබූද එමෙන් උපකාරයකරු යන සහයකරු දනාදීමෙන්.

5. එකම උපකාර සහයකරු මාසයක් සමඟ කරනු ලැබූ, උපකාර සහයකරු වෙන්වූ සියලු සහයකරු මෙමුහුණුවෙන් තොරවූවා වුවත්.

6. අතිශයින් බලාපොරොත්තු වූ සහයකරු කරනු ලැබූ සහයකරු තෙමේ කිසියම්වූ ධනාත්මක නොලැබ නොනවත්වන්නේද, ඒ කරනු ලැබූ සහයකරු නැතිව අනෙක් මිත්‍රභාවයක් නැතිව සිටියේද.

රජතෙමේ “පිත්තවත්නු මහා පණතිවයෙන් එබැවින් මේ කරනු ලැබූ අප විසින් යමක් කටයුතුද ඒ තෙමේ දක්වනු ලැබේව” යි කියයි. පණතිවයෙන් විසඳෙනු ලැබූ කියනු ලැබේද?

1. කොමන්ඩර් ජනරාල් සහයකරු වූ ප්‍රධාන, ශාස්තූල ප්‍රතිරෝධය, පරික්‍රම උද්‍යෝගය.
2. සහයකරු සාරවත්තා, තු දනාදීමෙන් උපකාර, සමාජානුකූලයෙහි පරික්‍රමය.
3. පරික්‍රමය, එලෙස ප්‍රතිරෝධයෙන් දියවූ, සහයෝගයෙන් හා ප්‍රාණය සහයකරු සහයකරු.
4. පරික්‍රමය සහයකරු මෙමුහුණුව සමඟ සහයකරු, උපකාරයෙන් විසඳෙනු ලැබූ සහයකරු.
5. එක එකම සහයකරු සහයකරු මනා මම, උපකාරයෙන් සහයකරු සමඟ මෙමුහුණුව.
6. අතිශයින් බලාපොරොත්තු වූ හා නිවැරදිව, උපකාරයෙන් සහයකරු හා විද්‍යාය,

1. විනාශයට පත්වන බව දැනගත් විට පියයන්ගේ චේතනාවෙන් අවධාන තැවීමද යන මේ දුක්වලින් යුක්ත වූ අදහස් සෙව නස් නාසුලුවූ ශරීරය සඳහා කවරනම් මනුෂ්‍යයෙක් සුවේර්තවූ ක්‍රියා වක්කරන්නේද?

2. සත්‍යයන්ගේ ජීවිතය ජලමධ්‍යයෙහි වැසී සිටියේ මෙන් එකානුතායෙන් වැසවලයයි දැන නිරන්තරයෙන් සුවේර්තයෙහි ගැසිරෙන්නේය.

3. සංසාරය මිරිහු දියමෙන් ඝෂණයෙකින් නැසෙන සුදුසු සලකා සුවේර්තය පිණිසද සැප පිණිසද සත්පුරුෂයන් හා සමග මිත්‍රභාවය කරන්නේය.

එබැවින් මාගේ සම්මතයෙන් එකල්හි මෙසේ කරණු ලැබේවා.

4. අශ්වමෙධ යාග දහසක්ද සත්‍ය වචනයද තරුදියෙන් කිරිණිලද්දේ අශ්වමෙධ යාග දහසට වඩා සත්‍ය වචනයම අධික වෙයි.

එබැවින් සත්‍යයයි කියන ලද්දේ වචනය අසිතිකිරීම මුල් කොට පවත්නා මේ රජුන් දෙදෙනාගේම කාණ්ඩන යන නම් ඇති සත්‍යය කරණු ලැබේවයි” කියයි. සච්ඡතෙමේ “එසේ වේ ව” යි කියයි. ඉක්බිතිතෙන් පිළි පඬුරු ආදියෙන් ඒ පණ්ඩිත අමාත්‍ය තෙමේ පුදන ලද්දේ සතුටුසිත් ඇතිව චක්‍රවාක අමාත්‍ය යාගෙණ මසුර රජතුමාගේ සම්පයට ගියේය. ඉක්බිතිතෙන් වික්‍රමරජ විසින් ගැබු අමාත්‍යයාගේ වචනයෙන් සච්ඡතෙමේ මහත්වූ ආදරයද දීමද මුල්කොට ඇති ගෞරවකරණ ලද්දේය. එබඳුවූ මිත්‍රභාවය අසිතිකොට රජු හංසයාගේ සම්පයට හරිණ ලද්දේය. පණ්ඩිතතෙමේ “දෙවයන්වහන්ස. අපගේ අභිමතාචාරය සිදුවූයේය. දැන් සවකිය ස්ථානය වූ විකිස පච්ඡතෙමේ

1. ආබිමාධිපරිකාපෙරදා කෙටි වා විකාශිතෙ,
කො හි නාම ශරීරය ධර්මාපෙතා සමාවරෙත්?

2. ජලානුකූලව පලං ජීවිතං ඛලු දෙහිනාමි,
තථා විධිමතිඥායා ගතොත් කල්‍යාණමාවරෙත්.

3. මාගනාසනාසමං විසන්ධා සංසාරං ඝෂණගඛතුරමි,
සප්ප්පෙතා සබ්බතං කුසලාත් ධර්මාසු ව සුධාය ව.

4. අශ්වමෙධසහස්‍රව සත්‍යං ව නුලයා ධාතමි,
අශ්වමෙධසහස්‍රාධි සත්‍යමෙවාතිරිච්ඡතෙ.

යනුලැබේව”යි කියයි. එකල්හි සියල්ලෝ ස්වකීය ස්ථානයට පැමිණ සිතින් කැමතිවන ලද්දවූ ඵලය විඳිත්. විෂණුශමීන් විසින් “අතික් කුමක් කියමිද ඒ තෙම කියනුලැබේව” යි කිය නලද්දේය. රජපුත්‍රයෝ “සොම්ය! නුඹවහන්සේගේ ප්‍රසන්නයනෙකුකොටගෙන සකල රජනීතිය දන්නාලද්දේය, එබැවින් අපි සැපතට පැමිණියමිහ” යි කීවෝය. විෂණුශමීන් තෙමේ එසේවූයේ වෙයි. එසේද අනිකුදු මේ මධ්‍යලායෙක් වේවා.

1. ජයගන්නාසුලුවූ සියලු රජුන්ගේ මිත්‍රභාවය තෙම හැම කල්හි සතුවූ ඵලවන්නේ වේවා. සත්පුරුෂ ජනයෝ විපත්ති රහිතවූවාහු සිටිත්වා, පණ්ඩිතයන්ගේ කීතිය නිරන්තරයෙන් වැඩේවා, නීතියනොමෝ වෙශක සත්‍රියක්හු මෙන් හැමකල්හි මනත්‍රීන්ගේ ලයෙහි බබලාවා, මුඛයද සිඹිවා, හැම දවස්හි මහත්වූ සතුවද වේවයි කියේය.

ශ්‍රී විෂණුශමීන් විසින් රචනාකරණලද හිතොපදෙශයෙහි සකිනම්වූ සතරවන කථාසඬුහය මෙසේයි.

හිතොපදෙශය නමි.

-
1. සකි: සම්මතීභූතං විජයිනාමයනු ප්‍රමොද: සද්
සත්‍යා: සත්‍යා: නිරූපද: පුකාතිනා: කීර්තියවිරං වඩිතාමි,
නීතිචාරවිලාසිනීව සතතං වෘත්තාස්ථලෙ රජනාං
වකුන්‍යං චුම්බතු මහත්‍රිණමහරකො භූයාත්මනානුකූලා:

GLOSSARY.

ග්‍රන්ථිපදවිවරණය.

අ.

අග්‍රසථානයෙහි, ප්‍රධානතමයෙහි.
 අජනිය, මවගේ නාසයට හෙතුවන
 අශ්වයෙක් නොහොත් අතිශයින්
 බලවත් සිව්පාවෙක්.
 අතිශයින්, වැඩිතරමින්.
 අටම, නිව.
 අභිමානික, වාසයකරණලද.
 අබොහාගය, පාත්වු දිශාව.
 අනතුරු, පළමු කියනලද ක්‍රියාවට
 පසුව.
 අනන්‍යතාගතජයා, දිවි දෙදහසක්
 ඇතැයි ශිව්ගමේ පේණ නාග
 යෙක්.
 අනවරතයෙන්, නිරන්තරයෙන්.
 අනාගත විධානා, අනාගත, මතුකා
 ලය. විධානා, මවන්නා. මතු කා
 ලය සදහා සිසල්ල මවන්නෙක්.
 අනිභව, කැමති නොවනලද.
 අභ්‍යුක්‍රාලය, එකඟබව, අචරුබවය.
 අභ්‍යුක්‍රාලයෙන්, එකඟ විමෙන්,
 විරුධ නොවිමෙන්.
 අභ්‍යුක්‍රාල, අභ්‍යුක්‍රාලය.
 අභ්‍යවර, පසුපස්සේ හැසිරෙන්නෙක්.
 අභ්‍යරූපව, සමානව. එකඟව.
 අභ්‍යාසනාකල, නියෝග කරණ ලද,
 උපදෙශ දෙනලද.
 අභිමානී, කැමතිවනලද කරුණ.
 අභිමානී සිඬි, කැමතිවු වැඩසිදුවීම.
 අභිමානියෙහි, සත්‍යමතාගයෙහි.
 අභිමාන, බලවත්වන මංගල්‍යයෙ
 හිදී දැක්වෙන්නෙක් රජුගේ හා
 දෙවියන්ගේ ඉසේ දියවත්කිරීම.
 අමානසෙන්, දිව්‍යමය රසයෙන්.

අරුකිනි, ඉතා සියුම් කාරකාවක්.
 අර්බුදශීර, මුදුන් දසකෙලක් ඇති
 පඵලයෙක්. අර්බුද, දසකෙල.
 ශීර, මුදුන.
 අවබෝධකරණ ලද, දැනගත්තාලද.
 අවර්බුදන, අවර්බුද පිරු හාජනය.
 අශ්වමෙධ යාගය, අසුන්, ගවයන්, එළු
 වන් මර කරණ යාගය.
 අශ්වමිධ, අශ්වප්‍රකාර.
 අසපුව, කාපසයන් වසන සන්සල.
 අසම්මුඛයෙහි, ඉදිරියෙන් නැතිකල්හි.
 අසාපඵල, ඉරුබැසෙන දිශාව.
 අස්වැසිලි, සිත්හි හස දුරුකර සැපදීම.
 අභිකාර, අභිකාරය, මම උතුමයන
 උඩඟුව.
 ඇසිල්ලක්, ස්වප්‍රකාරයක්.
 ඇසුරුකිරීම, ආශ්‍රයකිරීම.
 ආකාශ, අහස.
 ආකාශගාමී, අහස්හි ගමන්කරණ ස්ව
 භාඇති.
 ආගනතුක, අමුත්තෙක්.
 ආසො, වතුර, කිරි, කෙල්ලාදී වැගිර
 ශ්‍රීය.
 ආසන, භුක්ත.

ඉ.

ඉක්කිනි, කියනලද ක්‍රියාවට දෙවෙනි.
 ඉන්ද්‍රියනිග්‍රහ, ඇසආදී ඉන්ද්‍රියයන්ට
 ගොවරවු වසනුත්තෙරේ ආශා
 කිරීම් ආදියෙන් වැළකීම.
 ඉභව, කැමතිවනලද, සිදුකල සුතුවන.
 ඉසසිදීම, ඉසසපා මැරීම.
 ඊෂ්ඨාචක්‍රය, අනුග්‍රහ සැපකටනො
 කැමැත්ත.

ඒ.

උපකරණ, දඩදිව උතුරුදිග පිහිටි
කොළ, කාමොස්, ගැහැර, කිරින,
විවිධ යනාදි ජනපද,
උනමනක, විකාරවූ සිත්ඇත්තෙක්.
උපසුද, අසුරවිලෙසකනම.
උනස සකුසෙහි, සකුසෙහි.
උමාදෙවිය, හිමාල පර්වතයෙන් දුටු
කැකි කුමාරයාගේ මව්වූ ඊසවර
යාගේ ගැහැණිය.
උරල, රත්තවල හොඳ කොහොඳ
දැනගැනීම පිණිස ගා බලන ගල.
උපුලාසුටු, දරණකිහිඳැහැනි.

සී.

සෘජුතාව, ඇදහැකිබව.

මේ.

මේමයෙහි, සමපනායකගේ බහායනා
ප්‍රත්‍යදර්ශය.

බ.

බසජ, උතුරු.

ක

කකිකනලද, කකුල, හෙවත් වැඩි
තරම් උණකරණලද.
කකු, පුරුෂයන්ගේ සමෙහි ගතවන
පැමිණි සත්‍යය හෝ දස හැටිදි
සත්‍යය.
කකුරත්තේ, ලොහකම් කරන්න
වූන්ගේ.
කමඩලාවත්, මැටිවලින් හෝ ලී ආදි
යෙන් කරණලද සකුසයින්ගේ
වතුරුණාජනයක්.
කමඩුලුව, කමඩු, සක, ග්‍රීව, බෙල්ල,
සකත්බදු රෙඩානුයෙකින් පුත්
බෙල්ලඇත්තෙක්.
කරවක, හිතදිනවූ ජීවිතය ඇත්තෙක්,
එක්සිටලත්තුගේ නම.
කර්පුරකෙලි, කර්පුර, කපුරු, කෙලි,
ක්‍රිඩා, කපුරුබදු ක්‍රිඩාඇත්තෙක්,
කර්පුරගොර, කර්පුර, කපුරු, ගොර.
සද, කපුරුමෙන්සුද.

කර්පුරතිලක, කර්පුර, කපුරු, තිලක,
හලල ආදියෙහි කරණලද ආලෙ
පය. කර්පුරතිලක ඇත්තෙක්.
කර්පුරපට, කර්පුර, කපුරු පට, වෘත්‍ය.
කපුරුවැහි වෘත්‍යඇත්තෙක්. එක්
රදමෙක්.

කර්පුරමකුර්ජි, කර්පුර, කපුරු. මකුර්
ජි, වල්ල. කපුරුවල්ලක්බද එකි
යක්.

කරලයා, සමනුවූ දන්ඇත්තියක්.
කලාණකවක, කලාණ, මහොහර.
කවක, පර්වතබාගන භූමිය. මනා
වූ පර්වතයන් මැද ඉඩම.

කසපැත් පල, දියමනා රසවත්කරමුටු
කාලයෙහි සිටි ලාසොල්පල.
කැබපන, කන්තාසියෙහි වෘත්තාරකරණ
ලබන එනම් ද්‍රව්‍යය.

කැදුල්ලෙහි, පැණිත්වසන කුඩුවෙහි.
කාවමාණිකා, පලිඟු.

කාකුමන, රත්බදු.
කාමකුකි, කමන්දකගේ පුත්කාමකු
කි, මොහුගේනිතිය.

කායසිසිඬිය, කවසුතු සමපාදනය.
කාලවිභාග, කුඩා මතත් කාලයන්ගේ
විභාග.

කාගමර, ප්‍රසිද්ධලෙසකනම.
කුක්කුට, කුකුළු.
කුකුළුපාලිය, ඉදිරිපටවූ දිශාව.
කුකුළු, කුස.

කුට්ටිනි, සොරකුමියන්කෙරේ සත්‍යන්
යෙදවීම පිණිස දුනකම්කරණ
කැප්සත්‍යයක්.

කුලසත්‍රී, මනාගොනුයෙහිපුසත්‍රී.

කුමෙර, වෛශ්‍රවණ ගෙවත් වෙසවුලු
මහරජ, බහයෙහි අභිපතිදෙවියා.

කුසනණ, කුස යන නමිඇති මේනණ
සනාන නොමදනනැදුරිමි පිතෘද,
නාදියෙහි පාපකුමිය පිණිස අත්ති
කරණලාබේ.

කුචරස, ඉතුරු මිරිස් වගපුල් කුරුදු
පොතු ආදි කවුකරසවත් ද්‍රව්‍යය.

කෘෂණපක්ෂ, පසලොස්වකට අනතුරු පැළවීමටත් අමාවක දක්වා දින පසලොස්ව නම.

කෘෂණසථි. නාගසෙත්.
කෙසැරික, වක්කාකරන්තෙත්.
කෞණ්ඩිනා, කුණ්ඩන්යන නම්භූත්ත
සුගේ පුත්‍රසෙත්.
ත්‍රිඛාද්දිනාදිය, කෙළි, දුකෙළිආදිය.
ත්‍රොගෙත්, බ්‍රහ්මදෙදනසත් දුරුවූ මානී
යත්.
සුදු, කුඩා.
සුදුදුබි, කුඩා හුවණැත්තෙත්.

බෙ.

බෙදසෙක, සිත්තැවීමෙක.

භ.

ගජ්ජනාව, කොභාව.
ගර්භා, නිකු.
ගැල, කරන්තසයි වෘත්තාරකරණ ලබ
න බරගෙණියන ද්‍රව්‍යයෙත්.
ගැලපීම, සතුරුවසිටින්නවුන් මිතුරු
කිරීම හෙහොත් සම් සම් දේ
එක්කොට යෙදීම.
ගිජුව, අතිශයින්ලොහවු.
ගිහිගෙයි, ගෘහස්ථභූමියෙහි.
ගුරුපදෙග, ගුරුවරුන්ගේ දහමැති
කම.
ගාඩු, ගිජුලිහිනියෙත්, එක් ඇමති
යෙත්.
ගාඩුකුට, ගාඩුගහු, ගිජුලිහිනියයි. කුට
සහුපච්ඡායයි. ගිජුලිහිනි වසන
පච්ඡායෙත්.

ගෘහස්ථභාවය, ගිහිබව.
ගොපොල්ලා, ගවපාලයා.

සි.

සංකරා, ලොකවර්ගවලින් කරණලද ගැ
සීමෙන් ගොඡාව උපදවන ද්‍රව්‍ය
යත්.
සංකරාකණී, රක්ෂකයන්සුගේ නාමය.

ව.

වක්‍රවාක, සක්වා ලිහිනියෙත්.

වක්‍රපථ, ඇසින් දක්කතැති පමණ
තැන.

වක්‍රරදි, ඇසවුල්කොටඇති.

වක්‍රවල, සෙලවෙන.

වණ්ඩ, කුර.

වතුරගුණ, දක්ෂභාවය.

වතුරිවිට, සතරවැදැරුම්.

වතුරාපාරජුගේ, ක්‍රියාබුද්ධියෙන් 370
කින් ඉහත පාටලිපුත්‍රානුවර රජා
යට පැමිණි මහරජුගේ.

වතුරිවිටයත්, සදමඩලත්.

වපලසෙක, සිරිහුවු එකක.

වමපකාවති, වමපකයනු සපුගස, මේ
ගස්ඇති මහවනයත්.

වරපුරාණ, අනුගේ ස්වභාවදහනැණි
මපිණිය කපටවෙයෙත් ඇවිදි
නා දුකයෙත්.

වරණ්ඩාලයා, මිත්‍රයාදිභූත්තා.

වරණ්ඩායනුත්තය, අමාවකට දෙවෙනි පැ
ළුසදිනසෙති මොහරනිජු වටක්
පමණ එක් බත්පිඩක් අනුභව
කොට එතැන්පටත් පසලොස්වක
දක්වා ක්‍රමයෙන් වැඩෙන සදමඩ
ලමෙන් එක එක බත්පිඩ වැඩි
කොට අනුභවකරමින් අවුත් පස
ලොස්වක් දින පසලොස්වක් පිඩු
අනුභවකොට එතැන්පටත් අමා
වක දක්වා කලාක්‍රමයෙන් උභ
වන සදමෙන් එක් එක් පිඩ අඩු
කරමින් අවුත් අමාවක්දින නිශ්
සාරවිඳුද රක්තා නපසයි.

වාමර, සෙමරනම් මාගවර්ගයෙන් වාලු
රියෙහි ලොම්වලින් කරණලද වි
ජනි.

වික්‍රකණී, විසිතුරුකන් ඇත්තෙත්.

වික්‍රත්‍රිව, විසිතුරුබෙල්ල ඇත්තෙත්.

වික්‍රවන, විසිතුරු වනයත්.

වික්‍රවණී, විසිතුරු වණියෙන් ප්‍රකා
යෙත්. එක් රජෙත්.

වික්‍රාබ්‍ය, වික්‍ර විසිතුරු. අබ්‍ය, අවසව
විසිතුරු අවසවභූත්තෙත්.

වුඩාකණි, වුඩා, ඉසේපලදින ආහරණ
යේ මාණිකාය. කණි, කණ. එබ
දු කන්ඇත්තෙක්.
මොරදින්, සොරකමකරන්නවුන් මුල්
කොට ඇතිජනයන්.

ජා.

ජායාරූපය, ප්‍රතිබිම්බය.

ජ.

ජනපද, දෙශ.

ජමදග්‍රිසාමි, පරපුරමයාගේ පියවු
භාණ්ඩවංශයෙහි උපන් බාවිකායා
මිත්‍රයේ පුත්‍රයෙක්.

ජයප්‍රකාශින, දිනිමප්‍රකාශකරණලද.
ජරදනව, මහලු ගොහො. පක්‍ෂයකුගේ
නාමයයි.

ජර, වයස්ගතවීමෙන් වනඉඳිස විකල
ය හා ශරීරයෙහිදිරිම.

ජලපාද, මණ්ඩුකනායකයාගෙන්නම.
ජිණිඋදාන, ජිණි, දිරුවාවු. උදාන,
උයන, දිරු උයන.

ඥා.

ඥාතියක්, නැතමිඇත්තක්.

බෙ.

බෙබර, කටුසහිත කුඩා ගස්වර්ගයක
ගෙඩි.

න.

නණපුල, ගිනිදල්වු නණකොල වැටිය
නෝ පොල්කොලපුල.

නරබක, රල.

නකි, නුවණින්විමසී කාරණයන්ගේ
සත්‍ය සත්‍යභාවය නියමකරගැනීමට
උපකාරවන ශාස්ත්‍රයට නමක්.

නිලක, සනාතනයෙන් පසු පවිත්‍රවීම පි
ණිස නලලආදි අවයවදෙලයෙක්
හි පුසුසුදන් රත්සුදන් ගොරෙවන
කසතුරි ගොමආදි ද්‍රව්‍යයන්ගේ
ආලෙපය.

නිලිය, ප්‍රයාගනිලී, දුමොදරනිලී, 'සාලි
ග්‍රාමනිලී, යහාදි පුණ්‍යභූමි.

නාණදිය, තණපත්ආදිය.

නාපතිය, සමපුණ්ණිය.

නෙරේ, ගිනි.

නෙපල, වචනය.

ද.

දණ්ඩක, දඩුඇති, වනයකනමක්.

දභිකණි, දඬ, දි. කණි, කණ. දිබදු
කන්ඇත්තෙක්. බලලෙක්.

දමනක, හික්මවීම කරන්නෙක්. එක්
සිවලක්හුගේ නම.

දභිග ශාස්ත්‍රය, පරික්ෂාව මුල්කොට
විද්‍යාමානභාව නියමකිරීමටඋප
කාරවන ශාස්ත්‍රය.

දහවෙස්සා, විවලපහකල සුතුවනිබෙ
න සිවි.

දරිඇති, දරුගැප්ලන්.

දිභිකණි, දික්කන්ඇත්තෙක්.

දිභිමුඛ, දිභි, දික්වු, මුඛ, මුඛය. දික්වු
මුඛ ඇත්තෙක්. කොකෙක්.

දිභිරව, දිභි පුහුණුවු. රව, නාදය.
දිභිවු ශබ්දඇත්තා. හිවලකුගේ
නම.

දුරවාර, හුසුදුසු පැවැත්ම.

දුභිම, සාමට දුෂකරසථානයක්. වන
යක නම.

දුර්දහන, දමනයකලකොහැක්කෙක්.
දුභිතික්ෂකාලය, ආහාරපානයන් නො
ලදහැකිකාලය.

දුශෙක්ඛධන, ව්‍යායාමිත්‍රයේපුත්‍රවූ ධන
රුපෙරපුරයේ පුත්‍රයෙක්. ගසැත
පුරයේරජ.

දුකෙළි, පසඇටවලින් කරණලද්‍රිඩා.
දුරදර්ශී, දුර, දුර. දර්ශී, භික්ෂාවගෙන්
දන්නෙක්. දුරදන්නෙක්. හෙවත්
පණ්ඩිතයෙක්.

දුෂාකරණලද, කිළුකරණලද.

දෙවගමිත්, දෙව, දෙවියෙක්. ගමිත්,
සැප. දෙවියන්ට බදු සැප ඇත්
තෙක්.

දෙවෙනි, දෙවියන්ට නායක.
දෙග විභාග, නානා දෙශයන්ගේ වි
භාග.
දෙහසෙහි, ශරීරයෙහි.
දෙරටපාලක, වාසල්දෙරටව පාලනය
කරන්නා. දෙරටව රැකවලටසි
වින්නා.

බ.

බහනර්භය, දහනබඩාව.
බමිනාසත්‍රය, මනුෂ්‍යාදීන් විසින් කරණ
ලද සමාධිශාසත්‍රය.
බමාරණ, එක්තරා පිරිසිදුවනස්ථාන
යෙක්.
බෙධයෑ, නොසෙල්වීම.

න.

නදි, ගඟ.
නඤ්ඤ, වැඩෙන්කෙක්.
නඤ්ඤ, මහානදිග්‍රයේ පුත්‍රවු පාටලි
පුත්‍රනම් නුවරමහරජ. මොහුරජා
යටපැමිණීමේ ක්‍රියාව වූයේ
392 ව් ඉහතයි.
නපුංසක, සත්‍යපුරුෂභාවරහිතපණ්ඩක.
නාටක, ගද්‍යපද්‍යමය කාව්‍යවලින් යුත්
ශාසත්‍රයෙක්. නටන්නෙක්.
නානාවිධ, අනෙකප්‍රකාර.
නිරයාසයෙන්, නිදුකින්.

ස.

සංක්‍රීයොනකයන්, කුරුලු පැටවුන්.
සංඝවනනා, පරිබ්‍රජද පසකින්සුකත
මෙම විෂ්ණුගමීන් විසින් රචිත
පොත.
සද්මනනික, සද්ම, ගොථම්. ගර්භ,
ගබඩාව. ගොථම් ගබඩාවක් බඳු
ස්ථානය.
සද්මර්ග, මාණික්‍ය වර්ගයක නාමය.
සන්සාලිස්, හතළිස්පහක්.
පරපුරම, ජමදන්ති සෑමහුගේ පුත්‍ර
යෙක්.

පරිත්‍යාග, දීම නොහොත් හැරීම.
පරිව්‍රාජක, ගිහිගෙයින් නික්ම ගැසි
රෙණ ශිවාගමේ සතරවන ආශ්‍ර
මයට අයිති සන්‍යාසිතමිත්‍ර නාපස
වර්ගය. පවුල්වශයෙන් සමබන්ධ
යක් නැත්නම් මේවර්ගයේ නාපසි
සුදු දක්නාලැබෙත්.
සච්ඡන්ද්‍ර, ගෞලමය පච්ඡිකාගේ
අතරක වෙන්ව තිබෙනකුත්.
සචරකින්, ප්‍රාකාරයෙකින්.
පභවර්ගයෙන්, සතරපා ඇත්තාවූ වර්ග
යෙන්.
පභවාරාධ, පළමුකලදේ සලකා
කැවීම.
පසබවට, පෘථිවි අප් නෙපස් වාත
ආකාශ යනමේ ප්‍රකෘති ද්‍රව්‍ය පස
බවට.
පසමිතුරන්, සතුරන්.
පළිස්, සුබභූමියෙහිදී ආයුධ ප්‍රහාර
වැළැක්වීම පිණිස ව්‍යවහාර කර
ණුලබ්‍ය භාණ්ඩ.
පාණ්ඩු පුත්‍ර, ලදරු කාලයෙහිම
පාණ්ඩුවරුන් බැවින් ඒනමින්
සුකතවූ රජයේ පුත්‍රවු.
පාබල, පාදයෙන් ගමන්කරන්නාවූ
සුබසෙනක.
පිඬුලක, නිල් රත්වත් යහ දෙක
මිශ්‍රවූ වර්ණඇත්තෙක්. සිංහයක්
හුගේ නම.
පිතෘදානය, නමත් කුලයෙහි මරු
පියවුන්ට උදෙසා දියයුතු දානය.
පිපුම, ගොථම්වල.
පිරිහුණෙමි, අභාවයට පැමිණියෙමි.
පිළිසරණ, පිහිට.
පිළි, වසු.
පුණ්‍යකම්, සුවර්ත ක්‍රියා.
පුත්‍රදරුදි, අඹුදරුදසි දසාදි.
පුරණ, පණම් දහසයක් වටිනා රූපි
යල.
පුරුෂ සම්පත්ති, පුරුෂයන්ගේ සම්
පත්තිය.

සුභාසු, පිදිසුසුසු හෝ තොරව කට
සුසුසු.

සුභාසු, මේ උත්පත්තිය කෙරෙහි
සුභාසු.

පාපිච්චි, ගල් පස් ලොහො දඬු ආදි
දඬුසුසු.

පාපිච්චිගර්භය, පොළොවතුල.

පාපිච්චි, පොළොව.

ප්‍රකාරණ, පොත.

ප්‍රකාශි, නමාගේ ඇතිගතිය.

ප්‍රතිකාර, පිළිසම.

ප්‍රතිසංස්කරණ, කටපත්තෙහි නිසමකිරීම්
ඇති.

ප්‍රතිමා, පිළිම.

ප්‍රකාශයෙන්, නොඅනුමානයෙන්.

ප්‍රකාශකර, අනිකක්වුගේ වචනය
පිළිබඳව කියසුතු වචන.

ප්‍රකාශකරණය, ප්‍රකාශකරණය, වර්ණ
මානකාලය. මනි, බුද්ධිය. වර්ණ
මානකාලය පිළිබඳව බුද්ධිමත්
තෙක්.

ප්‍රදීප, පතණ

ප්‍රධානාමාත්‍යාධිපතියෙහි, පළමුවෙනි ඇම
තියාව අයිති රාජකාරියෙහි.

ප්‍රවීණ, ප්‍රවේශකරණලද.

ප්‍රවේශකොට, ඇතුල්කොට.

ප්‍රශ්න, ප්‍රශ්නාකරණලද.

ප්‍රාණ, මත් ක්‍රොහ ප්‍රාණිජීවන කාය
මධස්සන ඉන්ද්‍රියයෙන් හාදයතුල
සිටිවාහය.

ප්‍රාද, රජවුගේගෙය.

ප්‍රී.

ප්‍රීයන අනුකරණයකදී, ප්‍රී. යන මිට
සමානවූයකදී.

ප්‍රීලෝකාර, ප්‍රීල, පිපුණාව. උත්
සල. කෙලටපල්. පිපුණු ගෙල
උසල්ඇති.

බ.

බහුතාහාර, දහගෙය.

බහුතා, අනිකෙන් ප්‍රතිත් මලා
නිකවු.

බිංගිම, කථාකිරීම.

බිරිත්දක්, අඳුමක්.

බාහස්පති, දෙවියන්ගේ ගුරුකට කිය
සුතුනම. හස්තියාපුරයේ මහරජු
ටද මේ නම වෙයි.

බ්‍රහ්මවිශ්ව, සූර්ය සම්භාගයෙන් වැළඳ
පැවතීම.

බ්‍රහ්මවිශ්වප්‍රම, බ්‍රහ්මවර්තපස.

බ්‍රහ්මනෙමේ, ලෝකය මැවීම කරණ
නැතැත්තේ.

භා.

භාග්‍ය, සුභාසුයේකල සුවර්ත දුග්ධ
ර්ත ක්‍රියාවෙන් උපන් කම්පම්බු
ගොපෙණේන ගුණය.

භාග්‍යවත්, පිත්තවත්.

භාණ්ඩය, බඩුව.

භෙරව, හඬානක. හස්තලවත්තෙක්.

ම.

මගධ, බාග්‍යසි—රජගුහ—ප්‍රාචීන—
කපිලවස්තු ආදිත්‍රවරවල් අනන්‍ය
තවු දෙයක.

මහොරථය, ප්‍රාචීනාව.

මහානු, රටපාලනය ප්‍රබන්ධිත ආදිය
සඳහා රහස්වලයෙන් ඇමතියත්
හා කථාකොට කටසුතුනියම.

මහානුකර්ම, ප්‍රබාදිකාලයෙහි අමාත්‍ය
මණ්ඩලයා හා රහස්කථාකොට
කටසුතු නියමයන්ගේ බලය

මහාචර, සෙමින් ගමන් කරන්නෙක්,
ඉදුබුක්වුගේ නාමය.

මහර, සමුද්‍රය අලල—පමනයෙන්.

මහවිසම්, මහ, සලලාවු. විසම්.

බුබුල්, මදවු බුබුල් ඇත්තෙක්.

මම්පාහ, ලය, උතුර, කපිය, දෙදහ
දෙවැලමිච්ඡ ආදි කැබුම් නිදුම්චි
මෙන් මරච්ඡවන පුරක් සඳු
සථාග.

මහාහාරක, කුරුපාණ්ඩවයන්ගේ ප්‍රබා
දිය ප්‍රකාශන ව්‍යාප්තවත් විසින්
රචිත කෙලාක ලක්ෂයකින්පුත්

ඉතිහාසය. ඉතා පුරාණකාලයෙහි නම් ප්‍රසිද්ධ පැවති අනෙකුදෙන වල පිහිටි නගරයන්ගේ නාමයන් හා පටන්ගත් කාලය ඒ ඒ රටවල රජුන්ගේ නම්සහිත පරම්පරාප්ති වෙලද රජවරුන්ගේ නොයෙක් අන්දම් සටන් හා දුශ්චරිතයද ගත හොම කපස්ආදි පුවරිත ක්‍රියාද යනමේ ආදී නොයෙක් අන්දම් පුරාණකාලය පිළිබඳවු ජනයා ගේද දෙනවලද කථාව ප්‍රකාශිත ග්‍රන්ථය.

මහාවික්‍රම, මහත්වු බල සම්පන්නයෙක් සිංහයක්හුගේ නාමය.
මැලිබව, කම්මැලිකම.
මානාගර්භයෙහි, මවගේ කුසයෙහි.
මාලවදෙය, අවනතිදෙයට කියන නාමයෙක්. උප්පිති හෙවත් උදෙහි රටයි. දකුණුදිග රටක්.
මිත්‍රභෙද, මිත්‍රයන්ගේ විරුධකරවීම දක්වන පරිච්ඡේදය.
මිත්‍රලාභ, මිත්‍රයන් ලැබීමේ ප්‍රයෝජන ප්‍රකාශිත පරිච්ඡේදය.
මිත්‍රවාක්‍ය, මිත්‍රයා විසින් කියන ලද වචන.
මිරිඳු, අවකාශවු සමතුමිවල පුරබලන මුවන් විසින් දක්කපුකුව පවත් හා අවිද්‍යාමාන ජලය.
මුද්‍රාස්ප්‍රේෂණ, ස්වර්ණයාදියෙන් කරණලද ලකුණසහිතවු මුද්‍රානම් ප්‍රවායෙන් ලකුණු කිරීම.
මුවපිදහ, කවදල්වා.
මුර්ජා, කලානතව සිහිමුද්‍රාවීම.
මුමිකාදිත්, මියා මුල්කොට ඇත්ත වුත්.
මාගෙයු භාවය, සිව්පාවුන්ට ප්‍රධානතමය.
මෙහෙසිජනාව, වැසිවලාවෙහි ගබ්බය.
මෙහෙවණි, වැසිවලාවෙහි පැහැඳුන් නෙක්.

මෙහෙරණිය, ආකාශයෙහි පවත්නා තාරකා කොචාසයකින් යුක්තවු රාශිදෙලසින් පළමුවෙනි රාශිය, මෙහෙයන, නිශාභකරණය.
මෙමුද්‍රිත, සත්‍රී සම්භෝගය.

සි.

සද්ගතිව්‍යා, යමක් විසසුකුද ඒ නොවැලැක්විය හැක්කේය යන අදහස් ඇත්තෙක්.
සාගාදි, ගිනිපදිම් ආදිය.
සුසිංහර, ව්‍යායාසාමිත්‍රගේ පුත් පාණඩු රජුනිසා කුන්තිගේ කුසලපත් හසරිනාපුරයෙහි රජ.
සුමරුජ. උපරුජ.
සුමයෙන්, රසයෙන්.
සොග්‍යාභාව, සුදුසුභාවය.
සොදුන, රියන් අවදහසෙක් හොඟ යයි හොඟ සහරෙක් යොදුනයි.

ර.

රත්නුය, සෙණ්සුනුය, රත්නුල.
රසදුන, ඇසට ගිනවු රසාංජනනම් බ්‍යංගද ද්‍රව්‍යය.
රැහැනිව, කොපව.
රජනිති, රජුන් විසින් හා ඇමතිගේ විසින් රට රක්නා පිණිස ලගසා මනා ශාස්ත්‍රය.
රජපුත්‍රගෙම, රජහුගේ පුත්‍රගෙම.
රජපිතරජවු, රජුන්ටවඩා ශ්‍රේෂ්ඨරජවු.
රජාපදවිය, රජබව අසිතිවන තුර.
රාමරජුගේ, කොශලාබිසව කෙරෙහි දශරථ රජහට පුත්‍රවලපත් එනම් රජහුගේ.
රාවණ, රාමරජු විසින් සුබයෙන් පරජය කරණුලැබු ලක්දිව රාවණ රජ.
රාක්ෂාසික, හයානක රජපුත්‍රයෙක්.
රෙමකුප, රෙමපිහිටිමුල.
රෙමොද්ගන, කෙලින් සිව්සාවු ලොම් ඇති.

ල.

ලක්ෂ්මී, ඓතිහාසිකයන් හෝ රූපලාභී
 භාවෙහි අවිශ්වාසීන් දිව්‍යසූරී.
 ලක්ෂ්මී, වහා ගමන්කරන්නෙක්.
 ලැවිණි, වහාමද ගස් එකිනෙක
 ඉලිඹෙත් ගමන් වහස දවන
 හිත්ත.

ව.

වජ්‍රාසනය, ගුහ්‍යයෙන් ආසනය.
 වණ්ණදි, පැහැය මුල්කොටඇති
 වළිඹාන, වැඩෙන්නෙක්. එක්තරා වෙ
 ලෙන්දකුගේ නාමය.
 වගන, අයහපත් පැමිණි, නමා කැමති
 සේ පවත්නා.
 වගන්සල, පතුල්දෙක රක්ෂාවීම
 පිණිස සමන්තරණලද පාදක
 නම් ද්‍රව්‍යදෙකක්.
 වැටුප්, විසඳීම.
 වාක්පටුන, සභාවට පැමිණියවුන්
 සිත්ගන්නා කථාවෙහි දක්ෂතාවය.
 වාසු, වාසය.
 විකට, හයානක, හයානකයෙක්.
 වික්‍රම, මහත්වූබල.
 වික්‍රිප්තාවයෙන්, සිත්කැලඹීමෙන්.
 ව්‍යුහ, සුබප්‍රකාශිත පරිච්ඡේදය.
 විජය, ජයගන්නෙක්. එක්සාවෙන්.
 විඤ්ඤා, විඤ්ඤා, විඤ්ඤා
 විද්‍යා.
 විරු, විරු.
 විරු, ඇත්තාවූ. සුකතවූ
 විද්‍යාධර්ම, පෘථිවිනිශ්‍රිත අමනුෂ්‍යවර්ග
 යක සූරීන්.
 විධාන, නියෝග.
 විනිශ්චිතවූකිමත්, විභාගකරණලද
 නුවනැති.
 විකාශන, දඹදිව දකුණුදිශාවෙහිවූ
 විකාශන සම්ප්‍රදායවූවක.
 විශිෂ්ටයා, රාවණයාගේ සහෝදරවූ
 රක්ෂසයා.
 විලාස, බිඳලන්නෙක්. එක්තරා රද
 වකුගේනම.

විලිකුන්පල, ඉදහුගෙහි.
 විශරසය, සූරියවහස.
 විශ්වකර්ම, විශ්ව, විශ්ව. කණික,
 කණ. එබඳු කන්දැත්තෙක්.
 විරවර, විර, ගුරුවූ. වර, ලැබූවූ. ලක්
 නම ගුරුයෙක්.
 වෙද, බ්‍රහ්මයාගේ මුඛයෙන් නික්මුණු
 ධර්ම දැනගතයුතු ශාස්ත්‍ර.
 වෙලපිම, විලාපනීම.
 වෛද්‍යවතමේ, වෛද්‍යශාස්ත්‍රයෙන්
 කැනැත්තෙක්.
 වාසන, විකාශ.
 වාග්, දිවියන්ගේ වචනයක්.
 වාජයෙන්, වැඩිමෙන්, විද්‍යාමානකාර
 ණයට වෙනස්වූ වාචනාර්ථයක්,
 කපටභාවයෙන්.

ශ.

ශක්ති, දුශ්ශීලීන් කුමාරයාගේ මයි
 ලනුවූ පසඳුව දුමිමෙහි දක්ෂකුමා
 රයෙක්.
 ශක්‍රයා, වැඩිමෙන් දෙවියා. දේවෙන්
 නද ශක්‍රයාගේ දුන්නයයි වාචනා
 රයි. වැස්ස මොහුව අයිතියි.
 ශමයයෙක්, සුවයෙක්.
 ශරත්කාලයෙහි, ආකාශය ශබ්ද
 පවත්නා වප් ඉල් දෙමසයකුල
 කාලයෙහි.
 ශසා, ධාන්‍යවර්ගයන්ගේ පැලසමූහය.
 ශාප, දෙස්නීම.
 ශාස්ත්‍රඥයා, ශාස්ත්‍රඉගැන්වූ කරණ
 කොටගෙනලද නුවණ.
 ශිෂ්‍ය, වහා.
 ශූභ, නිර්භය.
 ශූභදාන, කල්‍යාණදායක කරන්නාවූ
 සමාගමකනම.
 ශූභලහසයක්, මහාතක්ත් වේලාවක්.
 ශුද්ධ, සනාතනයෙහි ඇත්තෙක්.
 ශුර, අතිශයින් විශ්වයක්.
 ශ්‍රඩාව, විශ්වාසය.
 ශ්‍රමත්, ඓතිහාසිකයන් සුකතවූ.

ශ්‍රේෂ්ඨතාවය. අතිශයින් ප්‍රශංසාකරණ ලද්දක් බවය. ශෝචනවණි, සුදුසාහැ.

ස.

සංකට, විපත්ති, බාධාකරන්නෙක්. සංක්‍රාන්ති, රාශියක ගමන්කොට නිම වා ඒලගන්වියකට ඉරුගේගමන, සංක්‍රාමයයිදෙයයි, සටන් බිම පෙරමුණ යෙහි.

සංසාරය, ජාතියෙන් ජාතියෙහි උපදිමින් මිලරමින් පැවත්මය.

සංකල, සිසිල්.

සහය, මිත්‍රය.

සගර. ගර, විෂ. ස, සහිත. මව්කුසින් බිහිවනකල විෂයක් සමග උපන් බැවින් බාහුක රජුගේ පුත්‍ර වූ මේ කුමාරයාට සගරනාමය වූයේය.

සංකල්පක, මනාදේවතය ඇත්තෙක්. එක්ගොනෙක්.

සංකී, පිරුබවුවන් මිතුරුකරවීම දක්වන පරිච්ඡේදය. මිතුරුකිරීම.

සන්නාහ, සුබභූමියට යනකල ඇදීමට සුදුසුවන සැරසීම.

සතිධුගන්, සලකා සිටින්නියමකිරීම.

සංකාසි, ගිහිගෙන් නික්ම නාපසනා වයකට පැමිණ ගැසිරෙන්නෙක්.

සමනත්, සොමිපුරුෂයන්.

සමයාදෙයෙහි, සිසිල්වෙයි.

සමිපනතියෙහි අභිගාහිතයෙහි, ලක්ෂ්මියක දිවාභූතියක් සමිපන්නියෙහි අභිගාහිතයයි දන්නාලැබේ.

සරසවි, වවනෙයෙහි අභිගාහිතයෙහි.

සාමාදි, සැමකිරීම මුල්කොටඇති.

සායෙන්, ආහාර නොලැබීමෙන් උපන් කලානනයෙන්.

සිද්ධසුලු, නසන්නාවූ ස්වභාවය.

සියලග, සකලගිරිය.

සිරුර, ගිරිය.

සිව්වසෙකන, ඇත්අස් රන පාබලයක සහරකොටසට අනන්තියෙකන.

සිනා, ජනකරජුගේ දුටු රාමරජුගේ බිසව.

සුග්‍රීව, රාමකුමාරයාහා මිත්‍ර වූ කිස්කිනා පව්කයේ වානරයන්ට ප්‍රධානවුවාහර. සුවරිත, මනාක්‍රියාව.

සුද්‍රවිත, මනාදකුමි ඇති.

සුද්‍ර, අසුරයන්ගෙන් නිම.

සුබ්‍රසි, මනානුවනැත්තෙක්.

සුවණ්දන, රන්දීම.

සුවණ්වති, රන්ඇත්ති. එක්කුවරක නාමය.

සුග්‍රීව, මනාස්වභාව ඇත්තෙක්.

සෙවකතාවය, දූෂණය හෝ අනුවර භාවය

සොමනසින්, සතුටින්.

සහබඩකණි, සහබඩ, දඩුව. කණි, කණ. දඩුව කන්ඇත්තෙක්. එක් සිංහයෙක්.

සතුතිපාඨකයන්, සතුතිප්‍රකාශිත ගද්‍ය පද්‍යමය කාව්‍යඛණ්ඩයන් කියත් නවුන්.

සේර, වඤ්චලනුව.

සේරප්‍රමය, වඤ්චලනුවූ ප්‍රියභාවය.

සප්පිල, මගන්.

ස්පර්ශ, ගැණීම.

සමානාදි, මන්වාදි සංගීත විසින් කරන ලද මිශ්‍රාංග්‍රාදිය.

සමානිස, නමන්ට අසිති.

සමානිස බාහුබලයෙන්, නමන්ගේ හස්ත බලයෙන්.

සමානිසකතිය, අභිපති භාවයාගේ බලය. සොමි, අභිපති. ශක්තිය, බලය.

හ.

හද්‍යරණ, පාබලකරණ.

හසනිනාපුර, හසනිත්සන නම් ඇති රජු විසින් කරන ලද බැවින් හසනිනා පුරනම් උතුරු ඉන්දියාවේ පිහිටි මේ නුවර දැනට දිල්ලියක නමින් ව්‍යවහාරයි.

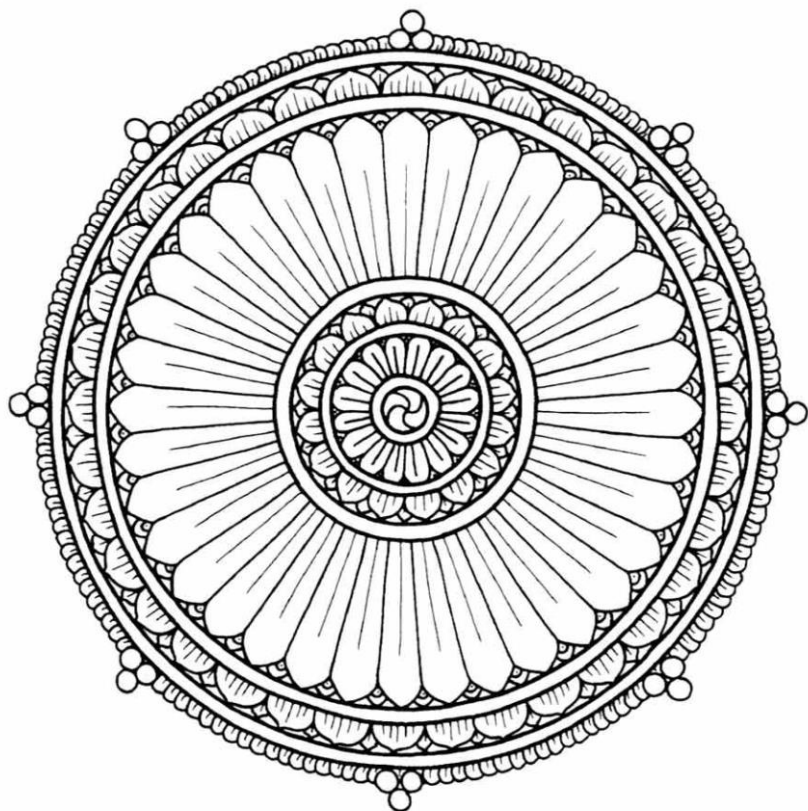
හසනාදි, ඇතුන් ආදි.

හැදැරීම, ඉගැණීම.

හිරණ්‍යක, රන්රන් වැනි වූවෙක්. මි රජුගේ නාමය.

හුල්, උල්.

සබ්බ දානං ධම්ම දානං ජිනාති

නිබ්බාන පච්චයෝ හෝතු